

FATF

COUNCIL OF EUROPE CONSEIL DE L'EUROPE

COMMITTEE OF EXPERTS ON THE
EVALUATION OF ANTI-MONEY
LAUNDERING MEASURES AND THE
FINANCING OF TERRORISM
(MONEYVAL)

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРОТЬБИ З
ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ
ТЕРОРИЗМУ, ТА РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ
МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

МЕТОДОЛОГІЯ

З ОЦІНКИ ТЕХНІЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ
РЕКОМЕНДАЦІЯМ FATF ТА ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ
ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА БОРОТЬБИ З
ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ

ПРАВИЛА ТА ПРОЦЕДУРИ

5-ГО РАУНДУ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК КОМІТЕТОМ
MONEYVAL

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БОРТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ КОШТІВ, ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ, І РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ¹

МЕТОДОЛОГІЯ

З ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ РЕКОМЕНДАЦІЯМ FATF ТА ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА БОРТЬБИ З ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ²

ПРАВИЛА ТА ПРОЦЕДУРИ

5-ГО РАУНДУ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК КОМІТЕТОМ MONEYVAL³

Листопад 2020

¹ Відповідно до рішення Пленарного засідання FATF від жовтня 2020 року.

² Відповідно до рішення Пленарного засідання FATF від жовтня 2019 року.

³ Прийнято MONEYVAL на 46 Пленарному засіданні (Страсбург, 8-12 грудня 2014), останній перегляд здійснено в рамках «мовчазної» процедури відповідно до п. 6 Правила 6 Процедур (Страсбург, 30 листопада 2020 року)

Зміст

ВСТУП ДО РЕКОМЕНДАЦІЙ FATF	11
ВСТУП ДО МЕТОДОЛОГІЇ ОЦІНКИ	14
ТЕХНІЧНА ВІДПОВІДНІСТЬ.....	21
ЕФЕКТИВНІСТЬ.....	23
ПРАВОВІ ОСНОВИ ВИМОГ ДО ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ, ВНУП ТА ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ПОСЛУГ З ПЕРЕКАЗУ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ	31
КОМБІНОВАНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ	33
А. ПОЛІТИКА ТА КООРДИНАЦІЯ В СФЕРІ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ	33
РЕКОМЕНДАЦІЯ 1.....	33
ОЦІНКА РИЗИКІВ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ПІДХОДУ, ЩО ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ОЦІНЦІ РИЗИКУ.....	33
РЕКОМЕНДАЦІЯ 2.....	41
НАЦІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ТА КООРДИНАЦІЯ.....	41
В. ВІДМИВАННЯ КОШТІВ ТА КОНФІСКАЦІЯ	43
РЕКОМЕНДАЦІЯ 3.....	43
ЗЛОЧИН ВІДМИВАННЯ КОШТІВ.....	43
РЕКОМЕНДАЦІЯ 4.....	46
КОНФІСКАЦІЯ ТА ТИМЧАСОВІ ЗАХОДИ.....	46
С. ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ ТА ФІНАНСУВАННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ	48
РЕКОМЕНДАЦІЯ 5.....	48
ЗЛОЧИН ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ.....	48
РЕКОМЕНДАЦІЯ 6.....	51
ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА ТЕРОРИЗМ ТА ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ.....	51
РЕКОМЕНДАЦІЯ 7.....	62
ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ.....	62
РЕКОМЕНДАЦІЯ 8.....	71
НЕПРИБУТКОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	71
Д. ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ	80
РЕКОМЕНДАЦІЯ 9.....	80
ЗАКОНИ ПРО ЗБЕРЕЖЕННЯ ТАЄМНИЦІ ФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ.....	80
РЕКОМЕНДАЦІЯ 10.....	81
НАЛЕЖНА ПЕРЕВІРКА КЛІЄНТА.....	81
РЕКОМЕНДАЦІЯ 11.....	94
ЗБЕРЕЖЕННЯ ДАНИХ.....	94
РЕКОМЕНДАЦІЯ 12.....	95

ПУБЛІЧНІ ДІЯЧІ (ПЕП).....	95
РЕКОМЕНДАЦІЯ 13.....	97
КОРЕСПОНДЕНТСЬКІ БАНКІВСЬКІ ВІДНОСИНИ.....	97
РЕКОМЕНДАЦІЯ 14.....	99
ПОСЛУГИ З ПЕРЕКАЗУ КОШТІВ АБО ЦІННОСТЕЙ	99
РЕКОМЕНДАЦІЯ 15.....	101
НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ.....	101
РЕКОМЕНДАЦІЯ 16.....	107
ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ.....	107
РЕКОМЕНДАЦІЯ 17.....	117
НАДІЙНІСТЬ ТРЕТІХ СТОРІН	117
РЕКОМЕНДАЦІЯ 18.....	120
ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ ТА ІНОЗЕМНІ ВІДДІЛЕННЯ І ФІЛІЇ	120
РЕКОМЕНДАЦІЯ 19.....	123
ВИСОКОРИЗИКОВІ КРАЇНИ	123
РЕКОМЕНДАЦІЯ 20.....	125
ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРІЛІ ОПЕРАЦІЇ	125
РЕКОМЕНДАЦІЯ 22.....	127
ВНУП: ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА	127
РЕКОМЕНДАЦІЯ 23.....	130
ВНУП: ІНШІ ЗАХОДИ.....	130
Е. ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ. 132	
РЕКОМЕНДАЦІЯ 24.....	132
ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ.....	132
РЕКОМЕНДАЦІЯ 25.....	139
ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ	139
Ф. ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ, ТА ІНШІ ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАХОДИ..... 143	
РЕКОМЕНДАЦІЯ 26.....	143
РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ.....	143
РЕКОМЕНДАЦІЯ 27.....	146
ПОВНОВАЖЕННЯ НАГЛЯДОВИХ ОРГАНІВ	146
РЕКОМЕНДАЦІЯ 28.....	147
РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ВИЗНАЧЕНИМИ НЕФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ ТА ПРОФЕСІЯМИ	147
РЕКОМЕНДАЦІЯ 29.....	150
ПІДРОЗДІЛИ ФІНАНСОВОЇ РОЗВІДКИ (ПФР)	150

РЕКОМЕНДАЦІЯ 30.....	155
ОБОВ'ЯЗКИ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ.....	155
РЕКОМЕНДАЦІЯ 31.....	158
ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ.....	158
РЕКОМЕНДАЦІЯ 32.....	160
КУР'ЄРИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ГОТІВКИ	160
РЕКОМЕНДАЦІЯ 33.....	166
СТАТИСТИКА.....	166
РЕКОМЕНДАЦІЯ 34.....	167
КЕРІВНИЦТВО ТА ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК.....	167
РЕКОМЕНДАЦІЯ 35.....	168
САНКЦІЇ	168
G.МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО.....	169
РЕКОМЕНДАЦІЯ 36.....	169
МІЖНАРОДНІ ІНСТРУМЕНТИ.....	169
РЕКОМЕНДАЦІЯ 37.....	170
МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА.....	170
РЕКОМЕНДАЦІЯ 38.....	173
МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА: ЗАМОРОЖУВАННЯ ТА КОНФІСКАЦІЯ	173
РЕКОМЕНДАЦІЯ 39.....	175
ЕКСТРАДИЦІЯ	175
РЕКОМЕНДАЦІЯ 40.....	177
ІНШІ ФОРМИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА.....	177
МЕТОДОЛОГІЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ	184
Безпосередній Результат 1	184
Ризики відмивання коштів та фінансування тероризму усвідомлюються і, за необхідності, здійснюється координація дій на національному рівні з метою протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення.....	184
Безпосередній Результат 2	187
Міжнародне співробітництво забезпечує відповідною інформацією, фінансовими даними, та доказами, а також сприяє заходам з протидії злочинцям та їх активам	187
Безпосередній Результат 3	190
Наглядові органи належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ, ВНУП та VASPs щодо додержання вимог у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків ...	190
Безпосередній Результат 4	193
Фінансові установи, ВНУП та VASPs належним чином вживають запобіжних заходів у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків, та звітують про підозрілі операції.....	193
Безпосередній Результат 5	197

Запобігання юридичним особам та правовим утворенням бути використаними для відмивання коштів або фінансування тероризму, а інформація про їх бенефіціарну власність надається компетентним органам безперешкодно	197
Безпосередній Результат 6	199
Фінансова інформація та вся інша відповідна інформація використовується належним чином компетентними органами для проведення розслідування відмивання коштів та фінансування тероризму	199
Безпосередній Результат 7	202
Злочини та діяльність з відмивання коштів розслідуються, правопорушники переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям.	202
Безпосередній Результат 8	205
Доходи і засоби скоєння злочину конфіскуються.....	205
Безпосередній Результат 9	207
Злочини та діяльність з фінансування тероризму розслідуються, а особи, які фінансують тероризм переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям	207
Безпосередній Результат 10	209
Терористи, терористичні організації та організації що фінансують терористів позбавлені можливості збирати, переміщувати та використовувати кошти, та зловживати сектором неприбуткових організацій.....	209
Безпосередній Результат 11	212
Особи та установи, що беруть участь у розповсюдженні зброї масового знищення позбавлені можливості щодо збору, переміщення і використання коштів, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.	212
КЕРІВНІ ДОКУМЕНТИ FATF	215
ПРАВИЛА ПРОЦЕДУРИ 5-ГО РАУНДУ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК КОМІТЕТОМ MONEYVAL.....	218
Розділ I. Організаційна структура MONEYVAL	218
<i>Правило 1 – Склад MONEYVAL.....</i>	<i>218</i>
<i>Правило 2 – Інші представники, які не мають права голосу</i>	<i>218</i>
<i>Правило 3 – Функції Голови, заступника Голови і членів Бюро.....</i>	<i>218</i>
<i>Правило 4 – Заміна Голови та заступника Голови</i>	<i>219</i>
<i>Правило 5 – Обмеження щодо виконання функцій Голови</i>	<i>219</i>
<i>Правило 6 – Процедури прийняття рішень.....</i>	<i>219</i>
РОЗДІЛ II. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО 5-ГО РАУНДУ ОЦІНОК MONEYVAL.....	220
Глава I – Загальні принципи та правила	220
<i>Правило 7 – Загальні положення.....</i>	<i>220</i>
<i>Правило 8 – Зміна стандартів у сфері ПВК/ФТ.....</i>	<i>221</i>
<i>Правило 9 – Графік для 5-го раунду</i>	<i>221</i>
<i>Правило 10 – Дотримання термінів</i>	<i>223</i>

<i>Правило 11 – Спільні взаємні оцінки з FATF та пов’язані з цим відповідні звіти про прогрес</i>	224
<i>Правило 12 – Оцінки, проведені МВФ або Світовим Банком та інші координаційні аспекти</i>	224
<i>Правило 13 – Визначення будь-яких питань стосовно якості або узгодженості взаємних оцінок</i>	226
Глава II – Підготовчі заходи та виїзна оцінка	227
<i>Правило 14 – Підготовка до виїзної місії</i>	227
<i>Правило 15 – Виїзна місія</i>	233
Глава III – Процедура після виїзної місії	234
<i>Правило 16 – Підготовка проекту Оглядової записки і MER після виїзної місії</i>	234
<i>Правило 17 – Засідання віч-на-віч</i>	235
<i>Правило 19 – Затвердження MER та Оглядової записки</i>	237
РОЗДІЛ III. ПОДАЛЬШІ ПРОЦЕДУРИ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ПРОГРЕСУ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ВЗАЄМНОЇ ОЦІНКИ	238
<i>Правило 20 – Процеси моніторингу за результатами третього і четвертого раундів оцінки</i>	238
<i>Правило 21 – Загальні принципи процесу моніторингу в рамках п’ятого раунду оцінки</i>	238
<i>Правило 22 – Процедура регулярного моніторингу</i>	242
<i>Правило 23 – Процедура посиленого моніторингу</i>	242
<i>Правило 24 – Наступна оцінка прогресу за результатами MER</i>	243
РОЗДІЛ IV. ПРОЦЕДУРИ ПОСИЛЕННЯ ВИКОНАННЯ ВИМОГ	243
<i>Правило 25 – Загальні принципи</i>	243
<i>Правило 26 – Кроки щодо виконання вимог</i>	244
<i>Правило 27 – Практичні методи, прийняття рішень і вихід з CEPs</i>	245
РОЗДІЛ V. ПОРЯДОК ДІЙ ЗА ВИНЯТКОВИХ ОБСТАВИН	246
<i>Правило 28 – Дії за виняткових обставин</i>	246
ПРАВИЛО 28 bis – МЕТОДИ РОБОТИ MONEYVAL ЗА ВИНЯТКОВИХ ОБСТАВИН	246
РОЗДІЛ VI. КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ	247
<i>Правило 29 – Принцип конфіденційності</i>	247
<i>Правило 30 – Зобов’язання дотримання конфіденційності</i>	247
<i>Правило 31 – Порушення конфіденційності</i>	248
РОЗДІЛ VII. ПОЛІТИКА ПУБЛІКАЦІЇ	248
<i>Правило 32 – Загальні принципи публікації</i>	248
РОЗДІЛ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	248
<i>Правило 33 – Поправки</i>	248
<i>Правило 34 – Набрання чинності Правилами</i>	248
СЛОВНИК СКОРОЧЕНЬ	270
ЗАГАЛЬНИЙ ГЛОСАРІЙ	272

РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF

№	Попередній №	Назва
A – ПОЛІТИКА ТА КООРДИНАЦІЯ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ		
1.	-	Оцінка ризиків та застосування підходу, що ґрунтується на оцінці ризику*
2.	P.31	Національне співробітництво та координація
B – ВІДМИВАННЯ КОШТІВ ТА КОНФІСКАЦІЯ		
3.	P.1 та P.2	Злочин відмивання коштів*
4.	P.3	Конфіскація та тимчасові заходи*
C – ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ ТА ФІНАНСУВАННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ		
5.	CP.II	Злочин фінансування тероризму*
6.	CP.III	Цільові фінансові санкції за тероризм та фінансування тероризму*
7.		Цільові фінансові санкції за розповсюдження зброї масового знищення*
8.	CP.VIII	Неприбуткові організації*
D – ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ		
9.	P.4	Закони про збереження таємниці фінансовими установами
<i>Належна перевірка клієнта і збереження даних</i>		
10.	P.5	Заходи належної перевірки клієнта*
11.	P.10	Збереження даних
<i>Додаткові заходи до специфічних клієнтів та видів діяльності</i>		
12.	P.6	Публічні діячі*
13.	P.7	Кореспондентські банківські відносини*
14.	CP.VI	Послуги з переказу коштів або цінностей*
15.	P.8	Нові технології
16.	CP.VII	Грошові перекази*
<i>Надійність, заходи контролю та фінансові групи</i>		
17.	P.9	Покладання на третіх сторін*
18.	P.15 та P.22	Внутрішній контроль та іноземні відділення і філії*
19.	P.21	Високоризикові країни*
<i>Повідомлення про підозрілі операції</i>		
20.	P.13	та Повідомлення про підозрілі операції*

№	Попередній №	Назва
	CP.IV	
21.	P.14	Розголошення та конфіденційність
		<i>Визначені нефінансові установи та професії (ВНУП)</i>
22.	P.12	ВНУП: заходи належної перевірки клієнта*
23.	P.16	ВНУП: інші заходи*
		Е – ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ
24.	P.33	Прозорість та бенефіцарна власність юридичних осіб*
25.	P.34	Прозорість та бенефіцарна власність правових утворень*
		Ф – ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА ІНШІ ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАХОДИ
		<i>Регулювання та нагляд</i>
26.	P.23	Регулювання та нагляд за фінансовими установами*
27.	P.29	Повноваження наглядових органів
28.	P.24	Регулювання та нагляд за ВНУП
		<i>Оперативна та правоохоронна діяльність</i>
29.	P.26	Підрозділи фінансової розвідки*
30.	P.27	Обов'язки правоохоронних та слідчих органів*
31.	P.28	Повноваження правоохоронних та слідчих органів
32.	CP.IX	Кур'єри з перевезення готівки*
		<i>Загальні вимоги</i>
33.	P.32	Статистика
34.	P.25	Керівництво та зворотний зв'язок
		<i>Санкції</i>
35.	P.17	Санкції
		Г – МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО
36.	P.35 та CP I	Міжнародні інструменти
37.	P.36 та CP V	Міжнародна правова допомога
38.	P.38	Міжнародна правова допомога: замороження та конфіскація*
39.	P.39	Екстрадиція
40.	P.40	Інші форми міжнародного співробітництва*

Колонка "*Попередній №*" посилається на відповідні Рекомендації FATF від 2003 року. Рекомендації позначені зірочкою * мають пояснювальні записки, які необхідно розглядати разом з Рекомендаціями.

Версія, схвалена 15 лютого 2012 року.

ВСТУП ДО РЕКОМЕНДАЦІЙ FATF

Група з розробки фінансових заходів (FATF) – це міжурядовий орган, створений у 1989 році Міністрами країн-членів FATF. Відповідно до мандату, FATF розробляє стандарти та сприяє ефективній імплементації правових, регуляторних та оперативних заходів боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, та інших загроз цілісності фінансової системи. Спільно з іншими міжнародними зацікавленими сторонами, FATF також здійснює діяльність щодо виявлення вразливостей на національному рівні з метою захисту міжнародної фінансової системи від незаконного використання.

Рекомендації FATF представляють вичерпну та послідовну систему заходів, які повинні бути імплементовані країнами з метою боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, а також фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. Країни мають різну структуру правової, адміністративної та операційної системи та різні фінансові системи, і тому всі не можуть вживати ідентичних заходів для боротьби з цими загрозами. Таким чином, Рекомендації FATF встановлюють міжнародні стандарти, які країни повинні імплементувати за рахунок заходів, адаптованих до їх конкретних обставин. Рекомендації FATF встановлюють основні заходи, які країни повинні вжити для:

- встановлення ризиків і розробки політики та координації дій на національному рівні;
- переслідування відмивання коштів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення;
- застосування запобіжних заходів для фінансового сектору та інших визначених секторів;
- встановлення повноважень і обов'язків компетентних органів (наприклад, слідчих, правоохоронних та наглядових органів) та інших інституційних заходів;
- підвищення прозорості та доступності інформації щодо бенефіціарної власності юридичних осіб та правових утворень; а також
- сприяння міжнародному співробітництву.

Оригінальні Сорок Рекомендацій FATF були розроблені в 1990 році як ініціатива щодо боротьби з незаконним використанням фінансових систем особами, які відмивають кошти від продажу наркотиків. У 1996 році, Рекомендації були вперше переглянуті для відображення розвитку тенденцій і технік відмивання грошей, та для розширення їх сфери за межі відмивання коштів від продажу наркотиків. У жовтні 2001 року, FATF розширила свій мандат для розгляду питань щодо фінансування терористичних актів та терористичних організацій, і зробила важливий крок щодо створення Восьми (пізніше розширених до Дев'яти) Спеціальних Рекомендацій щодо запобігання фінансуванню тероризму. Рекомендації FATF були переглянуті вдруге в 2003 році і разом зі Спеціальними Рекомендаціями були схвалені більш ніж 180 країнами. Ці Рекомендації є загальновизнаними міжнародними стандартами боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму (ПВК/ФТ).

Відповідно до висновків третього раунду взаємної оцінки своїх членів, FATF переглянула і оновила Рекомендації FATF в тісній співпраці з регіональними групами за типом FATF та організаціями-спостерігачами, в тому числі Міжнародним валютним фондом, Світовим банком і Організацією Об'єднаних Націй. Перегляди усувають нові загрози та загрози, що виникають, роз'яснюють та посилюють багато існуючих зобов'язань при збереженні необхідної стабільності та суворості Рекомендацій.

Стандарти FATF також були переглянуті з метою посилення вимог для ситуацій, які становлять

високий ризик, і щоб країни могли застосовувати більш направлений підхід в сферах, де ризик є високим або, де імплементація може бути посилена. Країни повинні спочатку визначити, оцінити і зрозуміти ризики відмивання коштів та фінансування тероризму з якими вони стикаються, а потім прийняти відповідні заходи для зниження ризиків.

Підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків, дозволяє країнам в рамках вимог FATF прийняти більш гнучкий комплекс заходів для того, щоб більш ефективно зосередити свої ресурси і застосовувати превентивні заходи, які відповідають характеру ризиків для зосередження своїх зусиль в найбільш ефективний спосіб.

Боротьба з фінансуванням тероризму є дуже серйозним викликом. В цілому, ефективна система ПВК/ФТ є важливим інструментом для боротьби з фінансуванням тероризму і більшість заходів, попередньо спрямованих на протидію фінансуванню тероризму, зараз інтегровано в Рекомендації, які таким чином, усувають потребу у Спеціальних Рекомендаціях. Тим не менш, існують деякі Рекомендації, які є унікальними по відношенню до фінансування тероризму, і які розміщені в Частині «С» Рекомендацій FATF. Зокрема: Рекомендація 5 (криміналізація фінансування тероризму); Рекомендація 6 (цільові фінансові санкції за тероризм та фінансування тероризму); Рекомендація 8 (заходи щодо протидії незаконному використанню неприбуткових організацій). Розповсюдження зброї масового знищення є серйозним питанням безпеки і в 2008 році мандат FATF було розширено з метою включення питань боротьби з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. Для боротьби з цією загрозою, FATF прийняла нову Рекомендацію (Рекомендація 7), спрямовану на забезпечення послідовної та ефективної імплементації цільових фінансових санкцій, у разі, якщо вони вимагаються Радою Безпеки ООН.

Стандарти FATF включають в себе власне Рекомендації і Пояснювальні записки до них разом із відповідними визначеннями в Глосарії. Заходи, викладені в Стандартах FATF, повинні впроваджуватися всіма членами FATF та Регіональними групами за типом FATF, а їх імплементація ретельно оцінюється в рамках Взаємної оцінки, та оцінки Міжнародного валютного фонду та Світового банку на основі спільної методології оцінки FATF. Деякі Пояснювальні записки та визначення в Глосарії містять приклади, які демонструють, як повинні застосовуватись вимоги. Ці приклади не є обов'язковими елементами стандартів FATF і розміщені лише для керівництва. Приклади не претендують на повноту, і хоча вони вважаються корисними індикаторами, вони не можуть бути застосованими за будь-яких обставин.

FATF також видає керівництва, кращі практики та інші поради для надання сприяння країнам в імплементації Стандартів FATF. Ці інші документи не є обов'язковими для оцінки виконання Стандартів, але вони можуть бути цінними для країн з точки зору розгляду методів кращої імплементації Стандартів FATF. Перелік чинних керівництв FATF і кращих практик, які розміщені на веб-сайті FATF, надаються в додатку до Рекомендацій.

FATF прагне підтримувати тісний і конструктивний діалог з приватним сектором, громадянським суспільством та іншими зацікавленими сторонами, як важливими партнерами у забезпеченні цілісності фінансової системи. Під час перегляду Рекомендацій проводились активні консультації та були враховані зауваження та пропозиції вищезазначених зацікавлених сторін. Рухаючись вперед та відповідно до мандату, FATF продовжуватиме при необхідності розглядати зміни до стандартів відповідно до нової інформації щодо загроз, що виникають та вразливостей глобальної фінансової системи.

FATF закликає всі країни вживати ефективних заходів з метою приведення їх національних систем протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та фінансуванню

розповсюдження зброї масового знищення у відповідність з переглянутими Рекомендаціями FATF.

ВСТУП ДО МЕТОДОЛОГІЇ ОЦІНКИ

1. Цей документ надає основу для проведення оцінок технічної відповідності переглянутим Рекомендаціям FATF, прийнятими у лютому 2012 року, та перегляду рівня ефективності національної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Він складається з трьох розділів. Перший розділ – це вступ, що містить огляд Методології з оцінки⁴, її попередньої історії, а також способів її застосування у процесі здійснення оцінок. Другий розділ визначає критерії оцінювання технічної відповідності кожній із Рекомендацій FATF. Третій розділ містить результати, індикатори, дані та інші фактори, що використовуються для оцінки ефективності впровадження Рекомендацій FATF. Процеси та процедури здійснення взаємних оцінок викладені в окремому документі.

2. Для 4-го раунду взаємних оцінок, FATF прийняла додаткові підходи щодо оцінювання технічної відповідності Рекомендаціям FATF, а також для визначення, наскільки система ПВК/ФТ є ефективною. Таким чином, Методологія складається з двох компонентів:

- Оцінка технічної відповідності стосується розгляду конкретних вимог Рекомендацій FATF, в основному тих, що стосуються відповідної правової та інституційної систем країни, а також спроможностей та функцій компетентних органів. Усе це є фундаментальною основою для розбудови системи ПВК/ФТ.
- Оцінка ефективності значно відрізняється від оцінки технічної відповідності. Вона спрямована на оцінювання адекватності впровадження Рекомендацій FATF, та визначає ступінь досягнення країною визначеного переліку результатів, які є основоположними для дієвої системи ПВК/ФТ. Оцінка ефективності передусім зосереджена на те, наскільки правова та інституційна системи дають очікувані результати.

3. Разом, оцінки як технічної відповідності, так і ефективності становлять інтегрований аналіз ступеню відповідності країни Стандартам FATF та її успішності у підтримці потужностей системи ПВК/ФТ, як цього вимагають Рекомендації FATF.

4. Ця Методологія розроблена з метою допомоги експертам з оцінки при здійсненні оцінки відповідності країни міжнародним стандартам у сфері ПВК/ФТ. Вона відображає вимоги, викладені у Рекомендаціях FATF та Пояснювальних записках, які є міжнародними стандартами з протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення, але не змінює чи відміння їх. Вона допоможе експертам з оцінки у визначенні систем та механізмів, розроблених країнами з різними правовими, регуляторними та фінансовими системами, з метою розбудови ефективних систем у сфері ПВК/ФТ. Вона, також, корисна для країн, які переглядають свої власні системи, включаючи потреби щодо технічної допомоги. Ця Методологія базується на досвіді FATF, регіональних організацій за типом FATF, МВФ та Світового банку у проведенні оцінок відповідності попереднім редакціям Рекомендацій FATF.

⁴ Термін «оцінка» та його похідні використовуються у всьому документі і стосуються взаємних оцінок, що здійснюються FATF та регіональними організаціями за типом FATF, а також оцінок, що здійснюються третіми сторонами (наприклад, МВФ та Світовим банком).

РИЗИК ТА КОНТЕКСТ

5. Відправною точкою для кожної оцінки є початкове розуміння експертами з оцінки ризиків та особливостей країни, у широкому сенсі, та елементів, які їх формують. Це включає:

- характер та рівень ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму;
- особливості країни, які впливають на *суттєвість* різних рекомендацій (наприклад, структура її економіки та фінансового сектору);
- *структурні елементи*, які складають основу системи ПВК/ФТ; та
- *інші контекстуальні фактори*, які можуть вплинути на спосіб впровадження заходів у сфері ПВК/ФТ та рівень їх ефективності.

6. *Ризики* ВК/ФТ є особливо важливими для оцінки технічної відповідності Рекомендації 1 та ризик-орієнтованими елементами інших Рекомендацій, а також для оцінки ефективності. На початку та в процесі здійснення оцінки експерти з оцінки повинні враховувати характер та рівень ризиків ВК/ФТ країни. Відповідні фактори можуть включати рівень та вид злочинів, що генерують доходи в країні; терористичні групи, що діють або збирають кошти на території країни; проходження через країну транскордонних потоків кримінальних або незаконних активів.

7. Експерти з оцінки повинні використовувати власну (ні) оцінку(и) країни стосовно своїх ризиків як початкову базу для розуміння її ризиків, але не повинні беззаперечно сприймати оцінку ризиків, здійснену країною, як вірну, та не мають враховувати усі її висновки. Експерти з оцінки також повинні взяти до уваги інструкції у пункті 16 щодо того, як здійснювати аналіз оцінки ризиків в контексті Рекомендації 1 та Безпосереднього Результату 1. Можуть виникати випадки, коли експерти з оцінки не можуть дійти висновку, що оцінка, здійснена країною є обґрунтованою, або коли оцінка є недостатньою або взагалі відсутньою. В таких ситуаціях, вони повинні тісно консультуватися з національними органами, щоб досягти спільного розуміння стосовно того, що є основними ризиками в межах цієї юрисдикції. Якщо згоди не досягнуто або вони не можуть дійти висновку, що оцінка ризиків країною є обґрунтованою, тоді експерти з оцінки повинні чітко пояснити будь-які відмінності у розумінні та їх обґрунтування щодо цього у Звіті про взаємну оцінку; та повинні використовувати своє розуміння ризиків як основу для оцінки інших елементів, пов'язаних з ризиками (наприклад, нагляд, що базується на оцінці ризиків).

8. Експерти з оцінки також повинні розглянути питання *суттєвості*, включаючи, наприклад, відносну важливість різних частин фінансового сектору та різних визначених нефінансових установ та професій (ВНУП); розмір, цілісність та структуру фінансового сектору; відносну важливість різних видів фінансових продуктів або установ; обсяг національного та транскордонного підприємництва; наскільки економіка базується на готівці; а також показники обсягу неофіційного сектору та/або тіньової економіки. Експерти з оцінки також повинні знати чисельність населення, рівень розвитку країни, географічні фактори, та торгові або культурні зв'язки. Експерти з оцінки повинні розглянути відносну важливість різних секторів та питань при оцінці як технічної відповідності, так і ефективності. Найбільш важливим та актуальним питанням для країни слід надавати більшого значення при визначенні рейтингів для технічної відповідності, та приділяти більшої уваги найбільш важливим сферам при здійсненні оцінки ефективності, як зазначено нижче.

9. Ефективна система ПВК/ФТ зазвичай вимагає певних *структурних елементів*, наприклад: політичної стабільності; зобов'язання на високому рівні усунути недоліки у сфері ПВК/ФТ; стабільність установ, що відзначаються підзвітністю, цілісністю та прозорістю;

верховенство права; а також спроможна, незалежна та ефективна судова система. Недостатність таких структурних елементів або значні слабкості та недоліки у загальній системі можуть значним чином перешкоджати розбудові ефективної системи ПВК/ФТ, і, якщо експерти виявлять недостатню відповідність або ефективність, відсутні структурні елементи можуть бути причиною такого висновку і, за необхідності, повинні бути зазначені у Звіті про взаємну оцінку.

10. *Інші контекстуальні фактори*, які можуть значним чином вплинути на ефективність заходів у сфері ПВК/ФТ країни, включають довершеність та складність регуляторного та наглядового режиму у країні; рівень корупції та вплив заходів по боротьбі з корупцією; або рівень фінансових винятків. Такі фактори можуть вплинути на ризики ВК/ФТ та збільшити або зменшити ефективність заходів у сфері ПВК/ФТ.

11. Експерти з оцінки повинні розглянути вищезазначені контекстуальні фактори, включаючи ризики, питання суттєвості, структурні елементи та інші контекстуальні фактори, з метою формування загального уявлення про контекст, в якому функціонує система у сфері ПВК/ФТ країни. Ці фактори можуть вплинути на те, які питання експерти вважають суттєвими або високо ризиковими, і, відповідно, можуть допомогти експертам вирішити, на що зосередити свою увагу в ході здійснення оцінки. Деякі безпосередньо відповідні контекстуальні фактори зазначені у контексті індивідуальних безпосередніх результатів, описаних у розділі Методології про ефективність. Експерти з оцінки повинні бути обережними щодо інформації, яка використовується при розгляді того, як ці фактори ризику та контекстуальні фактори можуть вплинути на оцінку країни, особливо у випадках, коли вони суттєво впливають на висновки. Експерти з оцінки повинні враховувати точку зору представників країни, але повинні її критично проаналізувати, а також звернутися до інших достовірних або надійних джерел інформації (наприклад, з міжнародних установ або значних авторитетних видань), бажано використовуючи різноманітні джерела інформації. Ґрунтуючись на цих елементах, експерти з оцінки повинні сформулювати власне судження щодо контексту, в якому функціонує система ПВК/ФТ країни, і викласти свій аналіз чітко та зрозуміло у Звіті про взаємну оцінку.

12. Фактори ризику, суттєвості, а також структурні або контекстуальні фактори можуть в деяких випадках пояснити, чому країна відповідає або не відповідає вимогам, або чому рівень ефективності країни вищий або нижчий від очікуваного, на основі рівня технічної відповідності країни. Ці фактори можуть бути важливою складовою пояснення, чому країна функціонує добре або погано, а також важливим елементом рекомендацій експертів щодо підвищення ефективності. Рейтинги як технічної відповідності, так і ефективності визначаються на основі універсальних стандартів, що застосовуються до усіх країн. Неприятливий контекст (наприклад, у випадку недостатності структурних елементів) може підірвати рівень відповідності та ефективності. Однак, фактори ризику, суттєвості, а також структурні або інші контекстуальні фактори не повинні бути виправданням для поганого або нерівномірного впровадження Стандартів FATF. Експерти повинні чітко зазначити у Звіті про взаємну оцінку, які фактори вони врахували; чому і як вони це зробили, а також інформаційні джерела, що використовувалися при їх розгляді.

ЗАГАЛЬНЕ ТЛУМАЧЕННЯ ТА КЕРІВНИЦТВО

13. Повний перелік визначень з Рекомендацій FATF включений до Глосарію, який супроводжує Рекомендації. Експерти з оцінки також повинні враховувати наступні інструкції щодо інших питань загального тлумачення, що є необхідним для забезпечення узгодженості підходу.

14. **Фінансові установи** – Експерти з оцінки повинні мати чітке розуміння видів установ, залучених до фінансової діяльності, на яку посилається визначення глосарію «*фінансові установи*». Важливо зазначити, що така діяльність може здійснюватися установами з різними загальними назвами (наприклад, «*банк*») у різних країнах, тому експерти повинні зосереджувати увагу на діяльності, а не на назвах таких установ.

15. **Постачальники послуг з переказу віртуальних активів та віртуальні активи** – Експерти з оцінки повинні також мати глибоке розуміння фінансових установ, ВНУП та постачальників послуг з переказу віртуальних активів, які займаються охопленою діяльністю згідно з визначенням в Глосарії відносно *постачальника послуг з переказу віртуальних активів*. Зокрема, експерти повинні зазначити, що вимоги Стандартів FATF, що стосуються віртуальних активів та пов'язаних з ними постачальників, застосовуються Рекомендацією 15 («Нові технології»). Пояснювальна записка до Р. 15 прямо підтверджує, що визначення FATF термінів *майно, доходи, кошти, кошти чи інші активи чи інша відповідна вартість* у Глосарії включають віртуальні активи. Експерти з оцінки повинні враховувати це при проведенні оцінки будь-яких Рекомендацій (для Технічної відповідності) або пов'язаних Безпосередніх Результатів (для Ефективності) використовуючи ці терміни.⁵ Див. примітку для експертів з оцінки в Р.15 для більш детального керівництва.

16. **Аналіз оцінки ризиків, здійснений країною** – Від експертів з оцінки не вимагається здійснювати незалежну власну оцінку ризиків при оцінюванні Рекомендації 1 та Безпосереднього Результату 1, але, з іншого боку, їм не обов'язково приймати оцінку ризиків, здійснену країною, як вірну. При перегляді оцінки ризиків країни, експерти з оцінки повинні розглянути ретельність здійснених процедур та процесів, а також внутрішню узгодженість оцінки (наприклад, чи обґрунтовані надані висновки, враховуючи використану інформацію та здійснений аналіз). Експерти з оцінки повинні зосереджуватися на високопріоритетних питаннях, а не на деталях, та повинні застосовувати підхід здорового глузду, щоб визначити, чи є результати обґрунтованими. За доцільності та необхідності, експерти з оцінки повинні також розглянути інші достовірні та надійні джерела інформації щодо ризиків країни з метою визначення, чи є будь-які суттєві відмінності, які повинні бути додатково досліджені. Якщо група експертів вважає, що оцінка ризиків, здійснена країною, є обґрунтованою, ризико-орієнтовані елементи Методології, можуть розглядатися на її основі.

17. При оцінюванні Рекомендації 1, експерти з оцінки повинні зосереджувати свій аналіз на наступних елементах: (1) наявні процеси та механізми для здійснення та координації оцінки(ок) ризиків; (2) обґрунтованість оцінки(ок) ризиків; та (3) відповідність ризико-орієнтованих заходів, виявленим ризикам (наприклад, виключення, ситуації з вищим або нижчим ризиком).

⁵ Терміни *майно, доходи, кошти, кошти чи інші активи та/чи відповідна вартість*, використовуються у Р.3 (критерії 3.4 та 3.5), Р.4 (критерії 4.1, 4.2 та 4.4), Р.5 (критерії 5.2, 5.3 та 5.4), Р.6 (критерії 6.5, 6.6 та 6.7), Р.7 (критерії 7.2, 7.4 та 7.5), Р.8 (критерії 8.1 та 8.5), Р.10 (критерій 10.7), Р.12 (критерій 12.1), Р.20 (критерій 20.1), Р.29 (критерій 29.4), Р.30 (критерій 30.2, 30.3 та 30.5), Р. 33 (критерій 33.1), Р.38 (критерії 38.1, 38.3 та 38.4) та Р.40 (критерій 40.17). Слова «віртуальні активи» не повинні з'являтися або бути прямо включені в законодавство, посилаючись чи визначаючи ці терміни за умови, що нічого не протирічить законодавству чи прецедентному праву, яке не дозволить віртуальним активам підпадати від визначення цих термінів.

18. При оцінюванні Безпосереднього Результату 1, експерти з оцінки, ґрунтуючись на своїх розуміннях обґрунтованості оцінки(ок) ризиків, повинні зосередити свою увагу на тому, наскільки добре компетентні органи використовують своє розуміння ризиків на практиці для розвитку політики та діяльності, спрямованих на пом'якшення ризиків.

19. **Вимоги, що базуються на ризиках** – Для кожної Рекомендації, за якими від фінансових установ та визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) вимагається вживати певні заходи, експерти з оцінки повинні зазвичай оцінювати додержання вимог, ґрунтуючись на тому, що усі фінансові установи та ВНУП повинні додержуватися усіх спеціальних вимог. Однак, важливим аспектом, який лежить в основі Рекомендацій FATF, є рівень ризику відмивання коштів або фінансування тероризму для певних видів установ, видів діяльності та професій, або для певних видів клієнтів, товарів, операцій або країн. Таким чином, країна може враховувати ризик при застосуванні Рекомендацій (наприклад, при застосуванні спрощених заходів), і експерти повинні брати до уваги ризику та гнучкість ризик-орієнтованого підходу, при визначенні, чи існують недоліки у запобіжних заходах країни, а також важливість такого підходу. Якщо Рекомендації FATF визначають деякі види діяльності як такі, що несуть підвищений рівень ризику, для яких вимагається застосовувати посилені або спеціальні заходи належної обачливості, усі такі заходи повинні бути впроваджені, хоча обсяг застосування таких заходів може різнитися залежно від певного рівня ризику.

20. **Виключення для ситуацій з низьким рівнем ризику** – Коли існує низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, країни можуть вирішити не застосовувати деякі із Рекомендацій, що вимагають від фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів. У таких випадках країни повинні надати експертам докази та аналіз, на основі яких було прийняте рішення не застосовувати Рекомендації.

21. **Вимоги для фінансових установ, ВНУП, постачальників послуг з переказу віртуальних активів та країн** – У Рекомендаціях FATF зазначено, що фінансові установи, ВНУП та постачальники послуг з переказу віртуальних активів «повинні» або «для них повинна бути встановлена вимога» вживати певних заходів, або країни «повинні забезпечити», що певні заходи вживаються фінансовими установами, ВНУП, постачальниками послуг з переказу віртуальних активів або іншими юридичними чи фізичними особами. Щоб використовувати одну узгоджену фразу, відповідні критерії у цій Методології використовують фразу «Для фінансових установ (ВНУП та постачальників послуг з переказу віртуальних активів) повинна бути встановлена вимога».

22. **Закони або підзаконні зобов'язання** – У примітці до Правової бази вимог до фінансових установ, ВНУП та постачальників послуг з переказу віртуальних активів (в кінці Пояснювальних записок до Рекомендацій FATF) зазначено необхідну правову основу для прийняття відповідних вимог. Експерти з оцінки повинні розглянути питання про те чи механізми, що використовуються для реалізації даної вимоги, кваліфікуються як *підзаконні зобов'язання* на основі інформації, викладеної у цій примітці. Експерти з оцінки повинні знати, що Рекомендації 10, 11 і 20 містять вимоги, які повинні бути викладені в законі, в той час як інші вимоги можуть бути встановлені або в законі, або в підзаконних зобов'язаннях. Цілком можливо, що типи документів або заходів, які не розглядаються як підзаконні зобов'язання, тим не менш можуть сприяти підвищенню ефективності, і, таким чином, можуть розглядатися в контексті аналізу ефективності, не враховуючи виконання вимог технічної відповідності (наприклад, добровільні кодекси поведінки, видані органами приватного сектору, або рекомендоване керівництво, видане наглядовим органом).

23. **Оцінка для ВНУП** – Відповідно до Рекомендацій 22, 23 і 28 (і конкретних елементів Рекомендації 6 і 7), ВНУП і відповідні наглядові (чи саморегульовані) органи зобов'язані

вживати певних заходів. Технічна відповідність цим вимогам повинна оцінюватись тільки відповідно до цих конкретних Рекомендацій і не повинна включатися в інші Рекомендації, що стосуються фінансових установ. Тим не менш, оцінка ефективності повинна враховувати як фінансові установи, так і ВНУП при розгляді відповідних результатів.

24. **Фінансування розповсюдження зброї масового знищення** – Вимоги Стандарту FATF щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення обмежені Рекомендацією 7 («Цільові фінансові санкції»), Рекомендацією 15 («Нові технології») та Рекомендацією 2 («Національне співробітництво та координація»). В контексті оцінки ефективності, всі вимоги, пов'язані з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення включені в Результат 11, за винятком національного співробітництва та координації, які входять в Безпосередній Результат 1. Питання, пов'язані з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, повинні розглядатися тільки в тих місцях, а не в інших частинах оцінки.

25. **Національні, наднаціональні і субнаціональні заходи** – У деяких країнах питання ПВК/ФТ вирішуються не тільки на рівні національного уряду, а й на рівні штату/провінції і місцевого уряду. Коли проводиться оцінка, необхідно вжити відповідні кроки для забезпечення того, щоб заходи щодо ПВК/ФТ також адекватно вживалися на рівні штату/провінції. Так само, експерти повинні брати до уваги і звертатись до наднаціональних законів або нормативно-правових актів, які діють в країні. В Додатку I зазначено конкретні рекомендації, які можуть оцінюватись на наднаціональній основі.

26. **Фінансовий нагляд** – Закони і підзаконні зобов'язання, які встановлюють превентивні вимоги у сфері ПВК/ФТ в банківському секторі, секторі страхування та цінних паперів, повинні виконуватись та реалізовуватись шляхом здійснення нагляду. У цих секторах слід також дотримуватись основних принципів нагляду, розроблених Базельським комітетом, Міжнародною асоціацією наглядових органів в секторі страхування (IAIS), і Міжнародною організацією комісій з цінних паперів (IOSCO). Стосовно деяких питань ці принципи нагляду будуть охоплювати або будуть доповнювати вимоги, зазначені в Стандартах FATF. Експерти з оцінки повинні знати і враховувати будь-які оцінки чи висновки, зроблені щодо основних принципів, або інших відповідних принципів або стандартів, виданих наглядовими органами, що встановлюють стандарти. Для інших типів фінансових установ, від країни до країни буде варіюватися чи ці закони і зобов'язання виконуються та посилюються в рамках регуляторної або наглядової бази, або за допомогою інших засобів.

27. **Санкції** – Декілька Рекомендацій вимагають від країн мати *“ефективні, пропорційні та переконливі санкції”* за недотримання вимог у сфері ПВК/ФТ. Різні елементи цих вимог оцінюються в контексті технічної відповідності та ефективності. При оцінці технічної відповідності, експерти з оцінки повинні розглянути чи законодавча база та посилені заходи в країні містять достатній ряд санкцій, які можуть бути *пропорційно* застосовані за значне або незначне недотримання вимог⁶. При оцінці ефективності, експерти з оцінки повинні розглянути питання чи санкції, що застосовуються на практиці, є *ефективними* у забезпеченні майбутнього дотримання вимог установою, до якої застосовувались санкції, а також чи є санкції *переконливими* для запобігання недотримання вимог іншими установами.

28. **Міжнародне співробітництво** – У цій Методології міжнародне співробітництво оцінюється в конкретних Рекомендаціях і Безпосередніх Результатах (в першу чергу

⁶ Приклади видів санкцій включають: письмові попередження; розпорядження/припис виконати конкретні інструкції (можливо, що супроводжується регулярними/щоденними штрафами за недотримання вимогам законодавства); наказ про регулярне звітування про заходи, вжиті установою; штрафи за недотримання; заборона особам займатися діяльністю в певному секторі; заміна або обмеження повноважень керівників, директорів, власників, що контролюють діяльність; введення арбітражного управління чи призупинення або анулювання ліцензії; або кримінальне покарання, де допускається.

Рекомендації 36-40 і Безпосередній Результат 2). Експерти з оцінки також повинні знати про вплив, який може мати здатність і бажання країни брати участь у міжнародному співробітництві на інші Рекомендації та Безпосередні Результати (*наприклад*, на розслідування злочинів з транскордонним елементом або нагляд міжнародних груп), і чітко зазначити будь-які приклади того, коли міжнародне співробітництво позитивно або негативно вплинуло на відповідність або ефективність.

29. **Законопроекти і пропозиції** – Експерти з оцінки повинні враховувати тільки відповідні закони, нормативно-правові акти або інші заходи у сфері ПВК/ФТ, які набрали чинності та діють на момент завершення виїзної місії до країни. Коли експертам надаються проекти законів або інші проекти документів щодо внесення змін в систему, вони можуть бути зазначені у звіті, але їх не слід враховувати у висновках оцінки або рейтингах.

30. **Керівництво FATF** – Експерти з оцінки можуть також розглядати Керівництво FATF як довідкову інформацію про те, як країнам можна реалізувати конкретні вимоги. Повний список Керівництва FATF включається в якості додатку до цього документу. Таке керівництво може допомогти експертам з оцінки зрозуміти практичні аспекти реалізації Рекомендацій FATF, але застосування керівництва не повинно бути частиною оцінки.

ТЕХНІЧНА ВІДПОВІДНІСТЬ

31. Технічна відповідність є компонентом Методології, який відповідає за впровадження конкретних вимог FATF, включаючи законодавчу базу та обов'язкові правозастосовні заходи; існування, повноваження та процедури компетентних органів. Здебільшого, він не включає конкретні вимоги щодо стандартів, які стосуються ефективності. Вони оцінюються окремо, через компонент ефективності Методології.

32. Рекомендації FATF, які є визнаними міжнародними стандартами, застосовуються до всіх країн. Однак, експерти повинні розуміти що законодавча, інституційна та наглядова база для ПВК/ФТ може відрізнятись від країни до країни. За умови, що Рекомендації FATF виконуються, країни мають право впроваджувати Стандарти FATF⁷ у відповідності до своїх національних законодавчих та інституційних систем, навіть якщо методи, за допомогою яких відповідність була досягнута, можуть різнитися. У зв'язку з цим, експерти повинні бути інформовані про ризики та структурні або контекстуальні чинники для країни.

33. Технічна відповідність, як компонент Методології, встановлює конкретні вимоги кожної Рекомендації як перелік критеріїв, які представляють ті елементи, які повинні бути присутні для того, щоб продемонструвати повну відповідність обов'язковим елементам Рекомендацій. Оцінювані критерії послідовно пронумеровані для кожної Рекомендації, але послідовність критеріїв не вказує на їх пріоритет чи ступінь важливості. У деяких випадках дається уточнення (зазначається під критерієм) для того, щоб допомогти визначити важливі аспекти оцінки критерію. Для критеріїв з таким уточненням експерт повинен розглянути, чи присутній кожен елемент, для того, щоб визначити, чи є відповідність критерію в цілому.

РЕЙТИНГИ ВІДПОВІДНОСТІ

34. Для кожної Рекомендації експерт повинен сформулювати висновок щодо ступеню відповідності (чи невідповідності) країни стандарту. Існує чотири можливі ступені відповідності: відповідає, переважно відповідає, частково відповідає та не відповідає. У виняткових випадках, Рекомендація може бути оцінена як «Не застосовується». Ці рейтинги базуються тільки на критеріях, зазначених у оцінці технічної відповідності, вони наступні:

Рейтинги технічної відповідності

Відповідає	В	Відсутні недоліки
Переважно відповідає	ПВ	Є лише незначні недоліки
Частково відповідає	ЧВ	Існують помірні недоліки
Не відповідає	НВ	Існують значні недоліки
Не застосовується		Вимога не застосовується через структурні, правові або інституційні характеристики країни.

⁷ До Стандартів FATF входять Рекомендації FATF та пояснювальні записки до них.

При розгляді недоліків для будь-якої Рекомендації, експерти з оцінки повинні розглянути кількість і відносну важливість критеріїв, які виконуються або не виконуються, з урахуванням контексту країни.

35. Важливо зазначити, що це є обов'язком оцінюваної країни довести, що її система ПВК/ФТ відповідає Рекомендаціям. У визначенні ступеню відповідності кожній Рекомендації, експерт повинен не тільки оцінити, чи закони або підзаконні зобов'язання відповідають Рекомендаціям FATF, але також повинен визначити, чи існує інституційна структура.

36. **Значущість** – Індивідуальні критерії, які використовуються для оцінки кожної Рекомендації, не всі однаково важливі, а кількість критеріїв, яким є відповідність, не завжди вказує на рівень дотримання Рекомендації в цілому. Коли виноситься рішення щодо рейтингу для кожної Рекомендації, експерт з оцінки повинен брати до уваги відносну важливість критерію в контексті країни. Експерти мають враховувати, наскільки значимими є будь-які недоліки, беручи до уваги профіль ризику країни та іншу структурну та контекстну інформацію (наприклад, для сфери з більшим рівнем ризику або великою частиною фінансового сектору). У деяких випадках єдиний недолік може бути досить важливим, щоб виправдати рейтинг «не відповідає», навіть якщо є відповідність іншим критеріям. Недолік відносно низького ризику або мало застосовуваних типів фінансової діяльності, навпаки, можуть мати невеликий вплив на загальну оцінку Рекомендації.

37. **Часткові збіги між Рекомендаціями** – У багатьох випадках той же базовий недолік буде мати каскадний ефект на оцінку декількох різних Рекомендацій. Наприклад: недостатня оцінка ризиків може підірвати ризико-орієнтовані заходи, в усій системі ПВК/ФТ; або незастосування норм ПВК/ФТ до певного типу фінансових установ або ВНУП можуть вплинути на оцінку всіх Рекомендацій, які застосовуються до фінансових установ чи ВНУП. В таких випадках при розгляді рейтингів, експерти з оцінки повинні відображати недоліки у факторах, які лежать в основі для кожної застосованої Рекомендації, та, при необхідності, визначати відповідно рейтинг. Вони також повинні чітко вказати у Звіті про взаємну оцінку, що ця ж першопричина входить в усі релевантні Рекомендації.

38. **Порівняння з попередніми рейтингами** – У зв'язку з переглядом та консолідацією Рекомендацій FATF та Спеціальних Рекомендацій у 2012 році, а також введенням окремої системи для оцінки технічної відповідності та ефективності, рейтинги, наведені в зазначеній Методології, не можуть бути безпосередньо порівняні з рейтингами, що представлені в Методології 2004 року.

ЕФЕКТИВНІСТЬ

39. Оцінка ефективності системи ПВК/ФТ країни є так само важливою, як і оцінка технічної відповідності стандартам FATF. Оцінка ефективності спрямована на: (а) посилення уваги FATF на результатах; (b) визначення, в якій мірі національна система ПФК/ПФТ досягла цілей Стандартів FATF, та виявлення системних недоліків; та (c) уможливлення країн пріоритизувати заходи з покращення своєї системи. Для цілей цієї Методології, ефективність визначається як *“Ступінь досягнення певних результатів”*.

40. В контексті ПВК/ФТ ефективність – це міра, в якій фінансові системи та економіки зменшують ризики та загрози відмивання коштів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Це може стосуватися очікуваного результату: (а) політики, закону або підзаконних зобов'язань; (b) програми забезпечення правопорядку, нагляду або розвідувальної діяльності; або (c) впровадження певного набору заходів, спрямованих на зменшення ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, і боротьбу з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

41. Ціль оцінки ефективності в тому, щоб дати оцінку системи ПВК/ФТ в цілому в країні та визначити, як добре вона працює. Оцінка ефективності побудована на фундаментально іншому підході, ніж оцінка технічної відповідності Рекомендаціям. Вона не включає перевірку, чи є відповідність конкретним вимогам або чи наявні всі елементи відповідної Рекомендації. Натомість, вона вимагає оцінити, до якої міри певні результати були досягнуті, наприклад, чи ключові цілі системи ПВК/ФТ у відповідності до Стандартів FATF були досягнуті на практиці. Процес оцінки залежить від судження експертів, які консультуються з оцінюваною країною.

42. Важливо відзначити, що це відповідальність оцінюваної країни продемонструвати, що їх система ПВК/ФТ ефективна. Якщо докази не було надано, то експерти можуть зробити висновок, що система не є ефективною.

БАЗА ДЛЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ

43. Для оцінки ефективності, FATF прийняла підхід, орієнтований на ієрархії певних результатів. На найвищому рівні, мета впровадження заходів ПВК/ФТ полягає в тому, що: *«Фінансові системи та економіка в цілому захищені від загрози відмивання коштів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, тим самим забезпечено підвищення цілісності фінансового сектору і сприяння безпеці та захищеності»*. Для того щоб надати правильний баланс між загальним розумінням ефективності системи ПВК/ФТ країни та детальною оцінкою того, як добре її компоненти функціонують, FATF оцінює ефективність, переважно базуючись на *одинадцяти “Безпосередніх Результатах”*. Кожен з них представляє одну з ключових цілей, яку ефективна система ПВК/ФТ повинна досягти, та вони, у свою чергу, переходять в три Проміжні Результати, які є головними тематичними цілями системи ПВК/ФТ. Такий підхід не має за мету безпосередньо оцінювати ефективність, з якою країна впроваджує індивідуальні Рекомендації, або ефективність конкретних організацій чи установ. Не очікується, що експерти будуть безпосередньо оцінювати високопріоритетні цілі або проміжні результати, хоча це може бути актуально при підготовці письмових Звітів про взаємну оцінку і підведення підсумку щодо загальної ефективності країни в цілому.

44. Зв'язок між високопріоритетними цілями, проміжними результатами та безпосередніми результатами наводиться в таблиці нижче:

Високопріоритетні цілі:

Фінансові системи та економіка в цілому захищені від загрози відмивання коштів, фінансування тероризму та розповсюдження зброї масового знищення, тим самим забезпечено підвищення цілісності фінансового сектору і сприяння безпеці та захищеності

Проміжні Результати:

Політика, координація та співробітництво зменшують ризики відмивання коштів та фінансування тероризму

Попереджено вхід кримінальних доходів та коштів на підтримку тероризму до фінансового та інших секторів або їх виявлено та повідомлено про них цими секторами

Загрози з відмивання коштів виявлені та усунуті, злочинці покарані та позбавлені незаконних доходів. Загрози фінансування тероризму виявлені та усунуті, терористи позбавлені ресурсів, а ті, хто фінансує терористів, покарані, тим самим зроблено внесок у запобігання терористичним актам.

Безпосередні Результати:

1. Ризики відмивання коштів та фінансування тероризму зрозумілі та, де необхідно, відповідні дії координуються на національному рівні для боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та розповсюдженням зброї масового знищення.
2. Міжнародне співробітництво забезпечує відповідною інформацією, фінансовими даними, доказами та сприяє заходам, направленим проти злочинців та їх активів.
3. Органи з нагляду належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ та ВНУП щодо виконання вимог в сфері ПВК/ФТ відповідно до ризиків.
4. Фінансові установи, ВНУП та постачальники послуг з переказу віртуальних активів адекватно застосовують превентивні заходи у сфері ПВК/ФТ відповідно до ризиків та повідомляють про підозрілі операції.
5. Юридичні особи та правові утворення не мають можливостей бути використаними для відмивання коштів або фінансування тероризму, а інформація щодо їх бенефіціарної власності доступна компетентним органам без перешкод.
6. Фінансова інформація та вся інша відповідна інформація належним чином використовується компетентними органами для розслідування випадків відмивання коштів та фінансування тероризму.
7. Злочини та діяльність щодо відмивання коштів розслідуються, а правопорушники переслідуються за законом та підпадають під ефективні, пропорційні та переконливі санкції.
8. Доходи і засоби вчинення злочину конфіскуються.
9. Злочини та діяльність, пов'язана з фінансуванням тероризму розслідуються та до осіб, які фінансують тероризм, застосовуються ефективні, пропорційні та переконливі санкції.
10. Терористи, терористичні організації та особи, які фінансують терористів, позбавлені можливості збирати, переміщувати та використовувати кошти, а також зловживати сектором неприбуткових організацій.
11. Фізичні та юридичні особи, що беруть участь у розповсюдженні зброї масового знищення, позбавлені можливості збирати, переміщувати та використовувати кошти, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.

ОЦІНЮВАННЯ

45. Експерти з оцінки повинні оцінити всі одинадцять Безпосередніх Результатів. Однак, до проведення виїзної місії експерти з оцінки повинні здійснити заходи з оцінки консультуючись з країною, яка оцінюється, які повинні враховувати ризик та інші фактори, зазначені в пунктах 5-10, наведених вище. Експерти з оцінки повинні, консультуючись з країною, яка оцінюється, визначити високоризикові питання, які необхідно вивчити більш детально під час проведення оцінки і відобразити у кінцевому звіті. Вони також повинні виявити сфери нижчих/низьких ризиків, які, можливо, не потребують перевірки на тому ж рівні деталей. Під час продовження оцінки країни, експерти з оцінки повинні продовжувати залучення країни та переглядати свої оцінки на основі початкових зібраних даних щодо ефективності для того, щоб зосередити свою увагу на сферах, де існує більше можливостей для вдосконалення ефективності усунення ключових ризиків ВК/ФТ.

ЗВ'ЯЗОК З ТЕХНІЧНОЮ ВІДПОВІДНІСТЮ

46. Рівень технічної відповідності країни робить внесок в оцінку ефективності. Експерти з оцінки повинні враховувати рівень технічної відповідності в рамках їх оцінки. Оцінка технічної відповідності здійснює огляд того, чи наявні правові та організаційні засади ефективної системи ПВК/ФТ. Малоймовірно, що країна, яка оцінюється як така, що має низький рівень відповідності технічним аспектам Рекомендацій FATF, матиме ефективну систему ПВК/ФТ (хоча не можна брати за аксіому те, що країна, яка технічно відповідає вимогам Рекомендацій FATF, також має ефективну систему). В багатьох випадках основна причина низької ефективності – це суттєві недоліки в імplementації технічних елементів Рекомендацій.

47. У ході оцінки ефективності, експерти з оцінки повинні також враховувати вплив відповідних Рекомендацій на технічну відповідність, пояснюючи, чому країна є (або не є) ефективною, та виробити рекомендації для підвищення ефективності. При виняткових обставинах можуть бути ситуації, в яких експерти роблять висновок, що існує низький рівень технічної відповідності, але, тим не менш, відносно високий рівень ефективності (наприклад, в результаті конкретних обставин країни, включаючи низькі ризики або інші структурні, матеріальні чи контекстуальні чинники; особливості законодавства країни та установ; або, якщо в країні діють компенсаційні заходи ПВК/ФТ, які не вимагаються Рекомендаціями FATF). Експерти з оцінки повинні звернути особливу увагу на такі випадки у Звіті про взаємну оцінку і повинні повною мірою обґрунтувати своє рішення, пояснивши докладно підґрунтя і конкретні підстави для своїх висновків щодо ефективності, незважаючи на більш низькі рівні технічної відповідності.

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДОЛОГІЇ ЩОДО ЕФЕКТИВНОСТІ

48. Оцінка ефективності повинна розглянути окремо кожен з одинадцяти Безпосередніх Результатів, але не повинна конкретно зосереджуватись на проміжних або високопріоритетних результатах. Для кожного з Безпосередніх Результатів є два головні питання, на які експерти повинні спробувати відповісти:

- **В якій мірі досягається результат?** Експерти з оцінки повинні оцінити, чи є система країни ефективною відповідно до цього результату (тобто, чи країна досягає результатів, які очікуються від належно функціонуючої системи ПВК/ФТ). Вони повинні ґрунтувати свої висновки головним чином на *основних питаннях*, які підтримуються *прикладом інформації* та *прикладом конкретних факторів*, а також беручи до уваги рівень технічної відповідності, та контекстуальні фактори.
- **Що можна зробити для підвищення ефективності?** Експерти з оцінки повинні розуміти причини, чому країна, можливо, не досягла високого рівня ефективності і, де

це можливо, надати рекомендації щодо покращення своїх можливостей для досягнення конкретних результатів. Вони повинні базувати свій аналіз і рекомендації на основі свого розгляду *основних питань* і на прикладах *конкретних факторів, які могли б підтвердити висновки щодо основних питань*, зокрема щодо діяльності, процесів, ресурсів та інфраструктури. Вони повинні також враховувати вплив технічних недоліків на ефективність, та релевантність контекстуальних факторів. Якщо експерти з оцінки задоволені тим, що досягнуто високих результатів, то їм не потрібно детально розглядати, *які заходи необхідно вжити для підвищення ефективності* (однак, може бути цінним визначення кращої практики або потенційне подальше вдосконалення або подальші заходи, необхідні для підтримки високого рівня ефективності).

Характеристика ефективної системи

49. Текст у рамці у верхній частині кожного з Безпосередніх Результатів описує основні ознаки та результати ефективної системи. Це визначає ситуацію, в якій країна є ефективною при досягненні результатів і надає орієнтири для проведення оцінки.

Основні питання, які необхідно розглянути при визначенні, чи було досягнуто результату

50. У другому розділі викладені основи для того, щоб експерти з оцінки могли визначити, чи було досягнуто результату та в якій мірі. *Основні питання* є обов'язковими питаннями, на які експерти з оцінки повинні знайти відповідь для того, щоб отримати уявлення про ефективність країни відносно кожного результату. Висновки експертів з оцінки про те, наскільки є ефективною країна, повинні ґрунтуватися на огляді кожного результату, що базується на оцінці *основних питань*.

51. Експерти з оцінки повинні вивчити усі *основні питання*, перераховані для кожного результату. Проте, вони можуть змінювати ступінь деталізації, з якою вони розглядають кожне питання для того, щоб відобразити ступінь ризику і суттєвість, пов'язану з цим питанням в країні. У виняткових випадках експерти можуть також розглянути додаткові питання, які вони вважають, за конкретних обставин, основними питаннями для ефективного результату (наприклад, альтернативні заходи, які відображають специфіку системи ПВК/ФТ країни, але які не включені в *основні питання* або в якості *додаткової інформації* або *конкретних факторів*). Вони повинні дати чітко зрозуміти, коли і чому були використані будь-які додаткові питання, вважаються основними.

Приклади інформації, яка може підтримати висновки щодо основних питань

52. *Приклади інформації* встановлюють види і джерела інформації, які є найбільш актуальними для розуміння, в якій мірі досягнуто результат, в тому числі конкретні дані, які експерти з оцінки можуть шукати при оцінці *основних питань*. Допоміжна інформація та інші дані можуть допомогти при перевірці або підтвердженні розуміння експертом основних питань і можуть забезпечити кількісний елемент для завершення формування уявлення експертів з оцінки про те, наскільки добре досягнуто результат.

53. Зазначені допоміжна інформація та дані не є вичерпними та обов'язковими. Дані, статистика та інші доступні матеріали будуть значно варіюватися від країни до країни, і експерти з оцінки повинні використовувати будь-яку інформацію, яку країна може надати для сприяння у формуванні їх експертної оцінки.

54. Оцінка ефективності не є статистичним завданням. Експерти з оцінки повинні використовувати дані і статистику, а також іншу якісну інформацію при формуванні експертної оцінки про те, наскільки було досягнуто результату, але слід інтерпретувати наявні дані критично та в контексті ситуації в країні. Увагу не слід зосереджувати на неперевірених даних

(які можна інтерпретувати в найрізноманітніших формах і, навіть, з суперечливими висновками), але слід зосереджувати її на інформації та аналізі, який показує в контексті країни, яка оцінюється, чи досягнута мета. Експерти з оцінки повинні бути особливо обережні при використанні даних, що відносяться до інших країн в якості порівняння при оцінці ефективності, враховуючи істотні відмінності в обставинах в країні, систем ПВК/ФТ і практики збору даних. Експерти з оцінки повинні також знати, що високий рівень короткострокових результатів не завжди позитивно впливає на досягнення очікуваного результату.

Приклади конкретних факторів, які могли б підтримати висновки з основних питань

55. В розділі *фактори* Методології наведено приклади елементів, які зазвичай використовуються при представленні кожного результату. Це не вичерпний перелік можливих чинників, але вони надаються в якості допомоги експертам з оцінки при розгляді причин, чому країна може (або не може) досягти конкретного результату (наприклад, якщо один з факторів порушується). У більшості випадків, експерти з оцінки повинні звернутися до *факторів*, щоб зробити чіткі висновки про ступінь досягнення результату. Слід зазначити, що діяльність і процеси, перераховані в цьому розділі, не означають жодної обов'язкової моделі організації функцій ПВК/ФТ, а представляють лише найчастіше реалізовані адміністративні заходи, і причини чому країна не може бути ефективною, не обмежуються перерахованими факторами. Слід також зазначити, що експерти повинні зосередитися на якісному аспекті цих *факторів*, а не тільки на основних процесах або процедурах.

56. Від експертів з оцінки не вимагається переглядати усі *фактори* у кожному випадку. Якщо країна демонстративно ефективна у сфері, експерти повинні коротко зазначити, чому це саме такий випадок, та висвітлити будь-які сфери особливо гарної практики, але їм не потрібно вивчати кожен індивідуальний фактор у цьому розділі Методології. Також можуть виникнути випадки, коли країна демонстративно не ефективна, і причини для цього *фундаментальні* (наприклад, коли є суттєві технічні недоліки). У таких випадках для експертів з оцінки немає потреби здійснювати подальше детальне дослідження, чому результату не досягнуто.

57. Експерти з оцінки повинні знати про результати, які залежать від послідовності різних кроків або *ланцюжка послідовних дій*, необхідного для досягнення результату (наприклад, Безпосередній Результат 7, який включає розслідування, переслідування та застосування санкцій, все по черзі). У таких випадках можливо, що результату не буде досягнуто через відсутність на одній стадії процесу, навіть якщо інші стадії є ефективними.

58. Експерти з оцінки повинні також розглянути контекстуальні фактори, які можуть вплинути на питання, які експерти вважають суттєвими або такими, що становлять високий ризик, та зосередити на них увагу. Ці фактори можуть бути важливою частиною пояснення, чому країна функціонує добре або погано, та важливим елементом рекомендацій експертів щодо способів підвищення ефективності. Однак, вони не повинні бути виправданням для поганого або непослідовного впровадження стандартів FATF.

ПЕРЕХРЕСНІ ПИТАННЯ

59. Безпосередні Результати не є незалежними один від одного. У багатьох випадках питання, розглянуте спеціально за одним Безпосереднім Результатом, також впливатиме на досягнення за іншими результатами. Зокрема, фактори, оцінені за Безпосередніми Результатами 1 та 2, які стосуються а) оцінки країною ризиків та впровадження ризик-орієнтованого підходу; та б) її залучення до міжнародного співробітництва, можуть мати далекосяжний вплив на інші результати (наприклад, оцінка ризиків впливає на застосування заходів, що базуються на оцінці ризику, за Безпосереднім Результатом 4; наявність ресурсів у компетентних органах відноситься до усіх результатів; міжнародне співробітництво включає

співробітництво для підтримки національних розслідувань відмивання коштів та процедури конфіскації за Безпосередніми Результатами 7 та 8). Таким чином, експерти з оцінки повинні враховувати, як їх висновки щодо Безпосередніх Результатів 1 та 2 можуть мати позитивний або негативний вплив на рівень ефективності щодо інших Безпосередніх Результатів. Ці перехресні питання відображені у *примітках для експертів з оцінки* щодо кожного Безпосереднього Результату.

ВИСНОВКИ ЩОДО ЕФЕКТИВНОСТІ

60. Для кожного індивідуального Безпосереднього Результату, експерти з оцінки повинні прийти до висновку щодо ступеня ефективності (або неефективності) країни. У випадках, коли країна не досягла високого рівня ефективності, експерти з оцінки також повинні надати свої висновки щодо причин виникнення такої ситуації, а також рекомендації щодо заходів, які країна повинна вжити для покращення своєї здатності досягти результату.

61. ***Ефективність оцінюється фундаментально іншим чином у порівнянні з технічною відповідністю.*** Висновки експертів з оцінки щодо ступеня ефективності країни повинні ґрунтуватися на загальному розумінні рівня досягнення країною результату. ***Основні питання не повинні розглядатися як контрольний перелік критеріїв,*** а як набір питань, які допомагають експертам сформувавши відповідне уявлення про ефективність країни по кожному із Безпосередніх Результатів. Основні питання не є однаково важливими, і їх важливість різниться залежно від конкретної ситуації кожної країни, а також ризиків ВК/ФТ та відповідних структурних факторів. Таким чином, експерти з оцінки повинні бути гнучкими та використовувати свої судження та досвід при формуванні висновків.

62. Висновки експертів з оцінки повинні відображати лише те, чи *було досягнуто результату*. Експерти повинні відкласти свої власні переваги щодо кращого шляху досягнення ефективності і не повинні бути упередженими через свій власний національний підхід. Вони також повинні уникати формування своїх висновків на основі кількості виявлених проблем або недоліків, адже країна може мати декілька слабких місць, які по своїй природі не є суттєвими, або вони компенсуються за рахунок ефективності в інших сферах, а тому країна може досягти високого загального рівня ефективності.

63. ***Висновки експертів з оцінки щодо рівня ефективності повинні бути передусім описовими.*** Експерти з оцінки повинні чітко встановити рівень, при якому, на їх думку, результату буде в загальному досягнуто, зазначивши будь-які варіації, наприклад, певні сфери, в яких ефективність вища або нижча. Вони також повинні чітко пояснити причини свого судження, наприклад проблеми або слабкі місця, які, на їх переконання, відповідальні за брак ефективності; основні питання та інформацію, які, на їх думку, є важливими; спосіб, за допомогою якого вони тлумачать дані або інші індикатори; а також значущість, яку вони надають різним аспектам оцінки. Експерти повинні також ідентифікувати будь-які сфери особливої ефективності або приклади кращої практики.

64. Для забезпечення прийняття чітких та співрозмірних рішень, експерти з оцінки повинні також узагальнити свої висновки у формі рейтингів. Для кожного Безпосереднього Результату є чотири можливі рейтинги ефективності, що базуються на рівні розкриття *основних питань та характеристик: високий рівень ефективності; значний рівень ефективності; середній рівень ефективності та низький рівень ефективності.* Ці рейтинги повинні визначатися на основі наступного:

 Рейтинги ефективності

Високий рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього Результату високий. Необхідно здійснити незначні удосконалення.
Значний рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього Результату значний. Необхідно здійснити помірні удосконалення.
Середній рівень ефективності	Безпосереднього Результату досягнуто лише деякою мірою. Необхідно здійснити значні удосконалення.
Низький рівень ефективності	Безпосереднього Результату не досягнуто або ступінь досягнення є незначним. Необхідно здійснити фундаментальні удосконалення.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ СИСТЕМИ ПВК/ФТ

65. Рекомендації експертів з оцінки є особливо важливою частиною оцінки. На основі своїх висновків, експерти повинні надати рекомендації щодо заходів, яких повинна вжити країна для удосконалення своєї системи ПВК/ФТ, включаючи як рівень ефективності, так і рівень технічної відповідності. Звіт повинен першочергово викласти рекомендації щодо застосування корегуючих заходів із врахуванням особливостей країни та її спроможності, рівня її ефективності, а також будь-яких виявлених слабких місць та проблем. Рекомендації експертів не повинні бути надані просто з метою, щоб усунути кожен з виявлених недоліків чи слабких місць, а повинні допомогти шляхом визначення за пріоритетом особливих заходів, необхідних для ефективного зменшення впливу ризиків, з якими стикається країна. Це може бути здійснено шляхом надання пропозицій щодо найбільш значних та швидких практичних удосконалень, які мають далекосяжний ефект або яких найлегше досягти.

66. Експерти з оцінки повинні уважно розглянути обставини та особливості країни, а також її правову та інституційну системи при наданні рекомендацій, беручи до уваги, що існує декілька різних шляхів розбудови ефективної системи ПВК/ФТ, і, що модель, якій вони віддають перевагу, може не відповідати особливостям оцінюваної країни.

67. З метою сприяння розробки плану дій оцінюваною країною експерти з оцінки повинні чітко зазначити у своїх рекомендаціях, де необхідно вжити конкретні заходи, а де допустима певна гнучкість щодо способу досягнення поставленої пріоритетної мети. Експерти повинні уникати надання без необхідності суворих рекомендацій (наприклад, строків виконання певних заходів), щоб не перешкоджати країні повністю адаптувати рекомендації до місцевих обставин.

68. Навіть якщо країна має високий рівень ефективності, це не означає, що немає більше сфер для удосконалення. Може бути необхідність у вжитті заходів для підтримки високого рівня ефективності з огляду на потенційні ризики. Якщо експерти можуть визначити подальші дії у сферах, де високий рівень ефективності, вони повинні це також включити до своїх рекомендацій.

КОНСУЛЬТУВАННЯ

69. Якщо експерти з оцінки мають будь-які сумніви щодо застосування цієї Методології або щодо тлумачення Стандартів FATF, вони повинні проконсультуватися із Секретаріатом FATF або Секретаріатом своєї Регіональної організації за типом FATF.

ПРАВОВІ ОСНОВИ ВИМОГ ДО ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ, ВНУП ТА ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ПОСЛУГ З ПЕРЕКАЗУ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

1. Усі вимоги до фінансових установ, ВНУП або постачальників послуг з переказу віртуальних активів повинні бути визначені або (а) у законі (дивіться специфічні вимоги у Рекомендаціях 10, 11 та 20 щодо цього питання) або (б) для усіх інших випадків, можуть бути впроваджені законом чи іншими підзаконними зобов'язаннями (країна має право вибору).
2. У Рекомендаціях 10, 11 та 20 термін «закон» означає будь-які законодавчі акти, що видаються або приймаються Парламентом або іншим еквівалентним органом, передбаченим Конституцією країни, які встановлюють обов'язкові вимоги з санкціями за їх невиконання. Санкції за невиконання повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими (дивіться Рекомендацію 35). Поняття закону також охоплює рішення судових органів, які встановлюють відповідні вимоги, що є обов'язковими до виконання та діють на усій території країни.
3. Термін «підзаконні зобов'язання» відноситься до нормативно-правових актів, керівних положень, інструкцій або інших документів чи механізмів, які встановлюють правозастосовні вимоги у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму з санкціями за невиконання зазначених вимог, та які видаються чи затверджуються компетентним органом. Санкції за невиконання повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими (дивіться Рекомендацію 35).
4. При визначенні, чи документ або механізм містить вимоги, що можуть вважатися «підзаконними зобов'язаннями», повинні братися до уваги наступні фактори:
 - (а) це повинен бути документ або механізм, який встановлює або закріплює вимоги стосовно питань, зазначених в Рекомендаціях FATF, та встановлює чітко зазначені вимоги, що розуміються як такі. Наприклад:
 - (i) якщо при визначенні особливих заходів використовуються слова «повинен» або «зобов'язаний», то слід вважати обов'язковими;
 - (ii) якщо вживається слово «слід», вони можуть вважатися обов'язковими, якщо і органи регулювання, і установи, що підпадають під регулювання, демонструють, що вжиття заходів прямо або опосередковано передбачено вимогами і вони впроваджуються; такі слова, як: «заохочуються», «рекомендуються» або «установам слід розглянути» у меншій мірі розглядаються як обов'язкові. У будь-якому випадку, де використовуються слова із слабшим смисловим навантаженням, можна припустити, що такі заходи не є обов'язковими (якщо країна не демонструє протилежне).
 - (б) документ/механізм повинен бути виданий/затверджений компетентним органом.
 - (с) повинні існувати санкції за невиконання (санкції не обов'язково повинні бути зазначеними у документі, що встановлює вимоги, а можуть міститися в іншому документі за умови, що існує чіткий зв'язок між вимогою та наявними санкціями), які мають бути ефективними, пропорційними та переконливими. Це передбачає розгляд наступних питань:
 - (i) повинна бути відповідна низка ефективних, пропорційних та переконливих санкцій у випадку невиконання особами своїх обов'язків;

- (ii) санкції повинні прямо або опосередковано застосовуватися за невиконання вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Якщо невиконання вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму прямо не передбачає застосування санкцій, то їх застосування за порушення ширших вимог, як-от відсутність відповідних систем та заходів контролю або їх неналежне функціонування, є достатнім за умови, що, як мінімум, за невиконання однієї або більше вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму можуть бути застосовані (або застосовувалися) відповідним чином санкції без потреби у підтвердженні додаткового пруденційного або іншого порушення, що не стосується протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; та
 - (iii) чи існують достатні докази того, що на практиці були застосовані ефективні, пропорційні та переконливі санкції.
5. В усіх випадках повинно бути очевидно, що фінансові установи, ВНУП та постачальники послуг з переказу віртуальних активів розуміють, що за невиконання будуть застосовуватися санкції і якими можуть бути ці санкції.

КОМБІНОВАНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ FATF ТА МЕТОДОЛОГІЯ

А. ПОЛІТИКА ТА КООРДИНАЦІЯ В СФЕРІ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 1

ОЦІНКА РИЗИКІВ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ПІДХОДУ, ЩО ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ОЦІНЦІ РИЗИКУ⁸

Країни повинні визначати, здійснювати оцінку та розуміти ризики, пов'язані з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму для країни, а також вживати заходів, включаючи визначення органу або механізму з метою координації дій з оцінки ризиків, та використовувати ресурси, спрямовані на забезпечення ефективного зниження ризиків. Базуючись на такій оцінці, країни повинні застосовувати ризик-орієнтований підхід, з метою забезпечення відповідності заходів із запобігання або протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму ступеню виявлених ризиків. Такий підхід повинен бути основним підґрунтям для ефективного спрямування ресурсів в режимі протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, а також впровадження ризик-орієнтованих заходів, при застосуванні Рекомендацій. Якщо країни визначають рівень ризику як високий, вони повинні забезпечити, щоб їх режим з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму належним чином усував такі ризики. Якщо країни визначають рівень ризику як невисокий, вони можуть прийняти рішення про застосування спрощених заходів в межах деяких Рекомендацій FATF за певних умов.

Країни також повинні визначати, здійснювати оцінку та розуміти ризики, пов'язані з фінансуванням розповсюдження в країні. В контексті Рекомендації 1 "ризик фінансування розповсюдження" стосується лише і тільки потенційного порушення, невиконання або ухилення від обов'язків щодо цільових фінансових санкцій, зазначених у Рекомендації 7. Країни повинні вживати відповідних заходів, спрямованих на забезпечення ефективного зменшення ризиків, включно з визначенням органу влади або механізму для координації дій з оцінки ризиків та ефективного розподілу ресурсів для цієї мети. Якщо країни виявляють вищі ризики, вони повинні забезпечити належне усунення таких ризиків. Якщо країни виявляють нижчі ризики, вони повинні забезпечити відповідність заходів, що застосовуються, рівню ризику фінансування розповсюдження, водночас забезпечуючи повне виконання цільових фінансових санкцій, як того вимагає Рекомендація 7.

Країни повинні вимагати від фінансових установ та визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) визначати, здійснювати оцінку та вживати ефективних заходів щодо зниження їх ризиків, пов'язаних з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження.

⁸ Вимоги цієї рекомендації повинні бути оцінені, беручи до уваги більш конкретні ризики, що базуються на вимогах інших Рекомендацій. При оцінці Рекомендації 1, експерти з оцінки повинні здійснити загальний огляд оцінки ризиків та пом'якшення ризиків країнами та фінансовими установами/ВНУП, як того вимагають інші Рекомендації але не повинні дублювати детальну оцінку ризик-орієнтованих заходів, що встановлені вимогами інших Рекомендацій. Не слід очікувати, що експерти з оцінки проведуть глибокий огляд оцінки ризиків у країні. Експерти з оцінки повинні зосереджуватися на процесі, механізмі та джерелах інформації, прийнятих країною, а також контекстуальних факторах, а також слід враховувати обґрунтованість висновків оцінки ризиків у країні.

Основні Критерії

ОБОВ'ЯЗКИ ТА РІШЕННЯ ДЛЯ КРАЇН

Оцінка ризиків

- 1.1. Країни⁹ повинні визначати та здійснити оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, властивих країні.
- 1.2. Країни повинні визначити орган або механізм координації заходів з оцінки ризиків.
- 1.3. Країни повинні регулярно здійснювати оцінку ризиків з метою оновлення її результатів.
- 1.4. Країни повинні мати механізми з надання інформації щодо результатів оцінки (нок) ризиків усім відповідним компетентним органам та саморегульним організаціям, фінансовим установам та ВНУП.

Усунення ризиків

- 1.5. Ґрунтуючись на власному розумінні своїх ризиків, країни повинні застосовувати ризик-орієнтований підхід, при розподілі ресурсів та впровадженні заходів, спрямованих на запобігання та усунення ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 1.6. Країни, які приймають рішення не застосовувати деякі Рекомендації FATF, що встановлюють вимогу до фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів, повинні продемонструвати, що:
 - a) доведено низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму; виняток має місце у суворо обмежених та обґрунтованих обставинах; та він стосується певного виду фінансової установи або діяльності, або ВНУП; або
 - b) фінансова діяльність (окрім переказу коштів або цінностей) здійснюється фізичною або юридичною особою періодично або обмежено (беручи до уваги кількісний та абсолютний критерії), наприклад, коли низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 1.7. Якщо країни виявляють високі ризики, вони повинні забезпечити, щоб їх режим протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму усував такі ризики, зокрема шляхом: (a) встановлення вимоги до фінансових установ та ВНУП вживати посиленних заходів з управління та усунення ризиків, або (b) встановлення вимоги до фінансових установ та ВНУП забезпечувати, щоб ця інформація була включена в їх оцінки ризиків.
- 1.8. Країни можуть дозволити застосовувати спрощені заходи для деяких Рекомендацій FATF, що встановлюють вимогу до фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів, за умови, що було визначено низький рівень, і це відповідає оцінці країною своїх ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму¹⁰.
- 1.9. Наглядові органи та саморегульні організації повинні забезпечити, щоб усі фінансові установи та ВНУП виконували свої обов'язки відповідно до Рекомендації 1¹¹.

⁹ За потреби, оцінка ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму на наднаціональному рівні повинна братися до уваги при вирішенні питання, чи виконується цей обов'язок.

¹⁰ У випадку, коли Рекомендації FATF визначають види діяльності з підвищеним рівнем ризику, для яких встановлюється вимога вживати посиленних або специфічних заходів, країни повинні забезпечити, щоб застосовувалися усі такі заходи, хоча обсяг таких заходів може різнитися залежно від специфічного рівня ризику.

¹¹ Виконання вимог за цим критерієм повинно оцінюватися, беручи до уваги результати за Рекомендаціями 26 та 28.

ОБОВ'ЯЗКИ ТА РІШЕННЯ ДЛЯ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ ТА ВНУП

Оцінка ризиків

- 1.10 До фінансових установ та ВНУП повинна встановлюватися вимога вживати відповідних заходів з метою визначення, оцінки та розуміння своїх ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму (для клієнтів, країн або географічних територій; а також товарів, послуг, операцій або способів надання послуг)¹². Це включає наступні вимоги:
- a) документування оцінки ризиків,
 - b) розгляд усіх відповідних факторів ризику перед визначенням загального рівня ризику, а також відповідного рівня та способу усунення таких ризиків,
 - c) оновлення результатів здійснення оцінки ризиків; та
 - d) наявність відповідних механізмів для надання інформації щодо оцінки ризиків компетентним органам та саморегульвним організаціям.

Усунення ризиків

- 1.11 До фінансових установ та ВНУП повинна встановлюватися вимога щодо:
- a) наявності політики, заходів контролю та процедур, погоджені вищим керівництвом, які б забезпечували можливість здійснювати управління та усувати виявлені ризики (або країною, або фінансовою установою чи ВНУП);
 - b) моніторингу впровадження таких заходів контролю та, за необхідності, їх посилення; та
 - c) вжиття посилених заходів для управління та усунення ризиків у випадках, де виявлені підвищені ризики.
- 1.12 Країни можуть лише дозволити фінансовим установам та ВНУП вживати спрощених заходів для управління та усунення ризиків, якщо було виявлено низький рівень і за умови, що додержуються критерії 1.9 - 1.11. Спрощені заходи не повинні дозволятися у будь-якому випадку, коли існує підозра у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 1 (ОЦІНКА РИЗИКІВ ТА ЗАСТОСУВАННЯ РИЗИК-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ)

1. Ризик-орієнтований підхід, є ефективним засобом боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. При визначенні того, як ризик-орієнтований підхід, повинен реалізовуватися в секторі, країни повинні взяти до уваги можливості і досвід у сфері протидії відмиванню коштів/боротьби з фінансуванням тероризму у відповідному секторі. Країни повинні розуміти, що свобода дій та відповідальність, покладені на фінансові установи та ВНУП ризик-орієнтованим підходом, є більш доцільними в секторах з більшою спроможністю та досвідом в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Проте, це не звільняє фінансові установи та ВНУП від зобов'язання вживати посилених заходів при виявленні високих ризиків. Приймавши ризик-орієнтований підхід, компетентні органи, фінансові установи та ВНУП повинні

¹² Характер та обсяг будь-якої оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму повинен відповідати характеру та розміру діяльності. Компетентні органи або саморегульвні організації можуть прийняти рішення не встановлювати вимогу здійснювати індивідуальні задокументовані оцінки ризиків за умови, якщо специфічні ризики, властиві сектору, чітко визначені та усвідомлені, а також окремі фінансові установи та ВНУП розуміють свої ризики відмивання коштів та фінансування тероризму.

забезпечити відповідність заходів щодо запобігання або протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму виявленим ризикам, а також розподіляти ресурси у найбільш ефективний спосіб.

2. При застосуванні ризик-орієнтованому підході, фінансові установи та ВНУП повинні мати процедури для виявлення, оцінки, моніторингу, управління та зниження ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму. Загальний принцип ризик-орієнтованого підходу полягає в тому, що у разі виявлення підвищених ризиків, країнам слід вимагати від фінансових установ та ВНУП вживати посилені заходи щодо управління та зниження цих ризиків, і відповідно, у разі виявлення нижчих ризиків – можуть дозволяти застосування спрощених заходів. Спрощені заходи не можуть бути дозволені у випадку наявності підозр у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму. В певних Рекомендаціях більш точно викладено як цей загальний принцип застосовується до конкретних вимог. За чітко обмежених обставин та у випадку підтвердженого низького ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, країни можуть також прийняти рішення не застосовувати певні Рекомендації для конкретного типу фінансових установ або видів діяльності, або ВНУП (див. нижче). Так само, якщо країни під час оцінки ризиків визначають типи установ, види діяльності, підприємства та професії, які знаходяться під загрозою зловживання для відмивання коштів і фінансування тероризму, і які не підпадають під визначення фінансової установи або ВНУП, вони повинні розглянути питання щодо застосування вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму до таких секторів.

ОЦІНКА РИЗИКІВ ФІНАНСУВАННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ (ФРЗМЗ) ТА ЗАСТОСУВАННЯ РИЗИК-ОРІЄНОВАНИХ ЗАХОДІВ

3. У контексті Рекомендації 1 "ризик ФРЗМЗ" стосується лише і тільки потенційного порушення, невиконання або ухилення від виконання цільових фінансових санкцій, зазначених у Рекомендації 7¹³. Ці зобов'язання, викладені в Рекомендації 7, встановлюють жорсткі вимоги, які не ґрунтуються на оцінці ризику, для всіх фізичних та юридичних осіб. В контексті ризику фінансування розповсюдження, заходи ризик-орієнтованого підходу, спрямовуються фінансовими установами та ВНУП на посилення та досягнення повного виконання жорстких вимог Рекомендації 7 шляхом виявлення та запобігання невиконанню, потенційному порушенню або ухиленню від виконання цільових фінансових санкцій. Визначаючи заходи щодо зменшення ризиків сектору ФРЗМЗ, країни повинні враховувати ризики ФРЗМЗ, пов'язані з відповідним сектором. Вживаючи ризик-орієнтовані заходи, компетентні органи, фінансові установи та ВНУП повинні мати можливість забезпечити, щоб ці заходи відповідали виявленим ризикам, і це дозволило б їм приймати рішення про те, як розподіляти їх власні ресурси найбільш ефективно.
4. Фінансові установи та ВНУП повинні мати процедури виявлення, оцінки, моніторингу, управління та зменшення ризиків¹⁴ ФРЗМЗ. Це може бути зроблено в рамках їх існуючих

¹³Параграфи 1 та 2 Пояснювальної записки до Рекомендації 7, та відповідні виноски, визначають сферу застосування зобов'язань Рекомендації 7; в тому числі, що вона обмежена цільовими фінансовими санкціями та не охоплює інші вимоги Резолюцій РБ ООН. Вимоги Стандартів FATF, що стосуються фінансування розповсюдження, обмежені лише Рекомендаціями 1, 2, 7 та 15. Тому, вимоги згідно з Рекомендацією 1 щодо оцінки ризику фінансування розповсюдження, не розширюють обсяг інших вимог, передбачених іншими Рекомендаціями.

¹⁴Країни можуть вирішити звільнити певний тип фінансової установи або ВНУП від вимог щодо ідентифікації,

цільових фінансових санкцій та/або програм дотримання. Країни повинні забезпечити повне впровадження Рекомендації 7 у будь-якому сценарії ризику. Там, де ризики вищі, країнам слід вимагати від фінансових установ та ВНУП вжиття відповідних заходів для управління та зменшення ризиків. Якщо ризики нижчі, вони повинні забезпечити відповідність заходів, що застосовуються рівню ризику, забезпечуючи при цьому повноцінне виконання цільових фінансових санкцій, як це вимагається Рекомендацією 7.

А. Зобов'язання та рішення для країн

Ризики ВК/ФТ

5. Оцінювання ризику ВК/ФТ – Країни¹⁵ повинні вживати належних заходів щодо виявлення та оцінювання ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму для країни на постійній основі та для того, щоб: (i) вносити потенційні зміни до національної системи боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, у тому числі зміни в закони, положення та інші заходи, (ii) сприяти компетентним органам у розподілі та встановленні пріоритетності ресурсів у сфері ПВК/ФТ, і (iii) надавати інформацію з метою оцінки ризиків у сфері ПВК/ФТ фінансовими інститутами і ВНУП. Країни повинні підтримувати актуальність оцінок і мати механізми для надання відповідної інформації про результати всім відповідним компетентним органам та СРО, фінансовим установам та ВНУП.
6. **Високий ризик** – У разі виявлення країнами високих ризиків, вони повинні переконатися, що їх режим протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму усуває ці ризики і без шкоди для будь-яких інших заходів, що вживаються країнами для мінімізації цих ризиків, зобов'язати фінансові установи та ВНУП вживати посиленних заходів з управління та мінімізації ризиків, або переконатися, що цю інформацію включено до оцінювання ризиків, яка здійснюється фінансовими установами та ВНУП, з метою належного управління та мінімізації ризиків. Якщо Рекомендації FATF встановлюють діяльність високого ризику для якої вимагається вжиття посиленних або конкретних заходів, усі такі заходи повинні вживатися, хоча ступінь вжиття таких заходів може варіюватись залежно від конкретного рівня ризику.
7. **Низький ризик** – Країни можуть прийняти рішення дозволити застосування спрощених заходів в рамках деяких Рекомендацій FATF, які вимагають від фінансових установ або ВНУП вживати певних заходів, за умови виявлення низького ризику, та якщо такі дії узгоджені з оцінкою ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму країни, як це передбачено пунктом 3.

Незалежно від будь-якого рішення щодо визначення певних категорій низького ризику відповідно до попереднього абзацу, країни можуть також дозволити фінансовим установам та ВНУП застосовувати спрощені заходи щодо належної перевірки клієнта, за умови виконання вимог, викладених у розділі В нижче («Зобов'язання та рішення для фінансових установ та ВНУП»), і в пункті 7 нижче.
8. **Виключення** – Країни можуть прийняти рішення не застосовувати деякі з Рекомендацій FATF, які вимагають від фінансових установ або ВНУП вживати певних заходів, за умови:

оцінки, контролювати, управляти та пом'якшувати ризики ФРЗМЗ, за умови, що існує доведений низький ризик ФРЗМЗ, що стосується таких фінансових установ або ВНУП. Однак, повне виконання цільових фінансових санкцій, передбачені Рекомендацією 7, є обов'язковими у всіх випадках.

¹⁵ Де необхідно, потрібно брати до уваги оцінку ризиків в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму на наднаціональному рівні при вирішенні чи це зобов'язання виконується.

- a) доведення низького ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, що дозволяється тільки за суворо обмежених та виправданих обставин і стосується окремих типів фінансових установ або видів діяльності, або ВНУП; або
- b) фінансова діяльність (за виключенням переказу грошових коштів або цінностей) проводиться фізичною або юридичною особою на не постійній або дуже обмеженій основі (враховуючи кількісний та абсолютний критерії) за умови низького ризику відмивання коштів та фінансування тероризму.

Хоча зібрана інформація може відрізняється залежно від рівня ризику, вимоги Рекомендації 11 щодо збереження даних повинні застосовуватись незалежно від того, яка інформація збирається.

9. **Нагляд та моніторинг ризику** – Наглядові органи (або саморегульвні органи для відповідних секторів ВНУП) повинні забезпечити, щоб фінансові установи та ВНУП ефективно виконували зобов'язання, викладені нижче. Під час виконання своїх функцій, наглядові органи та саморегульвні органи, в тих випадках, коли це необхідно, відповідно до Пояснювальних записок до Рекомендацій 26 і 28, повинні перевіряти відомості про ризику відмивання коштів та фінансування тероризму та оцінки ризиків, підготовлені фінансовими установами і ВНУП, та брати до уваги результати цих перевірок.

Ризик ФРЗМЗ

10. **Оцінювання ризику ФРЗМЗ** - Країни¹⁶ повинні на постійній основі вживати належних заходів щодо виявлення та оцінювання ризиків ФРЗМЗ для того щоб: (i) вносити потенційні зміни до національної системи протидії фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, у тому числі зміни в закони, положення та інші заходи, (ii) сприяти компетентним органам у розподілі та встановленні пріоритетності ресурсів, спрямованих на протидію ФРЗМЗ; та (iii) надавати інформацію з метою оцінки ризиків ФРЗМЗ фінансовими установами та ВНУП. Країни повинні підтримувати актуальність оцінок і мати механізми для надання відповідної інформації про результати всім відповідним компетентним органам та саморегульвним органам, фінансовим установам та ВНУП.
11. **Зменшення ризику ФРЗМЗ** – Країни повинні вживати належних заходів для управління та зменшення виявлених ними ризиків фінансування ФРЗМЗ. Країни повинні розвивати розуміння наявних в країнах засобів потенційних порушень, ухилення та невиконання цільових фінансових санкцій, яким можуть ділитись з компетентними органами та приватним сектором. Країни повинні забезпечити, щоб фінансові установи та ВНУП вживали заходів для виявлення обставин, які можуть представляти високий ризик, та забезпечити, щоб їх режим протидії ФРЗМЗ усував ці ризики. Країни повинні забезпечити повне впровадження Рекомендації 7 у будь-якому ризиковому випадку. Там, де ризики високі, країнам слід вимагати, щоб фінансові установи та ВНУП вживали відповідні заходи для управління та зменшення цих ризиків. Якщо ризики низькі, вони повинні забезпечити відповідність застосовуваних заходів рівню ризику, забезпечуючи при цьому повноцінне виконання цільових фінансових санкцій, як вимагається Рекомендацією 7.

В. Обов'язки та рішення для фінансових установ та ВНУП

Ризики ВК/ФТ

12. **Оцінювання ризику ВК/ФТ** – Від фінансових установ та ВНУП слід вимагати вживати належних заходів для виявлення та оцінки їх ризиків відмивання коштів та фінансування

¹⁶ Де необхідно, потрібно брати до уваги оцінку ризиків ФРЗМЗ на наднаціональному рівні при вирішенні чи це зобов'язання виконується.

тероризму (для клієнтів, країн або географічних регіонів, а також товарів/послуг/операцій або способів надання послуг). Вони повинні документально оформити ці оцінки для того, щоб мати можливість продемонструвати підставу оцінок, постійно оновлювати ці оцінки, а також мати відповідні механізми для надання інформації про оцінку ризиків компетентним органам та саморегульним органам. Характер і масштаби будь-якої оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму повинні відповідати характеру і масштабам діяльності. Фінансові установи та ВНУП повинні завжди розуміти їх ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, проте компетентні органи та саморегульні органи можуть визначати, що немає потреби в індивідуальних задокументованих оцінках ризику, якщо конкретні ризики, притаманні сектору, є чітко визначеними і зрозумілими.

13. **Управління та мінімізація ризиків** – Фінансові установи та ВНУП повинні мати відповідну політику, засоби контролю та процедури, які дозволяють їм управляти і ефективно мінімізувати ризики, що були виявлені (або країною, або фінансовою установою, або ВНУП). Вони повинні відстежувати здійснення заходів контролю та при необхідності посилювати їх. Політика, контроль та процедури повинні бути схвалені вищим керівництвом, а заходи, вжиті з метою управління та мінімізації ризиків (високих або низьких), повинні відповідати національним вимогам і керівництвом компетентних органів і саморегульних органів.
14. **Високий ризик** – У разі виявлення високих ризиків, фінансові установи та ВНУП повинні вжити посиленних заходів з управління та мінімізації ризиків.
15. **Низький ризик** – У разі виявлення низьких ризиків, країни можуть дозволити фінансовим установам або ВНУП вживати спрощених заходів з управління та мінімізації ризиків.
16. Під час оцінки ризиків, фінансові установи та ВНУП повинні враховувати всі суттєві фактори ризику перед тим, як визначати рівень загального ризику і відповідний рівень заходів з їх мінімізації. Фінансові установи та ВНУП можуть диференціювати ступінь заходів залежно від типу та рівня ризику для різних факторів ризику (наприклад, в конкретній ситуації, вони можуть застосовувати стандартні заходи належної перевірки клієнта щодо прийняття клієнта, але посилені заходи перевірки клієнта при постійному моніторингу, абонавпаки).

Ризик ФРЗМЗ

17. **Оцінювання ризику ФРЗМЗ** – Фінансові установи та ВНУП повинні вживати належних заходів щодо виявлення та оцінювання їх ризиків ФРЗМЗ. Це може бути здійснено в рамках існуючих цільових фінансових санкцій та/або програм відповідності. Вони повинні документально оформити такі оцінки для того, щоб мати можливість продемонструвати підставу оцінки, постійно оновлювати ці оцінки, а також мати відповідні механізми для надання інформації про оцінку ризиків компетентним органам та саморегульним органам. Характер і масштаби будь-якої оцінки ризиків ФРЗМЗ повинні відповідати характеру і масштабам діяльності. Фінансові установи та ВНУП повинні завжди розуміти їх ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, проте компетентні органи та саморегульні органи можуть визначати, що немає потреби в індивідуальних задокументованих оцінках ризику, якщо конкретні ризики, притаманні сектору, є чітко визначеними і зрозумілими.
18. **Зменшення ризику ФРЗМЗ** – Фінансові установи та ВНУП повинні мати політику, заходи контролю та процедури, які дозволять їм управляти та ефективно зменшувати виявлені ризики. Це може бути виконано в рамках існуючих цільових фінансових санкцій та/або

програм відповідності. Фінансові установи та ВНУП повинні здійснювати моніторинг впровадження заходів з контролю та їх посилення, якщо це необхідно. Політика, засоби контролю та процедури повинні бути затверджені вищим керівництвом, а заходи, вжиті для управління та зменшення ризиків (високих чи низьких), повинні узгоджуватись з національними вимогами та вказівками компетентних органів та саморегулівних органів. Країни повинні забезпечити повну імплементацію Рекомендації 7 у будь-якому сценарії ризику. Там, де ризики високі, країнам слід вимагати від фінансових установ та ВНУП вживати відповідних заходів для управління та зменшення ризиків (тобто запровадження посиленого контролю спрямованого на виявлення можливих порушень, невиконання або ухилення від виконання цільових фінансових санкцій відповідно до Рекомендації 7). Відповідно, там, де ризики нижчі, вони повинні забезпечити відповідність заходів, що застосовуються рівню ризику, забезпечуючи при цьому повноцінне виконання цільових фінансових санкцій, як вимагається Рекомендацією 7.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 2**НАЦІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ТА КООРДИНАЦІЯ**

Країни повинні мати національні політики у сфері ПВК/ФТ/ФРЗМЗ, з урахуванням визначених ризиків¹⁷, які повинні регулярно переглядатися, а також повинні визначити орган або забезпечити координацію чи інший механізм, що буде відповідати за таку політику.

Країни повинні забезпечити, щоб органи, які визначають політику, підрозділ фінансової розвідки, правоохоронні органи, органи нагляду та інші відповідні компетентні органи, на політичному та операційному рівнях, мали ефективні механізми, які дозволяли б їм співпрацювати один з одним і там, де це доречно, координувати та обмінюватися інформацією один з одним всередині країни стосовно розробки та впровадження політики та заходів щодо ПВК/ФТ/ФРЗМЗ. Це має включати співпрацю та координацію між відповідними органами для забезпечення сумісності вимог щодо ПВК/ФТ/ФРЗМЗ з правилами захисту даних та конфіденційності та іншими подібними положеннями (наприклад, безпека/локалізація даних).

Основні Критерії

- 2.1 Країни повинні мати національну політику протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, яка формується з урахуванням виявлених ризиків та постійно переглядається.
- 2.2 Країни повинні визначити орган або забезпечити координацію чи визначити інший механізм, відповідальний за політику протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- 2.3 Повинні бути наявними механізми, які б надавали можливість органам, що приймають політичні рішення, ПФР, правоохоронним органам, наглядовим органам та іншим відповідним компетентним органам співпрацювати та, за необхідності, координувати один одного на національному рівні щодо розвитку та впровадження політики і заходів з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Такі механізми повинні застосовуватися як на рівні прийняття політичних рішень, так і на операційному рівні
- 2.4 Компетентні органи повинні мати схожі способи співробітництва та, за необхідності, координації, а також механізми протидії ФРЗМЗ.
- 2.5 Країни повинні здійснювати співпрацю та координацію між відповідними органами для забезпечення сумісності вимог щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму з правилами захисту даних та конфіденційності та іншими подібними положеннями (наприклад, безпека/локалізація даних).¹⁸

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 2

¹⁷ Ризик ФРЗМЗ стосується суворо і лише потенційного порушення, невиконання або ухилення від виконання зобов'язань щодо цільових фінансових санкцій, зазначених у Рекомендації 7.

¹⁸ Для цілей технічної відповідності, оцінка повинна бути обмежена, якщо існує співпраця, та, де це доречно, координація, формальна чи неформальна, між відповідними органами.

1. Країни повинні встановити відповідні системи міжвідомчої співпраці та координації у сфері ПВК/ФТ/ФРЗМЗ. Для ВК, ФТ та ФРЗМЗ відповідно це може бути єдина система, або різні системи.
2. Такі системи повинні координуватись одним або кількома визначеними органами влади, або іншим механізмом, відповідальним за формування національної політики та забезпечення співпраці та координації між усіма відповідними органами.
3. До систем міжвідомчої співпраці повинні входити органи, що мають відношення до боротьби з ВК, ФТ та ФРЗМЗ. Залежно від національної організації функцій, органи влади, що мають відношення до таких систем, можуть включати:
 - a) Компетентні центральні урядові відомства (наприклад, з питань фінансів, торгівлі та комерції, внутрішніх справ, юстиції та закордонних справ);
 - b) Правоохоронні органи, органи з повернення активів та органи прокуратури;
 - c) Підрозділи фінансової розвідки;
 - d) Служби безпеки та розвідки;
 - e) Митні та прикордонні органи;
 - f) Наглядові органи та СРО;
 - g) Податкові органи;
 - h) Органи контролю за імпортом та експортом;
 - i) Реєстри компаній, та за наявності, реєстри бенефіціарних власників; та
 - j) Інші установи, за необхідності.
4. Країни повинні забезпечити наявність механізмів, що дозволяють ефективно здійснювати оперативну співпрацю, і де це доречно, координацію та своєчасний обмін відповідною інформацією на національному рівні між різними компетентними органами для оперативних цілей, пов'язаних з ПВК/ФТ та ПФРЗМЗ, як з власної ініціативи, так і на запит. Сюди можуть входити: (a) заходи щодо з'ясування ролі, потреб у інформації та джерел інформації кожного відповідного органу; (b) заходи, що сприяють своєчасному обміну інформацією між відповідними органами влади (наприклад, стандартні форми та захищені канали), і (c) практичні механізми для сприяння міжвідомчій роботі (наприклад, спільні групи або платформи спільних даних).

В. ВІДМИВАННЯ КОШТІВ ТА КОНФІСКАЦІЯ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 3

ЗЛОЧИН ВІДМИВАННЯ КОШТІВ

Країни повинні криміналізувати відмивання коштів відповідно до Віденської Конвенції та Палермської Конвенції. Країни повинні застосовувати поняття злочину “відмивання коштів” до усіх серйозних злочинів з метою охоплення якомога ширшого спектру предикатних злочинів.

Основні Критерії

- 3.1 Відмивання коштів повинно бути криміналізовано на основі Конвенції ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів та психотропних речовин 1988 року (Віденської Конвенції) та Конвенції ООН про боротьбу з транснаціональною організованою злочинністю 2000 року (Палермської Конвенції) (дивіться статтю 3 (1)(b) та (c) Віденської Конвенції та статтю 6(1) Палермської Конвенції)¹⁹.
- 3.2 Предикатні злочини до відмивання коштів повинні охоплювати усі серйозні злочини з метою включення якомога ширшого спектру предикатних злочинів. Як мінімум, предикатні злочини повинні включати низку злочинів у кожній з визначених категорій злочинів²⁰.
- 3.3 Якщо країни застосовують пороговий або комбінований підхід, який включає пороговий підхід²¹, предикатні злочини повинні, як мінімум, включати в себе усі злочини, які:
 - (a) підпадають під категорію серйозних відповідно до їх національного законодавства, або
 - (b) караються максимальним покаранням у вигляді позбавлення волі строком більше, ніж на один рік; чи
 - (c) караються мінімальним покаранням у вигляді позбавлення волі строком більше, ніж на шість місяців (для країн, які мають мінімальний поріг для злочинів, встановлений їх правовою системою).
- 3.4 Злочин відмивання коштів повинен поширюватися на будь-який тип майна, незалежно від його вартості, яке прямо або опосередковано одержане злочинним шляхом.
- 3.5 При доведенні факту, що майно одержане злочинним шляхом, не є обов'язковим, щоб особа була засуджена за вчинення предикатного злочину.

¹⁹ Особливо зверніть увагу на фізичні та матеріальні аспекти злочину.

²⁰ Рекомендація 3 не встановлює вимогу передбачати окремий злочин «участь в організованій злочинній групі або вимагання». З метою охоплення цієї категорії «визначений злочин», достатньо, щоб країна виконала один з двох пунктів, визначених у Палермській конвенції, наприклад, передбачила або окремий злочин, або злочин, вчинений у змові.

²¹ Країни визначають предикатні злочини до відмивання коштів, посилаючись (a) на усі злочини або (b) на поріг, пов'язаний з категорією серйозних злочинів, або з таким видом покарання, як позбавлення волі, що встановлене за предикатний злочин (пороговий підхід), або (c) на перелік предикатних злочинів, або (d) шляхом поєднання цих підходів.

- 3.6 Предикатним злочином до відмивання коштів вважається також діяння, яке мало місце в іншій країні, яке є злочином у такій країні, і яке вважалося би предикатним злочином, якби воно мало місце у власній країні.
- 3.7 Злочин відмивання коштів повинен застосовуватися до осіб, які вчинили предикатний злочин, якщо це не порушує фундаментальні принципи національного законодавства.
- 3.8 Потрібно забезпечити, щоб намір та усвідомлення, які вимагаються для доведення факту злочину відмивання коштів, могли встановлюватися за об'єктивними фактичними обставинами.
- 3.9 До фізичних осіб, засуджених за відмивання коштів, повинні застосовуватися пропорційні та переконливі кримінальні санкції.
- 3.10 На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному провадженню щодо юридичних осіб у країнах, в яких існує більше, ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути пропорційними та переконливими.
- 3.11 Повинні бути передбачені відповідні супутні злочини до злочину відмивання коштів, зокрема участь у злочині, вчинення злочину у групі або змова з метою вчинення, спроба, пособництво та підбурювання, сприяння та надання порад щодо вчинення, якщо це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 3 (ЗЛОЧИН ВІДМИВАННЯ КОШТІВ)

1. Країни повинні криміналізувати відмивання коштів на основі Конвенції ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів та психотропних речовин 1988 року (Віденської Конвенції) та Конвенції ООН про боротьбу з транснаціональною організованою злочинністю 2000 року (Палермської Конвенції).
2. Країни повинні застосовувати поняття злочину "відмивання коштів" до всіх серйозних злочинів з метою охоплення якомога ширшого спектру предикатних злочинів. Предикатні злочини можна описати шляхом посилання на усі злочини; чи встановити певний поріг, прив'язуючись до категорії серйозних злочинів або з таким видом покарання, як позбавлення волі, встановлене за предикатний злочин (пороговий підхід), або на перелік предикатних злочинів, або шляхом поєднання цих підходів.
3. Якщо країни застосовують пороговий підхід, предикатні злочини повинні принаймні включати в себе усі злочини, які підпадають під категорію серйозних відповідно до свого національного законодавства, або включати в себе злочини, які караються таким максимальним покаранням, як позбавлення волі строком більше ніж на один рік, або для тих країн, які мають мінімальний поріг для злочинів, встановлений їх правовою системою, предикатні злочини повинні включати в себе всі злочини, що караються таким мінімальним покаранням, як позбавлення волі строком більше ніж на шість місяців.
4. Незалежно від того, який підхід застосовується до встановлення предикатних злочинів, кожна країна повинна принаймні включити до них низку злочинів у рамках кожної з визначених категорій злочинів. Злочин відмивання коштів повинен поширюватися на будь-який тип майна, незалежно від його вартості, яке прямо або опосередковано

становить кошти, одержані злочинним шляхом. При доведенні того факту, що майно є коштами, одержаними від злочинної діяльності, не є обов'язковим, щоб особа була засуджена за вчинення предикатного злочину.

5. Предикатними злочинами до відмивання коштів вважається також діяння, яке мало місце в іншій країні, яке є злочином у такій країні, і яке вважалося б предикатним злочином, якби воно мало місце у власній країні. Країни можуть передбачити, що єдиною умовою є те, що таке діяння вважалося б предикатним злочином, якби воно мало місце у власній країні.
6. Країни можуть передбачити, щоб поняття злочину "відмивання коштів" не застосовувалось до осіб, які вчинили предикатний злочин, якщо цього вимагають фундаментальні принципи їх національного законодавства.
7. Країни повинні забезпечити, щоб:
 - (a) Намір і відомості, які вимагаються для доведення факту злочину відмивання коштів могли встановлюватися за об'єктивними фактичними обставинами.
 - (b) Ефективні, пропорційні та переконливі кримінальні санкції застосовувались до фізичних осіб, засуджених за відмивання коштів.
 - (c) На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному переслідуванню юридичних осіб у країнах, в яких існує більше ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими.
 - (d) Повинні бути передбачені відповідні супутні злочини до злочину відмивання коштів, зокрема участь у злочині, вчинення злочину у групі або змова з метою вчинення, спроба, пособництво та підбурювання, сприяння та надання порад щодо вчинення, якщо це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 4**КОНФІСКАЦІЯ ТА ТИМЧАСОВІ ЗАХОДИ**

Країни повинні вжити заходів, аналогічних наведеним у Віденській та Палермській Конвенціях, а також Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму, включаючи законодавчі, які можуть бути необхідними для надання компетентним органам цих країн повноважень для замороження або арешту та конфіскації, без порушення прав добросовісних третіх сторін: (а) легалізованої власності, (b) доходів, одержаних від або засобів, що використовувалися або призначені для використання з метою вчинення фінансування тероризму, терористичних актів або терористичних організацій, або (c) майна відповідної вартості.

До таких заходів необхідно включити повноваження на:

- (a) встановлення, відстеження та оцінку майна, яке підлягає конфіскації;
- (b) здійснення тимчасових заходів, таких як замороження та арешт для запобігання будь-яким операціям з майном, його передачі або розпорядження ним;
- (c) здійснення заходів щодо запобігання або уникнення дій, які шкодять спроможності держави заморожувати, арештовувати або повертати майно, яке підлягає конфіскації; та
- (d) здійснення будь-яких відповідних слідчих заходів.

Країни повинні розглянути можливість вжиття заходів, якими дозволяється конфіскація таких доходів або засобів без кримінального засудження (конфіскація, не заснована на обвинувальному вирокі суду) або якими вимагається від правопорушника підтвердити законне походження власності, що інакше підлягає конфіскації, тією мірою, наскільки така вимога відповідає принципам їх національного законодавства.

Основні Критерії

4.1 Країни повинні вжити заходів, включаючи законодавчі, які б надавали можливість здійснювати конфіскацію наступного, незалежно від того, чи воно належить підсудним чи третім сторонам:

- (a) легалізоване майно;
- (b) доходи (включаючи прибуток або інші вигоди, що можуть одержуватися від таких доходів), або знаряддя злочину, що використовуються або призначені для використання у відмиванні коштів або предикатних злочинах;
- (c) майно, що є доходом, чи використовується, або призначене чи виділено для використання у фінансуванні тероризму, терористичних актах або терористичних організаціях; або
- (d) майно відповідної вартості.

4.2 Країни повинні вжити заходів, включаючи законодавчі, які б надавали можливість їх компетентним органам:

- (a) визначати, відстежувати та оцінювати майно, яке підлягає конфіскації;

- (b) вживати тимчасових заходів, таких як замороження або арешт, з метою запобігання будь-яким правочинам з майном, передачі або розпорядженню майном, що підлягає конфіскації;²²
- (c) вживати заходів, які б попереджали або анулювали дії, які шкодять спроможності країни заморожувати або накладати арешт, або повертати майно, що підлягає конфіскації; та
- (d) вживати будь-яких відповідних слідчих заходів.

4.3 Закони та інші заходи повинні забезпечувати захист прав добросовісних третіх сторін.

4.4 Країни повинні мати механізми для управління та, за необхідності, розпорядження замороженим, арештованим або конфіскованим майном.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЙ 4 ТА 38 (КОНФІСКАЦІЯ ТА ТИМЧАСОВІ ЗАХОДИ)

Країни повинні встановити механізми з надання повноваження компетентним органам ефективно здійснювати управління та, за необхідності, розпорядження замороженим, арештованим або конфіскованим майном. Такі механізми повинні застосовуватися як в контексті національних процедур, так і відповідно до запитів іноземних країн.

²² Заходи повинні дозволяти початково заморожувати або накладати арешт на майно, що підлягає конфіскації, в односторонньому порядку або без попереднього повідомлення, якщо тільки це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

С. ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ ТА ФІНАНСУВАННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 5

ЗЛОЧИН ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ

Країни повинні криміналізувати фінансування тероризму відповідно до Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму та повинні криміналізувати не лише фінансування терористичних актів, але й фінансування терористичних організацій та терористів навіть за відсутності зв'язку з певним терористичним актом або актами. Країни повинні забезпечити, щоб ці злочини визначалися як предикатні до відмивання коштів.

Основні Критерії

- 5.1 Країни повинні криміналізувати фінансування тероризму на основі Міжнародної Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму²³.
- 5.2 Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-яку особу, яка будь-якими засобами умисно надає або збирає кошти або інші активи, прямо або опосередковано, з незаконним наміром використати їх або з усвідомленням, що вони будуть використані, повністю або частково: (а) для вчинення терористичного (них) акту(ів); або (б) терористичною організацією чи окремим терористом (навіть за відсутності зв'язку з конкретним терористичним актом або актами)²⁴.
- 5.2^{bis} Злочин фінансування тероризму повинен включати фінансування поїздок осіб, що подорожують до країни, відмінної від їх країни проживання чи громадянства для цілей вчинення, планування або приготування чи участі у вчиненні терористичних актів або надання чи отримання навчання з підготовки терористів.
- 5.3 Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-які кошти чи інші активи, одержані як із законного, так і незаконного джерела.
- 5.4 Злочин фінансування тероризму не повинен встановлювати вимогу, щоб кошти чи інші активи: (а) були фактично використані для вчинення або спроби вчинити терористичний (ні) акт(ти) або (б) були пов'язані із конкретним терористичним (ми) актом (актами).
- 5.5 Потрібно забезпечити, щоб умисел та усвідомлення, необхідні для підтвердження фінансування тероризму, могли витікати як висновок з об'єктивних фактичних обставин.
- 5.6 До фізичних осіб, засуджених за фінансування тероризму, повинні застосовуватися пропорційні та переконливі кримінальні санкції.
- 5.7 На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному провадженню щодо юридичних осіб у країнах, в яких існує більше, ніж одна форма

²³ Криміналізація повинна відповідати статті 2 Міжнародної Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму.

²⁴ Криміналізація фінансування тероризму виключно на підставі пособництва і підбурювання, спроби або змови є недостатньою для виконання цієї Рекомендації.

відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути пропорційними та переконливими.

5.8 Злочином повинно вважатися наступне:

- (a) спроба вчинити злочин фінансування тероризму;
- (b) участь в якості співучасника у фінансуванні тероризму або спробі вчинення цього злочину;
- (c) організація або спрямування інших на вчинення фінансування тероризму або спробу вчинення цього злочину; та
- (d) сприяння вчиненню одного або більше злочинів фінансування тероризму або спробі вчинити цей(і) злочин(и) групою осіб, які діють із спільною метою²⁵.

5.9 Злочини фінансування тероризму повинні бути визначені в якості предикатних злочинів до відмивання коштів.

5.10 Злочин фінансування тероризму повинен визнаватися незалежно від того, чи знаходиться особа, підозрювана у вчиненні злочину(ів), в країні знаходження терориста(ів) або терористичної(их) організації(ій), або де було чи буде вчинено терористичний(і) акт(и), чи в іншій країні.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 5 (ЗЛОЧИН ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ)

A. ЦІЛІ

1. Рекомендація 5 була розроблена з метою забезпечення держав правоздатністю переслідувати та застосувати кримінальне покарання до осіб, які здійснюють фінансування тероризму. Беручи до уваги тісний зв'язок, що існує між міжнародним тероризмом та, зокрема, відмиванням коштів, іншим завданням Рекомендації 5 є наголосити на цьому зв'язку та зобов'язати країни включити злочини фінансування тероризму у якості предикатних до відмивання коштів.

B. ОЗНАКИ ЗЛОЧИНУ ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ

- 2. Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-яку особу, яка будь-якими засобами умисно надає або збирає кошти або інші активи, прямо або опосередковано, з незаконним наміром використати їх або з усвідомленням, що вони будуть використані, повністю або частково: (а) для вчинення терористичного(них) акту(ів); (б) терористичною організацією; або (в) окремим терористом.
- 3. Фінансування тероризму включає фінансування подорожі осіб, які подорожують до країни відмінної від їх країни проживання чи громадянства, з метою скоєння злочину, планування, чи підготовки до, чи участі в терористичних актах, або надання чи отримання навчання з підготовки терористів.
- 4. Криміналізація фінансування тероризму виключно на підставі пособництва і підбурювання, спроби, або змови є недостатньою для виконання цієї Рекомендації.

²⁵ Таке сприяння повинно бути умисним та або: (i) здійсненим з метою сприяння кримінальній діяльності або досягнення злочинної цілі угруповання, у випадку, якщо така діяльність або мета передбачає вчинення злочину фінансування тероризму; або (ii) здійсненим з усвідомленням умислу угруповання вчинити злочин фінансування тероризму.

5. Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-які кошти або інші активи, отримані як із законного, так і незаконного джерела.
6. Злочин фінансування тероризму не повинен встановлювати вимогу, щоб кошти або інші активи: (а) були фактично використані для здійснення або спроби здійснити терористичний(ні) акт(ти) або (б) були пов'язані із певним терористичним актом (актами).
7. Країни повинні забезпечити, щоб умисел та усвідомлення, необхідні для підтвердження фінансування тероризму, могли витікати як висновок з об'єктивних фактичних обставин.
8. До фізичних осіб, засуджених за фінансування тероризму, повинні застосовуватися ефективні, пропорційні та переконливі санкції.
9. На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному переслідуванню юридичних осіб у країнах, в яких існує більше ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні шкодити кримінальній відповідальності фізичних осіб. Усі санкції повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими.
10. Спроба вчинення фінансування тероризму також повинна вважатися злочином.
11. Злочином повинно вважатися залучення до вчинення будь-якого з наступних діянь:
 - (а) участь в якості співучасника у злочині, визначеному у пунктах 2 або 9 цієї Пояснювальної записки;
 - (б) організація або спрямування інших у вчиненні злочину, визначеного у пунктах 2 або 9 цієї Пояснювальної записки;
 - (с) сприяння вчиненню одного або більше злочинів, визначених у пунктах 2 або 9 цієї Пояснювальної записки, групою осіб, які діють із спільною метою. Таке сприяння повинно бути умисним та або (і) здійсненим з метою сприяння кримінальній діяльності або злочинній цілі угруповання, у випадку, якщо така діяльність або мета передбачає вчинення злочину фінансування тероризму; або (ii) здійсненим з усвідомленням умислу угруповання вчинити злочин фінансування тероризму.
12. Злочин фінансування тероризму повинен визнаватися незалежно від того, чи знаходиться особа, підозрювана у вчиненні злочину(ів), в країні знаходження терориста(ів) або терористичної(их) організації(ій) або де було або буде вчинено терористичний(і) акт(и).

РЕКОМЕНДАЦІЯ 6**ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА ТЕРОРИЗМ ТА ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ**

Країни повинні запровадити режим цільових фінансових санкцій з метою забезпечення виконання Резолюцій Ради Безпеки ООН щодо запобігання та протидії тероризму та фінансуванню тероризму. Резолюції встановлюють вимоги до країн негайно заморожувати кошти або інші активи та забезпечити, щоб ні кошти, ні активи не надавалися, прямо або опосередковано, на користь будь-якій фізичній або юридичній особі i) визначеній Радою Безпеки ООН відповідно до Розділу VII Статуту ООН, включаючи Резолюцію РБ ООН 1267 (1999) та наступні резолюції або ii) визначеній країною відповідно до Резолюції РБ ООН 1373 (2001).

Основні Критерії*Ідентифікація та включення осіб*

6.1 Стосовно включень осіб відповідно до Резолюцій РБ ООН 1267 та 1989 (Аль Каїда), а також стосовно режиму санкцій відповідно до Резолюції 1988 (надалі – режим санкцій ООН), країни повинні:

- (a) визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за подання пропозицій до Комітету 1267/1989 та до Комітету 1988 щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб;
- (b) мати механізм(и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у відповідних Резолюціях РБ ООН;
- (c) застосовувати переконливий стандарт доведення «обґрунтованих підстав» або «обґрунтованої основи» при вирішенні, чи потрібно подавати пропозицію щодо включення особи. Такі пропозиції щодо включення не повинні залежати від наявності кримінального провадження;
- (d) додержуватися процедур та (у випадку режиму санкцій ООН) стандартних форм внесення до списку, прийнятих відповідним комітетом (Комітетом 1267/1989 або Комітетом 1988); та
- (e) надавати якомога більше актуальної інформації щодо запропонованої до включення особи²⁶, обставин справи,²⁷ яка містить якомога більше деталей щодо обґрунтування внесення до списку²⁸ та (у випадку внесення пропозиції щодо включення особи до списку Комітету 1267/1989) зазначати, чи може бути повідомлено їх статус як держави, що пропонує включити певну особу до списку.

6.2 Стосовно включення осіб відповідно до Резолюції РБ ООН 1373 країни повинні:

²⁶ Особливо подати достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб, угруповань, установ та юридичних осіб, та, в міру можливостей, інформацію, необхідну Інтерполу для видачі Спеціального повідомлення.

²⁷ Така інформація повинна надаватися на запит, окрім частин, які держава-член визначає як конфіденційні для відповідного комітету (Комітету 1267/1989 або Комітету 1988).

²⁸ Включаючи: спеціальну інформацію, яка підтверджує визначення того, що фізична або юридична особа відповідає відповідним критеріям щодо включення; характер інформації; підтверджуючу інформацію або документи, що можуть бути надані; та подробиці щодо будь-якого зв'язку між особою, запропованою до включення, та будь-якою вже включеною фізичною або юридичною особою.

- (a) визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за подання пропозиції щодо включення до списку фізичних або юридичних осіб, які відповідають конкретним критеріям щодо включення, викладених у Резолюції 1373; подавати таку пропозицію або за власним клопотанням країни або, після аналізу та введення в дію, за необхідності, на основі запиту іншої країни.
- (b) мати механізм(и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у Резолюції РБ ООН 1373²⁹;
- (c) при одержанні запиту, швидко визначити, чи вони згодні з тим, відповідно до застосованих (над)національних принципів, що запит оснований на обґрунтованих підставах або на обґрунтованій підозрі у тому, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції РБ ООН 1373;
- (d) застосовувати переконливий стандарт доведення «обґрунтованих підстав» або «обґрунтованої основи» при вирішенні, чи потрібно подавати пропозицію щодо включення особи³⁰. Такі (пропозиції щодо) включення не повинні залежати від наявності кримінального провадження; та
- (e) при направленні запиту до іншої країни щодо впровадження заходів, ініційованих в рамках механізмів замороження, надавати (наскільки це можливо) якомога більше ідентифікаційної інформації та спеціальної інформації, що підтверджує пропозицію щодо включення особи до списку.

6.3 Компетентний(ні) орган(ни) повинен(ні) мати правові повноваження та процедури або механізми для:

- (a) збору та витребування інформації з метою ідентифікації фізичних та юридичних осіб, які, базуючись на обґрунтованих підставах та обґрунтованій основі для підозр, відповідають критеріям щодо включення; та
- (b) ініціювання заходів в односторонньому порядку проти фізичної або юридичної особи, яка була ідентифікована і включення якої до списку (пропозиція щодо включення) розглядається.

Замороження

6.4 Країни повинні негайно застосовувати цільові фінансові санкції³¹.

6.5 Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити національні компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій відповідно до наступних стандартів та процедур:

²⁹ Це включає наявність повноважень та ефективних процедур або механізмів для перевірки та впровадження, за необхідності, дій, ініційованих в рамках механізмів замороження інших країн відповідно до Резолюції 1373 (2001).

³⁰ Країна повинна застосовувати правовий стандарт власної правової системи щодо виду та обсягу доказів для з'ясування, чи існують «обґрунтовані підстави» та «обґрунтована основа», для прийняття рішення щодо включення до списку фізичної або юридичної особи і, таким чином, для ініціювання заходів в рамках механізму замороження. Це повинно дотримуватися незалежно від того, чи пропозиція щодо включення до списку зроблена на основі власного клопотання певної країни чи на запит іншої країни.

³¹ За Резолюцією 1373, обов'язок негайно вживати заходів повинен виконуватися з часу включення особи до списку на (над)національному рівні, здійснене або на основі клопотання певної країни або на основі запиту іншої країни, якщо країна, яка одержала запит, згодна з тим, що, відповідно до чинних правових принципів, запит оснований на обґрунтованих підставах або на обґрунтованій підозрі у тому, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції РБ ООН 1373.

- (a) Країни повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів включених фізичних та юридичних осіб.
- (b) Ця вимога щодо заморожування повинна розповсюджуватися на: (i) усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним терористичним актом, замислом або загрозою; (ii) ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; та (iii) кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюють включені фізичні або юридичні особи, а також (iv) кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням включених фізичних та юридичних осіб.
- (c) Країни повинні забороняти своїм громадянам, або³² будь-яким фізичним або юридичним особам в межах своєї юрисдикції надавати будь-які кошти або інші активи, економічні ресурси, або фінансові чи інші пов'язані послуги, прямо або опосередковано, повністю або частково, на користь визначених фізичних або юридичних осіб; юридичних осіб, якими володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; та фізичних або юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних або юридичних осіб, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або не повідомлено іншим чином згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.
- (d) Країни повинні мати механізми інформування фінансового сектору та ВНУП щодо включень до списку негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями цільових коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
- (e) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП подавати звіт компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони, встановленими відповідними Резолюціями РБ ООН, включаючи інформацію щодо спроб проведення операцій.
- (f) Країни повинні вжити заходів щодо захисту прав добросовісних третіх сторін, які діють належним чином при виконанні зобов'язань за Рекомендацією 6.

Виключення зі списку, розмороження та надання доступу до заморожених коштів або інших активів

6.6 Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо виключення зі списку та розмороження коштів фізичних та юридичних осіб, які не відповідають, або вже не відповідають критеріям щодо включення. Це повинно включати наступне:

- (a) процедури щодо подання запитів про виключення зі списку до відповідних санкційних Комітетів ООН у випадку, якщо фізичні та юридичні особи, включені відповідно до санкційних режимів ООН, на думку країни, вже не відповідають критеріям щодо включення. Такі процедури та критерії, за необхідності³³, повинні

³² «або» у цьому конкретному випадку означає, що країни повинні поширювати заборону як на своїх громадян, так і на будь-яких фізичних/юридичних осіб на території своєї юрисдикції.

³³ Процедури Комітету 1267/1989 зазначені у Резолюціях РБ ООН 1730, 1735, 1822, 1904, 1989, 2083 та будь-яких наступних Резолюціях. Процедури Комітету 1988 зазначені у Резолюціях РБ ООН 1730, 1735, 1822, 1904, 1988, 2082; та будь-яких наступних Резолюціях.

узгоджуватися з процедурами, прийнятими Комітетом 1267/1989 або Комітетом 1988.

- (b) правові повноваження та процедури або механізми для виключення зі списку та розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, включених відповідно до Резолюції РБ ООН 1373, які вже не відповідають критеріям щодо включення.
- (c) стосовно осіб, включених відповідно до Резолюції 1373, процедури, які б дозволяли на запит здійснювати перегляд рішення щодо включення особи у суді або іншому незалежному компетентному органі.
- (d) стосовно осіб, включених відповідно до Резолюцій РБ ООН 1988, процедури для сприяння перегляду Комітетом 1988 відповідно до будь-яких чинних вказівок чи процедур, прийнятих Комітетом 1988 у тому числі тих, які передбачені механізмом Координаційного центру, створеного відповідно до Резолюції РБ ООН 1730;
- (e) стосовно включення до санкційного списку осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, процедури інформування включених фізичних та юридичних осіб щодо наявності Офісу Уповноваженого ООН відповідно до Резолюцій 1904, 1989, та 2083, який приймає клопотання щодо виключення зі списку.
- (f) загальновідомі процедури розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я (найменування), як і включені особи, та стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) після перевірки, що така особа не є включеною до списку; та
- (g) механізми щодо інформування фінансового сектору та ВНУП стосовно виключень зі списку та розмороження негайно після вжиття таких заходів та надання відповідних інструкцій фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями цільових коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань вживати заходів стосовно виключення або розмороження.

6.7 Країни повинні надавати доступ до заморожених коштів або інших активів, які були визнані необхідними для покриття основних витрат, для оплати певних видів зборів, витрат та комісій за послуги, або для покриття надзвичайних витрат, відповідно до процедур, викладених у Резолюції 1452 та будь-яких наступних резолюціях. На таких самих підставах, країни повинні надавати доступ до коштів або інших активів, якщо заходи щодо замороження застосовані до фізичних або юридичних осіб, включених на (над)національному рівні країною відповідно до Резолюції 1373.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 6 (ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА ТЕРОРИЗМ ТА ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ)

А. ЦІЛЬ

1. Рекомендація 6 встановлює вимогу до кожної країни застосовувати цільові фінансові санкції з метою забезпечення виконання Резолюцій Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй (РБ ООН), які встановлюють вимогу до країн негайно заморожувати кошти або інші активи та забезпечити, щоб ні кошти, ні інші активи не надавалися у розпорядження або на користь: (i) будь-якої фізичної особи³⁴ чи юридичної особи, визначеної Радою Безпеки

³⁴ Фізична або юридична особа

ООН (РБ) відповідно до Розділу VII Статуту ООН, згідно з Резолюцією РБ ООН 1267 (1999) та її наступними резолюціями³⁵ або (ii) будь-якій фізичній або юридичній особі, визначеній країною відповідно до Резолюції РБ ООН 1373 (2001).

2. Потрібно наголосити, що жодні зобов'язання в Рекомендації 6 не мають наміру замінити інші заходи або зобов'язання, що можуть бути вже впроваджені з метою вирішення питання щодо коштів або інших активів в контексті кримінального, цивільного або адміністративного розслідування або провадження відповідно до Рекомендації 4 (конфіскація та тимчасові заходи)³⁶. Заходи, передбачені Рекомендацією 6, можуть доповнювати кримінальне провадження проти включеної фізичної або юридичної особи, та бути впровадженими компетентним органом або судом, але не є обумовленими існуванням такого провадження. Натомість, Рекомендація 6 зосереджує увагу на запобіжних заходах, які є необхідними та особливими в контексті зупинення потоку коштів або інших активів терористичним угрупованням. При визначенні меж або посиленні загальної підтримки для забезпечення ефективного режиму з протидії фінансуванню тероризму, країни повинні додержуватися прав людини, верховенства права та визнавати права добросовісних третіх сторін.

A. ІДЕНТИФІКАЦІЯ ТА ВКЛЮЧЕННЯ ФІЗИЧНИХ ТА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ, ЯКІ ФІНАНСУЮТЬ АБО ПІДТРИМУЮТЬ ТЕРОРИСТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

3. Для Резолюції 1267 (1999) та її наступних резолюцій, включення осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, здійснюється Комітетом 1267, а включення осіб, пов'язаних з Талібаном та загрозами Афганістану здійснюється Комітетом 1988. При цьому обидва Комітети діють відповідно до Розділу VII Статуту ООН. Для Резолюції 1373 (2001) включення на національному та наднаціональному рівнях здійснюється країною або країнами, які діють за власною ініціативою або за запитом іншої країни, якщо країна, яка одержала запит, погоджується, що, згідно з чинними правовими принципами, вимога щодо включення ґрунтується на достатніх підставах або існує обґрунтована підозра, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції 1373 (2001), викладеним у розділі E.
4. Країнам необхідно мати повноваження, та ефективні процедури або механізми для визначення та ініціювання пропозицій щодо включення фізичних або юридичних осіб, визначених у Резолюції 1267 (1999) та наступних резолюціях відповідно до зобов'язань, викладених у цих Резолюціях³⁷ РБ ООН. Такі повноваження та процедури або механізми

³⁵ Рекомендація 6 застосовується до усіх чинних та наступних резолюцій після Резолюції 1267 (1999) та будь-яких майбутніх Резолюцій РБ ООН, які встановлюють цільові фінансові санкції за фінансування тероризму. На час прийняття цієї Пояснювальної записки (лютий 2012 року) наступними резолюціями після резолюції 1267 (1999) є: 1333 (2000), 1363 (2001), 1390 (2002), 1452 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011), та 1989 (2011).

³⁶ ґрунтуючись на вимогах, наприклад, Конвенції ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин (1998) (Віденська Конвенція) та Конвенції ООН по боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю (2000) (Палермська Конвенція), які містять вимоги щодо замороження, арешту та конфіскації в рамках протидії транснаціональній злочинності. Крім того, Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999) містить зобов'язання щодо замороження, арешту та конфіскації в рамках боротьби з фінансуванням тероризму. Ці зобов'язання існують окремо від зобов'язань, викладених у Рекомендації 6 та Резолюціях Ради Безпеки ООН щодо фінансування тероризму.

³⁷ Відповідні Резолюції РБ ООН не встановлюють вимогу до країн визначати фізичних або юридичних осіб та подавати їх до відповідних Комітетів ООН, але мають повноваження та ефективні процедури і механізми, що дають можливість це зробити.

є важливими для подання фізичних або юридичних осіб до Ради Безпеки для їх включення відповідно до програм РБ щодо формування списків згідно з цими Резолюціями РБ ООН. Країни також повинні мати повноваження та ефективні процедури або механізми для визначення та ініціювання щодо включення фізичних або юридичних осіб відповідно до Резолюції 1373 (2001) згідно із зобов'язаннями, викладеними у цій Резолюції РБ. Такі повноваження та процедури або механізми є важливими для визначення фізичних або юридичних осіб, що відповідають критеріям, викладеним у Резолюції 1373 (2001) та описаним у розділі Е. Режим країни щодо впровадження Резолюції 1267 (1999) та наступних резолюцій, а також Резолюції 1373 (2001) повинен включати наступні необхідні елементи:

- a) Країни повинні визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за:
 - i) подання пропозиції до Комітету 1267 щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб, які відповідають конкретним критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції 1989 (2011) (щодо Аль-Каїди) та пов'язаних резолюціях, якщо компетентний орган приймає рішення так вчиняти та вважає, що він має достатні докази для підтвердження критеріїв щодо включення;
 - (ii) подання пропозиції до Комітету 1988 щодо включення (за необхідності) фізичних або юридичних осіб, які відповідають конкретним критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції 1988 (2011) (щодо Талібану та осіб, пов'язаних з Талібаном, що становлять загрозу миру, стабільності та безпеці Афганістану) та відповідних резолюціях, якщо компетентний орган приймає таке рішення так вчиняти та вважає, що він має достатні докази для підтвердження критеріїв щодо включення; та
 - (iii) включення фізичних або юридичних осіб, які відповідають спеціальним критеріям, викладеним у Резолюції 1373 (2001), за власною ініціативою країни або після перевірки та виконання, за необхідності, запиту іншої країни, якщо країна, яка одержала запит, погоджується, що, згідно з чинними правовими принципами, вимога щодо визначення ґрунтується на достатніх підставах або існує обґрунтована підозра, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції 1373 (2001), викладеним у розділі Е.
- b) Країни повинні мати механізм(и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у Резолюції 1988 (2011) та Резолюції 1989 (2011) та відповідних резолюціях, а також Резолюції 1373 (2001) (дивіться розділ Е, в якому викладені чіткі критерії щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН). Це включає повноваження та ефективні процедури або механізми для перевірки та визнання, за необхідності, заходів, ініційованих в рамках механізмів замороження інших країн відповідно до Резолюції 1373 (2001). З метою забезпечення ефективного співробітництва між країнами, країни повинні забезпечити, що при одержанні запиту вони повинні оперативним чином визначити, чи вони погоджуються, згідно з відповідними (над)національними принципами, з тим, що запит ґрунтується на достатніх підставах або існує обґрунтована підозра, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції 1373 (2001), викладеним у розділі Е.
- c) Компетентний(і) орган(и) повинен(ні) мати відповідні правові повноваження та процедури або механізми для збору або запиту якомога більше інформації з усіх відповідних джерел для визначення фізичних та юридичних осіб, які, ґрунтуючись на достатніх підставах або обґрунтованій підозрі, відповідають критеріям щодо

включення відповідних Резолюцій РБ ООН.

- d) При вирішенні питання, чи включати (робити подання щодо включення), країни повинні застосовувати доказовий стандарт доказування «достатніх підстав» або «обґрунтованої основи». Для включення відповідно до Резолюції 1373 (2001) компетентний орган кожної країни застосовує правові стандарти своєї правової системи щодо виду та обсягу доказів для підтвердження існування «достатніх підстав» або «обґрунтованої основи», необхідних для прийняття рішення щодо включення фізичної або юридичної особи, і таким чином ініціювання вжиття заходів в рамках механізму замороження. Це відбувається незалежно від того, чи подання щодо включення зроблено за власною ініціативою країни чи на запит іншої країни. Такі (пропозиції щодо включення) не повинні обумовлюватися наявністю кримінального провадження.
- e) При поданні імен до Комітету 1267 для включення у список осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, згідно з Резолюцією 1267 (1999) та наступними резолюціями щодо неї, країни повинні:
- (i) додержуватися процедур та стандартних форм внесення до списку, затверджених Комітетом 1267;
 - (ii) надавати якомога більше відповідної інформації щодо поданої особи, а саме, достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб, угруповань, установ та юридичних осіб, та, в міру можливостей, інформацію, необхідну Інтерполу для видачі Спеціального повідомлення;
 - (iii) якомога детальніше викладати фактичні обставини справи та обґрунтування щодо включення до списку, включаючи: спеціальну інформацію, яка підтверджує визначення, що фізична або юридична особа відповідає відповідним критеріям щодо включення (дивіться розділ Е стосовно спеціальних критеріїв щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН); характер інформації; підтверджуючу інформація або документи, що можуть бути надані; та подробиці щодо будь-якого зв'язку між особою, запропонованою до включення, та будь-якою вже включеною фізичною або юридичною особою. Така інформація повинна надаватися на запит, окрім частин, які держава-член визначає як конфіденційні для Комітету 1267; та
 - (iv) зазначати, чи може їх статус як країни, що надала пропозиції до включення, бути обнародуваним.
- f) При поданні імен до Комітету 1988 для включення у список осіб, пов'язаних з Талібаном, згідно з Резолюцією 1988 (2011) та наступними резолюціями, країни повинні:
- (i) додержуватися процедур внесення до списку, затверджених Комітетом 1988;
 - (ii) надавати якомога більше відповідної інформації щодо поданої особи, а саме достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб, угруповань, установ та юридичних осіб, та, за можливості, інформацію, необхідну Інтерполу для видачі Спеціального повідомлення; та
 - (iii) якомога детальніше викладати фактичні обставини справи та обґрунтування щодо включення до списку, включаючи: спеціальну інформацію, яка

підтверджує, що фізична або юридична особа відповідає відповідним критеріям щодо включення (дивіться розділ Е стосовно спеціальних критеріїв щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН); характер інформації; підтверджуючу інформація або документи, що можуть бути надані; та подробиці щодо будь-якого зв'язку між особою, запропонованою до включення, та будь-якою вже включеною фізичною або юридичною особою. Така інформація повинна надаватися на запит, окрім частин, які держава-член визначає як конфіденційні для Комітету 1988.

- g) При зверненні до іншої країни щодо визнання заходів, вжитих в рамках механізмів замороження, які повинні бути впровадженими відповідно до Резолюції 1373 (2001), країна, що ініціює це питання, повинна надати якомога детальнішу інформацію щодо запропонованої особи, а саме достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб та спеціальну інформацію, яка підтверджує, що фізична або юридична особа відповідає відповідним критеріям щодо включення (дивіться розділ Е стосовно спеціальних критеріїв щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН).
- h) Країни повинні мати процедури, які можуть здійснюватися в інтересах однієї сторони проти фізичної або юридичної особи, яка була визначена і (пропозиція щодо) включення якої розглядається.

V. ЗАМОРОЖЕННЯ ТА ЗАБОРОНА ЗДІЙСНЕННЯ ОПЕРАЦІЙ З КОШТАМИ АБО ІНШИМИ АКТИВАМИ ВКЛЮЧЕНИХ ФІЗИЧНИХ ТА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

5. Встановлено вимогу до країн негайно впроваджувати цільові фінансові санкції проти фізичних та юридичних осіб, включених Комітетом 1267 та Комітетом 1988 (у випадку Резолюції 1267 (1999) та наступних пов'язаних з нею резолюцій), якщо ці Комітети діють відповідно до Розділу VII Статуту ООН. Для Резолюції РБ 1373 (2001), зобов'язання країн негайно вживати заходів щодо замороження та заборони операцій з коштами або іншими активами визначених фізичних або юридичних осіб, зумовлюється включенням на (над)національному рівні, подання щодо якого було направлено країною за власною ініціативою або на запит іншої країни, якщо країна, що одержала запит, переконана відповідно до правових принципів, що запит ґрунтується на достатніх підставах або обґрунтованій основі, що запропонована особа відповідає критеріям щодо включення, визначеним у Резолюції РБ 1373 (2001) та викладеним у розділі Е.
6. Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити національні компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій відповідно до наступних стандартів та процедур:
 - (a) Країни³⁸ повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів включених фізичних та юридичних осіб. Ця вимога повинна розповсюджуватися на: усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюють включені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним терористичним актом, замислом або загрозою; ті кошти або інші

³⁸ У випадку Європейського Союзу, що є наднаціональною юрисдикцією відповідно до Рекомендації 6, законодавство ЄС застосовується наступним чином. Активи включених фізичних та юридичних осіб заморожуються відповідно до правових актів ЄС та змін, що вносяться до них. Держави-члени ЄС можуть вжити додаткових заходів для забезпечення замороження, а усі фізичні або юридичні особи в межах ЄС повинні не порушувати це замороження та не надавати кошти визначеним фізичним та юридичним особам.

активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; і кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а також кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням включених фізичних та юридичних осіб.

- (b) Країни повинні забороняти своїм громадянам або будь-яким фізичним або юридичним особам в межах своєї юрисдикції надавати будь-які кошти або інші активи, економічні ресурси, або фінансові чи інші пов'язані послуги, прямо або опосередковано, повністю або частково, на користь включених фізичних або юридичних осіб; юридичних осіб, якими володіють або контролюють, прямо або опосередковано, включені фізичні або юридичні особи; та фізичних або юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням включених фізичних або юридичних осіб, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або не повідомлено згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН (дивіться нижче розділ E).
- (c) Країни повинні мати механізми передачі списку включених осіб до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
- (d) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП³⁹ подавати звіт компетентним органам щодо будь-яких заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони відповідних Резолюцій РБ ООН, включаючи спроби проведення операцій, та забезпечувати ефективне використання такої інформації компетентними органами.
- (e) Країни повинні встановити ефективні заходи захисту прав добросовісних третіх сторін, які діють належним чином при виконанні зобов'язань за Рекомендацією б.

C. ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СПИСКУ, РОЗМОРОЖЕННЯ ТА НАДАННЯ ДОСТУПУ ДО ЗАМОРОЖЕНИХ КОШТІВ АБО ІНШИХ АКТИВІВ

7. Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо подання запитів про виключення зі списку до Ради Безпеки у випадку, якщо фізичні та юридичні особи, включені відповідно до Резолюції 1267 (1999) та наступних резолюцій, на думку країни, не відповідають чи більше не відповідають критеріям щодо включення. У випадку, якщо Комітет 1267 чи Комітет 1988 виключив фізичну або юридичну особу зі списку, зобов'язання щодо замороження більше не існує. У випадку подання запитів щодо виключення зі списку осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, такі процедури та критерії повинні відповідати процедурам, впровадженим Комітетом 1267 та зазначеним у Резолюціях 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1989 (2011) та будь-яких наступних Резолюціях. У випадку подання запитів щодо виключення зі списку осіб, пов'язаних з Талібаном та осіб, які становлять загрозу для миру, безпеки та стабільності Афганістану, такі процедури та критерії повинні відповідати процедурам, впровадженим Комітетом 1988 та зазначеним у Резолюціях 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1989 (2011) та будь-яких наступних Резолюціях.

³⁹ Резолюції РБ ООН застосовуються до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни.

8. Для фізичних та юридичних осіб, визначених відповідно до Резолюції 1373 (2001), країни повинні мати відповідні правові повноваження та процедури або механізми для розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які вже не відповідають критеріям щодо включення. Країни також повинні мати процедури, які б дозволяли на запит здійснювати перегляд рішення щодо включення особи у суді або іншому незалежному компетентному органі.
9. Для фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я, як і включені особи, які стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) країни повинні розробити та впровадити загально відомі процедури вчасного розмороження коштів або інших активів таких фізичних або юридичних осіб після перевірки, що така особа не є включеною до списку.
10. Якщо країни визначили, що кошти або інші активи фізичних або юридичних осіб, включених Радою Безпеки або одним з її комітетів з питань застосування санкцій, є необхідними для покриття основних витрат з метою оплати певних видів зборів, витрат та комісій за послуги, або для покриття надзвичайних витрат, країни повинні надати доступ до таких коштів або інших активів відповідно до процедур, викладених у Резолюції 1452 (2002) та будь-яких наступних Резолюціях. На таких підставах країни повинні надавати доступ до коштів або інших активів, якщо заходи щодо замороження застосовані до фізичних або юридичних осіб, включених на (над)національному рівні країною відповідно до Резолюції 1373 (2001) та згідно з Резолюцією 1963 (2010).
11. Країни повинні забезпечити механізм, за допомогою якого включена до списку фізична або юридична особа може оскаржити її включення з метою перегляду цього питання компетентним органом або судом. Стосовно включення до списку осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, країни повинні інформувати визначені фізичні та юридичні особи щодо наявності Офісу Уповноваженого ООН відповідно до Резолюції 1904 (2009), який приймає клопотання щодо виключення зі списку.
12. Країни повинні мати механізми щодо повідомлення фінансового сектору та ВНУП про виключення зі списку та розмороження негайно після вжиття таких заходів, та надання відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями заморожених коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.

D. КРИТЕРІЇ ВКЛЮЧЕННЯ ДО СПИСКУ ООН

13. Критерії включення до списку, визначені у відповідних Резолюціях Ради Безпеки ООН, наступні:
 - (a) **Резолюції РБ ООН 1267 (1999), 1989 (2011) та їх наступні резолюції⁴⁰:**
 - (i) будь-яка фізична або юридична особа, яка бере участь у фінансуванні, плануванні, сприянні, підготовці або вчиненні діянь або діяльності, спільно з, під іменем, від імені, або за підтримки; постачанні, продажі або перевезенні зброї та пов'язаних матеріалів; наймі; а також іншим чином надання підтримки діянням або діяльності Аль-Каїди, або будь-якому її осередку, філії, групі, що

⁴⁰ Рекомендація 6 застосовується до усіх чинних та наступних резолюцій після Резолюції 1267 (1999). На час видання Пояснювальної записки (лютий 2012), наступними резолюціями, пов'язаними з Резолюцією 1267 (1999), є: 1333 (2000), 1367 (2001), 1390 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011) та 1989 (2011).

відділилася або походить від неї⁴¹; або

- (ii) будь-яка установа, якою володіє або яку контролює, прямо або опосередковано, будь-яка фізична або юридична особа, включена відповідно до підпункту 13 (а) (i), або особи, які діють від їх імені або за їх дорученням.
- (b) **Резолюції РБ ООН 1267 (1999), 1988 (2011) та їх наступні резолюції:**
- (i) будь-яка фізична або юридична особа, яка бере участь у фінансуванні, плануванні, сприянні, підготовці або вчиненні діянь або діяльності, спільно з, під іменем, від імені, або за підтримки; постачання, продаж або перевезення зброї та пов'язаних матеріалів; найм; а також іншим чином надання підтримки діям або діяльності включених до списку осіб або інших фізичних осіб, груп, установ та компаній, пов'язаних з Талібаном, що становлять загрозу миру, стабільності та безпеці Афганістану; або
 - (ii) будь-яка установа, якою володіє або яку контролює, прямо або опосередковано, будь-яка фізична або юридична особа, включена відповідно до підпункту 13 (b) (i) цього пункту, або особи, які діють від їх імені або за їх дорученням.
- (c) **Резолюція РБ ООН 1373 (2001):**
- (i) будь-яка фізична або юридична особа, яка вчиняє або здійснює спробу вчинити терористичні акти, або яка бере участь чи сприяє вчиненню терористичних актів;
 - (ii) будь-яка установа, якою володіє або яку контролює, прямо або опосередковано, будь-яка фізична або юридична особа, включена відповідно до підпункту 13 (c) (i) цього пункту; або
 - (iii) будь-яка фізична або юридична особа, яка діє від імені або за дорученням будь-якої фізичної або юридичної особи, визначеної відповідно до підпункту 13 (c) (i) цього пункту.

⁴¹ Пункт 2 Резолюції РБ ООН 1617 (2005) додатково визначає критерії зв'язків з Аль-Каїдою або Усама бін Ладеном.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 7**ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ**

Країни повинні впровадити цільові фінансові санкції з метою забезпечення виконання Резолюцій РБ ООН щодо запобігання, протидії та боротьби з розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням. Ці резолюції встановлюють вимоги до країн негайно заморожувати кошти або інші активи та забезпечити, щоб ні кошти, ні інші активи не надавалися, прямо або опосередковано, на користь будь-якій фізичній або юридичній особі включеній Радою Безпеки ООН відповідно до Розділу VII Статуту ООН.

Основні Критерії

- 7.1 Країни повинні негайно застосовувати цільові фінансові санкції з метою додержання вимог Резолюцій Ради Безпеки ООН, прийнятих відповідно до Розділу VII Статуту ООН, що стосуються протидії, стримування та зриву розповсюдження зброї масового знищення та його фінансування⁴².
- 7.2 Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій та повинні діяти таким чином відповідно до наступних стандартів та процедур.
- (a) Країни повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів включених до списку фізичних та юридичних осіб.
 - (b) Ця вимога щодо заморожування повинна розповсюджуватися на: (i) усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюються фізичною або юридичною особою, яка включена до списку, пов'язаного із провадженням терористичної діяльності, а не лише ті, що пов'язані з конкретним діянням, замислом або загрозою розповсюдження зброї масового знищення; (ii) ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, включені фізичні або юридичні особами; та (iii) кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюються включеними до списків фізичними або юридичними особами, а також (iv) кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням включених фізичних та юридичних осіб.

⁴² Рекомендація 7 застосовується до усіх чинних Резолюцій РБ ООН, що передбачають застосування цільових фінансових санкцій за фінансування розповсюдження зброї масового знищення, будь-яких наступних пов'язаних резолюцій та будь-яких наступних резолюцій РБ ООН, що застосовують цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. На час прийняття Стандартів FATF, яким відповідає ця Методологія (червень 2017 року), Резолюціями РБ ООН, які застосовують цільові фінансові санкції за фінансування розповсюдження зброї масового знищення є наступні: 1718(2006) щодо КНДР та їх наступні резолюції 1874(2009), 2087(2013), 2094(2013), 2270(2016), 2321(2016) та 2356(2017).

Резолюція РБ ООН 2231(2015), що схвалює Спільний комплексний план дій, припиняє всі положення Резолюцій РБ ООН стосовно Ірану та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, включаючи 1737(2006), 1747(2007), 1803(2008), 1874(2009) та 1929(2010), але встановлює конкретні обмеження, включаючи цільові фінансові санкції. Вона скасовує санкції в рамках поетапного підходу з взаємними зобов'язаннями, схваленими Радою Безпеки. 16 січня 2016 року - день імплементації Спільного комплексного плану дій.

- (c) Країни повинні забезпечити, щоб будь-які кошти або інші активи не надавалися їх громадянами або будь-якими фізичними чи юридичними особами в межах своєї території на користь фізичних та юридичних осіб, включених до списку, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або не повідомлено згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.
- (d) Країни повинні мати механізми для повідомлення про включення фізичних та юридичних осіб до відповідного списку фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
- (e) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП подавати звіт компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони у відповідних Резолюціях РБ ООН, включаючи інформацію про спроби проведення операцій.
- (f) Країни повинні вживати ефективних заходів захисту прав добросовісних третіх сторін, які діють належним чином, виконуючи вимоги Рекомендації 7.

7.3 Країни повинні вжити відповідних заходів моніторингу та забезпечення дотримання фінансовими установами та ВНУП відповідних законів або нормативно-правових актів, що визначають вимоги відповідно до Рекомендації 7. Недотримання цих законів або нормативно-правових актів повинно каратися цивільними, адміністративними або кримінальними санкціями.

7.4 Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо подання до Ради Безпеки запитів про виключення зі списку у випадку, якщо фізичні та юридичні особи включені до списку, на думку країни, не відповідають або більше не відповідають критеріям щодо включення⁴³. Це повинно включати:

- (a) забезпечення можливості включеним у список особам та суб'єктам надсилати запит щодо виключення зі списку Координаційному центру з питань виключення, створеного відповідно до Резолюції РБ ООН 1730, або повідомлення фізичних та юридичних осіб включених до списку, про надсилання запиту безпосередньо Координаційному центру.
- (b) загальновідомі процедури розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я (найменування), як і фізичні та юридичні особи, включені до списку, та стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) після перевірки, що така особа не є включеною до списку.
- (c) надання доступу до коштів або інших активів, якщо країни дійшли висновку, що виконуються виняткові умови, викладені у Резолюціях РБ ООН 1718 та 2231, відповідно до процедур, визначених у цих резолюціях; та
- (d) механізми щодо інформування фінансового сектору та ВНУП про виключення зі списку та розмороження негайно після вжиття таких заходів, та надання

⁴³ У випадку Резолюції РБ ООН 1718 та її наступних резолюцій, такі процедури та критерії повинні відповідати будь-яким чинним інструкціям або процедурам, впровадженим Радою Безпеки відповідно до Резолюції 1730 (2006) та будь-яких наступних пов'язаних з нею резолюцій, включаючи в рамках механізму Координаційного центру, створеного відповідно до цієї резолюції.

відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями заморожених коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.

7.5 Стосовно контрактів, угод або зобов'язань, які виникли до дати, з якої рахунки підпали під цільові фінансові санкції:

- (a) країни повинні дозволяти додавати до рахунків, заморожених відповідно до Резолюцій РБ ООН 1718 або 2231, відсотки або інші доходи, одержані за цими рахунками, або платежів за контрактами, договорами або зобов'язаннями, які виникли до дати, в яку ці рахунки стали об'єктом положень цієї резолюції за умови, що такі відсотки, інші доходи та платежі залишаються об'єктом цих положень та замороження; та
- (b) заходи замороження, вжиті відповідно до Резолюції 1737 та продовжені Резолюцією РБ ООН 2231 чи вжиті відповідно до Резолюцією РБ ООН 2231, не повинні перешкоджати фізичній чи юридичній особі включеної до списку, здійснювати платежі за контрактом, що набрав чинності до внесення цієї фізичної або юридичної особи до списку, за умови що: (i) відповідні країни дійшли висновку, що контракт не пов'язаний з будь-якими забороненими речами, матеріалами, обладнанням, товарами, технологіями, допомогою, навчанням, фінансовою допомогою, інвестиціями, брокерськими послугами або іншими послугами, зазначеними у Резолюції РБ ООН 2231 та майбутніх наступних резолюціях; (ii) відповідні країни дійшли висновку, що платіж не був прямо або опосередковано одержаний фізичною або юридичною особою, який є предметом заходів у параграфі 6 Додатку В стосовно Резолюції РБ ООН 2231; та (iii) відповідні країни подали попереднє повідомлення до Ради Безпеки про намір здійснити або одержати такі платежі або надати дозвіл, за необхідності, на розмороження коштів, інших фінансових активів або економічних ресурсів з цією метою за десять робочих днів до надання такого дозволу.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 7 (ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЗА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ)

А. ЦІЛЬ

1. Рекомендація 7 встановлює вимогу до країн застосовувати цільові фінансові санкції⁴⁴ з метою забезпечення виконання Резолюцій Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй (РБ ООН), які встановлюють вимогу до країн негайно заморожувати кошти або інші активи та забезпечити, щоб ні кошти, ні інші активи не надавалися, прямо або опосередковано, на користь будь-якій фізичній⁴⁵ чи юридичній особі, включеній Радою Безпеки ООН (РБ) відповідно до Розділу VII Статуту ООН, згідно з Резолюціями РБ ООН,

⁴⁴ Рекомендація 7 спрямована на застосування цільових фінансових санкцій. До них відносяться конкретні обмеження, викладені в резолюції 2231 (2015) Ради Безпеки (див. Додаток В, пункти 6 (с) та (d)). Однак, потрібно зазначити, що відповідні Резолюції РБ ООН набагато ширші та передбачають інші види санкцій (наприклад заборону подорожувати) та інші види фінансових санкцій (наприклад, фінансова заборона здійснення діяльності та санкції та заходи обачливості на основі категорії). Що стосується цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення та інших видів фінансових положень, FATF видала не зобов'язуючі інструкції, які країнам бажано враховувати при впровадженні відповідних Резолюцій РБ ООН.

⁴⁵ Фізична чи юридична особа.

які стосуються запобігання та зриву фінансування розповсюдження зброї масового знищення⁴⁶.

2. Потрібно наголосити, що жодна із вимог в Рекомендації 7 не має наміру замінити заходи або зобов'язання, що можуть бути вже впроваджені з метою вирішення питання щодо коштів або інших активів в контексті кримінального, цивільного або адміністративного розслідування або провадження, згідно з вимогами міжнародних договорів або Резолюцій РБ ООН, пов'язаних з нерозповсюдженням зброї масового знищення⁴⁷. Основна увага Рекомендації 7 полягає у запобіжних заходах, які є необхідними та унікальними в контексті зупинення потоку коштів або інших активів розповсюджувачам чи з метою розповсюдження; і використання коштів або інших активів розповсюджувачами чи з метою розповсюдження, як того вимагає Рада Безпеки ООН (Рада Безпеки).

В. ВКЛЮЧЕННЯ ДО СПИСКУ

3. Включення до списку здійснюється Радою Безпеки у вигляді додатків до відповідних резолюцій або Комітетами РБ ООН, створеними відповідно до цих резолюцій. Не існує чіткого зобов'язання, за яким держави-члени надають пропозиції щодо включення до Ради Безпеки або відповідного (их) Комітету(ів) РБ ООН. Однак, на практиці, рішення Ради Безпеки або відповідних Комітетів першочергово залежать від запитів щодо включення держав-членів. Резолюція РБ ООН 1718 (2006) передбачає, що відповідні Комітети повинні видати інструкції, які можуть бути необхідними для сприяння застосування заходів, визначених цією Резолюцією та будь-якими пов'язаними з нею резолюціями. Резолюція 2231 (2015) передбачає, що Рада Безпеки вживатиме необхідних практичних заходів для безпосереднього виконання завдань, пов'язаних з впровадження резолюції.
4. Країни повинні розглянути можливість встановлення повноважень та ефективних процедур або механізмів подання до Ради Безпеки пропозицій щодо включення фізичних або юридичних осіб згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН, які накладають цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Тому країни повинні розглянути наступні елементи:
 - (а) визначення компетентного(них) органу(ів), виконавчого або судового, який відповідатиме за:

⁴⁶ Рекомендація 7 застосовується до усіх чинних Резолюцій РБ ООН, що передбачають застосування цільових фінансових санкцій за фінансування розповсюдження зброї масового знищення, до будь-яких наступних пов'язаних з ними Резолюцій та будь-яких наступних Резолюцій РБ ООН, які накладають фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. На час видання цієї Пояснювальної записки (червень 2017 року) резолюції РБ ООН, які передбачають застосування цільових фінансових санкцій за розповсюдження зброї масового знищення, наступні: 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016) та 2356 (2017). Резолюцією 2231 (2015), що затверджує Спільний комплексний план дій, припинено всі положення резолюцій, що стосуються Ірану та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, включаючи 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) та 1929 (2010), але встановили конкретні обмеження, включаючи цільові фінансові санкції. Це скасовує санкції в рамках поетапного підходу з взаємними зобов'язаннями, схваленими Радою Безпеки. 16 січня 2016 року був прийнятий Спільний комплексний план дій (JSROA).

⁴⁷ Ґрунтуючись на викладених вимогах, наприклад, Договору про заборону розповсюдження ядерної зброї, Конвенції «Про заборону розробки, виробництва та накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсичної зброї та про її знищення», Конвенції «Про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення», а також Резолюції РБ ООН 1540 (2004) та 2235 (2016). Ці зобов'язання існують окремо від зобов'язань, встановлених Рекомендацією 7 та Пояснювальною запискою до неї.

- (i) подання пропозиції до санаційного Комітету 1718 щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб, які відповідають критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції РБ ООН1718 (2006) та наступних пов'язаних з нею резолюціях⁴⁸, якщо цей орган приймає таке рішення і має підстави вірити, що існують достатні докази для відповідності таким критеріям (дивіться розділ Е, що визначає чіткі критерії включення до списку згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН); та
 - (ii) подання пропозиції до Ради Безпеки щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб, які відповідають критеріям щодо включення, викладеним у Резолюції РБ ООН 2231 (2015) та наступних пов'язаних з нею резолюціях, якщо компетентний орган приймає таке рішення і має підстави вірити, що існують достатні докази для відповідності таким критеріям (дивіться розділ Е, що визначає спеціальні критерії включення до списку згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН).
- (b) наявність механізму(ів) визначення осіб для включення у список, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у Резолюції 1718 (2006), 2231 (2015) та наступних пов'язаних з ними резолюціях (дивіться розділ Е, в якому викладені конкретні критерії щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН). Такі процедури повинні забезпечувати визначення, відповідно до існуючих (над)національних принципів, чи існують достатні або обґрунтовані підстави для подання пропозиції щодо включення.
 - (c) наявність відповідних правових повноважень та процедур або механізмів для збору або запиту якомога більше інформації з усіх відповідних джерел для визначення фізичних та юридичних осіб, які, ґрунтуючись на достатніх підставах або обґрунтованій підозрі або вважаються такими що відповідають критеріям щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН.
 - (d) при прийнятті рішення, чи подавати пропозицію щодо включення у список, враховуючи критерії Розділу Е цієї пояснювальної записки. При поданні пропозиції щодо включення компетентний орган кожної країни застосовує правові стандарти своєї правової системи із додержанням прав людини, поважаючи верховенство права та визнаючи права добросовісних третіх сторін.
 - (e) при поданні імен до санаційного Комітету 1718 згідно з Резолюцією РБ ООН 1718 (2006) та наступними пов'язаними з нею резолюціями, або до Ради Безпеки згідно з Резолюцією 2231 (2015) та наступними пов'язаними з нею резолюціями, країни повинні надати якомога більше деталей щодо:
 - (i) поданої особи, а саме, достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних та юридичних осіб; а також
 - (ii) чіткої інформації, яка обґрунтовує визначення фізичної або юридичної особи як такої, що відповідає спеціальним критеріям щодо включення (дивіться розділ Е, в якому викладені спеціальні критерії щодо включення відповідних Резолюцій РБ ООН).

⁴⁸ Рекомендація 7 застосовується до усіх чинних та наступних резолюцій, пов'язаних з Резолюцією РБ ООН 1718 (2006). На час видання цієї Пояснювальної записки (червень 2017 р.) , наступною резолюцією до Резолюції 1718 (2006) є: Резолюція 1874 (2009 р.), Резолюція 2087 (2013 р.), Резолюція 2094 (2013 р.), Резолюція 2270 (2016 р.), Резолюція 2321 (2016) та Резолюція 2356 (2017).

- (f) наявність процедур, які нададуть можливість, у випадку необхідності, в односторонньому порядку вчиняти дії проти ідентифікованої фізичної або юридичної особи, пропозиція щодо включення якої розглядається.

C. ЗАМОРОЖЕННЯ ТА ЗАБОРОНА ЗДІЙСНЕННЯ ОПЕРАЦІЙ З КОШТАМИ АБО ІНШИМИ АКТИВАМИ ВКЛЮЧЕНИХ ФІЗИЧНИХ ТА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

5. Встановлено вимогу до країн негайно впроваджувати цільові фінансові санкції проти включених фізичних та юридичних осіб:
- (a) у випадку Резолюції 1718 (2006) та наступних пов'язаних з нею резолюцій, Радою Безпеки у додатках до відповідних резолюцій або санкційним Комітетом РБ 1718⁴⁹; та
- (b) у випадку Резолюції 2231 (2015) та наступних пов'язаних з нею резолюцій, прийнятих Радою Безпеки, діючи відповідно до Розділу VII Статуту ООН;
6. Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити національні компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій відповідно до наступних стандартів та процедур:
- (a) Країни⁵⁰ повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів включених фізичних та юридичних осіб. Ця вимога повинна розповсюджуватися на: усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюють включені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним діянням, замислом або загрозою розповсюдження зброї масового знищення; ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, включені фізичні або юридичні особи; і кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюють включені фізичні або юридичні особи, а також кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням включених фізичних та юридичних осіб.
- (b) Країни повинні забезпечити, щоб будь-які кошти або інші активи не надавалися їх громадянами або будь-якими фізичними чи юридичними особами в межах своєї території на користь включених фізичних або юридичних осіб, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або не повідомлено згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН (дивіться нижче розділ E).
- (c) Країни повинні мати механізми повідомлення фінансового сектору та ВНУП щодо включених осіб до списку негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів

⁴⁹ Як зазначено в резолюції 2270 (2016) (п.32), це також стосується суб'єктів Уряду Кореїської Народно-Демократичної Республіки або Робочої партії Кореї, визначені країнами, як ті що пов'язані з програмами ядерних або балістичних ракет КНДР або іншими діями, забороненими резолюцією 1718 (2006) та наступними пов'язаними з нею резолюціями.

⁵⁰ У випадку Європейського Союзу, що є наднаціональною юрисдикцією відповідно до Рекомендації 7, активи включених фізичних та юридичних осіб заморожуються відповідно до рішень та постанов Ради (з поправками) в рамках спільної зовнішньої політики і політики безпеки ЄС. Держави-члени ЄС можуть вжити додаткових заходів для забезпечення замороження, а усі фізичні або юридичні особи в межах ЄС повинні не порушувати це замороження та не надавати кошти включеним фізичним та юридичним особам.

замороження.

- (d) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП⁵¹ подавати звіт компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони відповідних Резолюцій РБ ООН, включаючи спроби проведення операцій, та забезпечувати ефективне використання такої інформації компетентними органами.
- (e) Країни повинні вживати ефективних заходів захисту прав добросовісних третіх сторін, які діють належним чином, виконуючи вимоги Рекомендації 7.
- (f) Країни повинні вживати відповідних заходів моніторингу та забезпечення додержання фінансовими установами та ВНУП відповідних законів або нормативно-правових актів, що визначають вимоги відповідно до Рекомендації 7. Недодержання цих законів або нормативно-правових актів повинно каратися цивільними, адміністративними або кримінальними санкціями.

D. ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СПИСКУ, РОЗМОРОЖЕННЯ ТА НАДАННЯ ДОСТУПУ ДО ЗАМОРОЖЕНИХ КОШТІВ АБО ІНШИХ АКТИВІВ

7. Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо подання запитів про виключення зі списку до Ради Безпеки у випадку, якщо включені фізичні та юридичні особи, на думку країни, не відповідають або більше не відповідають критеріям щодо включення. У випадку, якщо Рада Безпеки або відповідний санкційний Комітет виключив фізичну або юридичну особу зі списку, зобов'язання щодо замороження більше не існує. У випадку Резолюції 1718 (2006) та наступних пов'язаних з нею резолюцій, такі процедури та критерії повинні відповідати інструкціям або процедурам, впровадженим Радою Безпеки відповідно до Резолюції 1730 (2006) та будь-яких наступних пов'язаних з нею резолюцій, включаючи в рамках механізму Координаційного центру, створеного відповідно до цієї резолюції. Країни повинні забезпечити можливість включеним у список фізичним та юридичним особам надсилати запит щодо виключення зі списку Координаційному центру, створеного відповідно до Резолюції РБ ООН 1730 (2006), або повинні повідомляти включених фізичних або юридичних осіб про надсилання запиту безпосередньо Координаційному центру.
8. Для фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я, як і включені фізичні або юридичні особи, які стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) країни повинні розробити та впровадити загально відомі процедури вчасного розмороження коштів або інших активів таких фізичних або юридичних осіб після перевірки, що така фізична або юридична особа не є включеною до списку.
9. Якщо країни визначили, що виняткові умови, викладені у Резолюціях РБ ООН 1718 (2006) та 2231 (2015) були дотримані, країни повинні надати доступ до коштів або інших активів відповідно до процедур, визначених у цих резолюціях.
10. Країни повинні дозволяти додавати до рахунків, заморожених відповідно до Резолюцій РБ ООН 1718 (2006) або 2231 (2015) відсотки або інші доходи, одержані за цими рахунками, або платежі за контрактами, угодами або зобов'язаннями, які мали місце до дати, з якої ці рахунки стали об'єктом положень цієї резолюції за умови, що будь-які такі відсотки, інші доходи та платежі залишаються об'єктом цих положень та замороження.

⁵¹ Резолюції РБ ООН застосовуються до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни.

11. Заходи замороження, вжиті відповідно до Резолюції 1737 (2006), та продовжені Резолюцією 2231 (2015), або вжиті відповідно до Резолюції 2231 (2015), не повинні перешкоджати включеній фізичній або юридичній особі здійснювати будь-які платежі за контрактом, що набрав чинності до внесення цієї фізичної або юридичної особи до списку, за умови що:
- (a) відповідні країни дійшли висновку, що контракт не пов'язаний з будь-якими забороненими речами, матеріалами, обладнанням, товарами, технологіями, допомогою, навчанням, фінансовою допомогою, інвестиціями, брокерськими послугами або іншими послугами, зазначеними у Резолюції 2231 (2015) та у наступних пов'язаних з нею резолюціях;
 - (b) відповідні країни дійшли висновку, що платіж не був прямо або опосередковано одержаний фізичною або юридичною особою, яка підпадає під дію заходів, передбачених пунктом 6 Додатку В до Резолюції 2231 (2015); та
 - (c) відповідні країни подали попереднє повідомлення до Ради Безпеки про намір здійснити або одержати такі платежі або надати дозвіл, за необхідності, на розмороження коштів, інших фінансових активів або економічних ресурсів з цією метою за десять робочих днів до надання такого дозволу⁵².
12. Країни повинні мати механізми щодо повідомлення фінансового сектору та ВНУП про виключення зі списку та розмороження негайно після вжиття таких заходів, та надання відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями цільових коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.

Е. КРИТЕРІЇ ВКЛЮЧЕННЯ ДО СПИСКУ ООН

13. Критерії включення до списку, визначені у відповідних Резолюціях Ради Безпеки ООН, наступні:
- (a) Щодо КНДР - Резолюції 1718 (2006), 2087 (2013), 2094 (2013) та 2270 (2016)**
 - (i) будь-яка фізична або юридична особа, залучена до програм Кореїської Народно-Демократичної Республіки (КНДР), пов'язаних з ядерним озброєнням, зброєю масового знищення та балістичними ракетами;
 - (ii) будь-яка фізична або юридична особа, яка надає підтримку програмам Кореїської Народно-Демократичної Республіки (КНДР), пов'язаним з ядерним озброєнням, зброєю масового знищення та балістичними ракетами, включаючи із застосуванням незаконних засобів;
 - (iii) будь-яка фізична або юридична особа, яка діє від імені або за дорученням будь-якої фізичної або юридичної особи, включеної відповідно до підпункту 13 (a)(i) або підпункту 13 (a)(ii)⁵³;

⁵² У випадку, якщо включена до списку фізична або юридична особа є фінансовою установою, юрисдикції повинні враховувати керівництва FATF, видані як додаток до документу «Впровадження фінансових положень Резолюцій Ради Безпеки ООН щодо боротьби з розповсюдженням зброї масового знищення», прийнятого у червні 2013 року.

⁵³ Кошти або активи цих фізичних або юридичних осіб заморожуються незалежно від того, чи вони спеціально визначені Комітетом. Крім того, резолюція 2270 (2016) (п.23), розширила сферу цільових зобов'язань щодо фінансових санкцій, передбачених резолюцією 1718 (2006), застосовуючи їх до Морської компанії з питань управління судовими перевезеннями, зазначених у додатку III резолюції 2270 (2016).

- (iv) будь-яка фізична або юридична особа, якою володіє або яку контролює, прямо або опосередковано, будь-яка фізична або юридична особа, включена відповідно до підпункту 13 (а)(i) або підпункту 13 (а)(ii)⁵⁴;
- (v) будь-яка фізична або юридична особа, яка допомагала ухилятися від санкцій або порушувати положення Резолюцій 1718 (2006) та 1874 (2009);
- (vi) будь-яка фізична або юридична особа, яка здійснила свій внесок у заборонені програми КНДР, діяльність, заборонену резолюціями, пов'язаними з КНДР, або ухилення від виконання положень; чи
- (vii) будь-який суб'єкт уряду КНДР чи Робочої партії Кореї або фізична чи юридична особа, що діє від їх імені або за їх дорученням, або будь-який суб'єкт, що є власністю або контролюється ними, визначені країнами як такі, що пов'язані з програмами ядерних або балістичних ракет КНДР або іншою діяльністю, забороненою резолюцією 1718 (2006) та наступними пов'язаними з нею резолюціями.

(b) Щодо Ірану – Резолюція 2231 (2015):

- (i) займається чутливою в плані розповсюдження ядерною діяльністю Ірану безпосередньо пов'язана з цим або надавала підтримку, або брала участь у розробці систем доставки ядерної зброї, в тому числі шляхом залучення у закупівлі заборонених предметів, товарів, обладнання, матеріалів та технологій, зазначених у додатку В Резолюції 2231 (2015), всупереч іранському зобов'язанню зазначеному в Спільному комплексному плані дій (JCPOA);
- (ii) будь-яка фізична або юридична особа, яка допомагає включеним фізичним або юридичним особам ухилятися або діяти у невідповідності до Спільного комплексного плану дій (JCPOA) або Резолюції 2231 (2015); та
- (iii) будь-яка фізична або юридична особа, яка діє від імені або за дорученням будь-якої фізичної або юридичної особи, визначеної у підпункті 13 (b) (i), підпункті 13 (b) (ii), та/або підпункті 13 (b) (iii) або будь-якої установи, якою володіють або яку контролюють.

⁵⁴ Із того ж джерела

РЕКОМЕНДАЦІЯ 8**НЕПРИБУТКОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ**

Країнам потрібно переглянути адекватність законів та нормативно-правових актів, що стосуються не прибуткових організацій, які країна визначила як такі, що є уразливими до використання для фінансування тероризму. Країни повинні вживати цілеспрямованих та пропорційних заходів, відповідно до ризик-орієнтованого підходу, до таких не прибуткових організацій з метою їх захисту від використання для цілей фінансування тероризму у тому числі:

- (a) терористичними організаціями, що видають себе за законних юридичних осіб;
- (b) з метою експлуатації законних юридичних осіб в якості каналів для фінансування тероризму, включаючи їх використання з метою уникнення заморожування активів; та
- (c) для покривання або приховування незаконного переведення коштів, призначених для законних цілей, терористичним організаціям.

Основні Критерії*Застосовуючи ризик-орієнтований підхід***8.1 Країни повинні:**

- (a) не порушуючи вимог Рекомендації 1, оскільки не всі неприбуткові організації за своєю суттю є високо ризиковими (деякі можуть становити незначний ризик чи взагалі не нести собою ризик), визначити, яка підгрупа організацій підпадає під визначення⁵⁵ FATF “неприбуткова організація”, та використовувати усі відповідні джерела інформації, з метою встановлення особливостей і видів неприбуткових організацій, які, в силу своєї діяльності або характеристик, знаходяться під загрозою використання⁵⁶ для фінансування тероризму;
- (b) встановити характер загроз, які несуть терористичні організації неприбутковим організаціям, які перебувають під загрозою ризику, а також яким чином терористи використовують такі неприбуткові організації;
- (c) переглядати адекватність заходів, у тому числі законодавство та нормативно-правові акти, які стосуються сектору неприбуткових організацій, що можуть бути використані для сприяння фінансуванню тероризму для того, щоб мати можливість вживати відповідних та ефективних заходів з усунення виявлених ризиків; та
- (d) періодично здійснювати оцінку сектору шляхом розгляду нової інформації про потенційну уразливість сектору до терористичної діяльності з метою забезпечення ефективного вжиття заходів.

⁵⁵ Для цілей зазначеної Рекомендації, неприбуткова організація відноситься до юридичної особи, правового утворення чи організації, яка в першу чергу здійснює збір чи витрачання коштів для благодійних, релігійних, культурних, освітніх, соціальних або братських цілей, чи для здійснення інших видів “добрих справ”

⁵⁶ Наприклад, така інформація може бути надана регуляторами, податковими органами, ПФР, організаціями-донорами чи правоохоронними органами та розвідувальними органами.

Послідовна (безперервна) інформаційно-роз'яснювальна робота з питань ФТ

8.2 Країни повинні:

- (a) мати чітку політику для сприяння підзвітності, цілісності, та довірі суспільства до адміністрації і управління неприбуткових організацій;
- (b) підтримувати та проводити інформаційно-роз'яснювальну роботу та освітні програми з метою підвищення та поглиблення обізнаності серед неприбуткових організацій, а також серед співтовариства донорів щодо потенційних вразливостей неприбуткових організацій до загроз та ризиків використання їх для фінансування тероризму, та стосовно заходів, яких можуть вживати неприбуткові організації для захисту їх від такого використання;
- (c) співпрацювати з неприбутковими організаціями з метою розробки та удосконалення кращих практик для усунення ризиків та вразливостей до фінансування тероризму і таким чином захистити їх від використання для фінансування тероризму; та
- (d) сприяти неприбутковим організаціям у здійсненні операцій через регульовані фінансові канали, по можливості, пам'ятаючи про різні можливості фінансових секторів у різних країнах та у різних сферах невідкладних благодійних та гуманітарних питань.

Ризик-орієнтовний цільовий нагляд або моніторинг неприбуткових організацій

8.3 Країни повинні вживати заходів щодо сприяння ефективному нагляду чи моніторингу таким чином, щоб вони мали можливість продемонструвати вжиття ризик-орієнтовних заходів до неприбуткових організацій, які є під загрозою бути використаними для фінансування тероризму.⁵⁷

8.4 Компетентні органи повинні:

- (a) здійснювати моніторинг додержання неприбутковими організаціями вимог даної Рекомендації, у тому числі вживати до них ризик-орієнтовних заходів, відповідно до критерію 8.3⁵⁸; та
- (b) бути спроможними застосовувати ефективні, пропорційні та переконливі санкції за порушення законодавства неприбутковими організаціями та особами, які діють від імені цих неприбуткових організацій⁵⁹;

Ефективний збір інформації та розслідування

8.5 Країни повинні:

⁵⁷ Певні приклади заходів, які можуть застосовуватись до неприбуткових організацій, повністю або частково, в залежності від встановлених ризиків, детально викладені в підпункті б(б) Пояснювальної записки до Рекомендації 8. Також, ймовірно, що існуючі регуляторні та інші заходи вже достатньо можуть усунути наявний ризик фінансування тероризму неприбуткових організацій в юрисдикції, не зважаючи на те, що необхідно періодично здійснювати повторну оцінку ризиків фінансування тероризму відносно сектору неприбуткових організацій.

⁵⁸ У цьому контексті, правила та нормативно-правові акти можуть включати правила і стандарти, які застосовуються саморегульованими організаціями та акредитованими установами.

⁵⁹ Ряд таких санкцій може включати заморожування рахунків, усунення довірених осіб, штрафи, скасування повноважень, позбавлення ліцензії та реєстрації. Це не повинно перешкоджати паралельному проведенню цивільного, адміністративного чи кримінального провадження щодо неприбуткових організацій чи осіб, які діють відповідно від їх імені.

- (a) наскільки це можливо, забезпечувати ефективну співпрацю, координацію та обмін інформацією між усіма відповідними органами або організаціями, які мають інформацію про неприбуткові організації;
- (b) бути компетентними у проведенні розслідувань та мати можливість здійснювати перевірку тих неприбуткових організацій щодо яких існує підозра використання їх для фінансування тероризму, або, тих, які активно сприяють терористичній діяльності чи діяльності терористичних організацій;
- (c) забезпечити, щоб повний доступ до інформації стосовно адміністрації та управління окремих неприбуткових організацій (у тому числі фінансової та програмної інформації) можна було отримати під час проведення розслідування; та
- (d) встановити відповідні механізми для забезпечення того, щоб інформація оперативно передавалася відповідним компетентним органам для здійснення превентивних або слідчих дій, коли є підозри або розумні підстави підозрювати, що неприбуткова організація: (1) використовується для фінансування тероризму/чи є прикриттям для збору коштів терористичною організацією, (2) використовується в якості каналу для фінансування тероризму, у тому числі з метою уникнення заморожування рахунків, або інших форм сприяння тероризму (3) приховує чи маскує таємні перекази коштів, призначені для законних цілей, але перенаправлені в інтересах терористів чи терористичних організацій.

Здатність ефективно відповідати на міжнародні запити щодо інформації стосовно неприбуткових організацій

- 8.6 Країни повинні визначити відповідні контактні пункти і процедури реагування на міжнародні запити про надання інформації щодо конкретних неприбуткових організацій, що підозрюються у фінансуванні тероризму або інших формах підтримки терористичної діяльності.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 8 (НЕПРИБУТКОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ)

A. ВСТУП

1. З огляду на різноманітність правових форм, які можуть мати неприбуткові організації (НПО), в залежності від країни, FATF прийняла функціональне визначення неприбуткової організації. Це визначення ґрунтується на тих видах діяльності і характеристиках організації, які становлять ризик для їх використання у фінансуванні тероризму, а не на тому лише факті, що така організація діє на неприбутковій основі. Для цілей цієї Рекомендації, неприбуткова організація відноситься до юридичної особи або правового утворення або організації, яка, у першу чергу, займається збором або виділенням коштів для таких цілей, як: благодійні, релігійні, культурні, освітні, соціальні або «братські», або для проведення інших видів «добрих справ». Не порушуючи Рекомендацію 1, ця Рекомендація застосовується тільки до тих неприбуткових організацій, які підпадають під визначення FATF «неприбуткова організація». Це не охоплює усі види неприбуткових організацій.
2. Неприбуткові організації відіграють важливу роль у світовій економіці та у багатьох національних економіках і соціальних системах. Їх зусилля доповнюють діяльність державного та приватного секторів у наданні основних послуг, комфорту і надії нужденним по всьому світу. FATF визнає значимість неприбуткової організації в наданні

цих важливих благодійних послуг разом із складністю в наданні допомоги тим, хто їх потребує, часто в зонах високого ризику і зонах конфлікту, і вітає зусилля неприбуткових організацій в задоволенні цих потреб. FATF також визнає намір і зусилля на сьогоднішній день неприбуткових організацій для забезпечення прозорості в рамках своїх операцій і запобігання їх використанню у фінансуванні тероризму, в тому числі шляхом розробки програм, спрямованих на запобігання радикалізації і насильницькому екстремізму. Поточна міжнародна кампанія проти фінансування тероризму, встановила випадки, в яких терористи і терористичні організації використовують деякі неприбуткові організації в секторі для збору та переказу коштів, надання логістичної підтримки, заохочення вербування терористів або іншої підтримки терористичних організацій та діяльності. Крім того, були випадки, коли терористи створювали фіктивні благодійні установи або брали участь у шахрайському зборі коштів для цих цілей. Це зловживання не тільки сприяє терористичній діяльності, а й підриває довіру спонсорів і ставить під загрозу саму цілісність неприбуткової організації. Тому, захист неприбуткових організацій від використання у фінансуванні тероризму є критичним компонентом глобальної боротьби з тероризмом та необхідним кроком захисту цілісності неприбуткових організацій та співтовариства донорів. Заходи захисту неприбуткових організацій від потенційного використання для фінансування тероризму повинні бути цільовими та відповідати ризик-орієнтованому підходу. Крім того, важливо, щоб такі заходи застосовувались у спосіб, який відповідає зобов'язанням країн відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй і міжнародного права в галузі прав людини.

3. Деякі неприбуткові організації можуть бути уразливі до використання у фінансуванні тероризму з цілої низки причин. Неприбуткові організації користуються суспільною довірою, мають доступ до значних джерел фінансування і часто використовують великі суми готівки. Крім того, деякі неприбуткові організації діють по всьому світу, що забезпечує основу для національних і міжнародних операцій і фінансових операцій, часто в межах або поблизу тих областей, які найбільш схильні до терористичної діяльності. У деяких випадках, терористичні організації скористалися перевагами цих та інших характеристик неприбуткової організації, щоб проникнути в сектор і використовувати її кошти та операції для прикриття або підтримки терористичної діяльності.

В. ЦІЛІ ТА ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ

4. Метою Рекомендації 8 є забезпечення, щоб неприбуткові організації не використовувались терористичними організаціями: (i) видавали себе за легітимних суб'єктів; (ii) використовували легальні установи в якості каналів для фінансування тероризму, в тому числі з метою уникнення заморожування рахунків, або (iii) приховували або маскували таємні переміщення коштів, призначених для законних цілей, але використаних для терористичних цілей. У цій Пояснювальній записці підхід до досягнення цієї мети базується на таких загальних принципах:
 - (a) Ризик-орієнтований підхід, де застосовуються цільові заходи при боротьбі з ідентифікованими загрозами використання неприбуткових організацій у фінансуванні тероризму, є важливим, враховуючи різноманітність в рамках окремих національних секторів, різний ступінь уразливості частин кожного сектору до використання у фінансуванні тероризму, потребу забезпечити продовження процвітання законної благодійної діяльності, а також обмежені ресурси і повноваження, доступні для боротьби з фінансуванням тероризму в кожній країні.
 - (b) Гнучкість у розробці національних заходів протидії фінансуванню тероризму в

секторі неприбуткових організацій має важливе значення для того, щоб дозволити йому розвиватися з плином часу, адже країна стикається зі зміною характеру загрози фінансування тероризму.

- (c) Минуле і поточне використання неприбуткових організацій у фінансуванні тероризму вимагають від країн вжиття ефективних і пропорційних заходів, які повинні відповідати ризикам, виявленим при ризик-орієнтованому підході.
- (d) Конкретні заходи, вжиті країнами для захисту неприбуткових організацій від використання у фінансуванні тероризму, не повинні порушувати або перешкоджати законній благодійної діяльності. Швидше за все, такі заходи повинні сприяти прозорості і викликати більшу впевненість у цьому секторі у спонсорів і широкої громадськості, що благодійні фонди і послуги охоплюють передбачуваних законних бенефіціарів. Системи, які сприяють досягненню високого ступеня прозорості, чесності та довіри громадськості до управління та функціонування усіх неприбуткових організацій, є невід'ємною частиною забезпечення того, що сектор не може бути використаний для фінансування тероризму.
- (e) Країнам слід виявляти та вживати ефективних та пропорційних заходів проти неприбуткових організацій, які або використовуються, або свідомо підтримують терористів чи терористичні організації, з урахуванням специфіки випадків. Країни повинні бути спрямовані на запобігання та переслідування, за необхідності, фінансування тероризму та інші форми підтримки терористичної діяльності. У випадку, коли неприбуткові організації, які підозрюються або причетні до фінансування тероризму та інших форм підтримки терористичної діяльності, ідентифіковані, головним пріоритетом країни повинно бути розслідування і припинення такого терористичного фінансування або підтримки. Заходи, які вживаються з цією метою, повинні, наскільки це можливо, мінімізувати негативний вплив на невинуватих і законних бенефіціарів благодійної діяльності. Однак, цей інтерес не може виправдати необхідність вжиття негайних та ефективних заходів для просування безпосередніх інтересів, які полягають у припиненні фінансування тероризму або інших форм терористичної підтримки з боку неприбуткових організацій.
- (f) Розвиток відносин співробітництва між державним та приватним секторами та неприбутковими організаціями має вирішальне значення для розуміння ризиків, неприбуткових організацій, та стратегій для зменшення ризиків, підвищення рівня інформованості, зміцнення ефективності та розвиток можливостей протидії використанню неприбуткових організацій у фінансуванні тероризму. Країни повинні заохочувати розвиток наукових досліджень та обмін інформацією у неприбуткових організаціях для вирішення питань, пов'язаних з фінансуванням тероризму.

С. ЗАХОДИ

5. Не порушуючи вимоги Рекомендації 1, оскільки не всі неприбуткові організації за своєю суттю є високо ризикові (деякі можуть становити незначний ризик чи взагалі не нести собою ризик), країни повинні визначити, яка підгрупа організацій підпадає під визначення FATF «не прибуткові організації». В рамках цієї діяльності, країни повинні використовувати усі відповідні джерела інформації з метою виявлення особливостей і видів неприбуткових організацій, які в силу своєї діяльності або характеристик,

знаходяться під загрозою використання у фінансуванні тероризму⁶⁰. Це також має вирішальне значення для визначення характеру загрози з боку терористичних організацій до неприбуткових організацій, які знаходяться у зоні ризику, а також, як терористичні організації використовують такі неприбуткові організації. Країни повинні розглянути питання про відповідність заходів, в тому числі законів і підзаконних актів, які регулюють питання підгрупи сектору НПО, які можуть бути використані для підтримки фінансування тероризму, з тим, щоб мати можливість вжити пропорційних та ефективних заходів щодо усунення виявлених ризиків. Зазначена діяльність може приймати різні форми і може або не може бути у письмовому вигляді. Країнам також слід періодично здійснювати оцінку сектору шляхом перегляду нової інформації про потенційні вразливості сектора до терористичної діяльності з метою забезпечення вжиття ефективних заходів.

6. Існує широкий спектр підходів у визначенні, попередженні та боротьбі з використанням неприбуткових організацій у фінансуванні тероризму. Ефективний підхід повинен включати в себе всі наступні чотири елементи: (а) безперервна інформаційно-роз'яснювальна робота, (b) цільовий ризик-орієнтований нагляд і моніторинг, (c) ефективне розслідування та збір інформації та (d) ефективні механізми міжнародного співробітництва. Наступні заходи представляють собою приклади конкретних заходів, які країни повинні вжити щодо кожного з цих елементів з метою захисту неприбуткових організацій від потенційного використання у фінансуванні тероризму.

(a) Безперервна інформаційно-роз'яснювальна робота щодо використання для цілей фінансування тероризму

(i) Країни повинні мати чітку політику для забезпечення прозорості, чесності та довіри до адміністрації і управління всіх неприбуткових організацій.

(ii) Країнам слід заохочувати та проводити інформаційно-роз'яснювальну роботу і освідні програми для підвищення та поглиблення обізнаності серед неприбуткових організацій та спонсорів про уразливість неприбуткових організацій бути використаними у фінансуванні тероризму та ризиків фінансування тероризму, а також заходів, які неприбуткові організації можуть вживати, щоб захистити себе від таких зловживань.

(iii) Країнам слід співпрацювати з неприбутковими організаціями, щоб розвивати і вдосконалювати кращі практики щодо усунення ризиків фінансування тероризму та уразливостей, і таким чином захищаючи їх від використання для цілей фінансування тероризму.

(iv) Країнам слід заохочувати неприбуткові організації проводити операції через регульовані фінансові канали, де це можливо, враховуючи різні можливості фінансових секторів у різних країнах і в різних сферах нагальних благодійних і гуманітарних питань.

(b) Цільовий ризик-орієнтований нагляд і моніторинг неприбуткових організацій

Країни повинні вживати заходів для сприяння ефективному нагляду та моніторингу. Підхід за принципом «один розмір підходить всім» був би несумісний з належною реалізацією ризик-орієнтованого підходу, як це передбачено Рекомендацією 1 Стандартів FATF. На практиці країни повинні бути в змозі продемонструвати, що

⁶⁰Наприклад, така інформація може надаватись регуляторами, податковими органами, ПФР, спонсорськими організаціями або правоохоронними органами та розвідувальними органами.

ризик-орієнтовані заходи застосовуються до неприбуткових організацій, які перебувають в зоні ризику бути використаними для фінансування тероризму. Також є можливим, що існуючі нормативні та інші заходи можуть бути достатніми для усунення поточних ризиків щодо використання неприбуткових організацій для фінансування тероризму у юрисдикції, хоча ризики фінансування тероризму у секторі повинні періодично переглядатися. Відповідні органи повинні стежити за дотриманням неприбутковими організаціями вимог цієї Рекомендації, в тому числі вжиття ризик-орієнтованих заходів, які до них⁶¹ застосовуються. Відповідні органи повинні мати можливість застосовувати ефективні, пропорційні та переконливі санкції за порушення з боку неприбуткових організацій або осіб, що діють від імені цих неприбуткових організацій⁶². Нижче наведені деякі приклади заходів, які можуть бути застосовані до неприбуткових організацій, в цілому або частково, в залежності від виявлених ризиків:

- (i) Неприбуткові організації повинні мати ліцензію або бути зареєстрованими. Ця інформація повинна бути доступна компетентним органам та громадськості⁶³.
- (ii) Від неприбуткових організацій може вимагатися зберігання інформацію про: (1) цілі і завдання своєї заявленої діяльності; та (2) ідентифікацію особи (осіб), яка(і) володіє (ють), контролює (ють) або спрямовує (ють) їх діяльність, в тому числі керівників, членів правління та довірених осіб. Ця інформація може надаватися громадськості безпосередньо неприбутковою організацією або через відповідні органи.
- (iii) Від неприбуткових організацій може вимагатися видача річної фінансової звітності, яка містить детальний розподіл доходів і витрат.
- (iv) Від неприбуткових організацій може вимагатися здійснення відповідних заходів з контролю, щоб переконатися, що всі кошти обліковуються у повній мірі і витрачаються у спосіб, що відповідає цілям і завданням заявленої діяльності неприбуткової організації.
- (v) Від неприбуткових організацій може вимагатися вжиття обґрунтованих заходів щоб підтвердити особу, повноваження і гарну репутацію своїх бенефіціарів⁶⁴ і асоційованих неприбуткових організацій та те, що вони не причетні до та/або використовують благодійні фонди з метою сприяння терористам чи терористичним організаціям⁶⁵. Однак, від неприбуткових організацій не вимагається проводити належну перевірку клієнтів. Від неприбуткових організацій може вимагатися вжиття обґрунтованих заходів для

⁶¹ У цьому контексті правила та норми можуть включати правила та стандарти, що застосовуються саморегульованими організаціями та установами, що здійснюють акредитацію.

⁶² Низка таких санкцій може включати замороження рахунків, відсторонення довірених осіб, штрафи, позбавлення повноважень, ліцензії та реєстрації. Це не повинно перешкоджати паралельному цивільному, адміністративному або кримінальному провадженню відносно неприбуткових організацій або осіб, які діють, за потреби, від їх імені.

⁶³ Специфічні вимоги щодо ліцензування або реєстрації з метою протидії фінансуванню тероризму не є необхідними. Наприклад, в деяких країнах, неприбуткові організації вже зареєстровані податковими органами, та підпадають під моніторинг в контексті надання їм сприятливого режиму оподаткування (наприклад, податкові кредити або податкові пільги).

⁶⁴ Термін бенефіціари відноситься до фізичних осіб чи груп фізичних осіб, які отримують благодійну, гуманітарну чи інші види допомоги через послуги неприбуткової організації.

⁶⁵ Це не означає, що від неприбуткових організацій очікується ідентифікація кожної конкретної особи, оскільки така вимога була б не завжди можливою і, в деяких випадках, перешкождала б здатності неприбуткових організацій надавати вкрай необхідні послуги.

документування особи своїх основних спонсорів та дотримання їх конфіденційності. Кінцева мета цієї вимоги полягає в тому, щоб запобігти використанню коштів, призначених для благодійності з метою фінансування та сприяння терористам та терористичним організаціям.

- (vi) Від неприбуткових організацій може вимагатися ведення, протягом періоду щонайменше п'яти років, облік внутрішніх і міжнародних операцій, які повинні бути досить детальними, щоб перевірити, що кошти були отримані і витрачені у порядку, що відповідає цілям і завданням організації, і від них може вимагатися надання їх компетентним органам за наявності відповідних повноважень. Це також застосовується до інформації, викладеної у вищенаведених пунктах (ii) та (iii). Там, де це доречно, записи про благодійну діяльність та фінансові операції, котрі здійснюються неприбутковими організаціями, також можуть мати публічний для громадськості характер.
- (c) Ефективний збір інформації та розслідування
- (i) Країни повинні забезпечити ефективну співпрацю, координацію та обмін інформацією в максимально можливій мірі на усіх рівнях відповідних органів або організацій, які володіють відповідною інформацією про неприбуткові організації.
 - (ii) країни повинні мати досвід розслідування і можливості для перевірки тих неприбуткових організацій, які підозрюються чи використовуються, або активно підтримують терористичну діяльність або терористичні організації.
 - (iii) Країнам слід забезпечити, що повний доступ до інформації щодо адміністрації та управління окремої неприбуткової організації (в тому числі фінансової та програмної інформації) може бути отриманий у ході розслідування.
 - (iv) Країнам слід створити відповідні механізми для забезпечення того, щоб, коли є підозри або розумні підстави підозрювати, що окрема неприбуткова організація: (1) задіяна у фінансуванні тероризму та/або є прикриттям для збору коштів терористичною організацією, (2) використовується в якості каналу для фінансування тероризму, у тому числі з метою уникнення заморожування рахунків, чи інших форм сприяння тероризму; або (3) приховує чи маскує таємні перекази коштів, призначені для законних цілей, однак перенаправлені в інтересах терористів чи терористичних організацій, ця інформація оперативно передавалася відповідним компетентним органам для здійснення превентивних або слідчих дій.
- (d) Здатність ефективно реагувати на міжнародні запити про надання інформації щодо неприбуткової організації, котрі викликають занепокоєння. Відповідно до Рекомендацій щодо міжнародного співробітництва, країни повинні визначити відповідні контактні пункти і процедури реагування на міжнародні запити про надання інформації щодо конкретних неприбуткових організацій, що підозрюються у фінансуванні тероризму або інших формах підтримки терористичної діяльності.

D. РЕСУРСИ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ НАГЛЯДУ, МОНІТОРИНГУ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ

7. Країни повинні забезпечити свої відповідні органи, відповідальні за здійснення нагляду, моніторингу та розслідування у секторі неприбуткових організацій, належними фінансовими, людськими та технічними ресурсами.

Глосарій специфічних термінів, що використовуються у цій Рекомендації

Відповідні органи	компетентні органи, включаючи регуляторні органи, податкові органи, ПФР, правоохоронні органів, розвідувальні органи, акредитуючі установи, а також потенційно саморегулівні організації в деяких юрисдикціях.
Асоційовані неприбуткові організації	включають іноземні філії міжнародних неприбуткових організацій, та неприбуткові організації з якими встановлено партнерські відносини.
Бенефіціари (вигодоодержувачі)	фізичні особи, або групи фізичних осіб, які одержують благодійну, гуманітарну або інші види допомоги через послуги неприбуткових організацій.
Неприбуткові організації	юридичні особи або правові утворення або організації, які в першу чергу здійснюють збір та розподіл коштів для благодійних, релігійних, культурних, освітніх, соціальних або братських цілей, або для здійснення інших видів «добрих справ» (доброчинності).
Використання для фінансування тероризму	використання терористами та терористичними організаціями неприбуткових організацій для збору чи переміщення коштів, надання логістичної підтримки, заохочення чи сприяння вербуванню терористів, або іншим чином сприяння терористам чи терористичним організаціям та операціям.

D. ПРЕВЕНТИВНІ ЗАХОДИ**РЕКОМЕНДАЦІЯ 9****ЗАКОНИ ПРО ЗБЕРЕЖЕННЯ ТАЄМНИЦІ ФІНАНСОВИМИ
УСТАНОВАМИ**

Країни повинні забезпечити, щоб закони про збереження фінансовими установами таємниці не перешкоджали виконанню Рекомендацій FATF.

Основні Критерії

9.1 Закони про збереження таємниці фінансової установи не повинні перешкоджати виконанню Рекомендацій⁶⁶ FATF.

⁶⁶ Сфери, що можуть викликати особливе занепокоєння - це спроможність компетентних органів мати доступ до інформації, яка є для них необхідною для належного здійснення функцій з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму; обміну інформацією між компетентними органами на національному або міжнародному рівнях; а також обміну інформацією між фінансовими установами, що вимагається Рекомендаціями 13, 16 або 17.

НАЛЕЖНА ПЕРЕВІРКА КЛІЄНТА ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ ДАНИХ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 10

НАЛЕЖНА ПЕРЕВІРКА КЛІЄНТА⁶⁷

Фінансовим установам повинно бути заборонено відкривати анонімні рахунки або рахунки на явно фіктивні імена.

Для фінансових установ повинні бути встановлені вимоги вживати заходів належної перевірки клієнта, у разі:

- (i) встановлення ділових відносин;
- (ii) проведення звичайних операцій: (i) що перевищують встановлений поріг (USD/EUR 15 000), або (ii) грошових електронних переказів за обставин, наведених у Пояснювальній записці до Рекомендації 16;
- (iii) існування підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму; або
- (iv) існування сумнівів у фінансової установи щодо достовірності чи адекватності попередньо одержаних даних щодо ідентифікації клієнта.

Принцип, що фінансові установи повинні здійснювати заходи належної перевірки клієнта, повинен бути визначений у законі. Кожна країна може визначити, яким чином вона встановлюватиме зобов'язання щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта, через закон або інші нормативно-правові акти.

Заходи належної перевірки клієнта, яких слід вживати, є наступними:

- a) ідентифікація клієнта і перевірка особи клієнта з використанням надійних, незалежних вихідних документів, даних чи інформації;
- b) визначення вигодоодержувача і вжиття обґрунтованих заходів для перевірки його особи таким чином, щоб фінансова установа була переконана в тому, що вона знає, хто є вигодоодержувачем. Для юридичних осіб та правових утворень це повинно включати розуміння фінансовою установою структури власності і контролю клієнта;
- c) розуміння та, за необхідності, одержання інформації про мету та очікуваний характер ділових відносин;
- d) вжиття постійних заходів обачливості щодо ділових відносин і спостереження за операціями, що здійснюються у процесі таких відносин з метою забезпечення відповідності операцій, що проводяться, наявній в установі інформації про клієнта, його бізнес і характер ризику, включаючи, у разі потреби, джерело коштів.

Фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати кожен із заходів належної перевірки клієнта, визначених у пунктах (a) – (d), і повинні визначити, якою мірою їх застосовувати, використовуючи підхід, що ґрунтується на оцінці ризику, відповідно до Пояснювальних записок до цієї Рекомендації та Рекомендації 1.

Фінансові установи повинні бути зобов'язані перевіряти особу клієнта і вигодоодержувача до або під час встановлення ділових відносин чи проведення операцій для непостійних клієнтів. Країни можуть дозволяти фінансовим установам проводити перевірку після встановлення

⁶⁷ Вимога, що фінансові установи повинні здійснювати заходи належної перевірки клієнта, повинна бути встановлена у законі, хоча конкретні вимоги можуть бути викладені в підзаконних актах.

ділових відносин, якщо це доречно з точки зору практичності у випадках, коли здійснюється ефективне управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму і коли це необхідно, щоб не перешкоджати нормальному веденню бізнесу.

Якщо фінансова установа не може виконувати відповідні вимоги пунктів (a) – (d) (які передбачають відповідне визначення ступеню заходів ризик-орієнтованого підходу), вона повинна бути зобов'язана відмовити у відкритті рахунку, започаткуванні ділових відносин чи здійсненні операції; або припинити ділові відносини; та розглянути питання стосовно подання повідомлення про підозрілу операцію щодо такого клієнта.

Ці вимоги повинні застосовуватися до усіх нових клієнтів, хоча фінансові установи повинні застосовувати їх також до існуючих клієнтів, виходячи із важливості та ризику, і у відповідний час застосовувати заходи обачливості до таких існуючих відносин.

Основні Критерії

10.1 Фінансовим установам повинно бути заборонено відкривати анонімні рахунки або рахунки на очевидно фіктивні імена.

Коли потрібно здійснювати заходи належної перевірки клієнта

10.2 До фінансових установ повинні бути встановлені вимоги вживати заходи належної перевірки клієнта, у разі:

- (a) встановлення ділових відносин;
- (b) проведення звичайних операцій, що перевищують встановлений поріг (USD/EUR 15 000), включаючи ситуації, де операція проводиться у вигляді однієї операції чи декількох, які, як вбачається, є пов'язаними;
- (c) проведення звичайних операцій, які є грошовими електронними переказами за обставин, наведених у Рекомендації 16 та Пояснювальній записці до неї;
- (d) існування підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, незважаючи на будь-які які винятки або пороги, які згадуються будь-де у Рекомендаціях FATF; або
- (e) існування сумнівів у фінансової установи щодо достовірності чи достатності попередньо одержаних ідентифікаційних даних клієнта.

Необхідні заходи належної перевірки, що застосовуються до усіх клієнтів

10.3 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога здійснювати ідентифікацію клієнта (постійну або разову, фізичної або юридичної особи чи правового утворення), а також перевіряти особу клієнта, використовуючи надійні, незалежні вихідні документи, дані чи інформацію (ідентифікаційні дані).

10.4 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога перевіряти, чи будь-яка особа, що має намір діяти від імені клієнта, уповноважена на такі дії, а також здійснювати ідентифікацію та перевірку такої особи.

10.5 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога визначати вигодоодержувача та вживати відповідних заходів для перевірки його особи, використовуючи відповідну інформацію або дані, одержані з надійного джерела, таким чином, щоб фінансова установа була переконана в тому, що вона знає, хто є вигодоодержувачем.

10.6 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога розуміти та, за необхідності, одержувати інформацію щодо мети та очікуваного характеру ділових відносин.

10.7 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога вживати постійних заходів належної перевірки ділових відносин, включаючи:

- (a) ретельну перевірку операцій, що здійснюються у процесі таких відносин, з метою переконання, що ці операції відповідають наявній в установі інформації про клієнта, його бізнес і профіль ризику, включаючи, у разі потреби, джерело коштів; та
- (b) забезпечення, щоб документи, дані або інформація, зібрані у процесі здійснення заходів належної перевірки клієнта, постійно відповідним чином оновлювалися шляхом здійснення перегляду існуючих записів, особливо для високоризикових категорій клієнтів.

Спеціальні заходи належної перевірки клієнта для юридичних осіб та правових утворень

10.8 Стосовно клієнтів – юридичних осіб або правових утворень, фінансова установа повинна розуміти характер діяльності клієнта, його структуру власності та контролю.

10.9 Стосовно клієнтів – юридичних осіб або правових утворень, фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію та перевірку особи клієнта, з'ясувавши наступну інформацію:

- (a) найменування, правова форма і доказ існування;
- (b) повноваження, які регулюють і зобов'язують юридичну особу або правове утворення, а також імена відповідних осіб, які обіймають відповідні керівні посади в юридичній особі або правовому утворенні; та
- (c) адреса зареєстрованого офісу та, якщо відрізняється, основне місце здійснення діяльності.

10.10 Для клієнтів – юридичних осіб,⁶⁸ фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію та вживати обґрунтованих заходів для перевірки особи бенефіціарних власників на основі наступної інформації:

- (a) особа фізичної (их) особи (їб) (якщо такі є⁶⁹), яка є кінцевим бенефіціарним власником контрольної частки⁷⁰ в юридичній особі; та
- (b) міра, в якій існує сумнів відповідно до пункту (а), відносно того, чи особа(и), яка(і) має(ють) контрольну частку у власності, є бенефіціарним(и) власником(и), або де жодна фізична особа не здійснює контроль через право власності, особа фізичної (их) особи (їб) (якщо такі є), які здійснюють контроль над юридичною особою чи правовим утворенням через інші засоби; та
- (c) якщо не встановлено фізичної особи відповідно до вищезазначених пунктів (а) чи (b), особу відповідної фізичної особи, яка обіймає керівну посаду; та

⁶⁸ Якщо клієнт або власник контрольної частки - компанія, зареєстрована на фондовій біржі та підпадає під вимоги щодо розкриття (або відповідно до правил фондової біржі або відповідно до закону чи нормативно-правових актів), які встановлюють зобов'язання забезпечити відповідний рівень прозорості бенефіціарної власності, або це дочірня компанія з контрольною часткою такої компанії, не є необхідним визначати та перевіряти особу будь-якого акціонера або бенефіціарного власника таких компаній. Відповідна ідентифікаційна інформація може бути одержана з публічного реєстру, від клієнта або з інших надійних джерел.

⁶⁹ Частки у праві власності можуть бути настільки диверсифікованими, що там немає фізичних осіб (які діють самостійно або спільно), що здійснюють контроль над юридичною особою або організацією через право власності)

⁷⁰ Контрольна частка у власності залежить від структури власності компанії. Вона може ґрунтуватися на порозі, наприклад, будь-яка особа, яка володіє більше, ніж визначеним відсотком компанії (наприклад, 25 %).

10.11 Для клієнтів – правових утворень, фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію та вживати обґрунтованих заходів для перевірки особи бенефіціарних власників на основі наступної інформації:

- (a) для трастів, інформацію про особу засновника, довіреної(их) особи(іб), піклувальників (якщо такі є), бенефіціарів або групу бенефіціарів⁷¹ та будь-яку іншу фізичну особу, яка здійснює кінцевий (остаточний) ефективний контроль над трастом (включаючи через ланцюжок контролю/власності);
- (b) для інших типів правових утворень, інформацію про осіб, які займають аналогічні або схожі посади.

Заходи належної перевірки клієнта для бенефіціарів полісів страхування життя

10.12 На додаток до заходів належної перевірки клієнта, що повинні здійснюватися щодо клієнта та бенефіціарного власника, фінансові установи повинні вживати наступних заходів належної перевірки клієнта до бенефіціара(ів) полісів страхування життя та інших видів страхування, пов'язаних з інвестиціями, після ідентифікації/визначення бенефіціара(ів):

- (a) для бенефіціара, визначеного як конкретна фізична або юридична особа чи правове утворення – з'ясування імені (найменування) особи;
- (b) для бенефіціара, визначеного за допомогою ознак або класу або іншими засобами – одержання достатньої інформації про бенефіціара, щоб фінансова установа змогла встановити особу бенефіціара на час виплати.
- (c) для обох вищезазначених випадків, перевірка особи бенефіціара повинна здійснюватися на момент виплати.

10.13 Бенефіціар полісів страхування життя повинен вважатися фінансовою установою відповідним фактором ризику при визначенні, чи потрібно застосовувати посилені заходи перевірки клієнта. Якщо фінансова установа визначає, що бенефіціар, який є юридичною особою або правовим утворенням, становить підвищений ризик, тоді посилені заходи перевірки клієнта на час виплати повинні включати обґрунтовані заходи ідентифікації та перевірки особи бенефіціарного власника бенефіціара на час виплати.

Час перевірки

10.14 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога перевіряти особу клієнта та бенефіціарного власника до або під час встановлення ділових відносин або проведення операцій для непостійних клієнтів; або (якщо дозволено) фінансові установи можуть завершити перевірку після встановлення ділових відносин за умови, що:

- (a) це має місце, коли це доцільно з практичної точки зору;
- (b) важливо не переривати звичайне ведення ділової діяльності; та
- (c) здійснюється ефективне управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму.

⁷¹ Для бенефіціара (ів) трастів, які характеризуються ознаками або класом, фінансова установа повинна одержати достатню інформацію про бенефіціара, щоб переконатися, що вона зможе встановити особу бенефіціара на час виплати або коли бенефіціар матиме намір реалізувати свої права, надані йому.

10.15 Фінансовим установам також потрібно прийняти процедури управління ризиками щодо умов, за яких клієнт може використовувати ділові відносини перед перевіркою.

Існуючі клієнти

10.16 Фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати заходи належної перевірки клієнта до існуючих клієнтів⁷² на основі суттєвості та ризику, а також проводити у відповідний час заходи обачливості щодо існуючих відносин, враховуючи, чи були і коли були попередньо здійснені заходи належної перевірки клієнта, а також адекватність одержаних даних.

Ризик-орієнтований підхід

10.17 Фінансові установи повинні вживати посилені заходи належної перевірки клієнта у випадках, коли ризик відмивання коштів або фінансування тероризму високий.

10.18 У випадку, якщо після проведення країною або фінансовою установою аналізу ризиків було визначено низький ризик відмивання коштів або фінансування тероризму, фінансовим установам можна дозволити здійснювати спрощені заходи належної перевірки клієнта. Спрощені заходи повинні бути співрозмірними з факторами низького ризику, але є неприйнятними у випадку підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму або коли застосовуються специфічні високоризикові сценарії.

Незадовільне виконання заходів належної перевірки клієнта

10.19 У випадку, коли фінансова установа не спроможна виконати відповідні заходи належної перевірки клієнта:

- (а) їй потрібно заборонити відкривати рахунок, встановлювати ділові відносини або проводити операцію; або до неї повинна бути встановлена вимога припинити ділові відносини; та
- (б) до неї повинна бути встановлена вимога розглянути питання щодо створення повідомлення про підозрілу операцію клієнта.

Заходи належної перевірки клієнта та розголошення інформації

10.20 У випадках, коли у фінансової установи існує підозра щодо відмивання коштів або фінансування тероризму та вона обґрунтовано вважає, що здійснення заходів належної перевірки клієнта буде розголошенням, їй слід дозволити не проводити цю процедуру, а подати повідомлення про підозрілу операцію.

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 10 (ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА)

А. ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА ТА РОЗГЛОШЕННЯ

1. Якщо, під час встановлення або у ході ділових відносин з клієнтом, або при здійсненні разових операцій, фінансова установа має підозру, що операції стосуються відмивання коштів або фінансування тероризму, установа повинна:
 - (а) звичним чином здійснити ідентифікацію та перевірку особи⁷³ клієнта та вигодоодержувача, постійного або разового, незалежно від будь-яких виключень

⁷² Існуючі клієнти на момент набрання чинності нових вимог національного законодавства.

⁷³ Документи, дані або інформація з надійних, незалежних джерел вважатимуться надалі «ідентифікаційними даними».

або визначеного порогу, які б застосовувалися в іншому випадку; та

- (b) надіслати повідомлення про підозрілу операцію до підрозділу фінансової розвідки відповідно до Рекомендації 20.
2. Рекомендація 21 забороняє фінансовим установам, їх директорам, посадовим особам та працівникам розкривати той факт, що повідомлення про підозрілі операції або пов'язана інформація передається до ПФР. Існує ризик того, що клієнту за цих умов можна ненавмисно розголосити інформацію, коли фінансова установа прагне виконати зобов'язання щодо його належної перевірки. Поінформованість клієнтів про можливу передачу повідомлень про підозрілі операції або розслідування може поставити під загрозу майбутні зусилля з розслідування підозрюваних операцій з відмивання коштів або фінансування тероризму.
 3. Таким чином, якщо фінансові установи мають підозру, що операції пов'язані з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, вони повинні враховувати ризик розголошення при здійсненні заходів належної перевірки клієнта. Якщо установа обґрунтовано вважає, що здійснення заходів належної перевірки клієнта буде розголошенням клієнту або потенційному клієнту, вона може прийняти рішення не проводити цю процедуру, а повинна подати повідомлення про підозрілу операцію. Установи повинні забезпечити, щоб їх співробітники знали і були уважними до цих питань при проведенні заходів належної перевірки клієнта.

V. ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА – ОСОБИ, ЯКІ ДІЮТЬ ВІД ІМЕНІ КЛІЄНТА

4. При здійсненні дій, зазначених у пунктах (a) та (b) заходів належної перевірки клієнта, визначених у Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути також зобов'язані перевірити, чи особа, яка має намір діяти від імені клієнта, уповноважена на це, а також ідентифікувати та перевірити її.

C. ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА ДЛЯ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ

5. При здійсненні заходів належної перевірки клієнтів, які є юридичними особами або правовими утвореннями⁷⁴, фінансові установи повинні бути зобов'язані здійснювати ідентифікацію та перевірку клієнта, а також розуміти характер їх діяльності, форму власності і структуру управління. Метою вимог, нижчевикладених у пунктах (a) і (b), що стосуються ідентифікації та перевірки клієнта і фактичного власника, є два аспекти: 1) запобігання незаконному використанню юридичних осіб та оправових утворень за рахунок отримання достатніх відомостей про клієнта, щоб мати можливість правильно виявити ризики потенційного відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з діловими відносинами, та, 2) вжиття належних заходів для зниження ризиків. Як дві сторони одного процесу, ці вимоги можуть взаємодіяти і доповнювати один одного природним чином. У зв'язку з цим, фінансові установи повинні бути зобов'язані:
 - (a) Здійснювати ідентифікацію та перевіряти особу клієнта. Види інформації, яка зазвичай може бути необхідною для виконання цієї функції, наступні:

⁷⁴ У цих рекомендаціях посилання на такі правові утворення, як трасти (або інші подібні утворення), які є клієнтами фінансової установи або ВНУП або проводять операцію, відноситься до ситуації, коли фізична або юридична особа, яка є довіреною особою, встановлює ділові відносини або здійснює операції від імені вигодоодержувачів або відповідно до умов довіреності. Звичайні вимоги здійснення належної перевірки клієнтів, які є фізичними або юридичними особами, будуть продовжуватися застосовуватися, в тому числі відповідно до пункту 4 Пояснювальної записки 10, але додаткові вимоги до трасту та бенефіціарних власників трасту (як визначено) також будуть застосовуватися.

- (i) назва, правова форма і доказ існування - ідентифікація може здійснюватись шляхом перевірки, наприклад, свідоцтва про реєстрацію юридичної особи, свідоцтва про правовий статус та фінансовий стан юридичної особи, угоди про партнерство засновників, довіреності або іншої документації від надійного незалежного джерела, що підтверджує назву, форму і поточне існування клієнта.
 - (ii) повноваження, які регулюють і зобов'язують юридичну особу або правове утворення (наприклад, меморандум і статут компанії), а також імена відповідних осіб, які обіймають відповідну керівну посаду в юридичній особі або правовому утворенні (наприклад, старші керуючі директори компанії, довіреної (их) особи (іб) трасту).
 - (iii) адреса зареєстрованого офісу та, якщо відрізняється, основне місце здійснення ділової діяльності.
- (b) Здійснювати ідентифікацію бенефіціарних власників клієнта та вживати обґрунтованих заходів⁷⁵ для перевірки таких осіб, використовуючи наступну інформацію:
- (i) Для юридичних осіб⁷⁶:
 - (i.i) ідентифікувати фізичну особу (якщо такі є - адже частки у праві власності можуть бути настільки диверсифікованими, що там немає фізичних осіб (які діють самостійно або спільно), що здійснюють контроль над юридичною особою або правовим утворенням через право власності), які зрештою мають контрольну частку⁷⁷ у власності юридичної особи; та
 - (i.ii) тою мірою, коли існує сумнів щодо пункту (i.i), чи особа(и), яка(і) має(ють) контрольну частку у власності, є бенефіціарним(и) власником(и), або якщо немає фізичної особи, яка здійснює контроль через право власності, особу фізичних осіб (якщо такі є), які здійснюють контроль над юридичною особою чи правовим утворенням через інші засоби.
 - (i.iii) якщо немає фізичних осіб, визначених відповідно до пунктів (i.i) або (i.ii), фінансові установи повинні ідентифікувати та вжити обґрунтованих заходів для перевірки відповідних фізичних осіб, які обіймають керівні посади в юридичній особі.
 - (ii) Для правових утворень:
 - (ii.i) трасти – ідентифікувати довіртелів, довірених осіб, захисників (якщо такі є), бенефіціари або група бенефіціарів⁷⁸, та будь-яка інша фізична особа, яка врешті здійснює кінцевий контроль над трастом (включаючи

⁷⁵ При визначенні обґрунтованості здійснення заходів з перевірки особи, потрібно враховувати ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, які становить клієнт або ділові відносини.

⁷⁶ Заходи (i.i) до (i.iii) не передбачають альтернативний вибір, а представляють собою зростаючі заходи, де кожний захід повинен використовуватися після застосування попереднього заходу, якщо не було встановлено бенефіціарного власника.

⁷⁷ Контрольна частка у власності залежить від структури власності компанії. Вона може ґрунтуватися на порозі, наприклад, будь-яка особа, яка володіє більше, ніж визначеним відсотком компанії (наприклад, 25 %).

⁷⁸ Для бенефіціара (ів) трастів, які характеризуються ознаками або класом, фінансові установи повинні одержати достатню інформацію про бенефіціара, щоб переконатися, що вона зможе встановити особу бенефіціара на час виплати, або коли бенефіціар матиме намір реалізувати свої права, надані йому.

через ланцюжок контролю/право власності);

- (ii.ii) інші види правових утворень – перевірка осіб, які займають аналогічну або схожу посаду.

Якщо клієнт або власник контрольної частки - компанія, зареєстрована на фондовій біржі та підпадає під вимоги щодо розкриття (або відповідно до правил фондової біржі або відповідно до закону чи нормативно-правових актів), які встановлюють зобов'язання забезпечити відповідний рівень прозорості бенефіціарної власності, або філіал з контрольною часткою такої компанії, не є необхідним визначати та перевіряти особу будь-якого акціонера або бенефіціарного власника таких компаній.

Відповідні ідентифікаційні дані можуть бути одержані з публічного реєстру, від клієнта або з інших надійних джерел.

D. ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА ДЛЯ БЕНЕФІЦІАРІВ ПОЛІСІВ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ

6. Для страхування життя або інших видів страхування, пов'язаних з інвестиціями, фінансові установи повинні, на додаток до заходів належної перевірки клієнта, що повинні здійснюватися щодо клієнта та бенефіціарного власника, вживати заходів належної перевірки клієнта до бенефіціара(ів) полісів страхування життя та інших видів страхування, пов'язаних з інвестиціями, після ідентифікації/визначення бенефіціара(ів):
- (a) для бенефіціара(ів), визначеного як конкретна фізична або юридична особа або правове утворення – з'ясування імені (найменування) особи;
 - (b) для бенефіціара(ів), визначеного за допомогою ознак або класу (наприклад, подружжя, діти на час виникнення страхового випадку) або іншими засобами (наприклад, за заповітом) – одержання достатньої інформації про бенефіціара, щоб переконатися, що фінансова установа зможе встановити особу бенефіціара на час виплати.

Інформація, зібрана відповідно до пункту (a) та/або (b), повинна документуватися та зберігатися відповідно до положень Рекомендації 11.

7. Для обох випадків, зазначених у пункті 6 (a) та (b), перевірка особи бенефіціара(ів) повинна здійснюватися на час виплати.
8. Бенефіціар полісів страхування життя повинен вважатися фінансовою установою відповідним фактором ризику при визначенні, чи потрібно застосовувати посилені заходи перевірки клієнта. Якщо фінансова установа визначає, що бенефіціар, який є юридичною особою або правовим утворенням, становить підвищений ризик, тоді посилені заходи перевірки клієнта на час виплати повинні включати обґрунтовані заходи ідентифікації та перевірки особи бенефіціарного власника бенефіціара.
9. Якщо фінансова установа не спроможна виконати пункти 6 та 8, вона повинна розглянути питання створення повідомлення про підозрілі операції.

E. ПОКЛАДАННЯ НА ПОПЕРЕДНЬО ЗДІЙСНЕНУ ІДЕНТИФІКАЦІЮ ТА ПЕРЕВІРКУ

10. Заходи належної перевірки клієнта, викладені у Рекомендації 10, не передбачають, що фінансові установи повинні на постійній основі здійснювати ідентифікацію та перевірку особи клієнта кожного разу, коли клієнт здійснює операцію. Установа має право покладатися на вже здійснені заходи ідентифікації та перевірки, якщо тільки вона не має сумнівів щодо достовірності інформації. Випадки ситуацій, за яких установа може мати такі сумніви, виникають, коли є підозра у відмиванні коштів цим клієнтом або коли

мають місце значні зміни у способі функціонування рахунку клієнта, що не відповідає характеру ділової діяльності цього клієнта.

F. ЧАС ПЕРЕВІРКИ

11. Приклади видів обставин (на додаток до тих, які стосуються бенефіціарів страхування життя) у випадках, які передбачають можливість завершення перевірки після встановлення ділових відносин, адже важливим є не переривати звичайне ведення ділової діяльності, включають:
 - Ведення ділової діяльності дистанційно (без безпосереднього контакту).
 - Операції з цінними паперами. У сфері цінних паперів компанії та посередники можуть бути зобов'язані здійснювати операції дуже швидко, згідно з умовами ринку, у той час, коли клієнт зв'язується з ними, тому операція може бути здійснена до завершення перевірки особи клієнта.
12. Фінансовим установам також потрібно прийняти процедури управління ризиками щодо умов, за яких клієнт може налагодити ділові відносини до закінчення перевірки. Такі процедури повинні включати низку таких заходів, як обмеження кількості, видів та/або суми операцій, що можуть бути здійснені, а також моніторинг великих та складних операцій, що перевищують очікувані норми для цього виду ділових відносин.

G. ІСНУЮЧІ КЛІЄНТИ

13. Фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати заходи належної перевірки клієнта до існуючих клієнтів⁷⁹ на основі важливості та ризику, а також проводити у відповідний час заходи обачливості щодо існуючих відносин, враховуючи, чи були і коли попередньо здійснені заходи належної перевірки клієнта та адекватність одержаних даних.

H. РИЗИК-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД⁸⁰

14. Нижчезазначені приклади не є обов'язковими елементами Стандартів FATF і включаються лише для керівництва. Приклади не мають намір бути всеосяжними, і хоча вони вважаються допоміжними індикаторами, вони можуть не підходити до усіх обставин.

Підвищені ризики

15. Існують обставини, за яких ризик відмивання коштів або фінансування тероризму підвищений, тому повинні вживатися посилені заходи належної перевірки клієнта. При здійсненні оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з певними видами клієнтів, країнами або географічними територіями, певними товарами, послугами, операціями або каналами постачання, приклади потенційних високоризикових ситуацій (на додаток до викладених у Рекомендаціях 12-16, включають наступне:
 - (а) Фактори ризику, пов'язаного з клієнтом:
 - Ділові відносини здійснюються за незвичних обставин (наприклад, значна необґрунтована географічна відстань між фінансовою установою та клієнтом).
 - Клієнти нерезиденти.

⁷⁹ Існуючі клієнти на час набрання чинності національними вимогами.

⁸⁰ Підхід, оснований на оцінці ризику, не застосовується до обставин, коли вимагаються заходи належної перевірки клієнта, але можуть бути використані для визначення обсягу таких заходів.

- Юридичні особи або правові утворення, які є особистими держателями активів.
 - Компанії, які мають номінальних акціонерів або акції на пред'явника.
 - Капіталомісткий бізнес.
 - Структура власності компанії, яка є незвичною або занадто складною, зважаючи на характер діяльності клієнта.
- (b) Фактори ризику, пов'язаного з країною або географічною територією⁸¹:
- Країни, визначені надійними джерелами, такими як: звіти взаємної оцінки або звіти детальної оцінки чи опубліковані наступні звіти про прогрес, в яких зазначено, що вони не мають належної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
 - Країни, які підпадають під санкції, ембарго або аналогічні заходи, застосовані, наприклад, ООН.
 - Країни, визначені надійними джерелами як такі, що мають високий рівень корупції або іншої злочинної діяльності.
 - Країни або географічні території, визначені надійними джерелами як такі, що забезпечують фінансування або підтримку терористичної діяльності, або в яких діють визначені терористичні організації.
- (c) Фактори ризику, пов'язаного з продуктом, послугою, операцією або каналом постачання:
- Приват-банкінг.
 - Анонімні операції (які можуть включати готівку).
 - Дистанційні ділові відносини або операції.
 - Платіж, отриманий від невідомої або непов'язаної третьої сторони.

Низькі ризики

16. Існують обставини, за яких ризик відмивання коштів або фінансування тероризму може бути нижче. За таких обставин і за умови, що здійснювався адекватний аналіз ризику країною або фінансовою установою, доцільним може бути для країни дозволити своїм фінансовим установам застосовувати спрощені заходи належної перевірки клієнта.
17. При здійсненні оцінки ризиків відмивання коштів і фінансування тероризму, пов'язаних з типами клієнтів, країн або географічних територій і конкретних товарів, послуг, операцій або каналів постачання, приклади потенційних ситуацій з низьким ризиком, включають наступне:
- (a) Фактори ризику, пов'язаного з клієнтом:
- Фінансові установи та ВНУП – у випадках, коли вони підпадають під вимоги щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, що узгоджуються з Рекомендаціями FATF, ефективно впровадили ці вимоги і щодо них здійснюється ефективний нагляд або моніторинг відповідно до цих Рекомендацій з метою забезпечення виконання тих вимог.
 - Державні компанії, зареєстровані на фондовій біржі, які підпадають під вимоги

⁸¹ Відповідно до Рекомендації 19 для країн обов'язковим є встановити вимогу для фінансових установ застосовувати посилені заходи належної перевірки клієнта, якщо FATF закликає до таких заходів.

щодо розкриття інформації (або відповідно до правил фондової біржі або інших нормативно-правових актів), які встановлюють вимоги забезпечувати відповідний рівень прозорості бенефіціарної власності.

- Державні установи або підприємства.
- (b) Фактори ризику, пов'язаного з товаром, послугою, операцією або способом надання (отримання) послуг:
- Поліс страхування життя, в якому премія є низькою (наприклад, річна премія нижче 1 000 доларів США/євро або одноразова премія нижче 2 500 доларів США/євро).
 - Страхові поліси для пенсійних схем, якщо не передбачено можливості завчасної відмови і поліс не може бути використано як другорядний.
 - Пенсія, вихід за вислугою років або аналогічна схема, яка передбачає виплату пенсійних виплат працівникам, де внески здійснюються шляхом здійснення відрахувань із зарплати, і правила схеми не передбачають призначення відсотків члену схеми.
 - Фінансові товари або послуги, які передбачають надання відповідно визначених та обмежених послуг певним видам клієнтів з метою збільшення інклюзії фінансових послуг.
- (c) Фактори ризику, пов'язаного з країною:
- Країни, визначені надійними джерелами, такими як звіти взаємної оцінки або звіти детальної оцінки, в яких зазначено, що вони мають ефективну систему протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
 - Країни, визначені надійними джерелами як такі, що мають низький рівень корупції або іншої злочинної діяльності.

У процесі оцінки ризиків, країни або фінансові установи могли б, при необхідності, брати до уваги можливі змінні ризиків відмивання коштів і фінансування тероризму між різними регіонами або районами всередині країни.

18. Більш низький ризик відмивання коштів і фінансування тероризму для ідентифікації та перевірки не означає автоматично, що той же клієнт становить низький ризик для усіх видів заходів належної перевірки клієнта, зокрема щодо здійснення постійного моніторингу операцій.

Змінні ризиків

19. При здійсненні оцінки ризиків відмивання коштів і фінансування тероризму, пов'язаних з типами клієнтів, країн або географічних територій, і конкретних продуктів, послуг, операцій або каналів постачання, фінансова установа повинна враховувати змінні ризику, що мають відношення до тих категорій ризику. Ці змінні, окремо або в комбінації, можуть збільшити або зменшити потенційний ризик, таким чином, вони впливають на відповідний рівень заходів належної перевірки клієнта.

Прикладами таких змінних є:

- Мета рахунку або ділових відносин.
- Обсяг активів, які будуть покладені на депозит клієнтом, або розмір операцій, що здійснюються.

- Регулярність чи тривалість ділових відносин.

Посилені заходи належної перевірки клієнта

20. Фінансові установи повинні перевірити, наскільки це можливо, попередню історію і мету всіх складних, надзвичайно великих операцій та усі незвичні схеми операцій, які не мають очевидної економічної або законної мети. У випадку, якщо ризики відмивання коштів або фінансування тероризму високі, фінансові установи повинні бути зобов'язані проводити посилені заходи належної перевірки клієнта у відповідності з виявленими ризиками. Зокрема, вони повинні збільшити ступінь і характер моніторингу ділових відносин, з тим щоб визначити, чи ці операції або діяльність є незвичними або підозрілими. Приклади посилених заходів належної перевірки клієнта, які можуть застосовуватися до високоризикових ділових відносин, включають:
- Одержання додаткової інформації про клієнта (наприклад, рід занять, обсяг активів, інформація, доступна в державних базах даних, Інтернет, тощо), і оновлення на більш регулярній основі ідентифікаційних даних клієнта та бенефіціарного власника.
 - Одержання додаткової інформації про очікуваний характер ділових відносин.
 - Одержання інформації про джерело коштів або джерело статків клієнта.
 - Одержання інформації про причини здійснення запланованих операцій або операцій, що здійснюються.
 - Одержання схвалення вищого керівництва, щоб розпочати або продовжити ділові відносини.
 - Проведення посиленого моніторингу ділових відносин, за рахунок збільшення кількості і встановлення термінів заходів контролю, що застосовуються, і вибір видів операцій, які вимагають подальшої перевірки.
 - Вимога здійснити перший платіж через рахунок на ім'я клієнта з банком, який відповідає стандартам застосування заходів належної перевірки клієнта.

Спрощені заходи належної перевірки клієнта

21. У випадку, якщо ризик відмивання коштів або фінансування тероризму низький, фінансовим установам можна дозволити проводити спрощені заходи належної перевірки клієнта, які повинні брати до уваги характер низького ризику. Спрощені заходи повинні бути співрозмірними з факторами низького ризику (наприклад, спрощені заходи можуть відноситися тільки до ідентифікації клієнта або до здійснення постійного моніторингу). Прикладами можливих заходів є:
- Перевірка особи клієнта і бенефіціарного власника після встановлення ділових відносин (наприклад, якщо операції за рахунком перевищують певний грошовий поріг).
 - Зменшення частоти оновлення ідентифікаційних даних клієнта.
 - Зниження ступеню постійного моніторингу та вивчення операцій на основі обґрунтованого грошового порогу.
 - Нездійснення збору певної інформації або здійснення конкретних заходів, щоб зрозуміти мету і передбачуваний характер ділових відносин, але розуміння цілей і характеру, беручи до уваги тип операцій або встановлені ділові відносини.

Спрощені заходи належної перевірки клієнта є неприйнятними у випадку, коли існує підозра у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, або у випадку виникнення специфічних

ситуацій з підвищеним рівнем ризику.

Порогові значення

22. Встановлений поріг для разових операцій відповідно до Рекомендації 10 становить 15 000 доларів США/євро. Фінансові операції вище встановленого порогового значення включають ситуації, коли угода здійснюється в рамках однієї операції або кількох операцій, які, як виявляється, пов'язані між собою.

Постійне застосування заходів належної перевірки

23. Фінансові установи повинні бути зобов'язані забезпечити, щоб документи, дані чи інформація, зібрані в рамках процесу заходів належної перевірки клієнта, постійно оновлювалися шляхом проведення оглядів існуючих записів, зокрема, для більш високої категорії ризику клієнтів.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 11**ЗБЕРЕЖЕННЯ ДАНИХ⁸²**

Фінансові установи повинні бути зобов'язані зберігати щонайменше протягом п'яти років усі необхідні облікові документи стосовно внутрішніх та міжнародних операцій, на основі яких вони матимуть змогу оперативно відповідати на запити про інформацію, що надходять від компетентних органів. Таких документів повинно бути достатньо для відновлення інформації про окремі операції (в тому числі про кількість і тип використаної валюти, якщо таке використання мало місце), для того щоб при необхідності можна було надати докази для потреб кримінального переслідування.

Від фінансових установ необхідно вимагати збереження документів, одержаних внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта (наприклад копії або записи офіційних ідентифікаційних документів - паспортів, посвідчень особи, прав водія або аналогічних документів), облікових документів за банківськими рахунками і ділової кореспонденції, включаючи результати будь-якого здійсненого аналізу (наприклад, запити щодо встановлення вихідних даних та мети складних, незвичайних операцій на велику суму), протягом не менш як п'яти років після припинення ділових відносин або з дати проведення разової операції.

Законом повинна бути встановлена вимога до фінансових установ зберігати дані про операції та інформацію, одержану внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта.

Інформація, одержана внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, та дані про операції повинні надаватися національним компетентним органам країни, які мають відповідні повноваження.

Основні Критерії

- 11.1. Фінансові установи повинні бути зобов'язані зберігати протягом п'яти років усі необхідні облікові документи стосовно внутрішніх та міжнародних операцій відповідно до їх завершення.
- 11.2. Фінансові установи повинні зберігати документи, одержані внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, облікові документи, ділову кореспонденцію та результати будь-якого здійсненого аналізу протягом не менш як п'яти років після припинення ділових відносин або з дати проведення разової операції.
- 11.3. Облікових документів стосовно операцій повинно бути достатньо для забезпечення дозволу на відтворення окремих операцій з метою надання, при можливості, підстав для здійснення переслідування кримінальної діяльності.
- 11.4. Фінансові установи повинні забезпечити, щоб уся інформація, одержана внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, та дані про операції оперативно надавалися національним компетентним органам, які мають відповідні повноваження.

⁸² Принцип, згідно якого фінансові установи повинні зберігати документи щодо операцій та інформацію, одержану у ході проведення заходів належної перевірки клієнта, повинен бути викладений в законі.

ДОДАТКОВІ ЗАХОДИ ДЛЯ СПЕЦИФІЧНИХ КЛІЄНТІВ ТА ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 12

ПУБЛІЧНІ ДІЯЧІ (ПЕП)

Фінансові установи повинні бути зобов'язані на додаток до звичайних правил належної перевірки клієнта щодо іноземних публічних осіб (клієнта або вигодоодержувача):

- a) створити відповідну систему управління ризиками з метою визначення, чи є публічним діячем клієнт або вигодоодержувач;
- b) одержати схвалення вищого керівництва на встановлення (чи продовження для існуючих клієнтів) таких ділових відносин;
- c) вживати обгрунтованих заходів для визначення джерел статків та джерел коштів; та
- d) проводити постійний посилений моніторинг ділових відносин.

Фінансові установи повинні бути зобов'язані вживати обгрунтованих заходів з метою визначення, чи відноситься клієнт або вигодоодержувач до національних публічних осіб або осіб, наділених міжнародними організаціями значними функціями. У випадку ділових відносин з такими особами, що становлять підвищений ризик, фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати заходи, зазначені у пунктах b, c та d.

Вимоги до усіх видів публічних діячів повинні також застосовуватися до членів їх сімей та пов'язаних з ними осіб.

Основні Критерії

12.1. Відносно іноземних публічних діячів, на додаток до вжиття заходів належної перевірки клієнта відповідно до Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути зобов'язані:

- (a) створити відповідну систему управління ризиками з метою визначення, чи є публічною особою клієнт або вигодоодержувач;
- (b) одержати схвалення вищого керівництва на встановлення (чи продовження, для існуючих клієнтів) таких ділових відносин;
- (c) вживати заходів для визначення джерел статків та джерел коштів клієнтів та вигодоодержувачів, ідентифікованих як публічні діячі; та
- (d) проводити постійний посилений моніторинг ділових відносин з такими особами.

12.2. Відносно національних публічних осіб чи осіб, наділених визначними функціями міжнародних організацій, на додаток до вжиття заходів належної перевірки клієнта відповідно до Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути зобов'язані:

- (a) вживати відповідних заходів з метою визначення, чи відноситься клієнт або вигодоодержувач до національних публічних діячів; та
- (b) у випадку ділових відносин, що становлять високий ризик, вживати заходів, передбачених в критерії 12.1 (b)-(d).

12.3. Фінансові установи повинні застосовувати відповідні вимоги критеріїв 12.1 та 12.2 до членів сімей чи близьких осіб усіх видів публічних діячів.

12.4. Відносно полісів страхування життя, фінансові установи повинні вжити заходів для встановлення того, чи є бенефіціари та/чи, якщо вимагається, вигодоодержувач бенефіціара - публічними діячами. Таких заходів слід вживати не пізніше проведення виплати. У випадку встановлення високих ризиків, фінансові установи повинні інформувати вище керівництво перед проведенням виплати страхових коштів, здійснювати підвищений контроль ділових відносин із власником страхового полісу, а також розглядати можливість направлення повідомлення про підозрілу операцію.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 12 (ПУБЛІЧНІ ДІЯЧІ)

Фінансові установи повинні вживати розумних заходів для визначення, чи є бенефіціари полісів страхування життя та/або бенефіціарний власник бенефіціара публічними діячами. Це повинно відбуватися найпізніше на час виплати. Якщо ідентифіковані підвищені ризики, на додаток до здійснення звичайних заходів належної перевірки клієнта, фінансові установи зобов'язані:

- (a) проінформувати вище керівництво перед виплатою за полісом; та
- (b) здійснити посилену перевірку ділових відносин в цілому з держателем полісу, а також розглянути питання щодо надання повідомлення про підозрілу операцію.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 13**КОРЕСПОНДЕНТСЬКІ БАНКІВСЬКІ ВІДНОСИНИ**

Фінансові установи повинні бути зобов'язані стосовно транскордонних кореспондентських банківських послуг та інших подібних відносин на додаток до здійснення звичайних заходів належної перевірки клієнта:

- a) збирати достатню інформацію про установу-респондента для повного розуміння характеру її діяльності та визначати за допомогою доступної публічної інформації репутацію установи та якість здійснення нагляду, включаючи інформацію щодо того, чи була установа предметом розслідування відмивання коштів чи фінансування тероризму або дій наглядового характеру;
- b) оцінювати якість контролю установи-респондента у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму;
- c) одержати схвалення вищого керівництва перед встановленням нових кореспондентських відносин;
- d) чітко розуміти відповідні повноваження кожної установи у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; та
- e) стосовно "платежів за рахунками" переконатися, що банк-респондент застосував заходи належної перевірки клієнта шляхом прямого доступу до рахунків кореспондента та здатний надати відповідну інформацію, одержану у ході здійснення заходів належної перевірки клієнта, на запит банку-кореспондента.

Фінансовим установам повинно бути заборонено вступати або продовжувати кореспондентські банківські відносини з банками-оболонками. Фінансові установи повинні бути зобов'язані переконатися, що установи-респонденти запобігають використанню своїх рахунків банками-оболонками.

Основні Критерії

13.1. Стосовно транскордонних кореспондентських банківських відносин та інших подібних відносин, фінансові установи повинні бути зобов'язані:

- (a) збирати достатню інформацію про установу-респондента для повного розуміння характеру її діяльності та визначати за допомогою доступної публічної інформації репутацію установи та якість здійснення нагляду, включаючи інформацію щодо того, чи була установа предметом розслідування відмивання коштів чи фінансування тероризму або дій наглядового характеру;
- (b) оцінювати якість контролю установи-респондента у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму;
- (c) одержати схвалення вищого керівництва перед встановленням нових кореспондентських відносин; та
- (d) чітко розуміти відповідні повноваження кожної установи у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

13.2. Стосовно "платежів за рахунками" фінансові установи повинні переконатися, що банк-респондент:

- (a) застосував заходи належної перевірки клієнтів, які мають прямий доступ до рахунків банка-кореспондента; та
- (b) здатний надати відповідну інформацію, одержану у ході здійснення заходів належної перевірки клієнта, на запит банка-кореспондента.

13.3. Фінансовим установам повинно бути заборонено вступати або продовжувати кореспондентські банківські відносини з банками-оболонками. Фінансові установи повинні бути зобов'язані переконатися, що фінансові установи-респонденти запобігають використанню своїх рахунків банками-оболонками.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 13 (КОРЕСПОНДЕНТСЬКІ БАНКІВСЬКІ ВІДНОСИНИ)

Аналогічні відносини, до яких фінансові установи повинні застосовувати критерії (a) – (e), включають ті, які встановлені для операцій з цінними паперами або переказів коштів для транскордонної фінансової установи як принципала або її клієнтів.

Термін "платежі за рахунками" стосується кореспондентських рахунків, що використовуються безпосередньо третіми сторонами для здійснення операцій від свого імені.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 14**ПОСЛУГИ З ПЕРЕКАЗУ КОШТІВ АБО ЦІННОСТЕЙ**

Країни повинні вживати заходів для забезпечення того, що фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, мали ліцензію або були зареєстрованими, та були об'єктом ефективної системи моніторингу та забезпечення додержання вимог, разом з відповідними заходами, визначеними у Рекомендаціях FATF. Країни повинні вжити заходів для виявлення фізичних або юридичних осіб, які надають послуги з переказу коштів або цінностей без ліцензії або реєстрації, та застосовувати відповідні санкції.

Будь-яка фізична або юридична особа, яка діє як агент, повинна також одержати ліцензію або бути зареєстрованою компетентним органом, або установа, що надає послуги з переказу коштів або цінностей, повинна постійно вести список своїх агентів, доступний для компетентних органів у країнах, в яких діють такі установи та їх агенти. Країни повинні вжити заходів з метою забезпечення того, щоб установами, які надають послуги з переказу коштів або цінностей, що використовують агентів включали їх у свої програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму та здійснювали моніторинг відносно них з метою забезпечення виконання агентами цих програм.

Основні Критерії

- 14.1. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, повинні мати ліцензію або бути зареєстрованими⁸³.
- 14.2. Країни повинні вжити заходів для виявлення фізичних або юридичних осіб, які надають послуги з переказу коштів або цінностей без ліцензії або реєстрації, та застосовувати до них пропорційні та переконливі санкції.
- 14.3. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, повинні підлягати контролю за дотриманням вимог у сфері ПВК/ФТ.
- 14.4. Будь-яка фізична або юридична особа, яка діє як агент, повинна одержати ліцензію або бути зареєстрованою компетентним органом, або установа, що надає послуги з переказу коштів чи цінностей, повинна вести список своїх агентів, доступний для компетентних органів у країнах, в яких діють такі установи та їх агенти.
- 14.5. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, які використовують агентів, повинні включати їх у свої програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму та здійснювати їх моніторинг на предмет виконання ними цих програм.

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 14
(ПОСЛУГИ З ПЕРЕКАЗУ КОШТІВ АБО ЦІННОСТЕЙ)**

Країни не потрібно запроваджувати окрему систему ліцензування чи реєстрації фізичних чи юридичних осіб, які вже мають ліцензію та вже зареєстровані як фінансові установи (як визначено Рекомендаціями FATF) в межах країни, якій, відповідно до такого ліцензування та

⁸³ Країнам не потрібно запроваджувати окрему систему ліцензування чи реєстрації відносно ліцензованих чи зареєстрованих фінансових установ, уповноважених надавати послуги з переказу коштів або цінностей.

реєстрації, дозволяється надавати послуги з переказу коштів або цінностей, та яка вже виконує повний спектр зобов'язань, встановлених Рекомендаціями FATF.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 15**НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ**

Країни та фінансові установи повинні виявляти та оцінювати ризики відмивання коштів або фінансування тероризму, які можуть виникати у зв'язку з (а) розробкою нових продуктів та нових напрямків діяльності, включаючи нові механізми доставки, та (б) використанням нових технологій або тих, що розвиваються як для нових, так і для вже існуючих продуктів. Що стосується фінансових установ, така оцінка ризику повинна проводитися до випуску нових продуктів, запуску напрямків діяльності або використання нових технологій або тих, що розвиваються. Вони повинні вжити відповідних заходів для управління та зменшення цих ризиків.

Для управління та зменшення ризиків, пов'язаних з віртуальними активами, країни повинні забезпечити, щоб постачальники послуг з віртуальних активів для цілей регулювання сфери ПВК/ФТ, ліцензували чи реєстрували діяльність та підпорядковувались ефективним системам моніторингу та забезпечували відповідність заходам, які передбачені Рекомендаціями FATF.

Примітка для Оцінювачів:

Для цілей застосування Рекомендацій FATF, країни повинні розглядати віртуальні активи, як "майно", "доходи", "кошти", "кошти чи інші активи", або іншу "відповідну цінність". При оцінці будь-якої Рекомендації (-ій), використовуючи ці терміни⁸⁴, слова "віртуальні активи" не повинні з'являтися або бути безпосередньо включеними в законодавство, що стосується або визначає ці терміни.

Оцінювачі повинні переконатись у тому, що країна продемонструвала, що в тексті законодавства чи у судовій практиці нічого не перешкоджає віртуальним активам підпадати під визначення цих термінів. Якщо ці терміни не охоплюють віртуальні активи, недолік слід зазначити у відповідній Рекомендації (-ях), в якій(яких) використовується цей термін.

Оцінювачі також повинні переконатись у тому, що постачальники послуг, пов'язаних з обігом віртуальних активів (VASPs) можуть розглядатися, як існуючі джерела інформації щодо бенефіціарної власності для цілей критеріїв 24.6 (с) (і) та 25.5; та як такі, що уповноважені отримувати відповідну інформацію від довірених осіб для цілей критеріїв 25.3 та 25.4⁸⁵.

Пункт 1 Пояснювальної записки до Рекомендації 15 також вимагає від країн застосовувати відповідні заходи згідно Рекомендацій FATF до віртуальних активів та VASPs:

- а) Якщо це запобіжні заходи відповідно до Рекомендацій 10-21 та впровадження цільових фінансових санкцій, передбачених Рекомендацією 6 (субкритерії 6.5 (d) та (e), та 6.6 (g)) та Рекомендація 7 (субкритерії 7.2 (d) та (e), критерій 7.3, та субкритерій 7.4 (d)), їх

⁸⁴ Терміни: майно, доходи, кошти, кошти чи інші активи та/або відповідна цінність застосовуються у Рекомендації 3 (критерії 3.4 та 3.5), Рекомендації 4 (критерії 4.1, 4.2 та 4.4), Рекомендації 5 (критерії 5.2, 5.3 та 5.4), Рекомендації 6 (критерії 6.5, 6.6 та 6.7), Рекомендація 7 (критерії 7.2, 7.4 та 7.5), Рекомендації 8 (критерії 8.1 та 8.5), Рекомендації 10 (критерій 10.7), Рекомендації 12 (критерій 12.1), Рекомендація 20 (критерій 20.1), Рекомендації 29 (критерій 29.4), Рекомендації 30 (критерії 30.2, 30.3 та 30.5), Рекомендації 33 (критерій 33.1), Рекомендації 38 (критерії 38.1, 38.3 та 38.4) та Рекомендації 40 (критерій 40.17). Додаткові вказівки у пункті 15 Вступу до Методології.

⁸⁵ Розгляд VASPs в контексті цих критеріїв має на меті забезпечити доступність інформації щодо бенефіціарної власності. Оцінювачі не повинні враховувати ці критерії для накладення зобов'язань на VASPs.

застосування до VASPs слід оцінювати відповідно до Рекомендації 15, як і дотримання відповідних аспектів Рекомендацій 1, 26, 27, 34, 35 та 37-40.

- б) Якщо це інші відповідні заходи, що стосуються віртуальних активів та VASPs, згідно Рекомендацій 2-5, Рекомендації 6 (субкритерії 6.5 (a)-(c), 6.6 (a)-(f) та критерій 6.7), Рекомендації 7 (субкритерії 7.2 (a)-(c), 7.4 (b) та 7.4 (c) та критерій 7.5)), Рекомендацій 8-9 та Рекомендацій 29-33, їх застосування до віртуальних активів та VASPs слід оцінювати в межах цих Рекомендацій (не в Рекомендації 15).

Оцінювачі повинні звернутися до пункту 15 Вступу до Методології для отримання додаткових вказівок щодо оцінки стандартів FATF, що стосуються віртуальних активів та VASPs.

Основні Критерії

Нові технології

15.1 Країни та фінансові установи повинні здійснювати ідентифікацію та оцінку ризиків відмивання коштів або фінансування тероризму, які можуть виникнути у зв'язку з розвитком нових продуктів або новою діловою практикою, включаючи нові механізми постачання, та використання нових технологій або таких, що розвиваються, як для нових, так і давно існуючих продуктів.

15.2. Фінансові установи повинні бути зобов'язані:

- (a) здійснювати оцінку ризику до запровадження чи використання нових продуктів, ділової практики та технологій; та
- (b) вживати відповідних заходів для управління та зменшення таких ризиків.

Віртуальні активи та VASPs⁸⁶

15.3 Відповідно до Рекомендації 1, країни повинні:

- (a) встановлювати та оцінювати ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, що виникають в результаті провадження діяльності, пов'язаної з віртуальними активами та діяльності або операцій VASPs;
- (b) ґрунтуючись на розумінні їх ризиків, застосовувати ризик-орієнтований підхід для забезпечення того, що заходи, спрямовані на запобігання чи зменшення відмивання коштів та фінансування тероризму відповідають виявленим ризикам; та
- (c) вимагати від VASPs здійснювати відповідні кроки для виявлення, оцінки, управління та зменшення їх ризиків ВК/ФТ, як того вимагають критерії 1.10 та 1.11.

15.4 Країни повинні забезпечити щоб:

- (a) VASPs мали ліцензію або реєстрацію⁸⁷, як мінімум⁸⁸:
 - (i) якщо VASP є юридичною особою, у юрисдикції (-ях), де вона створена⁸⁹; та

⁸⁶ Примітка для оцінювачів: Країни, в яких віртуальні активи заборонені, повинні оцінюватись лише за критеріями 15.1, 15.2, 15.3 (a) та 15.3 (b), 15.5 та 15.11, оскільки решта критеріїв не застосовуються в таких випадках.

⁸⁷ Країни не потрібно вводити окрему систему ліцензування або реєстрації стосовно фізичних чи юридичних осіб, які вже мають ліцензію або зареєстровані як фінансові установи (як визначено Рекомендаціями FATF) у цій країні, яким згідно з такою ліцензією чи реєстрацією дозволяється провадити діяльність, пов'язану з VASPs та, які вже підпадають під повний спектр діючих зобов'язань відповідно до Рекомендацій FATF.

⁸⁸ Юрисдикції також можуть вимагати від VASPs, які пропонують товари та/або послуги клієнтам в межах цих юрисдикцій, або здійснюють операції з цих юрисдикцій, бути ліцензованими або зареєстрованими в цій юрисдикції.

- (ii) якщо VASP є фізичною особою, у юрисдикції (ях), де знаходиться⁹⁰ її бізнес; та
- (b) компетентні органи вживають необхідних правових чи регуляторних заходів для запобігання злочинцям або їхнім співучасникам володіти або бути бенефіціарним власником значної або контролюючої частки участі, або виконання керівної функції у VASP.
- 15.5 Країни повинні вжити заходів щодо виявлення фізичних або юридичних осіб, які здійснюють діяльність, пов'язану з VASP без необхідної ліцензії чи реєстрації, і застосовувати до них відповідні санкції.⁹¹
- 15.6 Відповідно до діючих положень Рекомендацій 26 і 27, країни повинні забезпечити щоб:
- (a) VASPs підлягали відповідному регулюванню та ризик-орієнтованому нагляду або моніторингу з боку компетентного органу⁹², включаючи системи забезпечення їх відповідності національним вимогам у сфері ПВК/ФТ;
- (b) наглядові органи мали відповідні повноваження щодо нагляду або моніторингу та забезпечення дотримання VASPs вимог щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, включаючи повноваження щодо проведення перевірок, зобов'язання VASPs щодо надання інформації та накладання ряду дисциплінарних та фінансових санкцій, у тому числі повноваження відкликати, обмежувати або призупиняти ліцензію або реєстрацію VASP's, де це можливо.
- 15.7 Відповідно до Рекомендації 34, компетентні та наглядові органи повинні здійснювати розробку керівництва та надавати зворотній зв'язок, який допоможе VASPs в застосуванні національних заходів щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, і, зокрема, у виявленні та повідомленні про підозрілі операції.
- 15.8 Відповідно до Рекомендації 35, країни повинні забезпечити:
- (a) існування спектру пропорційних та переконливих санкцій: кримінальних, цивільних чи адміністративних, доступних для застосування VASPs, які не дотримуються вимог ПВК/ФТ; та
- (b) санкції повинні застосовуватися не лише до VASPs, але й до їх керівників та вищого керівництва.
- 15.9 Що стосується запобіжних заходів, від VASPs необхідно вимагати виконання вимог, викладених у Рекомендаціях 10-21, з дотриманням наступних вимог:
- (a) Рекомендація 10 – Визначений поріг для звичайних операцій, вище якого від VASPs вимагається здійснювати належну перевірку клієнтів становить USD/EUR 1 000.

⁸⁹ Посилання на створення юридичної особи включають в себе реєстрацію компаній або будь-який інший механізм, який використовується. Для уточнення, вимога критерію 15.4 (a) (i) полягає в тому, що країна повинна гарантувати, що VASP, який створений в межах країни, ліцензований або зареєстрований, а не в тому, що будь-який VASP ліцензований або зареєстрований в країні, також зареєстрований у будь-якій третій країні, де він був створений.

⁹⁰ Для уточнення, критерій 15.4 (a) (ii) вимагає, щоб країна гарантувала, щоб VASP, який є фізичною особою та розташований в їхній країні, мав ліцензію або реєстрацію у їхній країні; а не так, щоб будь-який VASP, який є фізичною особою та провадить господарську діяльність в цій країні, зареєстрований в будь-якій третій країні, де він також провадить господарську діяльність.

⁹¹ Примітка для оцінювачів: Критерій 15.5 застосовується до всіх країн, незалежно від того, вирішили вони ліцензувати, реєструвати чи забороняти віртуальні активи або VASPs.

⁹² У цьому контексті "компетентний орган" не може включати саморегульований орган.

- (b) Рекомендація 16 – Що стосується переказу⁹³ віртуальних активів, країни повинні забезпечити, що:
- (i) VASPs-відправники отримують та зберігають необхідну та достовірну інформацію про відправника та необхідну інформацію про одержувача⁹⁴ щодо переказу віртуальних активів, негайно та захищено подають⁹⁵ вищевказану інформацію VASP-одержувачу або фінансовій установі (якщо така є), та надають таку інформацію на запит відповідних органів;
 - (ii) VASPs-отримувачі одержують та зберігають необхідну інформацію про відправника та необхідну і достовірну інформацію про одержувача щодо передачі віртуальних активів та надають таку інформацію на запит відповідних органів⁹⁶;
 - (iii) інші вимоги Рекомендації 16 (включаючи моніторинг наявності інформації, та вжиття заходів щодо заморожування та заборони операцій з визначеними особами та суб'єктами господарювання) застосовуються на тій же самій основі, що визначена в Рекомендації 16; та
 - (iv) ті ж самі зобов'язання поширюються на фінансові установи, при відправленні чи отриманні переказів віртуальних активів від імені клієнта.

15.10 Що стосується цільових фінансових санкцій, країни повинні гарантувати, що механізми комунікації, зобов'язання щодо звітування та моніторингу, зазначені в критеріях 6.5 (d), 6.5 (e), 6.6 (g), 7.2 (d), 7.2 (e), 7.3 та 7.4 (d) застосовуються до VASPs.

15.11 Країни повинні швидко забезпечити якомога ширший спектр напрямків міжнародного співробітництва стосовно відмивання коштів, предикатних злочинів, та фінансування тероризму, пов'язаних з віртуальними активами на основі, викладеній у Рекомендаціях 37 - 40. Зокрема, органи що здійснюють нагляд за VASPs, повинні мати правову базу для обміну інформацією зі своїми іноземними колегами, незалежно від характеру чи статусу наглядових органів та відмінностей у номенклатурі чи статусі VASPs⁹⁷.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 15

1. З метою застосування Рекомендацій FATF, країни повинні розглядати віртуальні активи як "майно", "доходи", "кошти", "кошти чи інші активи" чи іншу "відповідну вартість". Країни повинні застосовувати відповідні заходи згідно з Рекомендаціями FATF щодо віртуальних активів та VASPs.

⁹³ Для цілей застосування Рекомендації 16 до VASPs, всі перекази віртуальних активів слід розглядати, як транскордонні перекази.

⁹⁴ Як визначено у пункті 6 Пояснювальної записки до Р. 16 або аналогічній інформації у контексті віртуальних активів.

⁹⁵ Інформація може бути подана безпосередньо або через третіх осіб. Не потрібно, щоб ця інформація була додана безпосередньо до переказу віртуальних активів.

⁹⁶ Відповідні органи означають відповідні компетентні органи, як зазначено у пункті 10 Пояснювальної записки до Р. 16.

⁹⁷ Країни, які заборонили VASP, повинні виконувати цю вимогу, маючи в наявності правову основу для дозволу відповідним компетентним органам (наприклад, правоохоронним органам) обмінюватися інформацією з питань пов'язаних з віртуальними активами та VASPs, з установами, які не є партнерами як це визначено у пункті 17 Пояснювальної записки до Р.40.

2. Відповідно до Рекомендації 1, країни повинні визначити, оцінити та зрозуміти ризики ВК/ФТ, що виникають внаслідок діяльності, пов'язаної з віртуальними активами та діяльності або операцій VASPs. На основі цієї оцінки, країни повинні застосовувати ризик-орієнтовний підхід, щоб гарантувати, що заходи щодо запобігання або зменшення ВК/ФТ пропорційні виявленим ризикам. Країни повинні вимагати, щоб VASPs ідентифікували, оцінювали та вживали ефективних заходів для зменшення ризиків ВК/ФТ.
3. VASPs повинні бути ліцензовані чи зареєстровані. Як мінімум, до VASPs мають застосовуватись вимоги щодо ліцензування або реєстрації в юрисдикції (ях), де вони створені⁹⁸. У випадках, коли VASP є фізичною особою, вони повинні отримати ліцензію або зареєструватися в юрисдикції, де знаходиться місце їх діяльності. Юрисдикції можуть також вимагати, щоб VASPs, які пропонують товари та/або послуги клієнтам у своїй юрисдикції або здійснюють операції з їх юрисдикції, були ліцензовані або зареєстровані в цій юрисдикції. Компетентні органи повинні вжити необхідних правових або регуляторних заходів, щоб запобігти злочинцям або їхнім співучасникам володіти або бути бенефіціарним власником значного або контрольного пакета акцій або виконувати функції управління в VASP. Країни повинні вжити заходів для виявлення фізичних або юридичних осіб, які здійснюють діяльність VASP без необхідної ліцензії або реєстрації, та застосовувати відповідні санкції.
4. Країни не потрібно вводити окрему систему ліцензування або реєстрації щодо фізичних або юридичних осіб, які вже мають ліцензію або зареєстровані як фінансові установи (як визначено Рекомендаціями FATF) у межах цієї країни, яким, за такою ліцензією або реєстрацією, дозволено провадити діяльність VASP і на які вже поширюється весь діючий спектр зобов'язань відповідно до Рекомендацій FATF.
5. Країни повинні забезпечити, щоб VASPs підлягали належному регулюванню та нагляду або моніторингу з метою ПБК/ФТ та ефективно виконували відповідні Рекомендації FATF для зменшення ризиків ВК/ФТ, що виникають через віртуальні активи. VASP повинні підпадати під дію ефективних систем моніторингу та забезпечення відповідності національним вимогам ПБК/ФТ. Функції нагляду за VASP повинен здійснювати компетентний орган (не СРО), який повинен здійснювати ризик-орієнтований нагляд або моніторинг. Наглядові органи повинні мати належні повноваження щодо нагляду або моніторингу та забезпечення дотримання VASP вимог щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, включно з повноваженнями проводити перевірки, зобов'язувати надання інформації та накладати санкції. Органи нагляду повинні мати повноваження накладати низку дисциплінарних та фінансових санкцій, включно з повноваженнями відкликати, обмежувати або призупиняти дію ліцензії або реєстрації VASP, де це доречно.
6. Країни повинні забезпечити наявність низки ефективних, пропорційних та переконливих санкцій, кримінальних, цивільних чи адміністративних, для боротьби з VASP, які не відповідають вимогам ПБК/ФТ, відповідно до Рекомендації 35. Санкції повинні застосовуватися не лише до VASP, а також до їх директорів та вищого керівництва.
7. Що стосується запобіжних заходів, то вимоги, викладені в Рекомендаціях 10-21, застосовуються до VASP, за умови дотримання таких вимог:

⁹⁸ Посилання на створення юридичної особи включають реєстрацію компаній або будь-який інший механізм, який використовується.

- a) Рекомендація 10 – Визначений поріг для звичайних операцій, вище якого від VASPs вимагається здійснювати належну перевірку клієнтів становить USD/EUR 1 000.
- b) Рекомендація 16 – Країни повинні забезпечити щоб новостворені VASP отримували та зберігали необхідну і точну інформацію про відправника та необхідну інформацію⁹⁹ про бенефіціара стосовно переказів віртуальних активів, негайно та безпечно подавали¹⁰⁰ вищезазначену інформацію VASP-бенефіціару або фінансовій установі (якщо така є) та надавали її на запит відповідних органів влади. Країни повинні забезпечити, щоб VASPs-бенефіціари отримували та зберігали необхідну інформацію про засновника та необхідну і точну інформацію про бенефіціарів щодо переказу віртуальних активів та надавали її на запит відповідним органам. Інші вимоги Рекомендації 16 (включаючи моніторинг доступності інформації, вжиття заходів щодо заморожування та зупинення операцій із визначеними особами та суб'єктами господарювання) застосовуються на тій самій основі, що встановлена в Рекомендації 16. Такі ж зобов'язання застосовуються до фінансових установ при надсиланні або отриманні переказів щодо віртуальних активів від імені клієнта.
8. Країни повинні швидко, конструктивно, та ефективно забезпечувати найширший спектр міжнародного співробітництва у сфері відмивання грошей, предикатних злочинів, та фінансування тероризму, що стосується віртуальних активів на основі Рекомендацій 37-40. Зокрема, наглядові органи VASP повинні оперативного та ефективного обмінюватися інформацією зі своїми іноземними колегами, незалежно від характеру чи статусу наглядових органів та відмінностей у номенклатурі або статусі VASP.

⁹⁹ Як визначено в п. 6 Пояснювальної записки до Рекомендації 16, або еквівалентна інформація у контексті віртуальних активів.

¹⁰⁰ Інформація може бути подана прямо чи опосередковано. Необов'язково додавати цю інформацію безпосередньо до переказів віртуальних активів.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 16**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ**

Країни повинні забезпечити, щоб фінансові установи включали необхідну та чітку інформацію про відправника, та необхідну інформацію про бенефіціара про електронні перекази та пов'язані повідомлення, і щоб така інформація супроводжувала переказ або пов'язане повідомлення протягом усіх етапів здійснення платежу.

Країни повинні забезпечити, щоб фінансові установи здійснювали моніторинг переказів з метою виявлення таких переказів, які не супроводжуються необхідною інформацією стосовно відправника коштів та/або вигодоодержувача, та вживали відповідних заходів.

Країни повинні забезпечити, щоб в контексті обробки грошових переказів фінансові установи вживали заходів щодо замороження, а також повинні заборонити здійснення операцій з включеними до списку фізичними та юридичними особами відповідно до зобов'язань, визначених у відповідних Резолюціях РБ ООН, таких як 1267 (1999) та наступних пов'язаних з нею резолюціях, а також Резолюції 1373 (2001), які стосуються запобігання та протидії тероризму та фінансуванню тероризму.

Основні Критерії*Фінансові установи-відправники*

16.1. Фінансові установи повинні забезпечити, щоб всі транскордонні грошові перекази на суму 1,000 доларів США/євро або більше, завжди супроводжувались:

- (a) Необхідною та чіткою¹⁰¹ інформацією про відправника:
 - i) ім'я відправника грошового переказу;
 - ii) номер рахунку відправника, який використовується для проведення операції чи, за відсутності рахунку, унікальний реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції; та
 - iii) адреса відправника, чи національний ідентифікаційний номер або ідентифікаційний номер клієнта, або дата і місце народження.
- (b) Необхідною інформацією про вигодоодержувача:
 - i) ім'я вигодоодержувача; та
 - ii) номер рахунку одержувача, який використовується для проведення операції, або за відсутності рахунку, унікальний реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції.

16.2. Якщо декілька окремих транскордонних грошових переказів від одного відправника зібрано в один файл для передачі вигодоодержувачу, то такий файл повинен містити необхідну та точну інформацію про відправника, та всю інформацію про вигодоодержувача, яка повністю простежується в країні-одержувачі; і фінансова установа повинна включити номер рахунку відправника чи реєстраційний номер операції.

16.3. Якщо країни застосовують *мінімальний* поріг для вимог, передбачених критерієм 16.1, фінансові установи повинні забезпечити, що всі транскордонні грошові перекази, нижчі

¹⁰¹ Визначення "чіткої" використовується для опису інформації, яка була перевірена на точність, *тобто* від фінансових установ вимагається перевіряти точність необхідної інформації про відправника.

відповідного *мінімального* порогу (не вищі, ніж 1,000 доларів США/євро), завжди супроводжуються:

- (a) Необхідною інформацією про відправника:
 - i) ім'я відправника; та
 - ii) номер рахунку одержувача, який використовується для здійснення операції чи, за відсутності рахунку, унікальний реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції.
- (b) Необхідною інформацією про одержувача:
 - i) ім'я одержувача; та
 - ii) номер рахунку одержувача, який використовується для обробки операції чи, за відсутності рахунку, реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції.

16.4. Інформацію, зазначену в критерії 16.3 не потрібно перевіряти на точність. Однак, фінансові установи повинні перевіряти інформацію про їх клієнтів у випадку наявності підозри відмивання коштів та фінансування тероризму.

16.5. Для національних грошових переказів¹⁰², фінансова установа-відправник повинна забезпечити, щоб інформація, яка супроводжує грошовий переказ включала відомості про відправника як передбачено для транскордонних грошових переказів, якщо тільки ця інформація не може бути доступною для фінансової установи-одержувача та відповідних органів іншим чином.

16.6. Якщо інформація, яка супроводжує грошовий переказ може бути доступною для фінансової установи-одержувача та відповідних органів іншим чином, фінансовій установі-відправнику необхідно лише включити номер рахунку чи унікальний реєстраційний номер операції, за умови, якщо такий номер чи ідентифікатор дозволить відправнику чи одержувачу простежити операцію. Фінансова установа-відправник повинна зробити доступною інформацію протягом трьох робочих днів з моменту отримання запиту чи від фінансової установи-одержувача, чи від відповідних компетентних органів. Правоохоронні органи повинні мати можливість вимоги негайного надання такої інформації.

16.7. Фінансова установа-відправник повинна зберігати всю зібрану інформацію про відправника та одержувача відповідно до Рекомендації 11.

16.8. Фінансовій установі-відправнику не дозволяється здійснювати грошовий переказ, якщо він не відповідає вимогам, зазначеним у критеріях 16.1-16.7.

Фінансові установи-посередники

16.9. Для транскордонних грошових переказів, фінансова установа-посередник зобов'язана забезпечити, щоб вся інформація про відправника та одержувача, яка супроводжує грошовий переказ зберігалася нею.

16.10. Якщо технічні обмеження заважають тому, щоб необхідна інформація про відправника чи одержувача, що супроводжує транскордонний переказ залишалась разом з відповідним національним переказом, від фінансової установи-посередника повинно

¹⁰² Цей термін також стосується ланцюга грошових переказів, які здійснюються лише в межах Європейського Союзу. Далі зазначено, що Європейський внутрішній ринок та відповідна правова система розширені до членів Європейського економічного простору.

вимагатись зберігати всю інформацію отриману від фінансової установи-відправника або іншої фінансової установи-посередника принаймі п'ять років.

- 16.11. Від фінансової установи-посередника вимагається вживати відповідних заходів, які відповідають наскрізній обробці, з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не супроводжуються необхідною інформацією про відправника чи одержувача.
- 16.12. Фінансова установа-посередник повинна мати ризик-орієнтовані політики та процедури для визначення: (а) коли здійснювати, відхилити, чи призупиняти здійснення грошового переказу, який не містить необхідної інформації про відправника та одержувача; та (б) відповідні подальші дії.

Фінансові установи-одержувачі

- 16.13. Від фінансових установ-одержувачів вимагається вживати відповідних заходів, які, при можливості, можуть включати результати проведеного та поточного моніторингу, з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не супроводжуються необхідною інформацією про відправника чи одержувача.
- 16.14. Для транскордонних грошових переказів, які становлять 1,000 доларів США/євро чи більше¹⁰³, від фінансової установи-одержувача вимагається здійснити перевірку особи одержувача, якщо раніше перевірка особи не здійснювалась, та зберігати цю інформацію відповідно до Рекомендації 11.
- 16.15. Від фінансових установ-одержувачів вимагається запроваджувати ризик-орієнтовані політики та процедури з метою визначення: (а) коли проводити, відхилити, чи призупинити грошовий переказ, який не супроводжується необхідною інформацією про відправника чи одержувача; та (б) відповідних подальших дій.

Оператори, що надають послуги з переказу коштів або цінностей

- 16.16. Від операторів, що надають послуги з переказу коштів та цінностей вимагається відповідати усім відповідним вимогам Рекомендації 16 в країнах, де вони здійснюють свою діяльність, прямо чи через своїх агентів.
- 16.17. У випадку операторів, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, які здійснюють контроль над відправником та одержувачем грошового переказу, від операторів, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, вимагається:
- a) врахувати всю інформацію про відправника та одержувача з метою встановлення того, чи потрібно подавати повідомлення про підозрілу операцію; та
 - b) подавати повідомлення про підозрілу операцію у будь-якій країні, де був встановлений підозрілий грошовий переказ, та подавати відповідну інформацію про операцію ПФР.

Застосування цільових фінансових санкцій

- 16.18 Країни повинні забезпечити, щоб в контексті здійснення грошових переказів, фінансові установи вживали заходів щодо замороження, а також повинні заборонити здійснення операцій включеними до списку фізичними та юридичними особами відповідно до зобов'язань, визначених у відповідних Резолюціях РБ ООН щодо запобігання і протидії

¹⁰³ Країни можуть запровадити *мінімальний* поріг для транскордонних грошових переказів (не вище 1,000 доларів США/євро). Однак, країни можуть вимагати, щоб вхідні транскордонні грошові перекази нижче порогу містили необхідну та точну інформацію про відправника.

тероризму та фінансуванню тероризму, таких як: Резолюція 1267 та 1373, і наступні пов'язані з ними резолюції.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 16 (ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ)

А. ЦІЛЬ

1. Рекомендація 16 була розроблена з метою запобігання вільному доступу терористів та інших злочинців до грошових переказів для переміщення їх коштів, а також для виявлення такого зловживання. Особливо, вона спрямована на забезпечення того, щоб базова інформація про відправника та одержувача грошового переказу була одразу доступною для:
 - (a) відповідних правоохоронних органів та/або органів прокуратури з метою надання їм допомоги у виявленні, розслідуванні, та переслідуванні терористів або інших злочинців, та відстеження їх активів;
 - (b) підрозділів фінансових розвідок для аналізу підозрілої або незвичайної діяльності і, за необхідності її розповсюдження, та
 - (c) фінансових установ-відправників, посередників та одержувачів з метою сприяння ідентифікації та звітуванню про підозрілі операції, та виконання вимог щодо вжиття заходів заморожування та заборони здійснення операцій з включеними до переліку особами та установами відповідно до зобов'язань, визначених у відповідних Резолюціях РБ ООН, таких як 1267 (1999) та наступних пов'язаних з нею резолюціях, а також Резолюції 1373 (2001), які стосуються запобігання та протидії тероризму та фінансуванню тероризму.
2. Для досягнення цих цілей, країни повинні мати можливість відстежувати всі грошові перекази. У зв'язку з потенційною загрозою фінансування тероризму, яку несуть незначні грошові перекази, країни повинні звести до мінімуму порогові з урахуванням ризику здійснення операцій таємним шляхом та важливості фінансової інклюзії. Це не є наміром FATF встановити жорсткі стандарти або здійснювати регулювання одноразових операційних процесів, які могли б негативно вплинути на платіжну систему.

В. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

3. Рекомендація 16 застосовується до транскордонних грошових переказів та національних грошових переказів, включаючи серійні та покриті платежі.
4. Рекомендація 16 не охоплює наступних видів платежів:
 - (a) Будь-який переказ, який походить від здійснення операції з використанням кредитної або платіжної чи передплатної картки з метою придбання товарів чи послуг, за умови, що номер кредитної або платіжної чи передплатної картки супроводжує всі перекази, які походять від здійснення операції. Однак, якщо кредитна або платіжна чи передплатна картка використовується у вигляді платіжної системи з метою здійснення грошового переказу з картки на картку, то така операція підпадає під Рекомендацію 16, а необхідна інформація повинна бути включена до повідомлення.
 - (b) Грошові перекази та розрахунки між фінансовими установами – перекази та розрахунки при яких відправник та одержувач грошового переказу є фінансовими установами, які діють від свого власного імені.

5. Країни повинні застосовувати *мінімальний* поріг для транскордонних грошових переказів (не вище 1000 доларів США/Євро). Для транскордонних переказів на суму, нижче порогової:
- (a) Країни повинні забезпечити, щоб фінансові установи під час здійснення переказу зазначали наступне: (i) ім'я відправника; (ii) ім'я одержувача; та (iii) номер рахунку для кожної операції, чи унікальний номер операції. Така інформація повинна бути перевірена на предмет точності, за винятком, якщо існує підозра у відмиванні коштів та фінансуванні тероризму, де фінансова установа повинна перевіряти інформацію, що належить її клієнту.
 - (b) Однак, країни можуть вимагати, щоб вхідні транскордонні грошові перекази нижче порогової суми містили необхідну та точну інформацію про ініціатора.

C. КВАЛІФІКОВАНІ ТРАНСКОРДОННІ ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

6. Інформація, що супроводжує кваліфікований транскордонний грошовий переказ завжди повинна містити:
- (a) ім'я відправника грошового переказу;
 - (b) номер рахунку відправника, який використовується для проведення операції;
 - (c) адресу відправника, чи національний ідентифікаційний номер, чи ідентифікаційний номер¹⁰⁴ клієнта, чи дату та місце народження;
 - (d) ім'я одержувача; та
 - (e) номер рахунку одержувача, який використовується для проведення операції.
7. У разі відсутності рахунку, має бути зазначено унікальний номер операції, який дозволяє відстежувати операцію.
8. Якщо декілька окремих транскордонних переказів, які здійснюються одним відправником групують в один командний файл для передачі одержувачам, вони звільняються від виконання вимог, викладених у пункті 6 стосовно інформації про ініціатора, за умови, що вони включають номер рахунку відправника чи унікальний номер операції (як зазначено вище у пункті 7), та, якщо командний файл містить необхідну та точну інформацію про відправника, та повну інформацію про одержувача, яка може бути повністю відстежена в межах країни одержувача.

D. ВНУТРІШНІ ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

9. Інформація, що супроводжує внутрішній грошовий переказ повинна містити інформацію про відправника, як передбачено для транскордонних грошових переказів, якщо така інформація не може бути отримана фінансовою установою-одержувачем та відповідними органами у інший спосіб. У такому випадку, фінансовій установі-відправнику необхідно лише зазначати номер рахунку або унікальний номер операції, за умови, що такий номер або ідентифікатор дозволить відправнику чи одержувачу простежити цю операцію.

¹⁰⁴ Ідентифікаційний номер клієнта відноситься до числа тих, які однозначно ідентифікують відправника для фінансової установи-відправника та відрізняється від унікального номера операції, зазначеного у пункті 7. Ідентифікаційний номер клієнта – це запис, який зберігається у фінансовій установі-відправнику, який містить щонайменше адресу клієнта, національний ідентифікаційний номер, чи дату і місце народження.

10. Фінансова установа-відправник повинна надавати інформацію протягом трьох робочих днів з моменту одержання запиту чи від фінансової установи-одержувача, чи від відповідних компетентних органів. Правоохоронні органи повинні мати можливість вимоги негайного надання такої інформації.

Е. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ-ВІДПРАВНИКІВ, ПОСЕРЕДНИКІВ ТА ОДЕРЖУВАЧІВ

Фінансова установа – відправник

11. Фінансова установа-відправник повинна забезпечити, що кваліфікований грошовий переказ містить необхідну та точну інформацію про відправника, та необхідну інформацію про одержувача.
12. Фінансова установа-відправник повинна забезпечити, що транскордонні грошові перекази, нижчі будь-якого застосовного порогу, містять ім'я відправника та ім'я одержувача та номери рахунків кожного, чи унікальний реєстраційний номер операції.
13. Фінансова установа-відправник повинна зберігати всю зібрану інформацію про відправника та одержувача відповідно до Рекомендації 11.
14. Фінансовій установі-відправнику не дозволяється здійснювати грошовий переказ, якщо вона не відповідає зазначеним вище вимогам.

Фінансова установа-посередник

15. Для здійснення транскордонних переказів, фінансові установи, які виступають в ролі посередників при здійсненні низки грошових переказів повинні забезпечити, що вся інформація про відправника та одержувача, яка супроводжує грошовий переказ зберігається цією установою.
16. Якщо технічні обмеження запобігають інформації про відправника чи одержувача, яка супроводжує транскордонний переказ супроводжувати внутрішній грошовий переказ, інформація, одержана від фінансової установи-відправника чи іншої фінансової установи-посередника повинна зберігатись принаймні п'ять років фінансовою установою-посередником, яка одержує переказ.
17. Фінансова установа-посередник повинна вживати поміркованих заходів з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не містять необхідної інформації про відправника чи одержувача. Такі заходи повинні відповідати наскрізній обробці операцій.
18. Фінансова установа-посередник повинна мати ефективні ризик-орієнтовані політики та процедури для визначення: (i) коли здійснювати, відхилити, чи тимчасово припинити здійснення грошового переказу, який не містить необхідної інформації про відправника та одержувача; та (ii) відповідні подальші дії.

Фінансова установа-одержувач

19. Фінансова установа-одержувач повинна вживати поміркованих заходів з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не містять необхідної інформації про відправника та одержувача. Такі заходи можуть включати, за можливості, здійснення моніторингу після здійснення переказу чи під час здійснення переказу.
20. Для здійснення кваліфікованого грошового переказу, фінансова установа-одержувач повинна перевірити особу одержувача, якщо особа не підлягала попередній перевірці, та зберігати цю інформацію відповідно до Рекомендації 11.

21. Фінансова установа-одержувач повинна мати ефективні ризик-орієнтовані політики та процедури для визначення: (i) коли здійснювати, відхилити, чи тимчасово припиняти здійснення грошового переказу, який не містить необхідної інформації про відправника та одержувача; та (ii) відповідні подальші дії.

F. ОПЕРАТОРИ, ЩО НАДАЮТЬ ПОСЛУГИ З ПЕРЕКАЗУ КОШТІВ АБО ЦІННОСТЕЙ

22. Від операторів, що надають послуги з переказу коштів або цінностей вимагається відповідати усім відповідним вимогам, викладеним у Рекомендації 16 в країнах, де вони провадять свою діяльність, безпосередньо чи за допомогою своїх агентів. У випадку оператора, що надає послуги з переказу коштів або цінностей, який контролює відправника та одержувача у ході переказу, оператор повинен:
 - (a) враховувати всю інформацію про відправника та одержувача з метою встановлення того, чи потрібно подавати повідомлення про підозрілу операцію; та
 - (b) подавати повідомлення про підозрілу операцію у будь-якій країні, спричинене здійсненням підозрілого переказу, та подавати інформацію про відповідну операцію підрозділу фінансової розвідки.

Глосарій специфічних термінів, що використовуються у цій Рекомендації

Відправник	власник рахунку, який дозволяє здійснення грошового переказу з цього рахунку, а за відсутності рахунку - фізична чи юридична особа, яка замовляє у фінансовій установі-відправнику здійснення грошового переказу.
Внутрішній грошовий переказ	стосується будь-якого <i>грошового переказу</i> при якому фінансова установа-відправник та фінансова установа-одержувач розташовані в одній і тій же країні. Цей термін стосується будь-якого ланцюга <i>грошових переказів</i> , які здійснюються в межах однієї країни, навіть, якщо система, що застосовується для передачі платіжних повідомлень може знаходитись в іншій країні. Цей термін також стосується будь-якого ланцюга <i>грошових переказів</i> , які здійснюються в межах Європейського економічного простору (ЄЕП) ¹⁰⁵ .
Грошовий переказ	будь-яка операція, яка здійснюється від імені відправника через фінансову установу електронними засобами зв'язку з метою забезпечення одержувача певною сумою коштів, які переказані фінансовій установі-одержувачу, незалежно від того чи виступає відправник та одержувач однією і тою ж особою ¹⁰⁶ .
Кваліфікований грошовий переказ	транскордонний грошовий переказ, який перевищує встановлений поріг як зазначено у пункті 5 Пояснювальної записки до Рекомендації 16.
Наскрізна обробка операцій	стосується платіжних операцій, які здійснюються електронним шляхом без ручного втручання.
Необхідний	використовується для опису ситуації, де всі елементи необхідної інформації є наявними. Підпункти 6(a), 6(b) та 6(c) містять <i>необхідну</i>

¹⁰⁵ Установа може подати FATF клопотання щодо визначення її наднаціональною юрисдикцією для цілей та обмеженою до оцінки виконання Рекомендації 16.

¹⁰⁶ Зрозуміло, що розрахунок за грошовими переказами може відбуватись відповідно до підсумкового клірингу. Ця пояснювальна записка стосується інформації, яка повинна бути включена до інструкцій, які надсилаються від фінансової установи-відправника до фінансової установи-одержувача, в тому числі через фінансову установу-посередника з метою здійснення виплати коштів одержувачу. Будь-які розрахунки підсумкового клірингу між фінансовими установами можуть підпадати під звільнення відповідно до пункту 4 (b).

	<i>інформацію про відправника. Підпункти 6(d) та 6 (e) містять необхідну інформацію про одержувача.</i>
Одержувач	стосується фізичної або юридичної особи чи правового утворення, яку ідентифікує відправник як одержувача запитуваного грошового переказу.
Пакетний переказ	переказ, який охоплює кількість окремих грошових переказів, які надсилаються одній і тій же фінансовій установі, але зрештою можуть/не можуть бути призначені для різних осіб.
Покритий платіж	стосується грошового переказу, який об'єднує платіжні повідомлення, що надсилаються безпосередньо фінансовою установою-відправником до фінансової установи-одержувача з направленням платіжних інструкцій фінансовою установою відправником до фінансової установи-одержувача через одну чи більше фінансових установ-посередників.
Серійний платіж	прямий послідовний ланцюг платежів, при яких грошовий переказ та повідомлення про платіж, яке супроводжує переказ передаються разом від фінансової установи-відправника фінансовій установі-одержувачу безпосередньо чи через одну або більше фінансових установ-посередників (наприклад через банки-кореспонденти).
Точний	використовується для опису інформації, яка була перевірена на предмет точності.
Транскордонний грошовий переказ	стосується будь-якого грошового переказу при якому фінансова установа-відправник та фінансова установа-одержувач розташовані у різних країнах. Цей термін також стосується будь-якого ланцюга грошових переказів при яких принаймні одна з фінансових установ, задіяна в переказі, розташована в іншій країні.
Унікальний номер операції	комбінація літер, цифр чи символів, які визначаються надавачем платіжних послуг відповідно до протоколів платіжної та розрахункової системи або системи відправки повідомлень, які використовуються для здійснення грошових переказів.

Фінансова установа-відправник

фінансова установа, яка здійснює відправку грошового переказу та переказує кошти відповідно до одержаного запиту щодо грошового переказу від імені відправника.

Фінансова установа-посередник

фінансова установа, задіяна у здійсненні ланцюга серійних та покритих платежів, яка одержує та передає грошові перекази від імені фінансової установи-відправника та фінансової установи-одержувача, або іншої фінансової установи-посередника.

Фінансова установа-одержувач

стосується фінансової установи, яка одержує грошовий переказ від фінансової установи-відправника безпосередньо чи через фінансову установу-посередника та надає кошти одержувачу.

НАДІЙНІСТЬ, КОНТРОЛЬ ТА ФІНАНСОВІ ГРУПИ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 17

НАДІЙНІСТЬ ТРЕТІХ СТОРІН

Країни можуть дозволити фінансовим установам покладатись на третіх сторін щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта згідно з пунктами (а) – (с), викладеними в Рекомендації 10, або проводити діяльність за умови, що дотримуються наведені нижче критерії. Якщо таке дозволяється, остаточна відповідальність за здійснення заходів належної перевірки клієнта лежить на фінансовій установі, яка покладається на третю сторону.

Критерії, яких необхідно дотримуватися:

- (а) фінансова установа, покладаючись на третю сторону, повинна одразу одержати необхідну інформацію щодо пунктів (а) – (с) заходів належної перевірки клієнта, викладених у Рекомендації 10.
- (б) фінансові установи повинні вжити відповідних заходів, щоб переконатися, що копії ідентифікаційної інформації та інша відповідна документація стосовно вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта буде надаватися третьою стороною на запит без затримки.
- (с) фінансова установа повинна переконатися, що третя сторона підпадає під регулювання, нагляд і моніторинг, а також вживає заходів з метою дотримання вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта та збереження даних відповідно до Рекомендацій 10 та 11.
- (d) при визначенні, в яких країнах може бути третя сторона, яка відповідає умовам, країни повинні враховувати наявну інформацію щодо рівня ризику країни.

Якщо фінансова установа покладається на третю сторону, яка належить до цієї ж фінансової групи, та (і) ця група застосовує заходи належної перевірки клієнта та виконує вимоги щодо збереження даних відповідно до Рекомендацій 10, 11 та 12, а також запровадила програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму згідно з Рекомендацією 18; та (ii) якщо компетентний орган на рівні групи здійснює нагляд за ефективним впровадженням заходів належної перевірки клієнта та вимог щодо збереження даних, а також програм з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму, відповідні компетентні органи можуть розглянути питання, що фінансова установа вживатиме заходів за пунктами (б) та (с) в рамках програми фінансової групи та може прийняти рішення, що пункт (d) не є обов'язковою умовою для покладання на третю сторону, якщо підвищений рівень ризику країни належним чином знижується в рамках політики групи з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму.

Основні Критерії

17.1. Якщо фінансовим установам дозволяється покладатися на фінансові установи- та ВНУП- треті сторони здійснювати заходи належної перевірки клієнта згідно з пунктами (а) - (с), викладеними у Рекомендації 10 (ідентифікація клієнта; ідентифікація одержувача; та розуміння характеру діяльності) або проводити діяльність, остаточна відповідальність за здійснення заходів належної перевірки клієнта лежить на фінансовій установі, яка покладається на третю сторону, яка повинна:

- (a) одразу одержати необхідну інформацію щодо пунктів (a) - (c) заходів належної перевірки клієнта, викладених у Рекомендації 10.
 - (b) вжити заходів, щоб переконатися, що копії ідентифікаційної інформації та інша відповідна документація стосовно вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта буде надаватися третьою стороною на запит без затримки.
 - (c) переконатися, що третя сторона підпадає під регулювання, нагляд і моніторинг, а також вживає заходів з метою додержання вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта та збереження даних відповідно до Рекомендацій 10 та 11.
- 17.2. При встановленні, в яких країнах може бути третя сторона, яка відповідає умовам, країни повинні враховувати інформацію наявну щодо рівня ризику країни.
- 17.3. Для фінансових установ, які покладаються на третю сторону, яка належить до цієї ж фінансової групи, відповідні компетентні органи¹⁰⁷ можуть, також, вважати, що вимоги вищезазначених критеріїв виконуються за наступних умов:
- (a) ця група застосовує заходи належної перевірки клієнта та виконує вимоги щодо збереження даних відповідно до Рекомендацій 10, 11 та 12, а також запровадила програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму згідно з Рекомендацією 18;
 - (b) компетентний орган на рівні групи здійснює нагляд за ефективним впровадженням заходів належної перевірки клієнта та вимог щодо збереження даних, а також програм з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму; та
 - (c) будь-який підвищений рівень ризику належним чином знижується в рамках політики групи з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 17 (НАДІЙНІСТЬ ТРЕТІХ СТОРІН)

1. Ця Рекомендація не стосується аутсорсингових та агентських відносин. У випадку покладання на треті сторони, третя сторона повинна підпадати під заходи належної перевірки клієнта та вимоги щодо збереження даних згідно з Рекомендаціями 10 та 11, а також бути об'єктом регулювання, нагляду та моніторингу. Третя сторона зазвичай матиме існуючі ділові відносини з клієнтом, які є незалежними від відносин, що формуються клієнтом з установою, яка покладається на третю сторону, а також застосовуватиме власні процедури з метою здійснення заходів належної перевірки клієнта. Це може кардинально відрізнитися від ситуації у випадку аутсорсингових/агентських відносин, за яких установа, що надає послуги з аутсорсингу, застосовує заходи належної перевірки клієнта від імені фінансової установи, що делегувала свої функції, згідно з її процедурами, а також підпадає під контроль такої установи щодо ефективного впровадження таких процедур установою, що надає послуги з аутсорсингу.
2. Для цілей Рекомендації 17 термін *відповідні компетентні органи* означає (i) національний орган, який повинен бути залучений для розуміння групової політики та

¹⁰⁷ Термін "відповідні компетентні органи", зазначені у Рекомендації 17 означає (i) національні органи, які повинні бути залучені для розуміння політики групи та здійснення контролю на рівні групи, а також (ii) органи інших країн, які повинні розуміти політику групи та здійснювати контроль на рівні відділень/філій.

заходів контролю на груповому рівні, та (ii) органи приймаючих країн, які повинні бути залучені для філій/відділень.

3. Термін *треті сторони* означає фінансові установи або ВНУП, які є об'єктом нагляду або моніторингу і які відповідають вимогам Рекомендації 17.

Фінансові установи повинні бути зобов'язані впроваджувати програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Від фінансових груп потрібно вимагати впроваджувати на рівні групи програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, включаючи політику та процедури обміну інформацією в межах групи з метою протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Фінансові установи повинні бути зобов'язані забезпечувати, щоб їх іноземні відділення та філії з контрольною участю фінансової установи вживали заходів з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, що відповідають вимогам країни походження щодо впровадження Рекомендацій FATF через програми фінансових груп з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Основні Критерії

18.1. Фінансові установи повинні бути зобов'язані впроваджувати програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які стосуються ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму та розміру діяльності, та, які включають наступні внутрішні політики, процедури та контроль:

- (a) заходи щодо виконання вимог на рівні керівництва (в тому числі, призначення відповідального працівника на рівні керівництва);
- (b) наглядові процедури для забезпечення дотримання високих стандартів під час прийому працівників на роботу;
- (c) постійні навчальні програми для працівників; та
- (d) незалежна функція перевірки з метою випробовування системи.

18.2. Фінансові групи повинні бути зобов'язані впроваджувати на рівні групи програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які повинні застосовуватись та відповідно бути пропорційними до усіх відділень та філій з контрольною участю фінансової групи. Вони повинні включати заходи, зазначені у критерії 18.1, а також:

- (a) політики і процедури для обміну необхідною інформацією з метою проведення належної перевірки клієнта та управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму;
- (b) забезпечення, на рівні групи, відповідності, аудиту, та/чи перевірки функцій у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму клієнта, рахунку, та, при необхідності, інформації про операцію від відділень та філій для цілей ПВК/ФТ. Це повинно включати інформацію та аналіз операцій чи діяльності, які є незвичайними (якщо такий аналіз був проведений).¹⁰⁸ Подібним чином відділення та філії повинні

¹⁰⁸ Це може включати повідомлення про підозрілу операцію, його основну інформацію, або факт того, що повідомлення про підозрілу операцію було подане.

отримувати таку інформацію з цих функцій на рівні групи, коли це є доречним та підходить для управління ризиками¹⁰⁹; та

- (с) достатні запобіжні заходи щодо конфіденційності та використання інформації, якою обмінюються, включаючи запобіжні заходи щодо запобігання розголошенню.

18.3. Фінансові установи повинні бути зобов'язані забезпечувати, щоб їх іноземні відділення та філії з контрольною участю фінансової установи вживали заходів з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму, які відповідають вимогам країни походження, де мінімальні вимоги з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму в приймаючій країні менш суворі, ніж у країні походження, у тій мірі, яка дозволена законами та нормативно-правовими актами приймаючої країни.

Якщо приймаюча країна не дозволяє вживати відповідних заходів у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які відповідають вимогам країни походження, фінансові групи повинні вжити відповідних додаткових заходів з метою управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму, а також повідомляти їх національні органи з нагляду.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 18 (ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ ТА ІНОЗЕМНІ ВІДДІЛЕННЯ І ФІЛІЇ)

1. Програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму фінансових установ повинні включати:
 - (a) розробку внутрішньої політики, процедур та заходів контролю, включаючи відповідні заходи щодо забезпечення додержання вимог, а також адекватні процедури перевірки з метою додержання високих стандартів в процесі приймання на роботу працівників;
 - (b) постійні навчальні програми працівників; та
 - (c) незалежні аудиторські функції для тестування системи.
2. Вид та обсяг заходів, що вживаються, повинні відповідати ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, а також масштабу ділової діяльності.
3. Заходи щодо забезпечення додержання вимог повинні включати призначення на керівному рівні відповідального працівника.
4. Програми фінансових установ з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму повинні застосовуватися до усіх філій та відділень з контрольною часткою фінансової групи. Ці програми повинні включати заходи відповідно до пунктів (a) – (c), які зазначені вище, та відповідати діяльності філій та відділень з контрольною часткою фінансової групи. Такі програми повинні бути ефективно впровадженими на рівні філій та відділень з контрольною часткою. Ці програми повинні включати політику та процедури обміну інформацією, що вимагається для здійснення заходів належної перевірки клієнта, а також управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму. Забезпечення додержання вимог на груповому рівні, аудит та/або заходи з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму повинні здійснюватися філіями та відділеннями по

¹⁰⁹ Обсяг та об'єм інформації, що підлягає обміну відповідно до цього критерію, може визначатися країнами, виходячи з чутливості інформації та її відповідності ризикам протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

відношенню до клієнта, рахунку, а також інформації по операціям, якщо це необхідно з точки зору протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Це повинно включати в себе інформацію та аналіз операцій або дій, які здаються підозрілими (якщо такий аналіз був зроблений); також може включати повідомлення про підозрілі операції, їх основну інформацію або той факт, що повідомлення про підозрілі операції були направлені. Подібним чином, філії та відділення компанії повинні отримувати таку інформацію на груповому рівні, коли це доречно та відповідає управлінню ризиками. Повинні бути встановлені належні заходи безпеки щодо забезпечення конфіденційності та використання інформації, що передається, в тому числі запобігання передачі конфіденційної інформації. Країни можуть визначити обсяг та ступінь цього обміну інформацією, враховуючи конфіденційність інформації та її відповідності управлінню ризиками щодо ПВК/ФТ.

5. У випадку здійснення іноземних операцій, де мінімальні вимоги з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму приймаючої країни є менш суворими за вимоги власної країни, фінансові установи повинні бути зобов'язаними встановити для своїх філій та відділень з контрольною часткою вимоги власної країни тою мірою, якою дозволяють закони та нормативно-правові акти іноземної країни. Якщо приймаюча країна не дозволяє належним чином впровадити вищезазначені заходи, фінансові групи повинні застосовувати відповідні додаткові заходи для управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму, а також повідомити їх національні наглядові органи. Якщо додаткові заходи є недостатніми, компетентні органи країни походження повинні розглянути питання здійснення додаткових наглядових заходів, у тому числі встановлення додаткових заходів контролю над фінансовою групою, включаючи, за потреби, вимогу до фінансової групи припинити здійснення операцій в цій приймаючій країні.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 19**ВИСОКОРИЗИКОВІ КРАЇНИ**

Від фінансових установ вимагається вживати посилені заходів належної перевірки під час встановлення ділових відносин та проведення операцій фізичними та юридичними особами, та фінансовими установами з країн відповідно до заклику FATF. Посилені заходи належної перевірки повинні бути ефективними та пропорційними ризикам.

Країни повинні мати змогу вживати відповідних контрзаходів на заклик FATF. Країни також повинні мати змогу вживати контрзаходів незалежно від заклику FATF. Такі контрзаходи повинні бути ефективними та пропорційними ризикам.

Основні Критерії

- 19.1. Від фінансових установ вимагається вживати посилені заходів належної перевірки, пропорційних ризикам, діловим відносинам та операціям з фізичними та юридичними особами (в тому числі, з фінансовими установами) з країн щодо яких FATF закликає вживати посилені заходів належної перевірки.
- 19.2. Країни повинні мати змогу вживати відповідних контрзаходів, пропорційних ризикам: (а) на заклик FATF, та (b) незалежно від заклику FATF.
- 19.3. Країни повинні вживати заходів для забезпечення того, щоб фінансові установи були поінформовані про вразливі місця систем ПВК/ФТ інших країн.

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 19
(ВИСОКОРИЗИКОВІ КРАЇНИ)**

1. Посилені заходи належної перевірки клієнта, що можуть бути вжиті фінансовими установами, включають заходи, викладені у пункті 20 Пояснювальної записки до Рекомендації 10, та будь-які інші заходи, які мають аналогічний ефект зниження ризиків.
2. Прикладами контрзаходів, що можуть бути вжиті країнами, є наступні заходи та будь-які інші заходи, які мають аналогічний ефект зниження ризиків:
 - (a) встановлення вимоги до фінансових установ застосовувати специфічні елементи посилені заходів належної перевірки клієнта.
 - (b) застосування посилені відповідних механізмів звітування або систематичне звітування про фінансові операції.
 - (c) відмова у заснуванні відділень або філій чи представництв фінансових установ у країні, що викликає занепокоєння, або іншим чином врахування того факту, що відповідна фінансова установа заснована в країні, яка не має належної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
 - (d) заборона фінансовим установам засновувати філії або представництва у країні, що викликає занепокоєння, або іншим чином врахування того факту, що відповідна філія або представництво буде засновано в країні, яка не має належної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

- (e) обмеження ділових відносин або фінансових операцій з ідентифікованою країною або особами у тій країні.
- (f) заборона фінансовим установам покладатися на треті сторони, розміщені у країні, що викликає занепокоєння, з метою здійснення елементів процедури належної перевірки клієнта.
- (g) встановлення вимог до фінансової установи щодо перегляду та внесення змін або, за необхідності, припинення кореспондентських відносин з фінансовими установами у країні, що викликає занепокоєння.
- (h) встановлення вимоги щодо здійснення посиленої наглядової перевірки та/або виконання вимог щодо зовнішнього аудиту для філій та відділень фінансової установи, розміщеної у країні, що викликає занепокоєння.
- (i) встановлення підвищених вимог щодо зовнішнього аудиту для фінансових груп по відношенню до будь-яких їх філій та відділень, розміщених у країні, що викликає занепокоєння.

Повинні бути впроваджені ефективні заходи для забезпечення інформування фінансових установ щодо занепокоєння відносно слабкості системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму інших країн.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРІЛІ ОПЕРАЦІЇ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 20

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРІЛІ ОПЕРАЦІЇ ¹¹⁰

Якщо фінансова установа підозрює або має достатні підстави підозрювати, що кошти є доходами від кримінальної діяльності або пов'язані з фінансуванням тероризму, необхідно законом встановити вимогу негайно повідомляти Підрозділ фінансової розвідки (ПФР) про свої підозри.

Основні Критерії

- 20.1. Якщо фінансова установа підозрює або має достатні підстави підозрювати, що кошти є доходами від кримінальної діяльності¹¹¹ або пов'язані з фінансуванням тероризму, необхідно законом встановити вимогу негайно повідомляти ПФР про свої підозри.
- 20.2. Фінансові установи повинні повідомляти про усі підозрілі операції, включаючи спроби проведення операцій, незалежно від суми операції.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 20 (ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРІЛІ ОПЕРАЦІЇ)

1. Кримінальна діяльність, зазначена в Рекомендації 20 стосується усіх кримінальних злочинів, які є предикатними злочинами до відмивання коштів або, щонайменше, до тих злочинів, які є предикатними злочинами, як встановлено вимогами Рекомендації 3. Країни наполегливо заохочуються прийняти першу з цих альтернатив.
2. Фінансування тероризму, зазначене в Рекомендації 20 стосується фінансування терористичних актів, а також терористичних організацій або окремих терористів, навіть за відсутності зв'язку з конкретним терористичним актом або актами.
3. Про всі підозрілі операції, в тому числі про спробу здійснити операцію, необхідно повідомити, незалежно від суми операції.
4. Вимога звітування повинна бути прямим обов'язковим зобов'язанням, і будь-які непрямі або неявні зобов'язання звітування про підозрілі операції, або у зв'язку із можливим переслідуванням за відмивання коштів або злочин фінансування тероризму або інше (так зване "непряме звітування") є неприйнятними.

¹¹⁰ Вимога, що фінансові установи повинні повідомляти про підозрілі операції, повинна бути викладена в законі.

¹¹¹ Під "кримінальною діяльністю" розуміється: (а) усі кримінальні дії, які становлять предикатний злочин до відмивання коштів в країні або (б) щонайменше, ті злочини, які становлять предикатний злочин, як зазначено у Рекомендації 3.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 21**РОЗГОЛОШЕННЯ ТА КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ**

Фінансовим установам, їх керівникам, посадовим особам та працівникам необхідно:

- (a) надавати захист відповідно до закону від кримінальної або цивільної відповідальності за порушення будь-яких обмежень щодо розкриття інформації, обумовлених контрактом або будь-якими законодавчими, регуляторними або адміністративними положеннями, якщо вони добросовісно доводять свої підозри до відома ПФР, навіть за умови, що вони не знали точно, які саме кримінальні дії передували операції, а також незалежно від того, чи такі кримінальні дії дійсно мали місце; та
- (b) забороняти законом розкривати (“розголошувати”) факт надання ПФР повідомлення про підозрілу операцію або пов’язану з цим інформацію. Ці положення не покликані перешкодити обміну інформацією відповідно до Рекомендації 18.

Основні Критерії

- 21.1. Фінансові установи, їх керівники, посадові особи та працівники повинні бути захищені законом від кримінальної або цивільної відповідальності за порушення будь-яких обмежень щодо розкриття інформації, обумовлених контрактом або будь-якими законодавчими, регуляторними або адміністративними положеннями, якщо вони добросовісно доводять свої підозри до відома ПФР. Такий захист повинен бути забезпечений, навіть за умови, що вони не знали точно, якими були кримінальні дії, а також незалежно від того, чи такі незаконні дії дійсно мали місце.
- 21.2. Фінансовим установам, їх керівникам, посадовим особам та працівникам повинно бути заборонено законом розголошувати факт надання ПФР повідомлення про підозрілу операцію або пов’язану з цим інформацію. Ці положення не покликані перешкоджати обміну інформацією відповідно до Рекомендації 18.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 22

ВНУП: ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА

Заходи належної перевірки клієнта та вимоги щодо збереження даних, викладені в Рекомендаціях 10, 11, 12, 15 та 17, застосовуються до визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) у таких випадках:

- (a) Казино - коли клієнти задіяні у фінансових операціях, які дорівнюють або перевищують відповідний встановлений поріг.
- (b) Агенти з нерухомості - коли вони задіяні у фінансових операціях своїх клієнтів стосовно купівлі та продажу нерухомості.
- (c) Торговці дорогоцінними металами та торговці дорогоцінним камінням - коли вони залучені до будь-якої готівкової операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує відповідний встановлений поріг.
- (d) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань, бухгалтери, коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно наступних дій:
 - купівля-продаж нерухомості;
 - управління грошима, цінними паперами або іншими активами клієнта;
 - управління банківським рахунком, ощадним рахунком або рахунком з цінними паперами;
 - організація внесків для створення, здійснення діяльності або управління компаніями;
 - створення, здійснення діяльності або управління юридичними особами або правовими утвореннями, а також купівля і продаж підприємств.
- (e) Надавачі послуг трастів та компаній, коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно наступних видів діяльності:
 - діючи в якості агента щодо створення юридичних осіб;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) директора або секретаря компанії, партнера у товаристві, або на аналогічній посаді у відношенні інших юридичних осіб;
 - надання юридичної адреси, адреси або приміщення, кореспондентської або адміністративної адреси для компанії, товариства або будь-якої іншої юридичної особи або правового утворення;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) довіреною особою трасту або виконуючи аналогічні функції для іншої форми правового утворення;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) номінального акціонера для іншої особи.

Основні Критерії

22.1. Від визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) вимагається виконувати заходи належної перевірки клієнта, викладені в Рекомендації 10 у таких випадках:

- (a) Казино – коли клієнти, задіяні у фінансових операціях¹¹², які дорівнюють або перевищують 3,000 доларів США/євро.
- (b) Агенти з нерухомості – коли задіяні у фінансових операціях своїх клієнтів стосовно купівлі та продажу нерухомості.¹¹³
- (c) Торговці дорогоцінними металами та торговці дорогоцінним камінням – коли задіяні у будь-якій готівковій операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує 15,000 доларів США/євро.
- (d) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно наступних дій:
 - купівля-продаж нерухомості;
 - управління коштами, цінними паперами або іншими активами клієнта;
 - управління банківським рахунком, ощадним рахунком або рахунком з цінними паперами;
 - організація внесків для створення, здійснення діяльності або управління компаніями;
 - створення, здійснення діяльності або управління юридичними особами або правовими утвореннями, а також купівля і продаж підприємств.
- (e) Надавачі послуг трастів та компаній, коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно наступних видів діяльності:
 - діючи в якості агента щодо створення юридичних осіб;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) директора або секретаря компанії, партнера у товаристві, або на аналогічній посаді у відношенні інших юридичних осіб;
 - надання юридичної адреси, адреси або приміщення, кореспондентської або адміністративної адреси для компанії, товариства або будь-якої іншої юридичної особи або правового утворення;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) довіреною особою трасту або виконуючи аналогічні функції для іншої форми правового утворення;
 - діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) номінального акціонера для іншої особи.

¹¹² Проведення ідентифікації клієнтів під час входу в казино можливе, але не обов'язкове. Країни повинні вимагати від казино забезпечення можливості зв'язку інформації щодо належної перевірки клієнта з транзакціями, які він проводить у казино. "Фінансові операції" не стосуються операцій, пов'язаних із азартними іграми, які включають лише чіпи чи жетони казино

¹¹³ Це означає, що агенти з нерухомості повинні виконувати вимоги, викладені в Рекомендації 10 відносно покупців та продавців майна.

- 22.2. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо збереження інформації, визначених у Рекомендації 11.
- 22.3. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам для публічних діячів, визначених у Рекомендації 12.
- 22.4. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо нових технологій, визначених у Рекомендації 15.
- 22.5. У випадках, зазначених у критерії 22.1, ВНУП повинні відповідати вимогам покладання на третіх сторін, визначених у Рекомендації 17.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 22 (ВНУП: ЗАХОДИ НАЛЕЖНОЇ ПЕРЕВІРКИ КЛІЄНТА)

1. Агенти з нерухомості повинні виконувати вимоги Рекомендації 10 в частині покупців і продавців нерухомості.
2. Казино повинні виконувати вимоги Рекомендації 10, в тому числі здійснювати ідентифікацію та перевірку особи клієнтів, коли їх клієнти залучені до фінансової операції на суму яка дорівнює або перевищує \$/€ 3,000. Проведення ідентифікації клієнта при вході в казино може бути, але це не обов'язково, достатнім. Країни повинні встановити вимогу до казино забезпечувати можливість пов'язати інформацію належної перевірки клієнта про конкретного клієнта з операцією, яку цей клієнт здійснює в казино.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 23**ВНУП: ІНШІ ЗАХОДИ**

Вимоги, викладені в Рекомендаціях 18-21, застосовуються до всіх ВНУП наступним чином:

- (a) необхідно зобов'язати адвокатів, нотаріусів, інших незалежних експертів з правових питань та бухгалтерів повідомляти про підозрілі операції, коли вони задіяні у фінансовій операції від імені або за дорученням клієнта, стосовно діяльності, зазначеної в Рекомендації 22 (d). Країнам настійно рекомендується розширити дію вимоги щодо направлення повідомлень на решту професійної діяльності бухгалтерів, включаючи аудит.
- (b) необхідно зобов'язати торговців дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням повідомляти про підозрілі операції, коли вони здійснюють будь-які готівкові операції з клієнтами на суму, що дорівнює або перевищує відповідний визначений поріг.
- (c) необхідно зобов'язати надавачів послуг трастів та компаній, повідомляти про підозрілі операції клієнта, коли вони від імені або за дорученням клієнта залучені до операцій стосовно діяльності, зазначеної в Рекомендації 22 (e).

Основні Критерії

23.1. Вимоги до звітування про підозрілі операції, викладені в Рекомендації 20, повинні застосовуватись до всіх визначених нефінансових установ та професій наступним чином:

- (a) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери¹¹⁴, коли, від імені чи за дорученням клієнта, вони залучені до фінансової операції, стосовно діяльності, зазначеної в Рекомендації 22.1(d).¹¹⁵
- (b) Торговці дорогоцінними металами чи дорогоцінним камінням, коли вони залучені до готівкової операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує 15,000 доларів США/євро.
- (c) Надавачі послуг трастів та компаній, коли, від імені чи за дорученням клієнта вони залучені до операції стосовно діяльності, зазначеної в критерії 22.1(e).

23.2. У випадках, зазначених у критерії 23.1, ВНУП повинні відповідати вимогам проведення внутрішнього контролю, визначених у Рекомендації 18.

¹¹⁴ Від адвокатів, нотаріусів, інших незалежних експертів з правових питань та бухгалтерів, які діють в якості незалежних експертів з правових питань не вимагається звітувати про підозрілі операції, якщо відповідна інформація була отримана за умов, що підлягають професійній таємниці чи привілею експерта з правових питань. Кожній країні необхідно визначити підстави, які підпадуть під привілей експерта з правових питань чи професійну таємницю. Зазвичай це включатиме інформацію, яку адвокати, нотаріуси чи інші незалежні експерти з правових питань отримують від чи через одного із своїх клієнтів: (a) під час встановлення юридичного статусу свого клієнта, чи (b) при виконанні свого завдання щодо відстоювання чи представлення цього клієнта у ході судових, адміністративних, арбітражних чи посередницьких процедур.

¹¹⁵ Якщо країни дозволяють адвокатам, нотаріусам, іншим незалежним експертам з правових питань та бухгалтерам направляти повідомлення про підозрілі операції відповідним саморегульованим органам, повинні існувати форми співробітництва між такими органами та ПФР.

23.3. У випадках, зазначених у критерії 23.1, ВНУП повинні відповідати вимогам для високоризикових країн, визначених у Рекомендації 19.

23.4. У випадках, зазначених у критерії 23.1, ВНУП повинні відповідати вимогам щодо розголошення та конфіденційності, визначених у Рекомендації 21¹¹⁶.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 23 (ВНУП: ІНШІ ЗАХОДИ)

1. Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, які діють як незалежні експерти з правових питань, не зобов'язані повідомляти про підозрілі операції, якщо відповідна інформація була отримана за обставин, коли така інформація підлягає професійній таємниці або правовий привілей.
2. Кожна країна визначає питання, які підпадають під збереження професійної таємниці або правовий привілей. Це, як правило, поширюється на інформацію, яку адвокати, нотаріуси та інші незалежні експерти з правових питань отримують або здобувають від одного зі своїх клієнтів: (а) в ході з'ясування правового становища своїх клієнтів, або (б) при виконанні їх завдань щодо захисту або представлення цього клієнта в, або щодо судових, адміністративних, арбітражних або посередницьких проваджень.
3. Країни можуть дозволити адвокатам, нотаріусам, іншим незалежним експертам з правових питань та бухгалтерам направляти повідомлення про підозрілі операції у відповідні саморегульвні організації, за умови наявності відповідних форм співробітництва між цими організаціями та ПФР.
4. Коли адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, які діють як незалежні експерти з правових питань, прагнуть відмовити клієнта від провадження незаконної діяльності, то це не є розголошенням інформації.

¹¹⁶ Якщо адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, які діють в якості незалежних експертів з правових питань намагаються відмовити клієнта від провадження незаконної діяльності, то це не є розголошенням інформації.

Е. ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 24

ПРОЗОРИСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ¹¹⁷

Країни повинні вживати заходів для запобігання незаконному використанню юридичних осіб з метою відмивання доходів або фінансування тероризму. Країни мають забезпечити наявність адекватної, точної та своєчасної інформації про бенефіціарну власність та контроль юридичних осіб, яку або доступ до якої можуть оперативно отримати компетентні органи. Зокрема, країни, де існують юридичні особи, які мають право випускати акції на пред'явника або варанти на пред'явника, або де дозволяються номінальні держателі або номінальні директори, повинні вживати ефективних заходів для забезпечення того, щоб вони не використовувались з метою відмивання коштів або фінансування тероризму. Країни повинні розглянути питання щодо заходів спрощення доступу до інформації про бенефіціарну власність та контроль для фінансових установ та ВНУП, які взяли на себе зобов'язання згідно Рекомендацій 10 та 22.

Основні Критерії

- 24.1 Країни повинні запроваджувати механізми з метою встановлення та опису: (а) різних типів, форм та основних рис юридичних осіб країни; та (б) процеси створення таких юридичних осіб, та отримання і реєстрації основної інформації та інформації про бенефіціарну власність; а також повинні робити цю інформацію публічною.
- 24.2 Країни повинні здійснювати оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з усіма видами юридичної особи, створених в країні.

Основна інформація

- 24.3 Країни повинні вимагати, щоб усі компанії, створені в країні були внесені в реєстр компаній із зазначенням назви компанії, підтвердженням реєстрації, юридичною формою та статусом, юридичною адресою, основними регуляторними повноваженнями, та переліком керівників. Ця інформація повинна бути публічною.
- 24.4 Компанії повинні зберігати інформацію, зазначену в критерії 24.3, а також вести реєстр своїх акціонерів чи членів¹¹⁸, який має містити кількість акцій кожного акціонера та

¹¹⁷ *Експерти* з оцінки повинні розглядати застосування усіх критеріїв до усіх відповідних типів юридичних осіб. Спосіб, в який ці вимоги виконуються може змінюватись відповідно до виду задіяної юридичної особи:

1. *Компанії* – заходи, які вимагаються Рекомендацією 24, викладені з окремим посиланням на компанії.
2. *Організація, установа, та товариство з обмеженою відповідальністю* – країни повинні вживати однакових заходів та встановлювати однакові вимоги, які встановлюються до компаній, враховуючи їх різні форми та структури.
3. *Інші типи юридичних осіб* – країни повинні враховувати різні форми та структури інших юридичних осіб, та рівнів ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з кожним типом юридичної особи, з огляду на досягнення відповідних рівнів прозорості. Щонайменше, усі юридичні особи повинні забезпечити, щоб подібні типи основної інформації фіксувалися.

¹¹⁸ Реєстр акціонерів та членів може вестись самою компанією чи третьою стороною під відповідальність компанії.

категорії акцій (включаючи характер пов'язаних прав голосу). Ця інформація повинна зберігатись країною за місцем розташування, зазначеним у реєстрі компанії.¹¹⁹

24.5 Країни повинні запроваджувати механізми, які забезпечать, що інформація, зазначена в критерії 24.3 та 24.4 є точною та вчасно оновлюється.

Інформація про бенефіціарну власність

24.6 Країни повинні використовувати один або більше наступних механізмів для забезпечення того, що така інформація про бенефіціарну власність компанії отримується цією компанією та є доступною за зазначеним місцем розташування в їх країні; чи може бути вчасно визначена компетентним органом іншим шляхом:

- (a) вимагаючи від компаній чи реєстрів компаній отримувати та володіти оновленою інформацією щодо бенефіціарної власності компанії;
- (b) вимагаючи від компаній вживати обґрунтованих заходів для отримання та володіння оновленою інформацією щодо бенефіціарної власності компанії;
- (c) використання існуючої інформації, включаючи: (i) інформацію, отриману фінансовими установами та/чи ВНУП, відповідно до Рекомендації 10 та 22; (ii) інформацію інших компетентних органів щодо юридичної та бенефіціарної власності компаній; (iii) інформацію, якою володіє компанія, як зазначено вище в критерії 24.3; та (iv) наявну інформацію про компанії, занесену до списку фондової біржі, де вимоги щодо розкриття інформації забезпечують достатню прозорість бенефіціарної власності.

24.7 Країни повинні вимагати, щоб інформація про бенефіціарного власника була максимально точною та актуальною.

24.8 Країни повинні забезпечити, щоб компанії повною мірою співпрацювали з компетентними органами щодо визначення бенефіціарного власника шляхом:

- a) вимоги, щоб одна або більше фізичних осіб-резидентів в країні були уповноважені компанією¹²⁰, та звітували компетентним органам щодо надання усієї основної інформації та наявної інформації про бенефіціарну власність, та надання додаткового сприяння органам; та/чи
- b) вимоги, щоб усі ВНУП в країні були уповноважені компанією, та звітували компетентним органам щодо надання усієї основної інформації та наявної інформації про бенефіціарну власність, та надання додаткового сприяння органам; та/чи
- c) вжиття інших заходів, що підлягають порівнянню, спеціально визначених країною.

24.9 Від усіх осіб, органів та установ, зазначених вище, а також компанії як такої (чи її адміністраторів, ліквідаторів чи інших осіб, задіяних до ліквідації компанії), вимагається зберігати інформацію та вести відповідну документацію принаймні п'ять років з дати ліквідації компанії чи припинення існування іншим чином, чи протягом п'яти років з дати, коли компанія припинила бути клієнтом професійного посередника чи фінансової установи.

¹¹⁹ У випадках, коли компанія чи реєстр компанії містить інформацію про бенефіціарну власність в межах країни, реєстр акціонерів та членів не зобов'язаний бути в країні, якщо компанія може надати цю інформацію на запит оперативним шляхом.

¹²⁰ Члени правління компанії чи високопосадовці можуть не мати потреби в отриманні окремих повноважень від компанії.

Інші вимоги

- 24.10 Компетентні органи, та, зокрема, правоохоронні органи повинні мати усі необхідні повноваження на отримання вчасного доступу до основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, якою володіють відповідні сторони.
- 24.11 Країни, які мають юридичних осіб, здатних випускати акції на пред'явника чи варанти на пред'явника, повинні застосовувати один чи більше наступних механізмів для забезпечення того, що вони не використовуються для відмивання коштів чи фінансування тероризму:
- (a) заборона випуску акцій на пред'явника та варантів на пред'явника;
 - (b) конвертування акцій на пред'явника та варантів на пред'явника в зареєстровані акції чи варанти на пред'явника (наприклад, шляхом дематеріалізації) або
 - (c) заморожування акцій на пред'явника та варантів на пред'явника шляхом вимагання від них бути у розпорядженні регульованої фінансової установи чи професійного посередника; чи
 - (d) вимагання від акціонерів з контрольною часткою акцій повідомляти компанію, а від компанії – фіксувати їх ідентифікаційні дані; чи
 - (e) застосування інших механізмів, визначених країною.
- 24.12 Країни, які мають юридичних осіб, здатних мати номінальні акції та номінальних директорів, повинні застосовувати один чи більше наступних механізмів для забезпечення того, що ними не зловживають, а саме:
- (a) вимоги від номінальних акціонерів та директорів повідомляти компанії чи відповідному реєстратору про особу, яка їх призначила, та вносити таку інформацію до реєстру; чи
 - (b) вимоги від номінальних акціонерів та директорів мати ліцензію, запису їх номінального статусу в реєстри компанії, зберігати інформацію, яка встановлює особу, яка їх призначила та надавати таку інформацію компетентним органам на запит; чи
 - (c) застосування інших механізмів, визначених країною.
- 24.13 Повинна існувати відповідальність, а також пропорційні та переконливі санкції для юридичної та фізичної особи, яка не дотримується вимог.
- 24.14 Країни повинні швидко здійснювати міжнародне співробітництво щодо основної інформації та інформації про бенефіціарну власність на основі, інформації викладеної у Рекомендаціях 37 та 40. Це повинно включати:
- (a) сприяння надання доступу іноземним компетентним органам до основної інформації, яка міститься в реєстрах компаній;
 - (b) обмін інформацією щодо акціонерів; та
 - (c) використання слідчих повноважень їх компетентних органів, згідно з їх національним законодавством, для одержання інформації про бенефіціарну власність від імені компетентних органів іноземних країн.
- 24.15 Країни повинні здійснювати моніторинг якості допомоги, яку вони одержують від інших країн у відповідь на запит про надання основної інформації та інформації про

бенефіціарну власність або запитів про надання допомоги у визначенні місця розташування бенефіціарних власників, що проживають (функціонують) за кордоном.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 24 (ПРОЗОРІСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ)

1. Компетентні органи повинні мати можливість вчасно одержувати або мати доступ до належної, чіткої та поточної інформації про бенефіціарну власність та контроль над компаніями та іншими юридичними особами (інформації про бенефіціарну власність¹²¹), заснованих¹²² у країні. Країни можуть обрати механізми, які вони вважають надійними з точки зору досягнення цієї мети, хоча вони також повинні дотримуватися мінімальних вимог, що встановлені нижче. Також дуже ймовірним є те, що країнам потрібно буде застосовувати комбінацію механізмів з метою досягнення мети.
2. Як частина процедури забезпечення належної прозорості щодо юридичних осіб країни повинні мати механізми, що:
 - (a) визначають та описують різні види, форми та основні ознаки юридичних осіб у країні.
 - (b) визначають та описують процедури для: (i) створення цих юридичних осіб; та (ii) одержання та збереження основної інформації та інформації про бенефіціарну власність;
 - (c) оприлюднюють вищезазначену інформацію; та
 - (d) оцінюють ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язані з різними видами юридичних осіб, заснованих у країні.

A. ОСНОВНА ІНФОРМАЦІЯ

3. З метою визначення бенефіціарних власників компанії, компетентним органам потрібна буде певна основна інформація про компанію, яка, як мінімум, включатиме інформацію про право власності та структуру управління компанією. Це включатиме інформацію про статус та повноваження компанії, її акціонерів та директорів.
4. Усі компанії, засновані в країні, повинні бути зареєстровані в реєстрі компаній¹²³. Яка б комбінація механізмів не застосовувалася для одержання та збереження інформації про бенефіціарну власність (дивіться розділ B), є перелік основної інформації про компанію, який повинен бути одержаний та збережений компанією¹²⁴, що є необхідною передумовою. Мінімальна основна інформація, яка повинна бути одержана та збережена компанією, включає:
 - (a) найменування компанії, підтвердження створення юридичної особи, правова форма та статус, адреса зареєстрованого офісу, основні повноваження з

¹²¹ Інформація про бенефіціарну власність юридичних осіб – це інформація, зазначена у Пояснювальній записці до Рекомендації 10, пункт 5 (b) (i). Власники контрольних пакетів акцій, про які зазначено у пункті 5 (b) (i) Пояснювальної записки до Рекомендації 10 можуть ґрунтуватися на пороговому значенні, наприклад будь-яка особа, яка володіє більше ніж визначеним відсотком компанії (наприклад, 25 %).

¹²² Посилання на заснування юридичної особи включає реєстрацію компаній чи будь-який інший механізм, що застосовується.

¹²³ «Реєстр компаній» означає реєстр в країні компаній, оформлених як юридичні особи або які одержали ліцензію у цій країні або щодо яких ведеться постійний облік установою, що здійснює реєстрацію юридичної особи.

¹²⁴ Інформація може бути збережена самостійно компанією або третьою стороною під відповідальність компанії.

регулювання (наприклад меморандум або статут), список директорів; та

(b) реєстр її акціонерів або членів, що містить імена акціонерів та членів, а також кількість акцій, якими володіє кожен акціонер¹²⁵, та категорії акцій (включаючи характер пов'язаних прав голосу).

5. Реєстр компаній повинен зберігати усю основну інформацію, викладену у пункті 4 (a).
6. Компанія повинна вести облік основної інформації, викладеної у пункті 4 (b), в межах країни у своєму зареєстрованому офісі або в іншому місці, внесеному до реєстру компаній. Однак, якщо компанія або реєстр компаній має інформацію про бенефіціарну власність в межах країни, тоді в країні не обов'язково повинен бути реєстр акціонерів за умови, що компанія може швидко надати таку інформацію на запит.

V. ІНФОРМАЦІЯ ПРО БЕНЕФІЦІАРНУ ВЛАСНІСТЬ

7. Країни повинні забезпечити, щоб: (a) інформація про бенефіціарну власність компанії могла одержуватися цією компанією та була наявна у спеціальному місці у цих країнах; або (b) існували механізми, які б дозволяли вчасно визначити бенефіціарну власність компанії компетентним органом.
8. З метою додержання вимог, викладених у пункті 7, країни повинні застосовувати один або більше з наступних механізмів:
 - (a) встановлення вимоги до компаній або реєстрів компаній одержувати та оновлювати інформацію про бенефіціарну власність компанії;
 - (b) встановлення вимоги до компаній вживати розумних заходів¹²⁶ для одержання та оновлення інформації про бенефіціарну власність компанії;
 - (c) використання існуючої інформації, включаючи: (i) інформацію, одержану фінансовими установами та/або ВНУП, згідно з Рекомендаціями 10 та 22¹²⁷; (ii) інформацію, якою володіють інші компетентні органи про юридичну та бенефіціарну власність компаній (наприклад, реєстри компаній, податкові органи, фінансові або інші регуляторні органи); (iii) інформацію, якою володіє компанія згідно з вимогами, викладеними у розділі А; та (iv) наявну інформацію про компанії, зареєстровані на фондовій біржі у випадку, якщо правила щодо розкриття інформації (встановлені фондовою біржею або нормативно-правовими актами чи законами) містять вимоги щодо забезпечення належної прозорості бенефіціарної власності.
9. Незалежно від того, який із вищезазначених механізмів використовується, країни повинні забезпечити, щоб компанії якомога тісніше співпрацювали з компетентними органами при визначенні бенефіціарного власника. Це повинно включати:
 - (a) встановлення вимоги, щоб одна або більше фізичних осіб, що проживають у країні, були уповноважені компанією¹²⁸ та були відповідальними перед компетентними органами надавати усю основну інформацію та наявну інформацію про бенефіціарну власність, а також в подальшому надавати допомогу цим органам;

¹²⁵ Це стосується номінального власника усіх зареєстрованих акцій.

¹²⁶ Заходи, що вживаються, повинні бути пропорційними рівню ризику або складності структури власності компанії або природі акціонерів, які володіють контрольним пакетом акцій.

¹²⁷ Країни повинні бути спроможними вчасно визначати, чи має компанія рахунок у фінансовій установі в межах країни.

¹²⁸ Члени ради правління компанії або вище керівництво може не потребувати спеціального дозволу компанії.

та/або

- (b) встановлення вимоги, щоб визначена нефінансова установа або професія у країні була уповноважена компанією та була відповідальною перед компетентними органами надавати усю основну інформацію та наявну інформацію про бенефіціарну власність, а також в подальшому надавати допомогу органам; та/або
 - (c) інші аналогічні заходи, спеціально визначені країною, що можуть ефективно посилити співробітництво.
10. Усі вищезазначені особи, органи та установи і власне сама компанія (або її адміністратори, ліквідатори або інші особи, залучені до ліквідації компанії), повинні вести облік інформації та пов'язаних даних принаймні п'ять років з дати ліквідації компанії або з дати іншого способу припинення існування компанії, або п'ять років з дати, з якої компанія перестала бути клієнтом професійного посередника або фінансової установи.

С. ВЧАСНИЙ ДОСТУП ДО АКТУАЛЬНОЇ ТА ТОЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

11. Країни повинні мати механізми, які б забезпечили, що основна інформація, включаючи інформацію, внесену до реєстру компаній, є точною та вчасно оновлюється. Країни повинні встановити вимогу, щоб будь-яка наявна інформація, зазначена у пункті 7, є точною, актуальною та постійно оновлюється. Крім того, інформація повинна оновлюватися протягом розумного періоду після виникнення будь-яких змін.
12. Компетентні органи, особливо правоохоронні органи, повинні мати усі необхідні повноваження, щоб бути спроможними одержувати вчасний доступ до основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, якою володіють відповідні сторони.
13. Країни повинні встановити вимогу до реєстрів компаній сприяти у наданні вчасного доступу фінансовим установам, ВНУП або компетентним органам інших країн до публічної інформації, якою вони володіють, та, як мінімум, до інформації, зазначеної у пункті 4 (а). Країни повинні розглянути можливість сприяння у наданні вчасного доступу фінансовим установам та ВНУП до інформації, зазначеної у пункті 4 (b).

Д. ПЕРЕШКОДИ ДЛЯ ПРОЗОРОСТІ

14. Країни повинні вживати заходів для запобігання незаконному використанню акцій на пред'явника або варантів на акції на пред'явника, наприклад шляхом застосування одного або більше з наступних механізмів: (а) їх заборона; (b) їх конвертування у зареєстровані акції або варанти на акції (наприклад шляхом дематеріалізації); (c) їх блокування шляхом встановлення вимоги, щоб їх держателем була лише регульована фінансова установа або професійний посередник; або (d) встановлення вимоги до акціонерів з контрольною часткою повідомляти компанію, а також вимоги до компанії зберігати дані про особу таких акціонерів.
15. Країни повинні вжити заходів для запобігання незаконному використанню номінальних акцій та номінальних директорів, наприклад, шляхом застосування одного або більше з наступних механізмів: (а) встановлення вимоги до номінальних акціонерів та директорів розкрити особу номінатора компанії або будь-якому відповідному реєстратору, і ця інформація повинна бути внесена до відповідного реєстру; або (b) встановлення вимоги до номінальних акціонерів та директорів одержати ліцензію, щоб їх статус номінального акціонера був внесений до реєстрів компаній, а реєстри, у свою чергу, повинні зберігати інформацію про особу номінатора, а також надавати цю інформацію на запит компетентних органів.

E. ІНШІ ЮРИДИЧНІ ОСОБИ

16. Стосовно фондів, установ та товариств з обмеженою відповідальністю, країни повинні вжити аналогічних заходів та встановити аналогічні вимоги, що встановлені для компаній, беручи до уваги їх різні форми та структури.
17. Стосовно інших видів юридичних осіб, країни повинні враховувати різні форми та структури тих інших юридичних осіб, а також рівень ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з кожним видом юридичної особи, з метою досягнення відповідного рівня прозорості. Як мінімум, країни повинні забезпечити, щоб вівся облік аналогічних видів основної інформації, щоб вона була точною та актуальною, а також до неї надавався вчасний доступ компетентних органів. Країни повинні переглянути ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язані з такими іншими юридичними особами, та, ґрунтуючись на рівні ризику, визначити для таких юридичних осіб заходи, що повинні бути вжиті для забезпечення вчасного доступу компетентних органів до належної, точної та актуальної інформації про бенефіціарну власність.

F. ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА САНКЦІЇ

18. Повинна бути чітко встановлена відповідальність за додержання вимог цієї Пояснювальної записки, а також правова відповідальність та ефективні, пропорційні та переконливі санкції до будь-якої юридичної або фізичної особи, яка належним чином не додержується вимог.

G. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

19. Країни повинні швидко, конструктивно та ефективно здійснювати міжнародне співробітництво щодо основної інформації та інформації про бенефіціарну власність на правових підставах, викладених у Рекомендаціях 37 та 40. Це включає (а) сприяння надання доступу іноземних компетентних органів до основної інформації, якою володіють реєстри компаній; (b) обмін інформацією щодо акціонерів; та (c) використання їх повноважень, згідно з національним законодавством, для одержання інформації про бенефіціарну власність від імені компетентних органів іноземних країн. Країни повинні здійснювати моніторинг якості допомоги, яку вони одержують від інших країн у відповідь на запит про надання основної інформації та інформації про бенефіціарну власність або запитів про надання допомоги у визначенні місця розташування бенефіціарних власників, що проживають (функціонують) за кордоном.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 25**ПРОЗОРІСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ¹²⁹**

Країни повинні вживати заходів для запобігання незаконному використанню правових утворень з метою відмивання доходів або фінансування тероризму. Зокрема, країни повинні забезпечити наявність адекватної, точної та своєчасної інформації про трасти, зокрема інформацію про засновників, довірених осіб та бенефіціарів, яку компетентні органи можуть своєчасно отримати або до якої вони можуть мати своєчасний доступ. Країни повинні розглянути питання щодо заходів спрощення доступу до інформації про бенефіціарну власність та контроль для фінансових установ та ВНУП, які взяли на себе зобов'язання згідно Рекомендацій 10 та 22.

Основні Критерії

25.1 Країни повинні встановити вимогу до:

- a) довірчих власників (довірених осіб) будь-якого трасту, утвореного за згодою сторін, що регулюється відповідно до їх законодавства¹³⁰ одержувати та зберігати належну, точну та актуальну інформацію про особу засновника трасту, довіреної(их) особи (осіб), піклувальника (якщо такий є), бенефіціарів або клас бенефіціарів, а також будь-яку іншу фізичну особу, яка здійснює остаточний ефективний контроль над трастом.
- b) довірчих власників (довірених осіб) трасту, що регулюється відповідно до їх законодавства, зберігати основну інформацію про інших регульованих агентів, а також надавачів послуг трасту, включаючи інвестиційних радників або менеджерів, бухгалтерів та радників з податкових питань; та
- c) професійних довірчих власників (довірених осіб) вести облік такої інформації, принаймні п'ять років після закінчення терміну ділових відносин з трастом.

25.2 Країни повинні встановити вимогу, щоб будь-яка інформація, якою володіють відповідно до цієї Рекомендації, була точною та регулярно оновлювалася.

¹²⁹ Заходи, передбачені Рекомендацією 25 встановлюються з конкретним посиланням на трасти. Це має бути зрозумілим як посилання на довірчі фонди/трасти, утворені за згодою сторін (як зазначено в Глосарії). Відносно інших типів правових утворень з однаковою структурою чи функціями, країни повинні вживати однакових заходів до тих установ, які виступають трастами з огляду на досягнення однакових рівнів прозорості. Принаймні, країни повинні забезпечити, що інформація подібна до інформації щодо трастів повинна зберігатись та бути точною і оновленою, а також бути своєчасно доступною для компетентних органів.

При розгляді прикладів, що містяться в Глосарії щодо правового утворення, оцінювачам нагадують, що наведені приклади не повинні розглядатися як остаточні. Оцінювачі повинні посилатися на терміни Глосарію "траст та довірена особа", які посилаються на Статтю 2 Гаазької Конвенції про право, що застосовується до трастів, та їхнє визнання при визначенні того, чи правове утворення має схожу структуру або функцію, подібну до трасту, і тому належить до сфери застосування Рекомендації 25, незалежно від того, чи країна називає правове утворення з використанням такої ж термінології. Якщо країна не застосовує відповідні зобов'язання щодо Рекомендації 25 для довірених осіб (або тих, що виконують подібну функцію стосовно інших правових утворень), оцінювачі повинні підтвердити, чи відповідають такі винятки критерію 1.6.

¹³⁰ Від країн не вимагається надавати трастам правового визнання. Країнам необхідно не включати вимоги критеріїв 25.1; 25.2; 25.3 та 25.4 в законодавство, за умови, що для довірчих власників (довірених осіб) існують відповідні зобов'язання (напр., шляхом загального права чи прецедентного права).

- 25.3 Усі країни повинні вжити заходів, щоб забезпечити розкриття довірчими власниками (довіреними особами) свого статусу фінансовим установам та ВНУП у випадку встановлення ними в якості довіреної особи ділових відносин або проведення разової операції, що перевищує визначений поріг.
- 25.4 Закон чи правозастосовні заходи не повинні перешкоджати довірчим власникам надавати компетентним органам будь-яку інформацію, що стосується трасту¹³¹, чи надавати фінансовим установам та ВНУП на запит інформацію про бенефіціарного власника та активи трасту, якими вони володіють та управляють відповідно до умов ділових відносин.
- 25.5 Компетентні органи, зокрема правоохоронні органи, повинні мати усі повноваження, необхідні для одержання вчасного доступу до інформації, якою володіють довірчі власники (довірені особи) та інші сторони, особливо інформації, якою володіють фінансові установи та ВНУП щодо: (а) бенефіціарної власності; (б) місця проживання довірчого власника (довіреної особи); та (с) будь-яких активів, якою володіє або управляє фінансова установа або ВНУП та пов'язаних з будь-якими довірчими власниками (довіреними особами), з якими вони мають ділові відносини або для яких вони проводять разову операцію.
- 25.6 Країни повинні швидко здійснювати міжнародне співробітництво щодо інформації, включаючи інформацію про бенефіціарну власність, трасти та інші правові утворення на підставі, зазначеній у Рекомендаціях 37 та 40. Це повинно включати:
- (а) сприяння у наданні доступу іноземним компетентним органам до будь-якої інформації, яка міститься в реєстрах або інших національних органах;
 - (б) здійснення обміну наявною у національних органів інформацією щодо трастів та інших правових утворень; та
 - (с) використання слідчих повноважень компетентних органів, згідно з національним законодавством, з метою одержання інформації про бенефіціарну власність від імені іноземних компетентних органів.
- 25.7 Країни повинні забезпечити, що довірчі власники (довірені особи) (а) несуть відповідальність за невиконання своїх обов'язків; чи (в) існують пропорційні та переконливі санкції - кримінальні, цивільні або адміністративні, за їх недодержання¹³².
- 25.8 Країни повинні забезпечити наявність пропорційних та переконливих санкцій – кримінальних, цивільних або адміністративних, за ненадання компетентним органам вчасного доступу до інформації щодо трасту, зазначеній у критерії 25.1.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 25 (ПРОЗОРІСТЬ ТА БЕНЕФІЦІАРНА ВЛАСНІСТЬ ПРАВОВИХ УТВОРЕНЬ)

1. Країни повинні встановити вимогу до довірчих власників (довірені особи) будь-якого трасту, що регулюється відповідно до їх законодавства щодо одержання та збереження належної, точної та актуальної інформації про бенефіціарну власність стосовно трасту. Це повинно включати інформацію про особу засновника трасту, довіреної(их) особи (осіб),

¹³¹ Національні компетентні органи чи відповідні компетентні органи іншої країни згідно з відповідним запитом про міжнародне співробітництво.

¹³² Це не впливає на вимоги щодо застосування пропорційних чи переконливих санкцій за не виконання вимог Рекомендацій.

захисника (якщо такий є), бенефіціарів або клас бенефіціарів, а також будь-яку іншу фізичну особу, яка здійснює остаточний ефективний контроль над трастом. Країни повинні також встановити вимогу до довірчих власників (довірених осіб) будь-якого трасту, що регулюється відповідно до їх законодавства, зберігати основну інформацію про інших регульованих агентів, а також надавачів послуг трасту, включаючи інвестиційних радників або менеджерів, бухгалтерів та радників з податкових питань.

2. Усі країни повинні вжити заходів, щоб забезпечити розкриття довірчими власниками (довіреними особами) свого статусу фінансовим установам та ВНУП у випадку встановлення ними в якості довіреної особи ділових відносин або проведення разової операції, що перевищує визначений поріг. Закони або інші нормативно-правові акти не повинні перешкоджати довірчим власникам (довіреним особам) надавати компетентним органам будь-яку інформацію, що стосується трасту¹³³; надавати фінансовим установам та ВНУП, на запит, інформацію про бенефіціарну власність та активи трасту, які зберігаються та управляються згідно з умовами ділових відносин.
3. Країни заохочуються до забезпечення, щоб інші відповідні органи, фізичні та юридичні особи зберігали інформацію щодо усіх трастів, з якими у них встановлені відносини. Потенційними джерелами інформації щодо трастів, довірчих власників (довірених осіб) та активах трастів є:
 - (a) реєстри (наприклад, центральний реєстр трастів або активів трасту), або реєстр активів, таких як: земельні ділянки, майно, транспортні засоби, акції або інші активи.
 - (b) інші компетентні органи, які володіють інформацією щодо трастів та довірчих власників (довірених осіб) (наприклад, податкові органи, які збирають інформацію щодо активів та доходів, що мають відношення до трастів).
 - (c) інші агенти та надавачі послуг трасту, включаючи інвестиційних радників або менеджерів, юристів або надавачів послуг трасту та компанії.
4. Компетентні органи, та зокрема правоохоронні органи, повинні мати усі повноваження, необхідні для одержання вчасного доступу до інформації, якою володіють довірчі власники (довірені особи) та інші сторони, особливо інформації, якою володіють фінансові установи та ВНУП щодо: (a) бенефіціарної власності; (b) місця проживання довірчого власника (довіреної особи); та (c) будь-яких активів, якою володіє або управляє фінансова установа або ВНУП відносно будь-яких довірчих власників (довірених осіб), з якими вони мають ділові відносини, або для яких вони проводять разову операцію.
5. Професійні довірчі власники (довірені особи) повинні бути зобов'язані вести облік інформації, зазначеної у пункті 1, принаймні п'ять років після закінчення терміну ділових відносин з трастом. Країни заохочуються до встановлення вимоги до непрофесійних довірчих власників (довірених осіб) та інших органів, фізичних та юридичних осіб, зазначених у пункті 3, вести облік інформації принаймні п'ять років.
6. Країни повинні встановити вимогу, щоб будь-яка інформація, якою володіють відповідно до пункту 1, повинна бути точною, актуальною та якомога частіше оновлювалася. Крім того, інформація повинна оновлюватися у розумний період після виникнення будь-яких змін.

¹³³ Національним компетентним органам або відповідним компетентним органам іноземної країни за відповідним запитом щодо міжнародного співробітництва.

7. Країни повинні розглянути заходи, які б сприяли доступу до будь-якої інформації щодо трастів, якою володіють інші органи, фізичні або юридичні особи, зазначені у пункті 3, фінансовим установам та ВНУП, що виконують вимоги, викладені у Рекомендації 10 та 22.
8. У контексті цієї Рекомендації, країни не зобов'язані забезпечувати правове визнання трастів. Країнам не потрібно включати вимоги пунктів 1, 2 та 6 до законодавства за умови, що існують відповідні ефективні зобов'язання для довірчих власників (довіренних осіб) (наприклад, загальне або прецедентне право).

Інші правові утворення

9. Стосовно інших видів правових утворень, що мають аналогічну структуру або функції, країни повинні вжити заходів аналогічних заходам, що вимагаються для трастів, з метою досягнення аналогічного рівня прозорості. Як мінімум, країни повинні забезпечити, щоб вівся облік інформації, аналогічної вищезазначеній інформації щодо трастів, щоб вона була точною та актуальною, а також щоб компетентним органам надавався вчасний доступ до неї.

Міжнародне співробітництво

10. Країни повинні швидко, конструктивно та ефективно здійснювати міжнародне співробітництво щодо інформації, включаючи інформацію про бенефіціарну власність, трасти та інші правові утворення на підставі, зазначеній у Рекомендаціях 37 та 40. Це повинно включати (а) сприяння у наданні доступу іноземним компетентним органам до будь-якої інформації, якою володіють реєстри або інші національні органи; (б) здійснення обміну наявною у національних органів інформацією щодо трастів та інших правових утворень; та (с) використання повноважень компетентних органів, згідно з національним законодавством, з метою одержання інформації про бенефіціарну власність від імені іноземних компетентних органів.

Правова відповідальність та санкції

11. Країни повинні забезпечити існування чіткої відповідальності за додержання вимог цієї Пояснювальної записки; а довірчі власники (довірені особи) повинні нести правову відповідальність за невиконання своїх обов'язків, встановлених з метою додержання зобов'язань у пунктах 1, 2, 6 та (за необхідності) 5; а також забезпечити застосування ефективних, пропорційних та переконливих санкцій, кримінальних, цивільних або адміністративних, за їх недодержання¹³⁴. Країни повинні забезпечити застосування ефективних, пропорційних та переконливих санкцій, кримінальних, цивільних або адміністративних, за ненадання компетентним органам вчасного доступу до інформації щодо трасту, зазначеній у пунктах 1 та 5.

¹³⁴ Це не впливає на вимоги щодо застосування ефективних, пропорційних та переконливих санкцій за недодержання інших вимог Рекомендацій.

Г. ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ, ТА ІНШІ ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАХОДИ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 26

РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ

Країни мають забезпечити, щоб фінансові установи підлягали адекватному регулюванню і нагляду та ефективно впроваджували рекомендації FATF. Компетентні органи або наглядові органи повинні вживати необхідних правових або регуляторних заходів, щоб запобігти ситуації, коли злочинці або їхні співучасники стають власниками або бенефіціарними власниками значної або контрольної частки акцій фінансової установи, або виконують управлінську функцію у фінансовій установі. Країни не повинні затверджувати створення або продовження здійснення діяльності банків-оболонок.

Щодо фінансових установ, які підпадають під дію основних принципів, необхідно застосовувати регуляторні та наглядові заходи, які застосовуються в цілях обачливості, і які також стосуються боротьби з відмиванням доходів та фінансуванням тероризму, в такому порядку, як це здійснюється для цілей боротьби з відмиванням доходів і фінансуванням тероризму. Ці заходи повинні містити застосування консолідованого групового нагляду з метою протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму.

Інші фінансові установи повинні отримати ліцензію або зареєструватися і підпадати під адекватне регулювання, та бути об'єктом нагляду або моніторингу в цілях протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму, зважаючи на ризик відмивання коштів або фінансування тероризму у відповідному секторі. Щонайменше, установи, що надають послуги з переказу коштів чи цінностей, або розмінювання грошей чи обміну валюти, повинні отримати ліцензію або зареєструватися, і бути об'єктом ефективної системи моніторингу та забезпечувати дотримання національних вимог в сфері боротьби з відмиванням доходів та фінансуванням тероризму.

Основні Критерії

26.1 Країни повинні визначити одного або більше наглядових органів, відповідальних за регулювання та нагляд (чи моніторинг) за виконанням фінансовими установами вимог у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

Вихід на ринок

26.2 Фінансові установи, які підпадають під дію основних принципів, повинні зареєструватися. Інші фінансові установи, включаючи ті, які надають послуги з переказу коштів чи цінностей, чи послуги з розмінювання грошей або обміну валют, повинні отримати ліцензію або зареєструватися. Країни не повинні дозволяти створення або продовження здійснення діяльності банків-оболонок.

26.3 Компетентні органи чи фінансові наглядові органи повинні вжити необхідних правових або регуляторних заходів, щоб запобігти злочинцям чи їх спільникам володіти (чи стати бенефіціарним власником) значною або контрольною часткою, або виконувати керівну функцію у фінансовій установі.

Ризико-орієнтований підхід до нагляду та моніторингу

26.4 Фінансові установи повинні бути об'єктом:

- a) *для установ, які підпадають під дію основних принципів – регулювання та нагляду відповідно до основних принципів¹³⁵, в такому порядку, як це здійснюється для цілей боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, включаючи застосування консолідованого групового нагляду для цілей ПВК/ФТ.*
- b) *для усіх інших фінансових установ – регулювання та нагляду або моніторингу, зважаючи на ризик відмивання коштів або фінансування тероризму у відповідному секторі. Щонайменше, для фінансових установ, які надають послуги з переказу коштів чи цінностей, чи послуги з розмінювання грошей або обміну валют – системи моніторингу та забезпечувати дотримання національних вимог в сфері ПВК/ФТ.*

26.5 Частота та інтенсивність проведення виїзних та невиїзного нагляду у сфері ПВК/ФТ фінансових установ та груп повинна визначатись на основі:

- a) ризиків та політик відмивання коштів та фінансування тероризму, внутрішнього контролю та процедур, пов'язаних з установою чи групою, на основі визначеної наглядовим органом оцінки профілю ризику установи чи групи;
- b) наявні в країні ризики ВК/ФТ; та
- c) характеристик фінансових установ чи груп, зокрема різноманіття та кількості фінансових установ та ступеню свободи, дозволеної їм відповідно до ризик-орієнтованого підходу.

26.6 Наглядовий орган повинен періодично переглядати оцінку профілю ризику у сфері відмивання коштів та фінансування тероризму фінансової установи чи групи (включаючи ризики не відповідності вимогам законодавства), і за наявності значних подій або змін в управлінні чи діяльності фінансової установи чи групи.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 26 (РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ)

Ризик-орієнтований підхід до нагляду

1. Ризик-орієнтований підхід до нагляду ґрунтується на: (а) загальній процедурі, згідно з якою наглядовий орган, відповідно до свого розуміння ризиків, спрямовує свої ресурси для здійснення нагляду в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; та (b) спеціальній процедурі нагляду за установами, які застосовують ризик-орієнтований підхід в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
2. Впровадження ризик-орієнтованого підходу до нагляду за системами та заходами контролю фінансових установ в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму дозволяє наглядовим органам спрямувати ресурси на ті сфери, які становлять підвищений ризик. В результаті, наглядові органи можуть використовувати свої ресурси більш ефективно. Це означає, що наглядові органи: (а) повинні мати чітке розуміння ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, що існують в країні та (b) повинні мати внутрішній та зовнішній доступ до всієї відповідної інформації щодо спеціальних

¹³⁵ Основні принципи у сфері ПВК/ФТ включають: 1-3, 5-9, 11-15, 26 та 29 Принципи Базельського Комітету з банківського нагляду (BCBS); 1, 3-11, 18, 21-23 та 25 Принципи Міжнародної асоціації наглядових органів (IAIS) в секторі страхування; 24, 28, 29 та 31 Принципи Міжнародної організації комісій з цінних паперів (SOSCO), а також зобов'язання А, В, С та D. При необхідності, експерти з оцінки можуть посилатись на існуючі оцінки відповідності країни цим Основним Принципам.

національних та міжнародних ризиків, пов'язаних з клієнтами, товарами та послугами установ, що підпадають під нагляд, включаючи рівень додержання вимог фінансовою установою або групою (або групами, якщо це застосовується до інституцій, що підпадають під основні принципи). Частота та інтенсивність виїзного та невиїзного нагляду у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму фінансових установ/груп повинна ґрунтуватися на ризиках відмивання коштів та фінансування тероризму, політиках, внутрішніх заходах контролю та процедурах, пов'язаних з установою/групою як визначено оцінкою наглядового органу профілю ризику фінансової установи/групи, а також на ризиках відмивання коштів та фінансування тероризму, що існують в країні.

3. Оцінка профілю ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму фінансової установи/групи, зокрема ризики недодержання вимог законодавства, повинна переглядатися як періодично, так і у випадку виникнення значних подій або змін в управлінні та функціонуванні фінансової установи/групи, згідно з встановленими країною практиками здійснення поточного нагляду. Ця оцінка не повинна бути статичною: вона змінюватиметься залежно від розвитку обставин та виникнення загроз.
4. Нагляд за фінансовими установами/групами в сфері протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму, що передбачає застосування основаного на оцінці ризиків підходу, повинен враховувати обсяг свободи дій, що надається фінансовій установі/групі відповідно до основаного на оцінці ризиків підходу, та охоплювати відповідним чином перегляд оцінки ризиків, що здійснюється в межах дозволених дій, а також адекватність та впровадження їх політики, внутрішніх заходів контролю та процедур.
5. Ці принципи повинні застосовуватися до усіх фінансових установ/груп. З метою забезпечення ефективного нагляду в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, наглядові органи повинні враховувати особливості фінансових установ/груп, особливо різноманітність та кількість фінансових установ, а також обсяг свободи дій, що вони мають відповідно до ризик-орієнтованого підходу.

Ресурси наглядових органів

6. Країнам слід забезпечити, що наглядові органи мають належними фінансові, людські та технічні ресурси. Ці наглядові органи повинні мати достатню оперативну незалежність та автономію для запобігання надмірному впливу та втручання. Країни повинні застосовувати процедури з метою забезпечення, того щоб персонал цих органів відповідав високим професійним стандартам, включаючи стандарти щодо конфіденційності, та був добросовісним, а також володів необхідними вміннями та навичками.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 27**ПОВНОВАЖЕННЯ НАГЛЯДОВИХ ОРГАНІВ**

Наглядові органи повинні мати адекватні повноваження для здійснення нагляду або моніторингу, та забезпечити виконання фінансовими установами вимог щодо боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, зокрема повноваження на проведення перевірок. Вони повинні мати повноваження вимагати від фінансових установ надання будь-якої інформації, що стосується моніторингу виконання цих вимог, та повноваження накладати санкції відповідно до Рекомендації 35 за невиконання таких вимог. Наглядові органи повинні мати повноваження накладати ряд дисциплінарних та фінансових санкцій, зокрема повноваження відкликати, обмежувати та призупиняти ліценцію фінансової установи, де це необхідно.

Основні Критерії

- 27.1 Наглядові органи повинні мати відповідні повноваження для здійснення нагляду або моніторингу, та забезпечити виконання фінансовими установами вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 27.2 Наглядові органи повинні мати повноваження на проведення перевірок фінансових установ.
- 27.3 Наглядові органи повинні мати повноваження вимагати¹³⁶ (від фінансових установ) надання будь-якої інформації, що стосується моніторингу виконання вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 27.4 Наглядові органи повинні мати повноваження накладати санкції відповідно до Рекомендації 35 за невиконання вимог в сфері ПВК/ФТ. До таких повноважень повинні входити повноваження накладати ряд дисциплінарних та фінансових санкцій, зокрема повноваження відкликати, обмежувати та призупиняти ліценцію фінансової установи.

¹³⁶ Повноваження наглядового органу вимагати надання або отримання доступу до інформації з метою здійснення наглядової діяльності не повинні ґрунтуватися на необхідності отримання рішення суду.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 28**РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ВИЗНАЧЕНИМИ НЕФІНАНСОВИМИ
УСТАНОВАМИ ТА ПРОФЕСІЯМИ**

До ВНУП повинні застосовуватись заходи з регулювання та нагляду, як це викладено нижче:

- (а) Казино мають підлягати всеосяжному режиму з регулювання та нагляду, який має забезпечувати, щоб вони ефективно впроваджували необхідні заходи з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Щонайменше:
- казино повинні мати ліцензію;
 - компетентні органи мають вживати необхідні правові та регуляторні заходи для запобігання тому, щоб злочинці або їх співучасники, були власниками або бенефіціарними власниками значного або контрольного пакету акцій, здійснювали управління чи були операторами казино; та
 - компетентні органи повинні забезпечити ефективний нагляд за казино щодо дотримання ними зобов'язань стосовно протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Країни повинні забезпечити, щоб інші категорії ВНУП були об'єктом ефективної системи моніторингу та забезпечити їх відповідність вимогам в сфері ПВК/ФТ. Це повинно бути забезпечено на ризикочутливій основі. Це може здійснюватися (а) наглядовим органом або (б) відповідним саморегульним органом, якщо така організація може гарантувати, що її члени виконують свої зобов'язання щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

Наглядовий орган або саморегульний орган повинен також (а) вжити необхідних заходів для запобігання ситуації, коли злочинці або їх співучасники, є професійно акредитовані чи є власниками або бенефіціарними власниками значної або контрольної частки активів або коли вони виконують управлінські функції, наприклад шляхом оцінки осіб на основі тесту на "профпридатність" та (б) мати ефективні, пропорційні та переконливі санкції відповідно до Рекомендації 35, які накладатимуться при невиконанні вимог в сфері ПВК/ФТ.

Основні Критерії*Казино*

28.1 Країни повинні забезпечити, щоб казино підлягало режиму з регулювання та нагляду щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Як мінімум:

- (а) Країни повинні забезпечити, щоб казино мало ліцензії.
- (б) Компетентні органи повинні вживати необхідних правових та регуляторних заходів для запобігання тому, щоб злочинці або їх співучасники були власниками (або бенефіціарними власниками) значного або контрольного пакету акцій, або виконували управлінські функції чи були операторами казино.
- (с) Необхідно забезпечити ефективний нагляд за казино щодо дотримання ним зобов'язань стосовно ПВК/ФТ.

Інші визначені нефінансові установи та професії (ВНУП)

- 28.2 Повинен бути визначений компетентний орган або саморегулювний орган відповідальний за моніторинг та забезпечення виконання ВНУП вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 28.3 Країни повинні забезпечити, щоб інші категорії ВНУП підпадали під систему моніторингу виконання вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 28.4 Визначений компетентний орган або саморегулювний орган повинен:
- (a) мати відповідні повноваження для виконання своїх функцій, зокрема повноваження здійснювати моніторинг виконання вимог.
 - (b) мати повноваження для запобігання ситуації, коли злочинці або їх співучасники мають професійну акредитацію або є власниками або бенефіціарними власниками значної або контрольної частки активів або коли вони виконують управлінські функції у ВНУП; та
 - (c) мати можливість застосовувати санкції відповідно до Рекомендації 35, які накладатимуться при невиконанні вимог в сфері ПВК/ФТ.

Всі ВНУП

- 28.5 Нагляд за ВНУП повинен здійснюватися на ризикочутливій основі, включаючи:
- (a) визначення частоти та інтенсивності нагляду за ВНУП в сфері ПВК/ФТ на основі розуміння ними ризиків ВК/ФТ враховуючи характеристики ВНУП, зокрема їх різноманіття та кількість; та
 - (b) врахування профілю ризику ВК та ФТ цих ВНУП та рівня свободи дій, дозволеної їм відповідно до ризик-орієнтованого підходу, при здійсненні оцінки адекватності внутрішнього контролю, політик та процедур у сфері ПВК/ФТ щодо ВНУП.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 28

(РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАГЛЯД ЗА ВИЗНАЧЕНИМИ НЕФІНАНСОВИМИ УСТАНОВАМИ ТА ПРОФЕСІЯМИ)

1. Ризик-орієнтований підхід до здійснення нагляду означає: (a) загальний процес при якому наглядовий орган чи саморегулювний орган, відповідно до його розуміння ризиків, розподіляє свої ресурси в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; та (b) окремий процес контролю чи моніторингу ВНУП, які застосовують ризик-орієнтований підхід в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
2. Наглядові органи чи саморегулювні органи повинні визначати частоту та інтенсивність своїх наглядових чи моніторингових дій щодо ВНУП на основі їх розуміння ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, та врахування характеристик ВНУП, зокрема їх відмінності та кількості, з метою забезпечення здійснення ефективного нагляду чи моніторингу у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Це означає, що вони повинні чітко розуміти ризики відмивання коштів та фінансування тероризму: (a) наявні в країні; та (b) товари і послуги, пов'язані з типом ВНУП та їх клієнтами.
3. Наглядові органи чи саморегулювні органи, які здійснюють оцінку адекватності внутрішніх контролів, політик та процедур у сфері ПВК/ФТ відносно ВНУП повинні належним чином враховувати характер ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, який становлять ВНУП, та рівень обачності, який допускається підходом, що ґрунтується на оцінці ризиків.

4. Наглядові органи чи саморегулівні органи повинні мати адекватні повноваження на виконання своїх функцій (враховуючи повноваження на здійснення моніторингу та застосування санкцій), та адекватні фінансові, людські та технічні ресурси. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, щоб персонал цих органів відповідав високим професійним стандартам, враховуючи стандарти щодо конфіденційності, та повинні бути добросовісними і мати відповідні навички.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 29

ПІДРОЗДІЛИ ФІНАНСОВОЇ РОЗВІДКИ (ПФР)

Країни мають створити підрозділ фінансової розвідки (ПФР), який є національним центром для отримання та аналізу: (а) повідомлень про підозрілі операції; та (б) іншої інформації, яка має відношення до відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів і фінансування тероризму, та для розповсюдження результатів цього аналізу. Підрозділ фінансової розвідки повинен мати можливість одержання додаткової інформації від підзвітних установ, та мати своєчасний доступ до фінансової, адміністративної та правоохоронної інформації, яка йому необхідна для належного виконання своїх функцій.

Основні Критерії

- 29.1 Країни повинні створити підрозділ фінансової розвідки (ПФР), який є національним центром для отримання та аналізу повідомлень про підозрілі операції та іншої інформації, яка має відношення до відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів і фінансування тероризму, та для розповсюдження результатів цього аналізу.¹³⁷
- 29.2 ПФР повинен виступати центральним органом для отримання інформації, поданої підзвітними установами, зокрема щодо:
- (а) повідомлень про підозрілі операції, надіслані підзвітними установами відповідно до Рекомендації 20 та 23; та
 - (б) будь-якої іншої інформації відповідно до національного законодавства (зокрема, повідомлення про готівкові операції, повідомлення про електронні перекази та інші порогові повідомлення/інформація).
- 29.3 ПФР повинен¹³⁸:
- (а) на додаток до інформації, яку підзвітні установи подають ПФР, мати можливість отримати та використати додаткову інформацію від підзвітних установ, в разі необхідності, для здійснення аналізу належним чином; та
 - (б) мати доступ до максимального об'єму¹³⁹ фінансової, адміністративної та правоохоронної інформації для належного виконання своїх функцій.
- 29.4 ПФР повинен здійснювати:
- (а) операційний аналіз, який використовує наявну інформацію та отриману інформацію для визначення конкретних цілей, для відстеження конкретної діяльності або операцій, та для визначення зв'язків між цими цілями та можливими злочинними доходами, відмиванням коштів, предикатними злочинами та фінансуванням тероризму; та

¹³⁷ Враховуючи той факт, що існують різні моделі ПФР, Рекомендація 29 заздалегідь не визначає вибір країни щодо конкретної моделі і однаково застосовується до всіх них.

¹³⁸ У контексті своєї аналітичної функції ПФР повинен мати змогу отримувати від будь-якого звітуючого суб'єкта, додаткову інформацію, що стосується підозри у сфері ПВК/ФТ. Це не включає в себе стихійні запити щодо інформації звітуючим суб'єктам, в контексті аналізу ПФР (наприклад, "підбірку компрометуючих матеріалів").

¹³⁹ Це повинно включати інформацію з відкритих або публічних джерел, а також відповідну інформацію, зібрану та/або таку, яка зберігається іншими органами або від їх імені, і по можливості комерційні дані.

- (b) стратегічний аналіз в якому використовується наявна та отримана інформація, зокрема дані, які можуть бути надані іншими компетентними органами, для виявлення тенденцій та прикладів відмивання коштів та фінансування тероризму.

29.5 ПФР повинен мати можливість, за власною ініціативою та на запит, передавати інформацію та результати свого аналізу компетентним органам, і повинен використовувати спеціальні, безпечні та захищені канали для їх передачі.

29.6 ПФР повинен захищати інформацію шляхом:

- (a) наявності правил, які управляють безпекою та конфіденційністю інформації, зокрема процедури щодо обробки, збереження, передачі та захисту, а також доступу до інформації;
- (b) забезпечення того, що співробітники ПФР мають необхідний рівень допуску до інформації та розуміють свої обов'язки щодо обробки та передачі чутливої та конфіденційної інформації; та
- (c) забезпечення того, що існує обмежений доступ до їх приміщень та інформації, зокрема ІТ систем.

29.7 ПФР повинен бути операційно незалежним та автономним, а саме:

- (a) мати повноваження та можливість незалежно здійснювати свої функції, зокрема приймати автономне рішення здійснювати аналіз, здійснювати запит та/або направляти або передавати специфічну інформацію;
- (b) мати можливість укладати угоди або залучати незалежно інші національні компетентні органи або іноземні органи з метою обміну інформацією;
- (c) якщо він створений в межах існуючої структури іншого органу повинен мати основні функції відмінні від функцій іншого органу; та
- (d) мати можливість отримувати та використовувати ресурси, необхідні для виконання його функцій, на індивідуальній або постійній основі, бути незалежним від будь-якого політичного, урядового або галузевого впливу або втручання, що може вплинути на його операційну незалежність.

29.8 Якщо країна створила ПФР і не є членом Егмонтської групи, ПФР повинен подати заявку на вступ до Егмонтської групи. ПФР повинні подати не обмежену умовами заявку на членство в Егмонтській групі та в повній мірі брати участь у процесі набуття членства.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 29 (ПІДРОЗДІЛИ ФІНАНСОВОЇ РОЗВІДКИ)

A. ЗАГАЛЬНЕ

1. Ця Пояснювальна записка роз'яснює основні повноваження та функції підрозділу фінансової розвідки (ПФР) та додатково уточнює зобов'язання, викладені у стандарті. ПФР є частиною та відіграє центральну роль в операційній мережі країни з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, а також надає підтримку діяльності інших компетентних органів. Зважаючи на те, що існують різні види ПФР, Рекомендація 29 не визначає заздалегідь вибір країною певного виду ПФР і застосовується однаково до усіх видів.

B. ФУНКЦІЇ

(a) Одержання

2. ПФР слугує центральним органом з отримання інформації, надісланої підзвітними установами. Як мінімум, ця інформація повинна включати повідомлення про підозрілі операції, згідно з вимогами Рекомендації 20 та 23, а також іншу інформацію, що вимагається національним законодавством (таку як повідомлення про готівкові операції, повідомлення про грошові перекази та іншу порогову інформацію).

(b) Аналіз

3. Аналіз ПФР повинен додати цінності інформації, що одержується та обробляється ПФР. У той час, як уся інформація повинна бути розглянута, аналіз може зосереджуватися на кожному окремому повідомленні або на відповідній відібраній інформації, залежно від виду та обсягу одержаних повідомлень, а також від очікуваного використання інформації після її розповсюдження. ПФР повинні бути заохочені використовувати аналітичне програмне забезпечення з метою більш ефективної обробки інформації та надання допомоги у встановленні відповідних зв'язків. Однак, такі інструменти не можуть у повній мірі замінити елемент аналізу судження людини. ПФР повинні здійснювати наступні види аналізу:

- Операційний аналіз використовує наявну інформацію та інформацію, що одержується, для визначення конкретних цілей (наприклад, осіб, активів, кримінальних мереж та асоціацій), щоб відстежити певну діяльність або операції, а також встановити зв'язки між цими цілями та потенційними злочинними доходами, відмиванням коштів, предикатними злочинами або фінансуванням тероризму.
- Стратегічний аналіз використовує наявну інформацію та інформацію, що одержується, включаючи дані, що можуть бути надані іншими компетентними органами, з метою визначення тенденцій та типологій відмивання коштів та фінансування тероризму. Ця інформація потім також використовується ПФР або іншими державними органами з метою встановлення пов'язаних загроз та уразливостей ВК/ФТ. Стратегічний аналіз також може допомогти визначити політику та завдання для ПФР або навіть більш всеохоплюючі цілі для інших органів, задіяних у системі протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

(c) Передача інформації

4. ПФР також повинен бути спроможним передавати, за власною ініціативою або на запит, інформацію та результати свого аналізу до відповідних компетентних органів. Для передачі повинні використовуватися спеціалізовані, безпечні та захищені канали.
 - **Передача за власною ініціативою:** ПФР повинен бути спроможним передавати інформацію та результати свого аналізу компетентним органам у випадку наявності підстав підозрювати відмивання коштів, предикатні злочини або фінансування тероризму. Ґрунтуючись на аналізі ПФР, передача інформації повинна бути основана на принципі вибіркової та надавати можливість органам-реципієнтам зосередити увагу на певних випадках/інформації.
 - **Передача на запит:** ПФР повинен бути спроможним виконувати запити щодо надання інформації компетентним органам відповідно до Рекомендації 31. Коли ПФР одержує такий запит від компетентного органу, рішення про проведення аналізу та/або передачі інформації запитуючій стороні повинно залишатися за

ПФР.

С. ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ

(а) Одержання додаткової інформації від підзвітних установ

5. На додаток до інформації, яку підзвітні установи передають до ПФР (згідно з функцією одержання), ПФР повинен бути спроможним одержувати та використовувати додаткову інформацію від підзвітних установ, потрібну для належного здійснення аналізу. Інформація, яку ПФР повинно бути дозволено одержувати, може включати інформацію, яку підзвітні установи зобов'язані зберігати згідно з відповідними Рекомендаціями FATF (Рекомендації 10, 11 та 22).

(б) Доступ до інформації з інших джерел

6. З метою належного здійснення аналізу, ПФР повинен мати доступ до якомога ширшого спектру фінансової, адміністративної та правоохоронної інформації. Це повинно включати інформацію з відкритих або публічних джерел, а також відповідну інформацію, зібрану та/або збережену іншими органами або від їх імені, а також, за необхідності, комерційні дані.

D. БЕЗПЕКА ТА КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ ІНФОРМАЦІЇ

7. Одержана, оброблена, збережена або передана ПФР інформація повинна бути належним чином захищеною, передаватися та використовуватися лише згідно з погодженими процедурами, політикою та чинними законами і нормативно-правовими актами. Таким чином, ПФР зобов'язаний мати правила, що регулюють питання захисту та конфіденційності такої інформації, включаючи процедури її збереження, передачі та захисту, а також доступу до такої інформації. ПФР повинен забезпечити, щоб його працівники мали необхідний рівень допуску до таємних матеріалів та розуміння своїх обов'язків щодо обробки та передачі чутливої та конфіденційної інформації. ПФР повинен забезпечити обмеження доступу до устаткування та інформації, включаючи до інформаційно-технологічних систем.

E. ОПЕРАЦІЙНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

8. ПФР повинен бути операційно незалежним та автономним, що означає, що ПФР повинен мати повноваження та спроможність вільно здійснювати свої функції, включаючи автономне прийняття рішення щодо аналізу, надсилання запиту та/або передачі конкретної інформації. У всіх випадках, це означає, що ПФР повинен мати незалежне право направляти або передавати інформацію до компетентних органів.
9. ПФР може бути створений як частина існуючого органу. Якщо ПФР розміщується в межах існуючої структури іншого органу, основні функції ПФР повинні бути відокремлені від функцій іншого органу.
10. ПФР повинен бути забезпечений відповідними фінансовими, людськими та технічними ресурсами таким чином, щоб це забезпечувало його автономію та незалежність, а також надавало можливість ефективно виконувати свої функції. Країни повинні встановити процедури, які забезпечать, що працівники ПФР відповідатимуть високим професійним стандартам, включаючи стандарти щодо конфіденційності, а також матимуть високі моральні якості та відповідні навички і вміння.
11. ПФР повинен бути спроможним укладати угоди або незалежно співпрацювати з іншими національними компетентними органами або відповідними компетентними органами іноземних країн з метою обміну інформацією.

F. НЕНАЛЕЖНИЙ ВПЛИВ АБО ВТРУЧАННЯ

12. ПФР повинен бути спроможним одержувати та використовувати ресурси, необхідні для здійснення ним своїх функцій, на індивідуальній або щоденній основі, незалежно від будь-якого політичного, урядового або економічного впливу або втручання, що може зашкодити його операційній незалежності.

G. ЕГМОНТСЬКА ГРУПА

13. Країни повинні забезпечити, щоб ПФР враховував Заяву про наміри Егмонтської групи та Принципи здійснення обміну інформацією між підрозділами фінансової розвідки у випадках відмивання коштів та фінансування тероризму (ці документи представляють собою важливе керівництво щодо ролі та функцій ПФР, а також встановлюють механізми обміну інформацією між ПФР). ПФР повинен подати заявку на членство в Егмонтській групі.

H. НАДАННЯ ПОВІДОМЛЕНЬ ПРО ГОТІВКОВІ ОПЕРАЦІЇ НА ВЕЛИКУ СУМУ

14. Країни повинні розглянути доцільність та корисність системи, за якої фінансові установи та ВНУП надаватимуть повідомлення щодо усіх національних та міжнародних валютних операцій, що перевищують встановлену суму.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 30**ОБОВ'ЯЗКИ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ**

Країни мають забезпечити, щоб визначені правоохоронні органи були відповідальними за проведення розслідування відмивання коштів та фінансування тероризму в межах національної політики у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. У всіх випадках, пов'язаних з основними злочинами, які генерують доходи, ці визначені правоохоронні органи повинні з власної ініціативи проводити паралельне розслідування при переслідуванні відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Це повинно включати випадки, коли пов'язаний предикатний злочин вчиняється поза межами їх юрисдикцій. Країни повинні забезпечити, щоб їх компетентні органи були відповідальними за невідкладне встановлення, відстеження та ініціювання дій щодо заморожування та арешту майна, яке підлягає, чи може підлягати конфіскації, чи щодо якого існує підозра, що воно є доходом, одержаним злочинним шляхом. За необхідності, країни також повинні використовувати постійні чи тимчасові мультидисциплінарні групи, які спеціалізуються на фінансових розслідуваннях чи розслідуваннях щодо активів. За необхідності, країни повинні забезпечити проведення спільних розслідувань з відповідними компетентними органами іноземних країн.

Основні Критерії

- 30.1 Повинні бути визначені правоохоронні органи, відповідальні за забезпечення належного розслідування злочинів відмивання коштів, предикатних злочинів та злочинів фінансування тероризму в межах національної політики у сфері ПВК/ФТ.
- 30.2 Слідчі правоохоронних органів при розслідуванні предикатних злочинів повинні або мати повноваження вести розслідування будь-яких злочинів пов'язаних з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму під час паралельного фінансового розслідування,¹⁴⁰ або мати можливість передати справу до іншого органу для проведення таких розслідувань, незалежно від того де було вчинено предикатний злочин.
- 30.3 Повинен бути один або більше визначених компетентних органів для швидкого виявлення, відстеження та здійснення замороження та вилучення майна, що є або може стати, об'єктом конфіскації, або існує підозра, що вони отримані злочинним шляхом.
- 30.4 Країни повинні забезпечити, щоб Рекомендація 30 також застосовувалась до тих компетентних органів, що не є правоохоронними, *безпосередньо*, але які мають зобов'язання проводити фінансові розслідування предикатних злочинів в тій мірі, в якій ці компетентні органи виконують функції відповідно до Рекомендації 30.
- 30.5 Якщо органи, відповідальні за боротьбу з корупцією, уповноважені проводити розслідування злочинів відмивання коштів та фінансування тероризму, що є наслідком,

¹⁴⁰ "Паралельне фінансове розслідування" означає проведення фінансового розслідування одночасно, або в контексті, (традиційного) кримінального розслідування за фактом відмивання коштів, фінансування тероризму та/або предикатного (их) злочину(ів).

"Фінансове розслідування" означає розслідування фінансових справ, пов'язаних з кримінальною діяльністю, з метою: (i) визначення об'ємів кримінальних мереж та/або масштабів злочинності; (ii) виявлення та відстеження злочинних доходів, терористичних коштів або інших активів, що конфісковані, або можуть бути конфіскованими; та (iii) надання доказів, які можуть бути використані в кримінальних провадженнях.

або пов'язані з корупційними злочинами відповідно до Рекомендації 30, вони також повинні мати достатні повноваження виявляти, відстежувати та ініціювати замороження та арешт активів.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 30 (ОБОВ'ЯЗКИ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ)

1. Повинні бути визначені правоохоронні органи, відповідальні за забезпечення того, що здійснюється належне розслідування відмивання коштів, предикатних злочинів та фінансування тероризму, шляхом проведення фінансового розслідування. Країни також повинні визначити один або більше компетентних органів для встановлення, відстеження та ініціювання замороження та арешту майна, що підлягає, або може підлягати конфіскації.
2. Термін "фінансове розслідування" означає дослідження фінансових справ, пов'язаних зі злочинною діяльністю з метою:
 - встановлення обсягу злочинних мереж та/чи рівня злочинності;
 - встановлення та відстеження злочинних доходів, коштів терористів чи будь-яких інших активів, які підлягають, чи можуть підлягати конфіскації; та
 - представлення доказів, які можуть бути використані при кримінальному переслідуванні.
3. Термін "паралельне фінансове розслідування" відноситься до проведення фінансового розслідування разом з, або в контексті (традиційного) злочинного розслідування відмивання коштів, фінансування тероризму та/чи предикатного(их) злочину(ів). Слідчі правоохоронних органів, які здійснюють розслідування предикатних злочинів повинні мати повноваження на здійснення розслідування будь-яких злочинів, пов'язаних з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму під час паралельного розслідування, чи мати можливість передачі справи до іншого органу для продовження здійснення розслідування.
4. Країни повинні розглядати можливість вжиття заходів, у тому числі правових, на національному рівні, для надання можливості їх компетентним органам здійснювати розслідування справ щодо відмивання коштів та фінансування тероризму з метою відкладення чи зняття арешту з підозрюваної особи та/чи арешту коштів, з метою встановлення осіб, задіяних в такій діяльності або для збору доказів. Без вжиття таких заходів, застосування процедур, таких як: контрольовані поставки та приховані операції є неможливим.
5. Рекомендація 30 також застосовується до тих компетентних органів, які не є правоохоронними органами, безпосередньо, але, які є відповідальними за проведення фінансових розслідувань предикатних злочинів у тій мірі, в якій ці компетентні органи виконують функції, які охоплює Рекомендація 30.
6. Правоохоронні органи, які здійснюють боротьбу з корупцією та мають повноваження в сфері правозастосування можуть бути визначені для здійснення розслідування злочинів відмивання коштів та фінансування тероризму, які походять від, або пов'язані з корупційними злочинами відповідно до Рекомендації 30, та повинні мати достатньо повноважень на встановлення, відстеження, та ініціювання дій щодо замороження та арешту активів.

7. Правоохоронні органи та інші компетентні органи, зазначені вище, повинні братись до уваги у випадку, коли країни застосовують мультидисциплінарні групи при фінансових розслідуваннях.
8. Правоохоронні органи та органи прокуратури повинні мати адекватні фінансові, людські та технічні ресурси. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, щоб персонал цих органів відповідав високим професійним стандартам, враховуючи стандарти щодо конфіденційності, та повинні бути цілком чесні і мати відповідні навички.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 31**ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ТА СЛІДЧИХ ОРГАНІВ**

Під час проведення розслідувань відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів, та фінансування тероризму, компетентні органи повинні мати можливість доступу до всіх необхідних документів та інформації для використання при таких розслідуваннях, судовому переслідуванні та пов'язаних з цим діях. Сюди необхідно включити повноваження на вжиття обов'язкових заходів для отримання документів, які знаходяться у фінансових установах, ВНУП та у інших фізичних та юридичних осіб, на обшук осіб та приміщень, взяття свідчень, та накладання арешту і отримання доказів.

Країни повинні забезпечити, щоб їх компетентні органи при проведенні розслідувань мали можливість використовувати широкий спектр слідчих технік, які можуть бути застосовані до розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Такі слідчі техніки включають: операції під прикриттям, перехоплення засобів зв'язку, організація доступу до комп'ютерних систем та контрольовані поставки. Крім того, країни повинні мати ефективні механізми для вчасного встановлення того, чи ведуть та контролюють фізичні чи юридичні особи рахунки. Вони також повинні мати механізми для забезпечення того, що їх компетентні органи вживали заходів щодо встановлення активів без попереднього інформування власника. При проведенні розслідувань відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, компетентні органи повинні мати можливість запиту у ПФР всієї відповідної інформації.

Основні Критерії

31.1 Компетентні органи, що проводять розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, повинні мати можливість отримати доступ до всіх необхідних документів та інформації для використання в цьому розслідуванні, та судового переслідування та пов'язаних з ними дій. До них належать повноваження застосовувати примусові заходи щодо:

- (a) витребування документів фінансових установ, ВНУП та інших фізичних та юридичних осіб;
- (b) обшуку осіб та приміщень;
- (c) взяття показів свідків; та
- (d) виїмки та отримання доказів.

31.2 Компетентні органи, що проводять розслідування, повинні бути здатними використовувати широкий спектр технік ведення розслідувань при розслідуванні відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, зокрема:

- (a) операції під прикриттям;
- (b) перехоплення засобів зв'язку;
- (c) доступ до комп'ютерних систем; та
- (d) контрольовані поставки.

31.3 Країни повинні мати механізми:

- (a) для вчасного встановлення того, чи ведуть або контролюють фізичні або юридичні особи рахунки; та
- (b) забезпечити, щоб компетентні органи вживали заходів щодо встановлення активів без попереднього інформування власника.

31.4 Компетентні органи, що проводять розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, повинні мати можливість робити запит ПФР щодо всієї необхідної інформації.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 32**КУР'ЄРИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ГОТІВКИ**

Країни повинні вживати заходів щодо викриття фізичного транскордонного перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника, включаючи систему декларування та/чи систему розкриття інформації.

Країни повинні забезпечити, що їх компетентні органи мали правові повноваження щодо зупинення чи затримання валюти чи оборотних інструментів на пред'явника щодо яких існує підозра, що вони пов'язані з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів чи предикатними злочинами, або, які фіктивно задекларовані чи не розкриті.

Країни повинні забезпечити наявність ефективних, пропорційних та переконливих санкцій для застосування до осіб, які надають фіктивну(ні) декларацію(ї) чи інформацію. У випадку, якщо валюта чи оборотні інструменти на пред'явника пов'язані з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів чи предикатними злочинами, країни також повинні вживати заходів, включаючи законодавчі відповідно до Рекомендації 4, які нададуть можливість здійснення конфіскації такої валюти чи інструментів.

Основні Критерії**Примітка для експертів з оцінки:**

Рекомендація 32 може бути імплементована на наднаціональному рівні наднаціональною юрисдикцією, таким чином, що лише переміщення, які перетинають зовнішні кордони наднаціональної юрисдикції вважаються транскордонними для цілей Рекомендації 32. Такі заходи оцінюються на наднаціональному рівні на основі, зазначеній у Додатку I.

- 32.1 Країни повинні імплементувати систему декларування або систему розкриття інформації щодо транскордонного ввезення та вивезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника. Країни повинні забезпечити щоб декларування та розкриття інформації застосовувалось до всіх фізичних транскордонних перевезень як мандрівниками, так і поштою чи вантажними перевезеннями, але при цьому можуть використовуватись різні системи для різних способів транспортування.
- 32.2 В системі декларування, всі особи, що здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або фінансових інструментів на пред'явника, вартість яких перевищує попередньо встановлений максимальний поріг, який становить 15,000 доларів США/євро, повинні бути зобов'язані надавати правдиву декларацію визначеним компетентним органам. Країни можуть обрати серед наступних трьох різних типів системи декларування:
- (а) Письмова система декларування для всіх подорожуючих;
 - (б) Письмова система декларування для всіх подорожуючих, які здійснюють перевезення коштів, що перевищує порогову суму; та/або
 - (с) Система усного декларування для всіх подорожуючих.
- 32.3 В системі розкриття інформації, до осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або оборотних інструментів на пред'явника, повинні висуватися

вимоги надавати правдиві відповіді та надавати державним органам інформацію відповідно до їх запиту, але не вимагається здійснювати попереднє письмове або усне декларування.

- 32.4 При виявленні неправдивого декларування або розкриття інформації щодо валюти або оборотних інструментів на пред'явника або недекларуванні чи нерозкритті інформації, визначені компетентні органи повинні мати повноваження робити запит та отримувати подальшу інформацію від кур'єра стосовно походження валюти або оборотних інструментів на пред'явника та про наміри їх використання.
- 32.5 До осіб, які надають неправдиву декларацію або не розкривають інформацію, повинні застосовуватись пропорційні та переконливі санкції – кримінальні, цивільні або адміністративні.
- 32.6 Інформація, одержана в результаті процесів декларування/розкриття інформації, повинна бути доступною ПФР або через: (а) систему сповіщення ПФР про випадки підозри транскордонного перевезення; або (б) через надання ПФР прямого доступу до декларацій/розкритої інформації якимось іншим шляхом.
- 32.7 На національному рівні країни повинні забезпечити відповідну координацію між митними, міграційними та іншими пов'язаними органами щодо питань, які стосуються імплементації Рекомендації 32.
- 32.8 Компетентні органи повинні бути здатними зупинити або затримати валюту або оборотні інструменти на пред'явника на відповідний строк для встановлення того чи доказ відмивання коштів або фінансування тероризму може бути знайдений у випадках:
- (а) коли є підозра відмивання коштів, фінансування тероризму або предикатних злочинів; або
 - (б) коли подано неправдиву декларацію або неправдиву інформацію.
- 32.9 Країни повинні забезпечити, щоб система декларування/розкриття інформації дозволяла здійснювати міжнародне співробітництво та надавати допомогу відповідно до Рекомендацій 36 та 40. З метою спрощення такого співробітництва, інформація¹⁴¹ повинна зберігатися коли:
- (а) сума декларації або розкриття перевищує встановлений поріг; або
 - (б) подано неправдиву декларацію або неправдиву інформацію; або
 - (с) існує підозра відмивання коштів або фінансування тероризму.
- 32.10 Країни повинні забезпечити існування суворих заходів безпеки щодо належного використання інформації, отриманої через систему декларування/розкриття інформації, не обмежуючи: (і) торгівельні платежі за товари та послуги між країнами; або (ii) свободу руху капіталів будь-яким чином.
- 32.11 Щодо осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або оборотних інструментів на пред'явника, що пов'язані з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів або предикатними злочинами, повинні застосовуватись: (а) пропорційні та переконливі санкції, кримінальні, цивільні або адміністративні; та (б) заходи відповідно до Рекомендації 4, що дасть можливість конфіскувати таку валюту або оборотні інструменти на пред'явника.

¹⁴¹ Як мінімум, інформація повинна містити (і) кількість валюти або фінансових інструментів на пред'явника, які були задекларовані, розкриті або іншим чином виявлені, та (ii) ідентифікаційні дані пред'явника (пред'явників).

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 32 (КУР'ЄРИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ГОТІВКИ)

А. ЦІЛІ

1. Рекомендація 32 була розроблена з метою забезпечення того, щоб терористи та інші злочинці не мали можливості фінансувати свою діяльність чи відмивати доходи, одержані від їх злочинної діяльності шляхом транскордонного перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника. Зокрема, Рекомендація спрямована на забезпечення того, щоб країни вживали заходів з метою: (а) виявлення фізичного транскордонного перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника; (b) зупинення чи затримання валюти чи оборотних інструментів на пред'явника щодо яких існує підозра, що вони пов'язані з фінансуванням тероризму чи відмиванням коштів; (c) зупинення чи затримання валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, які фіктивно задекларовані чи розкриті; (d) застосування відповідних санкцій за здійснення неправдивого декларування та неправдивого розкриття інформації; та (e) уможливлення здійснення конфіскації валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, які пов'язані з фінансуванням тероризму чи відмиванням коштів.

В. ТИПИ СИСТЕМ, ЯКІ МОЖУТЬ БУТИ ІМПЛЕМЕНТОВАНІ З МЕТОЮ ВИРІШЕННЯ ПИТАНЬ ЩОДО КУР'ЄРІВ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ГОТІВКИ

2. Країни можуть виконувати свої обов'язки відповідно до Рекомендації 32 та Пояснювальної записки до неї шляхом імплементації однієї з наступних типів систем. Однак, країнам не потрібно використовувати один і той же тип системи для ввезення та вивезення валюти чи оборотних інструментів на пред'явника.

Система декларування

3. Від усіх осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, вартість яких перевищує попередньо встановлений максимальний поріг в 15,000 USD/EUR, вимагається подавати правдиву декларацію визначеним компетентним органам. Країни можуть обрати серед наступних трьох різних типів системи декларування: (i) систему письмового декларування для всіх подорожуючих; (ii) систему письмового декларування для тих подорожуючих, які перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника на суму, що перевищує встановлений поріг; та (iii) систему усного декларування. Опис цих трьох систем наведений нижче в їх чистій формі. Однак, це не є рідкістю для країн обирати змішану систему.
 - (a) *Система письмового декларування для всіх подорожуючих:* Система, згідно якою від усіх подорожуючих вимагається заповнювати форми письмової декларації перед в'їздом до країни. Система включатиме питання, які містяться в загальних чи митних формах декларації. Відповідно до практики, подорожуючим необхідно здійснити декларування незалежно від того перевозять вони валюту або оборотні інструменти на пред'явника, чи ні (наприклад, проставляючи "так" чи "ні" в формі декларації).
 - (b) *Система письмового декларування для тих подорожуючих, які перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника на суму, що перевищує встановлений поріг:* Відповідно до цієї системи від всіх подорожуючих, які перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника, вартість яких перевищує попередньо встановлений максимальний поріг вимагається заповнити письмову форму декларації. Відповідно до практики, від подорожуючих не

вимагається заповнювати будь-які форми, якщо вони не перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника, сума яких перевищує встановлений поріг.

- (с) Система усного декларування для всіх подорожуючих: Відповідно до цієї системи, від всіх подорожуючих вимагається здійснення усного декларування, якщо вони перевозять валюту чи оборотні інструменти на пред'явника, вартість яких перевищує встановлений поріг. Як правило, таке декларування здійснюється в пунктах пропуску через митний кордон шляхом вимоги від подорожуючих обирати між "червоним коридором" (декларування товарів) та "зеленим коридором" (декларування не вимагається). Обрання коридору, що здійснюється подорожуючим вважається усним декларуванням. Відповідно до практики, подорожуючі не здійснюють декларування в письмовій формі, але від них вимагається активно звітувати перед митними інспекторами.

Система розкриття інформації:

4. Країни можуть обрати систему відповідно до якої від подорожуючих вимагається надавати відповідну інформацію на запит органів. У таких системах, для подорожуючих не існує вимоги щодо здійснення завчасної письмової чи усної декларації. Відповідно до практики, подорожуючим необхідно надавати правдиві відповіді на запит компетентних органів.

С. ДОДАТКОВІ ЕЛЕМЕНТИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОБОХ СИСТЕМ

5. Незалежно від того, яка система імплементується, країни повинні забезпечити, щоб їх система об'єднувала наступні елементи:
- (а) Система декларування/розкриття інформації повинна застосовуватись як до ввезення, так і до вивезення валюти чи оборотних інструментів на пред'явника.
- (б) У випадку виявлення неправдивого декларування/розкриття інформації щодо валюти чи оборотних інструментів на пред'явника або не здійснення декларування/розкриття інформації щодо валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, визначені компетентні органи мають повноваження на здійснення запиту та отримання додаткової інформації від кур'єрів з перевезення готівки відносно джерела походження валюти чи оборотних інструментів на пред'явника та їх відповідного використання.
- (с) Інформація, отримана у ході декларування/розкриття інформації повинна бути доступною для ПФР, чи через систему, відповідно до якої ПФР повідомляється про підозрілі випадки транскордонного перевезення, або під час здійснення декларування/розкриття інформації безпосередньо ПФР відповідним іншим шляхом.
- (d) На національному рівні, країни повинні забезпечити існування достатньої координації між митними, міграційними та іншими пов'язаними органами щодо питань, які стосуються імплементції Рекомендації 32.
- (е) В наступних двох випадках, компетентні органи повинні мати можливість зупинення чи затримання валюти чи оборотних інструментів на пред'явника на відповідний строк, з метою з'ясування того, чи можна знайти докази відмивання коштів та фінансування тероризму: (і) якщо є підозра у відмиванні коштів та фінансуванні тероризму; чи (ii) якщо наявне неправдиве декларування чи неправдиве розкриття інформації.
- (f) Система декларування/розкриття інформації повинна якомога більше сприяти

співробітництву та допомозі відповідно до Рекомендацій 36-40. Сприяти такому співробітництву, у випадках, коли: (i) здійснюється декларування чи розкриття інформації, яке перевищує максимальний поріг в 15,000 USD/EUR; чи (ii) коли існує неправдиве декларування або розкриття інформації; або (iii) коли існує підозра у відмиванні коштів чи фінансуванні тероризму, ця інформація повинна зберігатись для використання компетентними органами. Щонайменше, ця інформація охоплюватиме: (i) суму валюти чи оборотних інструментів на пред'явника задекларованих, розкритих або викритих іншим чином; та (ii) ідентифікаційні дані пред'явника(ів).

- (g) Країни повинні імплементувати Рекомендацію 32 за умови дотримання точних гарантій щодо належного використання інформації та без обмежень: (i) плата за товари та послуги між країнами; або (ii) свобода рухів капіталу будь-яким шляхом.

D. САНКЦІЇ

6. Особи, які здійснюють неправдиве декларування чи неправдиве розкриття інформації повинні підлягати ефективним, пропорційним та переконливим санкціям, кримінальним, цивільним чи адміністративним. Особи, які здійснюють транскордонне перевезення валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, пов'язане з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів чи предикатними злочинами повинні також підлягати ефективним, пропорційним та переконливим санкціям, кримінальним, цивільним чи адміністративним, та заходам відповідно до Рекомендації 4, яка уможливить здійснення конфіскації такої валюти чи оборотних інструментів на пред'явника.
7. Органи, відповідальні за імплементування Рекомендації 32 повинні мати адекватні фінансові, людські та технічні ресурси. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, щоб персонал цих органів відповідав високим професійним стандартам, враховуючи стандарти щодо конфіденційності, та повинні бути цілком чесні і мати відповідні навички.

E. ЗОЛОТО, ДОРОГОЦІННІ МЕТАЛИ ТА ДОРОГОЦІННЕ КАМІННЯ

8. Для цілей Рекомендації 32, золото, дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння не включені до неї, незважаючи на їх високу ліквідність та використання в певних ситуаціях в якості засобів обміну чи перенесення вартості. Ці предмети можуть бути охоплені іншим чином відповідно до митного законодавства та нормативно-правових актів. Якщо країна виявляє незвичайне транскордонне переміщення золота, дорогоцінних металів чи дорогоцінного каміння, вона повинна розглядати можливість інформування, за необхідності, митну службу чи інші компетентні органи країн, з яких походять ці предмети та/або для яких вони призначені, та повинні співпрацювати з метою подальшого встановлення джерела, призначення, та мети переміщення таких предметів, та подальшого вжиття відповідних заходів.

Глосарій специфічних термінів, що використовуються у цій Рекомендації

Неправдиве декларування	Термін "неправдиве декларування" відноситься до неправильного представлення вартості валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, які перевозяться, чи неправильного представлення інших відповідних даних, які вимагаються для внесення в форму декларації чи іншим чином на запит органів. Це включає в себе ненадання декларації, яка вимагається.
Неправдиве розкриття інформації	Термін "неправдиве розкриття інформації" відноситься до неправильного представлення вартості валюти чи оборотних інструментів на пред'явника, які перевозяться, чи неправильного представлення інших відповідних даних, які запитуються в декларації чи іншим чином запитуються органами. Це включає в себе не розкриття інформації, яка вимагається.
Пов'язаний з фінансуванням тероризму чи відмиванням коштів	Вживається для опису валюти та оборотних інструментів на пред'явника, які є: (i) доходами, які походять від, чи використовуються в, чи призначені або розміщені для фінансування тероризму, терористичних актів чи терористичних організацій; чи (ii) відмиті, доходи, одержані в результаті відмивання коштів чи здійснення предикатних злочинів, чи засоби, які застосовуються в, чи призначені для використання при здійсненні таких злочинів.
Фізичне транскордонне перевезення	Термін "фізичне транскордонне перевезення" відноситься до будь-якого фізичного ввезення чи вивезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника з однієї країни до іншої. Термін включає наступні способи перевезення: (1) фізичне перевезення фізичною особою, чи супроводження багажу або засобу пересування; (2) перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника контейнерним вантажем чи (3) переказ валюти та оборотних інструментів на пред'явника фізичною чи юридичною особою.

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ**РЕКОМЕНДАЦІЯ 33****СТАТИСТИКА**

Країни повинні вести всеохоплюючу статистику щодо питань, які стосуються ефективності системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму своїх країн. Ця статистика має включати в себе статистику щодо отриманих та надісланих повідомлень про підозрілі операції; щодо розслідування, переслідування та вироків стосовно відмивання коштів і фінансування тероризму; щодо замороження, арешту і конфіскації майна; та про міжнародну правову допомогу або інші міжнародні запити щодо співробітництва.

Основні Критерії

33.1 Країни повинні вести всеохоплюючу статистику щодо питань, які стосуються ефективності системи ПВК/ФТ. Така статистики включає в себе¹⁴²:

- (a) Повідомлення про підозрілі операції, отримані та передані;
- (b) Розслідування, кримінальне переслідування та судові вирoki щодо відмивання коштів та фінансування тероризму;
- (c) Заморожене, арештоване та конфісковане майно;
- (d) Направлені та отримані запити про надання міжнародної правової допомоги або інші міжнародні запити.

¹⁴² Для цілей технічної відповідності, оцінка повинна обмежуватися 4-ма переліченими нижче сферами.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 34**КЕРІВНИЦТВО ТА ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК**

Компетентні органи, наглядові органи та саморегулівні органи повинні розробити керівництво та забезпечити зворотній зв'язок, які сприятимуть фінансовим установам та ВНУП у застосуванні національних заходів протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму, та, зокрема, у виявленні та інформуванні про підозрілі операції.

Основні Критерії

34.1 Компетентні органи, наглядові органи та саморегулівні організації повинні розробити керівництво та забезпечити зворотній зв'язок, який сприятиме фінансовим установам та визначеним нефінансовим установам та професіям у застосуванні національних заходів щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, та, зокрема, у виявленні та повідомленні про підозрілі операції.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 35**САНКЦІЇ**

Країни повинні забезпечити наявність ряду ефективних, пропорційних та переконливих санкцій, кримінальних, цивільних або адміністративних, що застосовуються до фізичних або юридичних осіб, яких стосуються Рекомендації 6 та 8-23 і які не виконують вимоги щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Санкції повинні застосовуватись не тільки до фінансових установ та ВНУП, але й до їх директорів та вищого керівництва.

Основні Критерії

- 35.1 Країни повинні забезпечити наявність ряду пропорційних кримінальних, цивільних або адміністративних санкцій, що застосовуються до фізичних або юридичних осіб, які не виконують вимоги щодо ПВК/ФТ відповідно до Рекомендації 6 та 8-23¹⁴³.
- 35.2 Санкції повинні застосовуватись не тільки до юридичних осіб, тобто фінансових установ або ВНУП, але також до їх директорів та вищого керівництва.

¹⁴³ Санкції повинні прямо або опосередковано застосовуватись за невиконання вимог законодавства. Вони не обов'язково зазначаються в тому ж документі, який встановлює або підтверджує вимогу, і можуть зазначатись в іншому документі, при умові, що існують чіткі посилання між вимогою та наявними санкціями.

G. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

РЕКОМЕНДАЦІЯ 36

МІЖНАРОДНІ ІНСТРУМЕНТИ

Країни повинні вжити негайні заходи з метою приєднання та повної імплементації Віденської Конвенції, 1988; Палермської Конвенції, 2000; Конвенції ООН по боротьбі з корупцією, 2003; та Конвенції по боротьбі з фінансуванням тероризму, 1999. У разі необхідності, країнам також рекомендується ратифікувати та імплементувати інші відповідні міжнародні конвенції, такі як Конвенція Ради Європи з кіберзлочинності, 2001; Між-Американська Конвенція по боротьбі з тероризмом, 2002; та Конвенція Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом та фінансування тероризму, 2005.

Основні Критерії

- 36.1 Країни повинні приєднатися до Віденської Конвенції, Палермської Конвенції, Конвенції ООН по боротьбі з корупцією (Меридська Конвенція) та Конвенції по боротьбі з фінансуванням тероризму.
- 36.2 Країни повинні повністю імплементувати¹⁴⁴ Віденську Конвенцію, Палермську Конвенцію, Меридську Конвенцію та Конвенцію по боротьбі з фінансуванням тероризму.

¹⁴⁴ Відповідні статті наступні: Віденська Конвенція (статті 3-11, 15, 17 та 19), Палермська Конвенція (статті 5-7, 10-16, 18-20, 24-27, 29-31 та 34), Меридська Конвенція (статті 14-17, 23-24, 26-31, 38, 40, 43-44, 46, 48, 50-55, 57-58) та Конвенція по боротьбі з фінансуванням тероризму (статті 2-18).

РЕКОМЕНДАЦІЯ 37**МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА**

Країни повинні швидко, конструктивно та ефективно надавати в найширшому можливому обсязі міжнародну правову допомогу щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та розслідувань фінансування тероризму, переслідувань та пов'язаних розслідувань. Країни повинні мати адекватні правові підстави для надання допомоги та, де необхідно, повинні мати наявні угоди, домовленості чи інші механізми для покращення співробітництва.

Зокрема, країни повинні:

- (a) Не забороняти або не встановлювати необґрунтовані або надмірно обмежуючі умови надання міжнародної правової допомоги.
- (b) Забезпечувати існування чітких та ефективних процедур вчасного виконання запитів про міжнародну правову допомогу. Країни повинні користуватись центральним органом, чи іншим встановленим службовим механізмом для ефективнішого направлення та виконання запитів. Для проведення моніторингу виконання запитів, повинна існувати система управління справами.
- (c) Не відмовляти у виконанні запитів про взаємну правову допомогу лише на підставі того, що злочин, як вважається, включає в себе також і фіскальні питання.
- (d) Не відмовляти у виконанні запитів про міжнародну правову допомогу на підставі того, що законодавство вимагає від фінансових установ або ВНУП зберігати відповідну таємницю або конфіденційність (за виключенням випадків, коли відповідна запитувана інформація зберігається в умовах застосування правового професійного привілею чи правової професійної таємниці).
- (e) Зберігати конфіденційність запитів про надання міжнародної правової допомоги, які вони отримують та інформацію, яка міститься в них, відповідно до фундаментальних принципів національного законодавства, з метою захисту цілісності розслідування чи запиту. Якщо запитувана країна не може дотримуватись вимог конфіденційності, вона повинна невідкладно повідомити про це країну, яка запитує.

Країни повинні надавати міжнародну правову допомогу, незважаючи на відсутність подвійної злочинності, якщо допомога не включає в себе примусових заходів. Країни повинні розглянути можливість вжити заходів які можуть бути необхідні для забезпечення їх можливістю надавати широкий спектр допомоги при відсутності подвійної злочинності.

Якщо для надання міжнародної правової допомоги вимагається подвійна злочинність, така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни вважають відповідну поведінку злочином.

Країни повинні забезпечити, щоб повноваження та слідчі техніки, які вимагаються відповідно до Рекомендації 31, та інші повноваження і слідчі техніки їх компетентних органів:

- (a) всі ті, які стосуються створення, пошуку та вилучення інформації, документів чи доказів (включаючи фінансову документацію) у фінансових установ чи інших осіб, та взяття показань свідків; та

(b) широкий спектр інших повноважень та слідчих технік;

були у наявності для використання у відповідь на запити про міжнародну правову допомогу, та, якщо це сумісно з їх національним законодавством, відповідати на прямі запити іноземних судових та правоохоронних органів, направлених відповідним національним органам.

Для уникнення колізій юрисдикцій необхідно звернути увагу на розробку і застосування механізмів для визначення найкращого місця для кримінального переслідування обвинувачених, виходячи з інтересів правосуддя у тих випадках, коли судове переслідування необхідно здійснювати у більш ніж одній країні.

При направленні запиту про міжнародну правову допомогу, країни повинні докласти максимальних зусиль щодо надання повної фактичної та правової інформації, яка дозволить здійснити вчасне та ефективно виконання запитів, включаючи потребу в невідкладності, та надсилати запити в швидкому порядку. Перед направленням запитів, країни повинні докласти максимальних зусиль для з'ясування правових вимог та формальностей для отримання допомоги.

Органи, відповідальні за надання міжнародної правової допомоги (наприклад центральний орган) повинен бути забезпечений адекватними фінансовими, людськими та технічними ресурсами. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, що персонал таких органів відповідає високим професійним стандартам, включаючи стандарти щодо конфіденційності, та є чесним і відповідно кваліфікованим.

Основні Критерії

- 37.1 Країни повинні мати правову базу, яка дозволяє їм швидко надавати в найширшому можливому обсязі міжнародну правову допомогу у розслідуванні, переслідуванні та пов'язаних розслідуваннях відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму.
- 37.2 Країни повинні користуватись центральним органом або іншим запровадженим офіційним механізмом для направлення та виконання запитів. Повинна існувати чітка процедура щодо своєчасної пріоритетизації та надання міжнародної правової допомоги на запити. З метою моніторингу виконання запитів повинна існувати система управління справами.
- 37.3 Міжнародна правова допомога не повинна заборонятися чи підлягати необґрунтованим або надмірно обмежуючим умовам надання взаємної правової допомоги.
- 37.4 Країни не повинні відмовляти у виконанні запитів про міжнародну правову допомогу:
- (a) лише на підставі того, що злочин включає в себе також і фіскальні питання; або
 - (b) на підставі того, що законодавство вимагає від фінансових установ або ВНУП зберігати таємницю або конфіденційність, за винятком, коли відповідна інформація, що запитується, отримана в результаті обставин, коли застосовується правовий привілей або зберігається професійна таємниця.
- 37.5 Країни повинні дотримуватись вимог конфіденційності щодо запитів про міжнародну правову допомогу, які вони отримують, та інформації, яка в них міститься, що підлягає фундаментальним принципам національного законодавства, з метою захисту цілісності розслідування чи запиту.

- 37.6 Якщо міжнародна правова допомога не включає в себе примусових заходів, то країни не повинні робити подвійну злочинність умовою для надання міжнародної правової допомоги.
- 37.7 Якщо для надання взаємної правової допомоги вимагається подвійна злочинність, така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни криміналізують поведінку, яка лежить в основі злочину.
- 37.8 Повноваження та слідчі техніки, які вимагаються відповідно до Рекомендації 31, або інші повноваження і слідчі техніки їх компетентних органів також повинні застосовуватися у відповідь на запит про міжнародну правову допомогу, і, якщо це відповідає національному законодавству, у відповідь на прямий запит іноземної юрисдикції або правоохоронного органу національним органам. До них належать:
- (а) всі специфічні повноваження, які вимагаються відповідно до Рекомендації 31, що стосуються створення, пошуку та вилучення інформації, документів чи доказів (включаючи фінансову документацію) фінансових установ або інших фізичних чи юридичних осіб, та взяття показів свідків; та
 - (б) широкий спектр інших повноважень та слідчих технік.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 38**МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА: ЗАМОРОЖУВАННЯ ТА КОНФІСКАЦІЯ**

Країни повинні забезпечити наявність повноважень вживати невідкладних заходів щодо виконання запитів іноземних країн стосовно встановлення, заморожування, вилучення та конфіскації відмитого майна; доходів, одержаних внаслідок відмивання коштів, скоєння предикатних злочинів та фінансування тероризму; засобів, які використовувались при скоєнні цих злочинів, чи, які могли бути використані при скоєнні зазначених злочинів; чи майна відповідної вартості. Це повноваження повинно включати можливість надання відповідей на запити, здійснених на основі конфіскації доходів, що ґрунтується на незасудженні та пов'язаних тимчасових заходах, якщо це не суперечить фундаментальним принципам їх внутрішньодержавного законодавства. Країни також повинні мати ефективні механізми для управління таким майном, засобами чи майном відповідної вартості, та вживати заходів з координації вилучення та конфіскації доходів, які повинні включати розподіл конфіскованого майна.

Основні Критерії

- 38.1 Країни повинні мати повноваження вживати невідкладних заходів щодо виконання запитів іноземних країн стосовно встановлення, заморожування, вилучення та конфіскації:
- (a) легалізованого майна,
 - (b) доходів,
 - (c) засобів, які використовуються, або
 - (d) засобів, які могли б бути використані для відмивання доходів, предикатних злочинів або фінансування тероризму; або
 - (e) майна відповідної вартості.
- 38.2 Країни повинні мати повноваження надавати правову допомогу на запит про співробітництво на основі конфіскації, що ґрунтується на незасудженні, та відповідних тимчасових заходах, і як мінімум за обставин, коли злочинець є недоступним у зв'язку із смертю, переховуванням, відсутністю, або злочинець невідомий, крім випадків, коли це не суперечить фундаментальним принципам національного законодавства.
- 38.3 Країни також повинні мати: (а) угоди з іншими країнами стосовно координації заходів щодо вилучення та конфіскації доходів; та (б) механізми управління, і, коли необхідно, розпорядження замороженим, вилученим або конфіскованим майном.
- 38.4 Країни повинні мати можливість ділитися конфіскованим майном з іншими країнами, зокрема коли конфіскація прямо або опосередковано є результатом координованих дій правоохоронних органів.

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 38
(МІЖНАРОДНА ПРАВОВА ДОПОМОГА: ЗАМОРОЖЕННЯ ТА КОНФІСКАЦІЯ)**

1. Країни повинні розглянути питання щодо створення фонду конфіскованих активів, до якого буде вноситись все або частина конфіскованого майна для правоохоронних, оздоровчих, освітніх, чи інших відповідних цілей. Країнам необхідно вживати таких заходів для того, щоб вони мали можливість поділу серед чи між іншими країнами конфіскованого майна, зокрема, якщо конфіскація є прямим чи опосередкованим результатом скоординованих дій правоохоронних органів.
2. Відносно запитів про співробітництво, що здійснюються на основі конфіскації доходів, що ґрунтується на незасудженні, країнам непотрібно мати повноваження діяти на основі всіх таких запитів, але вони повинні мати можливість робити це, як мінімум, в тих випадках, коли злочинець є недоступним з причини смерті, переховування, відсутності, чи, якщо злочинець є невідомим.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 39**ЕКСТРАДИЦІЯ**

Країни повинні конструктивно та ефективно виконувати запити стосовно екстрадиції щодо відмивання коштів та фінансування тероризму без надмірної затримки. Країни повинні також вживати всіх можливих заходів з метою гарантування того, що вони не забезпечують надання притулку особам, обвинуваченим у здійсненні фінансування тероризму, терористичних актів чи терористичних організацій. Зокрема, країни повинні:

- (a) забезпечити, щоб відмивання коштів та фінансування тероризму були злочинами, що можуть бути основою для екстрадиції злочинця;
- (b) забезпечити вжиття чітких та ефективних заходів стосовно вчасного виконання запитів щодо екстрадиції включаючи пріоритетність за необхідності. Для проведення моніторингу виконання запитів, повинна існувати система управління справами;
- (c) не встановлювати необґрунтованих чи надмірно обмежувальних умов щодо виконання запитів; та
- (d) забезпечити наявність адекватної правової бази для екстрадиції.

Кожна країна повинна здійснювати екстрадицію своїх громадян, чи, якщо країна не здійснює екстрадицію лише на підставі громадянства, така країна повинна на запит іншої країни, яка бажає здійснення екстрадиції, без затримки передати справу своїм компетентним органам з метою переслідування злочинів, викладених у запиті. Ці органи повинні приймати рішення та проводити переслідування таким же чином, як і у випадку будь-якого іншого серйозного злочину відповідно до внутрішнього законодавства такої країни. Зацікавлені країни повинні співпрацювати між собою, зокрема, стосовно процесуальних і доказових аспектів з метою забезпечення ефективності такого переслідування.

Якщо для здійснення екстрадиції вимагається подвійна злочинність, то така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни криміналізують поведінку, яка лежить в основі злочину.

Відповідно до фундаментальних принципів національного законодавства, країни повинні мати спрощені механізми для здійснення екстрадиції, які дозволятимуть безпосередню передачу запитів щодо тимчасового арешту між відповідними органами, здійснення екстрадиції осіб на основі лише ордерів на арешт або вироків, або запровадження спрощеної екстрадиції осіб, які відмовляються від формального розгляду справи про екстрадицію.

Органи, відповідальні за здійснення екстрадиції повинні бути забезпечені адекватними фінансовими, людськими та технічними ресурсами. Країни повинні вживати заходів з метою забезпечення того, що персонал таких органів відповідає високим професійним стандартам, включаючи стандарти щодо конфіденційності, та є чесним і відповідно кваліфікованим.

Основні Критерії

- 39.1 Країни повинні мати можливість виконувати запити стосовно екстрадиції щодо відмивання коштів та фінансування тероризму без надмірної затримки. Зокрема, країни повинні:
- (a) забезпечити, щоб відмивання коштів та фінансування тероризму були злочинами, що можуть бути підставою для екстрадиції злочинця;
 - (b) забезпечити, щоб вони мали систему управління справами та чіткі процедури стосовно вчасного виконання запитів щодо екстрадиції, включаючи пріоритетність при необхідності; та
 - (c) не встановлювати необґрунтованих чи надмірно обмежувальних умов щодо виконання запитів.
- 39.2 Країни повинні або:
- (a) здійснювати екстрадицію своїх громадян; чи
 - (b) якщо країна не здійснює екстрадицію лише на підставі громадянства, така країна повинна на запит іншої країни, яка бажає здійснення екстрадиції, без надмірної затримки передати справу своїм компетентним органам з метою переслідування злочинів, викладених у запиті.
- 39.3 Якщо для здійснення екстрадиції вимагається подвійна злочинність, то така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни вважають відповідну поведінку злочином
- 39.4 Відповідно до фундаментальних принципів національного законодавства, країни повинні мати спрощені механізми ¹⁴⁵ для здійснення екстрадиції.

¹⁴⁵ Такі, які дозволятимуть безпосередню передачу запитів щодо тимчасового арешту між відповідними органами, здійснення екстрадиції осіб на основі лише ордерів на арешт або вироків, або запровадження спрощеної екстрадиції осіб, які відмовляються від формального розгляду справи про екстрадицію.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 40**ІНШІ ФОРМИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА**

Країни повинні забезпечити, щоб їхні компетентні органи мали можливість швидко, конструктивно та ефективно здійснювати найширше міжнародне співробітництво щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Країни повинні здійснювати це як добровільно, так і на запит, і таким чином повинна існувати законна база для забезпечення співробітництва. Країни повинні уповноважувати свої компетентні органи застосовувати найбільш ефективні засоби співпраці. Якщо компетентний орган має потребу у двосторонніх або багатосторонніх угодах чи домовленостях, таких як Меморандум про взаєморозуміння (MOU), слід своєчасно проводити переговори та здійснювати підписання в межах найширшого співробітництва з іноземними колегами.

Компетентні органи повинні використовувати чіткі канали чи механізми для ефективної передачі та виконання запитів щодо інформації чи іншого виду допомоги. Компетентні органи повинні вживати чітких та ефективних заходів щодо пріоритетності та вчасного виконання запитів, а також захисту одержаної інформації.

Основні Критерії*Загальні принципи*

- 40.1 Країни повинні забезпечити, щоб їхні компетентні органи мали можливість швидко здійснювати найширше міжнародне співробітництво щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Такий обмін інформацією повинен здійснюватися як добровільно, так і на запит.
- 40.2 Компетентні органи повинні:
- (a) мати законну базу для забезпечення співробітництва;
 - (b) бути уповноваженими використовувати найбільш ефективні засоби співпраці;
 - (c) мати чіткі та безпечні мережеві шлюзи, механізми чи канали, які полегшують та дозволяють передавати та виконувати запити;
 - (d) мати чіткі процедури щодо пріоритетизації та своєчасного виконання запитів; та
 - (e) мати чіткі процедури щодо захисту отриманої інформації.
- 40.3 Якщо компетентний орган має потребу у двосторонніх або багатосторонніх угодах чи домовленостях для здійснення співробітництва, слід своєчасно проводити переговори та здійснювати підписання таких угод в межах найширшого співробітництва з іноземними колегами.
- 40.4 У відповідь на запит компетентні органи, що направляли запит, повинні надати своєчасну відповідь компетентному органу, від якого вони отримали допомогу, щодо використання та цінності отриманої інформації.
- 40.5 Країни не повинні забороняти чи встановлювати необґрунтовані чи неправомірно обмежувальні умови щодо забезпечення обміну інформацією чи надання допомоги. Зокрема, компетентні органи не повинні відмовляти у виконанні запиту щодо надання допомоги за умови, що:

- (a) запит також містить інформацію щодо фіскальних питань; та/або
- (b) законодавство вимагає від фінансових установ та ВНУП (за винятком, коли відповідна інформація, що запитується, отримана в результаті обставин, коли застосовуються привілеї на збереження професійної таємниці або привілеї на збереження адвокатської таємниці) зберігати таємницю чи конфіденційність та/або
- (c) проводиться дізнання, розслідування чи розгляд справи в суді в країні, яку запитують, за умови, що зазначена допомога не перешкоджатиме проведенню дізнання, розслідування чи розгляду справи в суді; та/або
- (d) характер або статус (цивільний, адміністративний, правоохоронний тощо) відповідного органу країни, яку запитують відрізняється від типу та статусу відповідного органу іншої країни.

40.6 Країни повинні встановити контроль та захист з метою забезпечення того, щоб інформація, яка підлягає обміну між компетентними органами використовувалася виключно для цілей, та тими органами для яких вона була запитана або надавалася, якщо не надано попередньої згоди компетентним органом, що запитується.

40.7 Компетентні органи повинні зберігати відповідну конфіденційність щодо будь-якого запиту про співробітництво та інформації, що підлягає обміну, відповідно до зобов'язань обох сторін щодо збереження таємниці та захисту даних. Щонайменше, компетентні органи повинні здійснювати захист інформації, що підлягає обміну тим самим шляхом, яким вони здійснюють захист подібної інформації, одержаної з національних джерел. Запитуючі компетентні органи повинні мати можливість відмовити в наданні інформації, якщо компетентний орган, що запитує, не може здійснити ефективний захист інформації.

40.8 Компетентні органи повинні мати можливість проводити дізнання від імені іноземного компетентного органу, та здійснювати обмін всією інформацією з іноземними компетентними органами, яка була б доступна для них, якби таке дізнання здійснювалось на національному рівні.

Обмін інформацією між ПФР

40.9 ПФР повинні мати відповідні правові бази для здійснення співробітництва щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму¹⁴⁶.

40.10 На запит та, за можливості, ПФР повинні надавати зворотній зв'язок іноземним компетентним органам щодо використання наданої інформації, а також щодо результатів аналізу, проведеного на основі отриманої інформації.

40.11 ПФР повинні мати повноваження на обмін:

- (a) всією інформацією, яка повинна бути доступною чи, яку повинен отримати ПФР прямо чи опосередковано, зокрема відповідно до Рекомендації 29; та
- (b) будь-якою іншою інформацією, яку відповідно до їх повноважень вони можуть отримувати чи мати доступ до неї, прямо чи опосередковано, на національному рівні, за принципом взаємності.

Обмін інформацією між фінансовими регуляторами¹⁴⁷

¹⁴⁶ Підрозділи фінансової розвідки повинні здійснювати обмін інформацією з іноземними ПФР, незалежно від їх статусу; адміністративного, правоохоронного, судового чи іншого.

¹⁴⁷ Це стосується фінансових регуляторів, які є компетентними органами і не включає фінансових регуляторів, що є саморегульними організаціями.

- 40.12 Фінансові регулятори повинні мати правову базу для забезпечення співробітництва з іноземними компетентними органами (незалежно від їх типу чи статусу), відповідно до застосованих міжнародних стандартів у сфері нагляду, зокрема щодо обміну наглядовою інформацією, що стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- 40.13 Фінансові регулятори повинні мати можливість здійснювати обмін з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, враховуючи інформацію, яку містять фінансові установи, у спосіб, що є пропорційним до їх відповідних потреб.
- 40.14 Фінансові регулятори повинні мати можливість обміну наступними видами інформації, якщо вона стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, особливо з іншими відповідними регуляторами, які мають спільну відповідальність за фінансові установи, які входять до однієї групи:
- (a) регуляторна інформація, тобто інформація щодо національної регуляторної системи, та загальна інформація щодо фінансових секторів.
 - (b) пруденційна інформація, зокрема для регуляторів, які встановлюють основні принципи співробітництва, тобто інформація щодо діяльності фінансових установ, бенефіціарної власності, управління, і профпридатності; та
 - (c) інформація у сфері ПВК/ФТ, зокрема внутрішні процедури та політики фінансових установ у сфері ПВК/ФТ, інформація щодо належної перевірки клієнта, дані про клієнта, вибірка рахунків та інформація про операцію.
- 40.15 Фінансові регулятори повинні мати можливість проведення розслідування від імені іноземних компетентних органів, та, за необхідності, уповноважувати чи сприяти можливості іноземних компетентних органів самостійно проводити розслідування в країні, з метою сприяння здійсненню ефективного групового нагляду.
- 40.16 Фінансові регулятори повинні переконатися, що у них є попередня авторизація від запитуваного компетентного органу щодо будь-якої передачі інформації, що підлягає обміну або використанню такої інформації для наглядової та ненаглядової діяльності, за винятком тих випадків коли запитуючий фінансовий регулятор по закону зобов'язаний розкривати або надавати таку інформацію. В таких випадках, щонайменше, експерт з фінансового нагляду, що робить запит, повинен невідкладно повідомити запитуваний відповідальний орган про ці зобов'язання.

Обмін інформацією між правоохоронними органами

- 40.17 Правоохоронні органи повинні мати можливість обміну з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, в розвідувальних чи слідчих цілях щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів чи фінансування тероризму, в тому числі встановлення та відстеження доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом.
- 40.18 Правоохоронні органи повинні також мати можливість використовувати свої повноваження, в тому числі будь-які наявні слідчі техніки відповідно до їх національного законодавства, з метою проведення дізнання та одержання інформації від імені іноземних компетентних органів. Наявні режими та практики, які регулюють співробітництво в правоохоронній сфері, такі як угоди між Інтерполом, Європолом чи Євроюстом та окремими країнами повинні регулювати будь-які обмеження щодо використання, накладені запитуваним правоохоронним органом.

40.19 Правоохоронні органи повинні мати можливість створення спільних слідчих команд з метою здійснення спільних розслідувань, та, за необхідності, країни повинні укласти двосторонні та багатосторонні угоди для уможливлення проведення таких спільних розслідувань.

Обмін інформацією між органами, що не є партнерами

40.20 Країни повинні дозволити своїм компетентним органам здійснювати непрямої¹⁴⁸ обмін інформацією з органами, що не є їх партнерами, застосовуючи вищезазначені принципи. Країни повинні забезпечити, щоб компетентний орган, який запитує інформацію опосередковано, завжди точно вказував, з якою метою та від імені кого здійснюється запит.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДО РЕКОМЕНДАЦІЇ 40 (ІНШІ ФОРМИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА)

А. ПРИНЦИПИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ВСІХ ФОРМ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Обов'язки органів, які здійснюють запит

1. При здійсненні запитів щодо співробітництва, компетентні органи повинні докласти максимальних зусиль щодо надання повної фактичної та, за необхідності, правової інформації, в тому числі щодо зазначення потреби в нагальності, що надасть можливість вчасно та ефективно виконати запит, а також передбаченого використання запитуваної інформації. На запит запитуваного компетентного органу, компетентний орган, що здійснює запит повинен здійснити зворотний зв'язок із запитуваним компетентним органом щодо використання та придатності одержаної інформації.

Неправомірно обмежувальні заходи

2. Країни не повинні забороняти чи встановлювати необґрунтовані чи неправомірно обмежувальні умови щодо забезпечення обміну інформацією чи надання допомоги. Зокрема, компетентні органи не повинні відмовляти у виконанні запиту щодо надання допомоги за умови, що:

- запит охоплює фінансові питання; та/чи
- законодавство вимагає від фінансових установ та ВНУП (за винятком, якщо відповідна інформація, що запитується зберігається за умов, де застосовується правовий привілей чи професійна таємниця) зберігати таємницю чи конфіденційність; та/чи
- проводиться дізнання, розслідування чи розгляд справи в суді в країні, що запитується, за умови, що зазначена допомога не перешкоджатиме проведенню дізнання, розслідування чи розгляду справи в суді; та/чи
- тип та статус (цивільний, адміністративний, правоохоронний тощо) компетентного органу країни, що запитує інформацію відрізняється від типу та статусу відповідного органу іншої країни.

¹⁴⁸ Непрямої обмін інформацією стосується запитуваної інформації, що одержується від запитуваного органу через один чи більше національних чи іноземних органів перш ніж вона буде одержана органом, що її запитував. Такий обмін інформацією та її використання може вимагати отримання дозволу від одного або кількох компетентних органів запитуваної країни.

Захист інформації, що підлягає обміну

3. Інформація, що підлягає обміну повинна використовуватися лише з метою надання чи одержання такої інформації. Будь-яке розповсюдження інформації іншим органам чи третім сторонам, чи будь-яке використання цієї інформації для адміністративних, слідчих, обвинувальних та судових цілей поза встановлених, підлягає попередньому дозволу запитуваного компетентного органу.
4. Компетентні органи повинні зберігати відповідну конфіденційність щодо запиту про співробітництво та обмін інформацією, з метою захисту цілісності розслідування чи дізнання,¹⁴⁹ відповідно до зобов'язань обох сторін щодо збереження таємниці та захисту даних. Щонайменше, компетентні органи повинні здійснювати захист інформації, що підлягає обміну тим самим шляхом, яким вони здійснюють захист подібної інформації, одержаної з внутрішніх джерел. Країни повинні здійснювати контроль та захист з метою забезпечення того, що обмін інформацією між компетентними органами здійснюється виключно авторизованим шляхом. Обмін інформацією повинен здійснюватись захищеним шляхом, та через надійні канали чи механізми. Запитуючі компетентні органи можуть, за необхідності, відмовити в наданні інформації, якщо компетентний орган, що запитує не може здійснити ефективний захист інформації.

Повноваження на проведення дізнання

5. Компетентні органи повинні мати змогу проводити дізнання від імені іноземного компетентного органу, та здійснювати обмін всією інформацією з іноземними компетентними органами, яка була б доступна для них, якби таке дізнання здійснювалось на національному рівні.

В. ПРИНЦИПИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ОКРЕМИХ ФОРМ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

6. Вищезазначені загальні принципи повинні застосовуватись до всіх форм обміну інформацією між компетентними та некомпетентними органами, які викладені в нижченаведених пунктах.

Обмін інформацією між ПФР

7. Підрозділи фінансової розвідки повинні здійснювати обмін інформацією з іноземними ПФР, незалежно від їх статусу; адміністративного, правоохоронного, судового чи іншого. З цією метою, ПФР повинні мати відповідні правові бази для здійснення співробітництва щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму.
8. Під час здійснення запиту про співробітництво, ПФР повинні докласти максимальних зусиль щодо надання повної фактичної, та, за можливості, правової інформації, включаючи опис справи, яка аналізується та потенційний зв'язок із запитуваною стороною. На запит та, за можливості, ПФР повинні здійснювати зворотний зв'язок з іноземними компетентними органами щодо використання наданої інформації, а також щодо результатів аналізу, проведеного на основі отриманої інформації.
9. ПФР повинні мати повноваження на обмін:
 - (а) всією інформацією, яка повинна бути доступною чи, яку повинен отримати ПФР прямо чи опосередковано відповідно до Рекомендацій FATF, зокрема відповідно до Рекомендації 29; та

¹⁴⁹ Інформація може бути розголошена, якщо таке розголошення є необхідним для здійснення запиту про співробітництво.

- (b) будь-якою іншою інформацією, яку відповідно до їх повноважень вони можуть отримувати чи мати доступ до неї, прямо чи опосередковано, на національному рівні, за принципом взаємності.

Обмін інформацією між фінансовими регуляторами¹⁵⁰

10. Фінансові регулятори повинні співпрацювати з іноземними компетентними органами незалежно від їх типу та статусу цих органів. Ефективна співпраця між фінансовими регуляторами спрямовується на сприяння здійсненню ефективного нагляду за фінансовими установами у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Таким чином, фінансові регулятори повинні мати адекватні правові бази для забезпечення співпраці, відповідно до застосованих міжнародних стандартів у сфері нагляду, зокрема щодо обміну наглядовою інформацією, що стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансування тероризму.
11. Фінансові регулятори повинні мати можливість обміну з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, враховуючи інформацію, яку містять фінансові установи, та шляхом, пропорційним їх відповідним потребам. Експерти з фінансового нагляду повинні мати можливість обміну наступними видами інформації, якщо вона стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, особливо з іншими відповідними експертами з нагляду, які мають спільну відповідальність за фінансові установи, які входять до однієї групи:
- (a) регуляторна інформація, тобто інформація щодо національної регуляторної системи, та загальна інформація щодо фінансових секторів.
 - (b) пруденційна інформація, зокрема для фінансових регуляторів, які встановлюють основні принципи співробітництва, тобто інформація щодо діяльності фінансових установ, бенефіціарної власності, управління, та профпридатності.
 - (c) інформація у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, тобто внутрішні процедури та політики фінансових установ у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, інформація щодо належної перевірки клієнта, дані про клієнта, вибірка рахунків та інформація про операцію.
12. Фінансові регулятори повинні мати можливість проведення дізнання від імені іноземних компетентних органів, та, за можливості, уповноважувати чи сприяти можливості іноземних компетентних органів самостійно проводити дізнання в країні, з метою сприяння здійсненню ефективного групового нагляду.
13. Будь-яке розповсюдження інформації, що підлягає обміну чи використанню цієї інформації для цілей нагляду чи для інших цілей, повинно бути попередньо узгоджено з компетентним органом, що запитується, якщо фінансовий регулятор, що запитує не має правового зобов'язання щодо розкриття чи звітування стосовно такої інформації. В таких випадках, фінансовий регулятор, що здійснює запит щонайменше повинен відразу інформувати орган, який запитується про таке зобов'язання. Попереднє узгодження включає будь-яке попереднє узгодження згідно Меморандуму про взаєморозуміння чи багатостороннього Меморандуму про взаєморозуміння, виданого органом, що встановлює основні принципи співробітництва, який застосовується до інформації, що підлягає обміну згідно Меморандуму про взаєморозуміння чи багатостороннього Меморандуму про взаєморозуміння.

¹⁵⁰ Це стосується фінансових регуляторів, які є компетентними органами.

Обмін інформацією між правоохоронними органами

14. Правоохоронні органи повинні мати можливість обміну з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні для розвідувальних чи слідчих цілей щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів чи фінансування тероризму, в тому числі встановлення та відстеження доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом.
15. Правоохоронні органи повинні також мати можливість використовувати свої повноваження, в тому числі будь-які наявні слідчі техніки відповідно до їх національного законодавства, з метою проведення дізнання та одержання інформації від імені іноземних компетентних органів. Наявні режими та практики, які регулюють співробітництво в правоохоронній сфері, такі як угоди між Інтерполом, Європолом чи Євроюстом та окремими країнами повинні регулювати будь-які обмеження щодо застосування, накладені правоохоронним органом, який запитується.
16. Правоохоронні органи повинні мати можливість створення спільних слідчих команд з метою здійснення спільних розслідувань, та, за необхідності, країни повинні укласти двосторонні та багатосторонні угоди для уможливлення проведення таких спільних розслідувань. Країнам рекомендується приєднуватись до та підтримувати існуючі правоохоронні мережі в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, та розвивати двостороннє співробітництво з іноземними правоохоронними органами, в тому числі розміщувати офіцерів зв'язку за кордоном, з метою сприяння вчасному та ефективному співробітництву.

Обмін інформацією між різнопрофільними органами

17. Країни повинні дозволяти своїм компетентним органам здійснювати непрямий обмін інформацією безпосередньо з різнопрофільними органами, застосовуючи вищезазначені принципи. Непрямий обмін інформацією стосується запитуваної інформації, що одержується від запитуваного органу через один чи більше національних чи іноземних органів перед тим як вона буде одержана органом, що запитує. Такий обмін інформацією та її використання може бути авторизовано одним або більше компетентними органами запитуваної країни. Компетентний орган, який запитує інформацію повинен постійно надавати роз'яснення, з якою метою та від імені кого здійснюється запит.
18. Країнам також рекомендується дозволяти здійснювати швидкий та конструктивний обмін інформацією безпосередньо між різнопрофільними органами.

МЕТОДОЛОГІЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ

Безпосередній Результат 1

Ризики відмивання коштів та фінансування тероризму усвідомлюються і, за необхідності, здійснюється координація дій на національному рівні з метою протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення

Ознаки ефективної системи

Країна належним чином визначає, оцінює та розуміє свої ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, а також здійснює координацію заходів на національному рівні, спрямованих на пом'якшення цих ризиків. Це включає залучення компетентних органів та інших відповідних органів; використання широкого спектру надійних джерел інформації; застосування оцінки ризиків як основи для розвитку та встановлення пріоритету політики та заходів з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму; та впровадження цієї політики і заходів координуваним шляхом через відповідні канали. Відповідні компетентні органи також співпрацюють та координують політику і заходи, спрямовані на боротьбу з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. З часом результатом цього стає значне пом'якшення ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 1, 2, 33 та 34, а також елементів Рекомендації 15.

Примітка для експертів з оцінки:

1. Від експертів з оцінки не вимагається проведення глибокого огляду або перевірки оцінки ризиків, здійсненої країною. Експерти з оцінки базуючись на їх баченні обґрунтованості оцінки ризиків, повинні зосереджуватись на тому, як вдало компетентні органи використовують своє розуміння ризиків на практиці для інформування щодо розробки політики та вжиття заходів, спрямованих на пом'якшення ризиків.
2. Експерти з оцінки повинні брати до уваги свої висновки по цьому Безпосередньому Результату при оцінці інших Безпосередніх Результатів. Однак, експерти з оцінки можуть використати їх висновки щодо співробітництва та координації заходів з протидії фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення для впливу на оцінки Безпосереднього Результату 11, але не на інші Безпосередні Результати (наприклад, Безпосередні Результати 2-10), які стосуються протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Основні питання для розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

- 1.1. Наскільки вдало країна усвідомлює свої ризики відмивання коштів/фінансування тероризму?
- 1.2. Наскільки вдало ідентифікуються ризики відмивання коштів/фінансування тероризму, що усуваються національною політикою та заходами з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму?
- 1.3. В якій мірі використовуються належним чином результати оцінки ризиків для обґрунтування винятків та підтримки застосування посиленних заходів для випадків високого ризику або спрощених заходів для випадків низького ризику?

- 1.4. В якій мірі цілі та заходи компетентних органів і саморегульованих організацій відповідають національній політиці з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму, що розробляється та виявленим ризикам відмивання коштів/фінансування тероризму?
- 1.5. В якій мірі компетентні органи та саморегульовані організації співпрацюють та координують розробку та впровадження політики¹⁵¹ і заходів, спрямованих на боротьбу з відмиванням коштів/фінансуванням тероризму і, за необхідності, з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення?¹⁵²
- 1.6. В якій мірі країна забезпечує, щоб відповідні фінансові установи, визначені не фінансові установи та професії (ВНУП), а також інші сектори, до яких повинні застосовуватися Стандарти FATF, обізнані про відповідні результати національної оцінки ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Оцінка країною своїх ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму (наприклад, види здійсненої оцінки; види опублікованої/розповсюдженої оцінки)
2. Політики та стратегії боротьби з відмиванням коштів/фінансуванням тероризму (наприклад, розповсюджені/опубліковані політики, стратегії та заяви з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму; залучення та зобов'язання вищих посадовців та політиків)
3. Інформаційно-роз'яснювальна робота для приватного сектору та відповідних органів (наприклад, брифінги та інструкції щодо відповідних висновків оцінки (ок) ризиків; частота та відповідність надання консультацій щодо політики та законодавства, внесок у розвиток оцінки (ок) ризиків та інших політичних рішень).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки щодо основних питань

4. Які методи, інструменти та інформація використовується з метою розробки, огляду та оцінювання висновків за результатами проведення оцінки ризиків? Наскільки повною є інформація та дані, що використовуються?
5. Наскільки цінною є стратегічна фінансова інформація, аналіз, типології та керівництво?
6. Які компетентні органи та відповідні зацікавлені сторони (включаючи фінансові установи та ВНУП) залучені до оцінки ризиків? Який вони роблять внесок в національну (ні) оцінку ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму, і на якій стадії?
7. Чи оновлюється оцінка ризиків, чи регулярно вона переглядається і чи відповідає вона значним подіям або змінам (включаючи нові загрози та тенденції)?
8. В якій мірі оцінка ризиків є обґрунтована та відповідає загрозам відмивання коштів/фінансування тероризму, слабким сторонам та особливостям країни? За необхідності, чи враховує вона ризики, визначені іншими надійними джерелами?
9. Чи відповідає політика компетентних органів на зміни ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму?

¹⁵¹За необхідності, беручи до уваги вимоги у сфері ПВК/ФТ та правила щодо захисту даних та конфіденційності, а також інші подібні положення (напр. захист даних/локалізація).

¹⁵² Враховуючи існування різних форм співпраці та координації між відповідними органами, основне питання 1.5 не передбачає вибору країни для окремої форми та застосовується однаково до всіх.

10. Який механізм(ми) або орган використовуються органами для забезпечення належного та постійного співробітництва та координації національної системи, а також для розробки та впровадження політики боротьби з відмиванням коштів/фінансуванням тероризму як на рівні прийняття політичних рішень, так і на операційному рівні, а також, за необхідності, для протидії розповсюдженню фінансування зброї масового знищення? Чи включає механізм або орган усі відповідні повноваження?
11. Чи вчасно здійснюється міжвідомчий обмін інформацією на двосторонній та багатосторонній основі (за необхідності)?
12. Чи існують відповідні ресурси та досвід для проведення оцінки ризиків, а також для національного співробітництва і координації?

Безпосередній Результат 2

Міжнародне співробітництво забезпечує відповідною інформацією, фінансовими даними, та доказами, а також сприяє заходам з протидії злочинцям та їх активам

Ознаки ефективної системи

Країна надає конструктивну та вчасну інформацію або допомогу, що запитується іншими країнами. Компетентні органи надають допомогу шляхом запитів для:

- виявлення місцезнаходження та екстрадиції злочинців; та
- для визначення, замороження, арешту, конфіскації та розподілу активів, а також для надання інформації (включаючи, докази, фінансові дані, інформацію з нагляду та інформацію про бенефіціарного власника), пов'язаної з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та пов'язаними предикатними злочинами.

Компетентні органи також здійснюють міжнародне співробітництво для переслідування злочинців та відслідковування їх активів. З часом країна стає непривабливою для злочинців (включаючи терористів) для управління, збереження своїх незаконних доходів або використання в якості безпечної гавані.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 36 – 40, а також елементів Рекомендацій 9, 15, 24, 25 та 32.

Примітка для експертів з оцінки:

Експерти з оцінки повинні враховувати, як їх висновки щодо особливої ролі відповідних компетентних органів у налагодженні та здійсненні міжнародного співробітництва за цим Безпосереднім Результатом вплинуть на інші Безпосередні Результати (особливо Безпосередні Результати 3, 5, 6-10), в тому числі, за необхідності, як країна здійснює міжнародне співробітництво по відношенню до національних справ.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто Результату

- 2.1. В якій мірі країна надала конструктивну та вчасну міжнародну правову допомогу, а також допомогу щодо екстрадиції через низку запитів з міжнародного співробітництва? Яка якість наданої допомоги?
- 2.2. В якій мірі країна прагнула одержати належну та вчасну правову допомогу в рамках міжнародного співробітництва для переслідування відмивання коштів на національному рівні, пов'язаних предикатних злочинів та випадків фінансування тероризму, які мають транснаціональні елементи?
- 2.3. В якій мірі різні компетентні органи прагнуть встановити інші форми міжнародного співробітництва для належного та вчасного обміну фінансовою, наглядовою, правоохоронною чи іншою інформацією з їх іноземними колегами з метою протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму?
- 2.4. В якій мірі різні компетентні органи забезпечують (у тому числі за власною ініціативою) інші форми міжнародного співробітництва для конструктивного та вчасного обміну фінансовою, наглядовою, правоохоронною та іншою інформацією з їх іноземними колегами з метою протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму?

- 2.5. Наскільки добре компетентні органи запитують та відповідають на іноземні запити щодо співробітництва із визначення та обміну основною інформацією та інформацією про бенефіціарного власника юридичних осіб та правових утворень?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Докази опрацювання та надсилання запитів щодо міжнародного співробітництва щодо екстрадиції, міжнародної правової допомоги та інших форм міжнародного співробітництва (наприклад, кількість здійснених, одержаних, опрацьованих, наданих або відмовлених запитів різних компетентних органів (наприклад, центральний орган, ПФР, наглядові та правоохоронні органи) та види запитів; вчасність надання відповідей, включаючи пріоритизацію запитів; випадки надання/обміну інформації за власною ініціативою).
2. Види та кількість угод щодо співробітництва з іншими країнами (включаючи двосторонні та багатосторонні Меморандуми про взаєморозуміння, договори, співробітництво, засновані на принципі взаємності або інші механізми співробітництва).
3. Приклади: (а) здійснення запиту та (б) забезпечення успішного міжнародного співробітництва (наприклад, використання фінансової інформації/доказів, наданих країні або країною (в залежності від справи); розслідування, проведені від імені або спільно з іноземними колегами; екстрадиція підозрюваних/злочинців за відмивання коштів/фінансування тероризму).
4. Інформація щодо розслідувань, переслідувань, конфіскації та повернення/розподілу активів (наприклад, кількість розслідувань/переслідувань відмивання коштів/фінансування тероризму, кількість та вартість заморожених та конфіскованих активів (включаючи, конфіскацію, що не базується на вироку) в рамках міжнародного співробітництва; вартість повернутих або розподілених активів).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки щодо основних питань

5. Які операційні заходи вживаються для забезпечення того, що забезпечується відповідна безпека, запити опрацьовуються в порядку конфіденційності з метою захисту цілісності процесу (наприклад, розслідування та слідство), а інформація, одержана в процесі обміну використовується для дозволених цілей?
6. Які механізми (включаючи системи управління справами) використовуються серед різних компетентних органів для одержання, оцінки, пріоритизації та надання відповідей на запити про допомогу?
7. Які причини для відмови у випадках, коли допомога не надається або не може бути надана?
8. Які механізми (включаючи системи управління справами) використовуються серед різних компетентних органів для відбору, пріоритизації та надсилання запитів про допомогу?
9. Як різні компетентні органи забезпечують надання запитуваній країні відповідної і точної інформації, щоб вона могла зрозуміти та оцінки запити?
10. Як добре країна співпрацювала із запитуючою або запитуваною країною з метою уникнення або вирішення конфліктів юрисдикції або проблем, спричинених наданням у запитах інформації низької якості?
11. Як компетентні органи забезпечують, що дані контактних осіб та вимоги до запитів про міжнародне співробітництво є чіткими та легкодоступними для запитуючих країн?

12. В якій мірі країна переслідує своїх громадян без необґрунтованої затримки у ситуаціях, коли відповідно до закону неможливо їх екстрадувати?
13. Які заходи здійснюються з метою управління та повернення активів, конфіскованих за запитом інших країн?
14. Чи існують аспекти правового, операційного або судового процесу (наприклад, особливо суворе застосування вимог подвійної криміналізації тощо), які перешкоджають або заважають міжнародному співробітництву?
15. В якій мірі компетентні органи обмінюються інформацією опосередковано з органами, що не є партнерами?
16. Чи наявні відповідні ресурси для: (а) одержання, управління, координації та надання відповіді на вхідні запити щодо співробітництва; та (b) вчасного надсилання та координації запитів про допомогу?

Безпосередній Результат 3

Наглядові органи належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ, ВНУП та VASPs щодо додержання вимог у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків

Ознаки ефективної системи

Нагляд та моніторинг усуває та пом'якшує ризики відмивання коштів та фінансування тероризму у фінансовому та інших відповідних секторах шляхом:

- запобігання злочинцям та їх співучасникам володіти, або бути бенефіціарними власниками значної чи контрольної частки або управлінських функцій у фінансових установах, ВНУП та VASPs; а також
- за необхідності, швидкого виявлення, усунення, та застосування санкцій за порушення вимог з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму або прогалини в управлінні ризиками відмивання коштів/фінансування тероризму.

Наглядові органи¹⁵³ забезпечують фінансові установи, ВНУП та VASPs належним зворотним зв'язком та рекомендаціями щодо виконання вимог у сфері протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму. З часом, нагляд та моніторинг покращать рівень додержання вимог у сфері ПВК/ФТ, та перешкоджатимуть спробам злочинців зловживати фінансовим сектором, сектором ВНУП та сектором VASPs особливо у секторах, найбільш вразливих до ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 14, 26-28, 34 та 35, а також елементів Рекомендації 1 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

1. Експерти з оцінки повинні визначити який сектор: фінансовий, ВНУП та VASPs вважати таким, що є найбільш важливим, в середньому важливим, та повинні відобразити свої судження у Розділах 1, 5 та 6 звіту. При формуванні суджень відносно загальної ефективності цього БР, експерти з оцінки повинні пояснити, яким чином вони зважували встановлені недоліки, а також пояснити, яким чином вони брались до уваги по відношенню до того, як експерти з оцінки зважували різні сектори.
2. При визначенні, яким чином зважувати різні сектори: фінансовий, ВНУП та VASPs, експерти з оцінки повинні враховувати їх відносну важливість, беручи до уваги наступні фактори:
 - а) ризики ВК/ФТ з якими стикається кожен сектор, враховуючи істотність, притаманну кожному сектору (напр. відносна важливість різних частин фінансового сектору та різних ВНУП та VASPs; розмір, інтеграція та склад фінансового сектору¹⁵⁴; відносна важливість різних типів фінансових продуктів чи інституцій; обсяг вітчизняного чи транскордонного бізнесу; міра, в якій економіка ґрунтується на готівці; та оцінка обсягу неформального сектору та/або тіньової економіки), та

¹⁵³ Посилання на визначення "наглядові органи" включають в себе саморегулівні організації для цілей оцінки ефективності.

¹⁵⁴ Напр. включаючи але не обмежуючись бізнес-концентрацією в різних секторах.

- b) структурні елементи та інші контекстуальні фактори (напр. чи запроваджені для кожного сектору наглядові органи з підзвітністю, цілісністю та прозорістю; та зрілість і складність регуляторного та наглядового режиму для кожного сектору)¹⁵⁵.

Для отримання більшої інформації відносно того, яким чином експерти з оцінки повинні враховувати ризик, зрілість, структурні елементи та інші контекстуальні фактори, див. п.п. 5-12 Методології. Для отримання додаткових інструкцій відносно того, яким чином відображати у звіті їх судження щодо відносної важливості фінансового сектору, сектору ВНУП та сектору VASPs, див. шаблон до Звіту про взаємну оцінку у Додатку II Методології.

3. Експерти з оцінки повинні також переглянути відповідні висновки (включаючи на рівні фінансової групи) щодо рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь наглядові органи, при оцінці цього Безпосереднього Результату.

Основні питання, які необхідно врахувати при визначенні того, чи досягнуто Результату

- 3.1. Наскільки вдало ліцензування, реєстрація чи інший контроль, які здійснюються наглядовими органами чи іншими органами запобігають злочинцям та їх співучасникам володіти чи бути вигодоодержувачами значної або контрольної частки або мати управлінські функції у фінансових установах, ВНУП та VASPs? Наскільки вдало виявляються порушення вимог ліцензування чи реєстрації?
- 3.2. Як добре наглядові органи ідентифікують та підтримують розуміння ризиків ВК/ФТ у фінансових та інших секторах в цілому, між різними секторами та типами установ, та окремими установами?
- 3.3. З огляду на зменшення ризиків, як добре органи з нагляду здійснюють ризик-орієнтований нагляд чи моніторинг того, наскільки фінансові установи, ВНУП та VASPs відповідають вимогам у сфері ПВК/ФТ?
- 3.4. В якій мірі застосовуються на практиці коригуючі заходи та/чи ефективні, пропорційні та переконливі санкції, що застосовуються?
- 3.5. В якій мірі наглядові органи здатні продемонструвати, що їх дії мають вплив на дотримання вимог законодавства фінансовими установами, ВНУП та VASPs?
- 3.6. Як вдало наглядові органи сприяють чіткому розумінню фінансовими установами, ВНУП та VASPs їх обов'язків у сфері ПВК/ФТ та ризиків ВК/ФТ?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Контекстуальні фактори щодо розміру, складу, та структури фінансового сектору, сектору ВНУП та сектору VASPs та неформального чи нерегульованого сектору (наприклад, кількість та типи ліцензованих та зареєстрованих у кожній категорії фінансових установ (включаючи послуги з переказу коштів та цінностей), ВНУП та VASPs; типи фінансових (включаючи транскордонних) видів діяльності; відносний розмір, важливість та істотність секторів).
2. Моделі ризику наглядових органів, керівництво та рекомендації у сфері ПВК/ФТ (наприклад керівництва щодо оперативної діяльності для наглядового персоналу; публікації, які висвітлюють наглядовий та моніторинговий підхід у сфері ПВК/ФТ; наглядові циркуляри, краща та невдала практика, тематичні дослідження; річні звіти).

¹⁵⁵ Напр. спеціальні види діяльності наглядових органів, такі як: тематичні огляди та цільова інформаційно-роз'яснювальна робота для конкретних секторів чи установ.

3. Інформація щодо взаємодії наглядової сфери із галузевою, із ПФР та іншими компетентними органами з питань ПВК/ФТ (наприклад, забезпечення керівництвом та навчанням, організація зустрічей чи сприяння взаємодії між фінансовими установами, ВНУП та VASPs).
4. Інформація щодо нагляду (наприклад, частота, обсяг та характер моніторингу та перевірок (виїзні та невиїзні); характер виявлених порушень; застосовні санкції та інші заходи з усунення порушень (наприклад, виправні заходи, догани, штрафи), приклади справ, де санкції та інші заходи з усунення порушень покращили відповідність вимогам у сфері ПВК/ФТ).

b) Приклади окремих факторів, які можуть сприяти висновкам щодо основних питань

5. Які заходи вживаються для запобігання створенню чи продовженню функціонування банків-оболонки в країні?
6. Якою мірою застосовуються перевірки "на профпридатність" чи інші подібні заходи відносно осіб, які виконують управлінські функції, володіють значною або контрольною часткою, чи є професійно акредитованими у фінансових установах, ВНУП та VASPs?
7. Які заходи вживають наглядові органи з метою оцінки ризиків ВК/ФТ секторів та організацій, нагляд та моніторинг щодо яких вони здійснюють? Як часто переглядаються профілі ризиків, та якими є граничні ліміти (наприклад зміни в управлінні чи підприємницькій діяльності)?
8. Які заходи та інструменти нагляду застосовуються для забезпечення того, що фінансові установи (у тому числі фінансові групи), ВНУП та VASPs регулюються і виконують свої зобов'язання у сфері ПВК/ФТ (у тому числі ті, які стосуються цільових фінансових санкцій щодо тероризму, та контрзаходів до застосування яких закликає FATF)? В якій мірі це сприяє використанню формальної фінансової системи?
9. В якій мірі частота, інтенсивність та обсяг виїзних та невиїзних перевірок стосуються профілю ризику фінансових установ (у тому числі фінансових груп), ВНУП та VASPs?
10. Яким є рівень співробітництва між наглядовими органами та іншими компетентними органами з питань ПВК/ФТ (включаючи управління ризиками ВК/ФТ фінансових груп)? Якими є умови, за яких наглядові органи направляють чи запитують інформацію в інших компетентних органів стосовно питань ПВК/ФТ (включаючи входження на ринок)?
11. При необхідності, які заходи вживаються для ідентифікації, ліцензування чи реєстрації, моніторингу та застосування санкцій до осіб, які надають послуги та провадять діяльність з переказу коштів та цінностей, а також віртуальних активів?
12. Чи мають наглядові органи достатньо ресурсів для проведення нагляду чи моніторингу для цілей ПВК/ФТ, враховуючи розмір, складність та профілі ризику сектору, над яким здійснюється нагляд та моніторинг?
13. Які заходи вживаються для забезпечення того, що фінансові наглядові органи є операційно-незалежними і таким чином не підпадають під незаконний вплив у сфері ПВК/ФТ?

Безпосередній Результат 4

Фінансові установи, ВНУП та VASPs належним чином вживають запобіжних заходів у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків, та звітують про підозрілі операції

Ознаки ефективної системи

Фінансові установи, ВНУП та VASPs зрозуміють характер та рівень їх ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму; розробляють та застосовують політики у сфері ПВК/ФТ (в тому числі політики на рівні групи), внутрішній контроль, та програми для відповідного зниження таких ризиків; застосовують відповідні заходи належної перевірки клієнта з метою ідентифікації та перевірки їх клієнтів (у тому числі бенефіціарних власників) та проводять постійний моніторинг; відповідним чином виявляють та повідомляють про підозрілі операції; та дотримуються інших вимог у сфері ПВК/ФТ. Це в кінцевому рахунку веде до зменшення випадків відмивання коштів і фінансування тероризму в межах цих установ.

Цей результат відноситься насамперед до Рекомендацій 9 - 23, а також елементів Рекомендації 1, 6 та 29.

Примітка для експертів з оцінки:

1. Експерти з оцінки повинні визначити який сектор: фінансовий, ВНУП та VASPs вважати таким, що є найбільш важливим, в середньому важливим, та повинні відобразити свої судження у Розділах 1, 5 та 6 звіту. При формуванні суджень відносно загальної ефективності цього БР, експерти з оцінки повинні пояснити, яким чином вони зважували встановлені недоліки, а також пояснити, яким чином вони брались до уваги по відношенню до того, як експерти з оцінки зважували різні сектори.
2. При визначенні, яким чином зважувати різні сектори: фінансовий, ВНУП та VASPs, експерти з оцінки повинні враховувати їх відносну важливість, беручи до уваги наступні фактори:
 - a) ризики ВК/ФТ з якими стикається кожен сектор, враховуючи істотність, притаманну кожному сектору (напр. відносна важливість різних частин фінансового сектору та різних ВНУП та VASPs; розмір, інтеграція та склад фінансового сектору¹⁵⁶; відносна важливість різних типів фінансових продуктів чи інституцій; обсяг вітчизняного чи транскордонного бізнесу; міра, в якій економіка ґрунтується на готівці; та оцінка обсягу неформального сектору та/або тіньової економіки), та
 - b) структурні елементи та інші контекстуальні фактори (напр. чи запроваджені для кожного сектору наглядові органи з підзвітністю, цілісністю та прозорістю; та зрілість і складність регуляторного та наглядового режиму для кожного сектору)¹⁵⁷.

Для отримання більшої інформації відносно того, яким чином експерти з оцінки повинні враховувати ризик, зрілість, структурні елементи та інші контекстуальні фактори, див. п.п. 5-12 Методології. Для отримання додаткових інструкцій відносно того, яким чином відобразити у звіті їх судження щодо відносної важливості фінансового сектору, сектору ВНУП та сектору VASPs, див. шаблон до Звіту про взаємну оцінку у Додатку II Методології.

¹⁵⁶ Напр. включаючи але не обмежуючись бізнес-концентрацією в різних секторах.

¹⁵⁷ Напр. спеціальні види діяльності наглядових органів, такі як: тематичні огляди та цільова інформаційно-роз'яснювальна робота для конкретних секторів чи установ.

3. Для експертів з оцінки не є обов'язковим проведення поглибленого огляду діяльності фінансових установ, ВНУП чи VASPs, але, на підставі доказів та інтерв'ю з наглядовими органами, ПФР, фінансовими установами, ВНУП та VASPs, вони повинні обміркувати, чи оцінили та зрозуміли фінансові установи, ВНУП та VASPs свої уразливості до ризиків ВК/ФТ; чи спрямовані, відповідним чином, їх політики, процедури та внутрішній контроль на усунення цих ризиків; та чи відповідним чином виконуються регуляторні вимоги (включаючи звітування про підозрілі операції).

Основні питання, які необхідно врахувати при визначенні того, чи досягається результат

- 4.1. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs розуміють свої ризики ВК/ФТ та зобов'язання у сфері ПВК/ФТ?
- 4.2. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs вживають заходів щодо зменшення ризиків відповідно до їх ризиків?
- 4.3. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs вживають заходів щодо належної перевірки клієнта та збереження документів (у тому числі інформація щодо бенефіціарної власності та постійний моніторинг)? В якій мірі здійснюється відмова у встановленні ділових відносин, якщо заходи належної перевірки здійснюються не повністю?
- 4.4. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs застосовують посилені чи окремі заходи для: (а) публічних діячів, (b) банківських кореспондентських відносин, (c) нових технологій, (d) правил електронного переказу коштів¹⁵⁸, (e) цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням тероризму, та (f) країн підвищеного ризику, визначених FATF?
- 4.5. В якій мірі фінансові установи, ВНУП та VASPs виконують свої зобов'язання щодо звітування про підозрілі доходи, одержані злочинним шляхом та про кошти, призначені для здійснення тероризму? Якими є практичні заходи для запобігання розголошенню інформації?
- 4.6. Як вдало фінансові установи, ВНУП та VASPs здійснюють внутрішній контроль та процедури (включаючи на рівні фінансової групи) для забезпечення відповідності вимогам у сфері ПВК/ФТ? В якій мірі такі правові та регуляторні вимоги (наприклад фінансова таємниця) перешкоджають їх виконанню?

a) Приклади окремих факторів, які можуть сприяти висновкам щодо основних питань

1. Контекстуальні фактори щодо розміру, складу, та структури фінансового сектору, сектору ВНУП та сектору VASPs, неформального і нерегульованого сектору (наприклад, кількість та типи ліцензованих та зареєстрованих у кожній категорії фінансових установ (включаючи послуги з переказу коштів та цінностей), ВНУП та VASPs; типи фінансових (включаючи транскордонних) видів діяльності; відповідний розмір, важливість та істотності секторів).
2. Інформація (включаючи тенденції) стосовно ризиків та загальних рівнів відповідності (наприклад, внутрішні політики у сфері ПВК/ФТ, процедури та програми, тенденції та звіти з типологій).
3. Приклади невідповідності (наприклад, знеособлені справи; типології щодо зловживання фінансовими установами, ВНУП та VASPs).
4. Інформація стосовно відповідності фінансових установ, ВНУП та VASPs (наприклад частота проведення огляду внутрішньої відповідності вимогам у сфері ПВК/ФТ;

¹⁵⁸ У контексті VASPs, це стосується правил переказу віртуальних активів.

характер встановлених порушень та вжиті виправні заходи чи застосовані санкції; частота та якість проведення навчальних заходів у сфері ПВК/ФТ; період часу, необхідного для забезпечення компетентних органів точною та повною інформацією щодо заходів належної перевірки клієнтів для цілей ПВК/ФТ; рахунки/відносини, відхилені через неповну інформацію про заходи щодо належної перевірки клієнтів; електронні грошові перекази, відхилені через недостатню інформацію щодо реквізитів).

5. Інформація стосовно надання повідомлень про підозрілі операції та інших відомостей, яка вимагається національним законодавством (наприклад, кількість наданих повідомлень про підозрілі операції, та вартість пов'язаних операцій; кількість та пропорційність повідомлень про підозрілі операції від різних секторів; типи, характер та тенденції надання повідомлень про підозрілі операції відповідно до ризиків ВК/ФТ; середній період часу, необхідного для аналізу підозрілих операцій перед наданням повідомлення про підозрілі операції).

б) Приклади окремих факторів, які можуть сприяти висновкам щодо основних питань

6. Які заходи вживаються для ідентифікації та роботи з клієнтами, діловими відносинами, операціями, продуктами і країнами високого ризику (та, у відповідних випадках, низького ризику)?
7. Чи запобігає спосіб, в який здійснюються заходи у сфері ПВК/ФТ, правомірному використанню формальної фінансової системи, та, які заходи вживаються з метою сприяння розширенню доступу до фінансових послуг?
8. В якій мірі варіюються заходи належної перевірки клієнта та посилені чи окремі заходи відповідно до ризиків ВК/ФТ серед різних секторів/типів установ, та окремих установ? Яким є відносний рівень відповідності серед міжнародних фінансових груп та національних установ?
9. Якою мірою здійснюється покладання на третіх сторін для здійснення заходів належної перевірки клієнтів та, як вдало здійснюється контроль?
10. Як вдало фінансові установи і групи, ВНУП та VASPs забезпечують відповідний доступ до інформації згідно функції відповідності у сфері ПВК/ФТ?
11. Чи уможливають внутрішні політики та контроль фінансових установ та груп, ВНУП та VASPs здійснювати вчасний огляд: (i) складних чи незвичайних операцій, (ii) потенційних повідомлень про підозрілі операції, для направлення ПФР; та (iii) потенційних помилкових спрацьовувань? Якою мірою направлені повідомлення про підозрілі операції містять повну, достовірну та відповідну інформацію відносно підозрілих операцій?
12. Які заходи та інструменти використовуються для оцінки ризиків, формулювання і аналізу відповідних заходів політики, а також для створення відповідних систем зниження ризиків і систем контролю ризиків ВК/ФТ?
13. Яким чином політики та контроль у сфері ПВК/ФТ доводяться до відома вищого керівництва та персоналу? Які виправні заходи та санкції застосовуються фінансовими установами, ВНУП та VASPs у випадку порушення виконання зобов'язань у сфері ПВК/ФТ?
14. Як вдало фінансові установи? ВНУП та VASPs документують свої оцінки ризиків ВК/ФТ та оновлюють їх?

15. Чи мають фінансові установи, ВНУП та VASPs відповідні ресурси для впровадження політик та контролю у сфері ПВК/ФТ відносно їх обсягу, складності, господарської діяльності та профілю ризику?
16. Як вдало здійснюється зворотний зв'язок для сприяння фінансовим установам, ВНУП та VASPs у виявленні та звітуванні про підозрілі операції?

Безпосередній Результат 5

Запобігання юридичним особам та правовим утворенням бути використаними для відмивання коштів або фінансування тероризму, а інформація про їх бенефіціарну власність надається компетентним органам безперешкодно

Ознаки ефективної системи

Вживаються заходи з метою:

- попередження юридичних осіб та правових утворень бути використаними для злочинних цілей;
- надання юридичним особам та правовим утворенням достатньої прозорості; та
- забезпечення того, що достовірна та оновлена основна інформація та інформація про бенефіціарну власність надається вчасно.

Основна інформація є загальнодоступною, а інформація про бенефіціарну власність є доступною для компетентних органів. До осіб, які не вживають таких заходів застосовуються ефективні, пропорційні та переконливі санкції. В результаті, юридичні особи та правові утворення перестають бути привабливими для злочинців з метою використання їх для відмивання коштів та фінансування тероризму.

Примітка для експертів з оцінки:

Експерти з оцінки повинні також розглядати відповідні висновки стосовно рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь компетентні органи у ході оцінки цього Безпосереднього Результату. Це включатиме розгляд міри, в якій компетентні органи запитують та мають здатність надавати відповідну допомогу щодо виявлення та обміну інформацією (у тому числі інформацією про бенефіціарну власність) стосовно юридичних осіб та юридичних утворень.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягається результат

- 5.1. В якій мірі інформація щодо створення та типів юридичних осіб та правових утворень в країні є загальнодоступною?
- 5.2. Як вдало відповідні компетентні органи встановлюють, оцінюють та розуміють уразливі сторони та ступінь, до якого юридичні особи, створені в країні можуть бути використані, чи використовуються для ВК/ФТ?
- 5.3. Як вдало країна вживає заходів щодо попередження використання юридичних осіб та правових утворень з метою ВК/ФТ?
- 5.4. В якій мірі відповідні компетентні органи можуть вчасно одержувати відповідну, чітку та поточну основну інформацію та інформацію про бенефіціарну власність відносно усіх типів юридичних осіб, створених в країні?
- 5.5. В якій мірі відповідні компетентні органи можуть вчасно одержувати відповідну, чітку та поточну інформацію про бенефіціарну власність відносно правових утворень?
- 5.6. В якій мірі ефективні, пропорційні та переконливі санкції застосовуються до тих осіб, які не відповідають вимогам щодо надання інформації?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Контекстуальна інформація щодо типів, форм та основних ознак юридичних осіб та правових утворень в юрисдикції.
2. Досвід правоохоронних та інших відповідних компетентних органів (наприклад, рівень накладених санкцій за порушення виконання вимог з надання інформації; де та яким чином одержується основна інформація та інформація про бенефіціарну власність (включаючи інформацію про довірителя, довірчого власника(ів), піклувальника та бенефіціарних власників); інформація, яка використовується для сприяння розслідуванню).
3. Типології та приклади зловживання юридичними особами та правовими утвореннями (наприклад, частота, з якою кримінальні розслідування знаходять докази щодо використання юридичних осіб та юридичних утворень країни для ВК/ФТ; ліквідовані або зняті з обліку юридичні особи, які використовувались для провадження незаконних видів діяльності).
4. Джерела основної інформації та інформації про бенефіціарну власність (наприклад, типи публічної інформації, доступної для фінансових установ та ВНУП; типи інформації, яка міститься в реєстрі компанії чи якою володіє компанія).
5. Інформація щодо ролі “посередників” (наприклад, надавачі послуг компанії, бухгалтери, юристи) у створенні та управлінні юридичними особами та правовими утвореннями.
6. Інша інформація (наприклад, інформація щодо існування правових утворень; відповіді (позитивні та негативні) на запити про основну інформацію чи інформацію про бенефіціарну власність, одержану від інших країн; інформація щодо моніторингу якості допомоги).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки щодо основних питань

7. Які заходи вживаються для покращення прозорості юридичних осіб (у тому числі маючи справу із акціями та варантами на пред’явника, номінальними акціонерами та керівниками) та правових утворень?
8. Яким чином відповідні органи забезпечують, щоб чітка та оновлена основна інформація та інформація про бенефіціарну власність відносно юридичних осіб зберігалася? Чи здійснюється моніторинг, тестування/сертифікація чи перевірка наявності та достовірності інформації?
9. В якій мірі відводиться час для юридичних осіб для реєстрації змін до необхідної основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, достатньої для забезпечення того, що інформація є достовірною та оновленою? При необхідності, якою мірою подібні зміни у правових утвореннях реєструються вчасно?
10. В якій мірі фінансові установи та ВНУП одержують достовірну та оновлену основну інформацію та інформацію про бенефіціарну власність відносно юридичних осіб та правових утворень? Який обсяг інформації довірчі власники повідомляють фінансовим установам та ВНУП?
11. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси для вжиття належних заходів?

Безпосередній Результат 6

Фінансова інформація та вся інша відповідна інформація використовується належним чином компетентними органами для проведення розслідування відмивання коштів та фінансування тероризму

Ознаки ефективності системи

Широкий спектр фінансової інформації та іншої відповідної інформації збирається та використовується компетентними органами для розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Це надає достовірну, точну і актуальну інформацію; та компетентні органи мають ресурси та навички для використання цієї інформації з метою проведення аналізу та фінансових розслідувань, виявлення та відстеження активів, а також проведення оперативного аналізу.

Цей результат стосується перш за все Рекомендацій 29-32, а також елементів Рекомендацій 1, 2, 4, 8, 9, 15, 34 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

1. Цей результат включає в себе роботу ПФР щодо аналізу повідомлень про підозрілі операції та інших даних, а також використання компетентними органами продуктів ПФР, інших типів фінансової інформації та іншої відповідної інформації¹⁵⁹.
2. Експерти з оцінки повинні також розглядати відповідні висновки стосовно рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь компетентні органи у ході оцінки цього Безпосереднього Результату. Це включатиме розгляд міри, в якій ПФР та правоохоронні органи запитують відповідну фінансову інформацію та інформацію правоохоронних органів та іншу інформацію у своїх іноземних колег.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягається результат

- 6.1. В якій мірі надається доступ до та використовується фінансова інформація та інша відповідна інформація під час розслідування для представлення доказів та відстеження злочинних доходів, пов'язаних з відмиванням коштів, предикатними злочинами та фінансуванням тероризму?
- 6.2. В якій мірі компетентні органи одержують та запитують повідомлення (наприклад, повідомлення про підозрілі операції, повідомлення про валюту та оборотні інструменти на пред'явника), які містять відповідну та точну інформацію, що допомагає їм виконувати свої обов'язки?
- 6.3. В якій мірі аналіз та розповсюдження інформації ПФР сприяє оперативним потребам компетентних органів?

¹⁵⁹ Джерела включають в себе інформацію, отриману з повідомлень про підозрілі операції, звітів про транскордонне переміщення валюти та оборотних інструментів на пред'явника, інформації правоохоронних органів; кримінальних досьє; інформації наглядових та регуляторних органів; а також інформації, що міститься в реєстрах компанії тощо. У разі необхідності, вони також включатимуть звіти про готівкові операції, операції з іноземною валютою, дані щодо грошових переказів, інформацію від інших державних органів, включаючи органи безпеки, податкові органи, реєстри активів, прибуткові організації, неприбуткові організації; та інформацію, яку можна отримати за допомогою примусових заходів від фінансових установ та ВНУП в тому числі інформацію про заходи належної перевірки клієнта та операцій, а також інформацію з відкритих джерел.

6.4. Якою мірою ПФР та інші компетентні органи співпрацюють та здійснюють обмін інформацією та фінансовими даними? Як надійно ПФР та компетентні органи здійснюють захист конфіденційності інформації, якою вони обмінюються чи яку вони використовують?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Досвід правоохоронних органів та інших компетентних органів (наприклад, *типи наявної фінансової інформації та іншої інформації; частота, з якою вони використовуються як інструменти для розслідування*).
2. Приклади співпраці між ПФР та іншими компетентними органами та використання фінансової інформації (наприклад, *статистика фінансової інформації направленої/обмінюваної; випадки, в яких фінансова інформація була використана при розслідуванні та кримінальному переслідуванні ВК/ФТ та пов'язаних предикатних злочинів, або при виявленні та відстеженні активів*).
3. Інформація щодо повідомлень про підозрілі операції (наприклад, *кількість повідомлень про підозрілі операції/проаналізованих справ; сприйняття якості інформації, що міститься у повідомленнях про підозрілі операції; частота випадків ненадання компетентним органам повідомлень про підозрілі фінансові операції; випадки розголошення інформації; див. також Безпосередній Результат 4 щодо інформації стосовно надання повідомлень про підозрілі операції*).
4. Інформація про інші фінансові дані та інформацію (наприклад, *кількість отриманих та проаналізованих повідомлень про валюту та оборотних інструментів на пред'явника; типи інформації, яку правоохоронні органи та інші компетентні органи отримують/мають доступ до інформації інших органів, фінансових установ та ВНУП*).
5. Інші документи (наприклад, *керівництво щодо використання і надання повідомлень про підозрілі операції та іншої фінансової інформації; типології, розроблені з використанням фінансової інформації*).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки щодо основних питань

6. Як вдало ПФР отримує та використовує додаткову інформацію для аналізу та оцінки повідомлень про підозрілі операції? Яким чином ПФР забезпечує точність своїх аналітичних оцінок?
7. Як добре компетентні органи використовують інформацію, що міститься у повідомленнях про підозрілі операції та іншу інформацію для проведення операційного аналізу?
8. В якій мірі ПФР включає зворотний зв'язок від компетентних органів, типології та практичний досвід до своїх функцій?
9. Які механізми застосовуються для забезпечення повного та періодичного співробітництва між компетентними органами, та надання відповідної інформації, отриманої від фінансових установ, ВНУП та інших підзвітних установ? Чи існують які-небудь перешкоди в доступі до інформації?
10. В якій мірі повідомлення про підозрілі операції містять повну, точну та достовірну інформацію стосовно підозрілих операцій?

11. В якій мірі відповідні компетентні органи розглядають та залучають (включаючи залучення, що здійснює ПФР) підзвітні установи до покращення процесу надання фінансової інформації?
12. Чи мають відповідні органи достатньо ресурсів (включаючи ІТ-інструменти для збору даних, аналізу фінансової інформації та для захисту їх конфіденційності) для виконання своїх функцій?
13. Які заходи вживаються для забезпечення того, що ПФР має операційну незалежність, з метою уникнення надмірного впливу на нього в питаннях ПВК/ФТ?

Безпосередній Результат 7

Злочини та діяльність з відмиванням коштів розслідуються, правопорушники переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям.

Ознаки ефективної системи

Діяльність з відмивання коштів, та зокрема основні злочини, від скоєння яких походять доходи розслідуються; злочинці успішно переслідуються в судовому порядку; та суди застосовують ефективні, пропорційні та переконливі санкції до засуджених. Це включає проведення паралельних фінансових розслідувань та розслідувань справ, де пов'язані предикатні злочини вчиняються за межами країни, та розслідування і кримінальне переслідування автономних злочинів з відмивання коштів. Складові частини системи (розслідування, кримінальне переслідування, засудження і санкції) функціонують послідовно для зменшення ризиків відмивання коштів. У кінцевому рахунку, перспектива виявлення, засудження та покарання змушує відмовити потенційних злочинців від скоєння злочинів, які генерують доходи та відмивання коштів.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 3, 30 та 31, а також елементів Рекомендацій 1, 2, 15, 32, 37, 39 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплюватиме розгляд міри, в якій правоохоронні органи та органи прокуратури прагнуть отримати відповідну допомогу від своїх іноземних колег у справах транскордонного ВК.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягається результат

- 7.1. Як вдало і за якими обставинами ідентифікуються та розслідуються потенційні випадки відмивання коштів (у тому числі через паралельні фінансові розслідування)?
- 7.2. В якій мірі види діяльності з відмивання коштів розслідуються та переслідуються відповідно до загроз країни, профілю ризиків та національної політики у сфері ПВК/ФТ?
- 7.3. В якій мірі переслідуються різні види випадків відмивання коштів (наприклад, іноземний предикатний злочин, відмивання коштів 3-ю особою, автономний злочин¹⁶⁰ тощо) та засуджуються злочинці?
- 7.4. В якій мірі санкції, які застосовуються до фізичних та юридичних осіб, засуджених за відмивання коштів, є ефективними, пропорційні та переконливими?

¹⁶⁰ Відмивання доходів третьою особою - відмивання доходів особою, яка не була залучена до вчинення предикатного злочину. Самовідмивання - відмивання доходів особою, яка брала участь у вчиненні предикатного злочину. Окреме (або автономне) відмивання доходів - переслідування злочинів з відмивання грошей, незалежно, також без необхідного переслідування предикатного злочину. Це може бути особливо актуальним: i) коли недостатньо доказів конкретного предикатного злочину, що призводить до отримання злочинних доходів; або ii) у ситуаціях, де відсутня територіальна юрисдикція щодо предикатного злочину. Отримані доходи могли бути відмиті злочинцем (самовідмивання) або третьою стороною (третя сторона відмивання доходів).

- 7.5. В якій мірі країни застосовують інші заходи кримінального правосуддя у випадках, де було розпочато розслідування відмивання коштів, але, де з поважних причин, є неможливим забезпечити засудження за відмивання коштів? Такі альтернативні заходи не повинні послаблювати важливість, або бути заміною для судового переслідування та засудження за злочини з відмивання коштів.

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Досвід, та приклади розслідувань, судових переслідувань та засуджень (наприклад, *прикладів справ, які було відхилено через недостатні слідчі докази; якими були значущі або складні справи з відмивання коштів, які розслідувались та кримінально переслідувались в країні; приклади вдалих справ щодо внутрішньої або транснаціональної організованої злочинності; справи, в яких інші кримінальні санкції або заходи застосовуються замість засуджень за відмивання коштів*).
2. Інформація щодо розслідування, судового переслідування та засудження за відмивання коштів (наприклад, *кількість розслідувань та судових переслідувань за відмивання коштів; співвідношення кількості справ, що призвели до судового переслідування або внесених на розгляд суду; кількість або співвідношення засуджень за відмивання коштів відносно відмивання коштів третьою стороною; автономних злочинів, самовідмивання, та іноземних предикатних злочинів; видів скоєних предикатних злочинів; рівня санкцій, застосованих за злочин з відмивання коштів; санкцій, застосованих за відмивання коштів у порівнянні з санкціями, застосованими за скоєння інших предикатних злочинів*).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки щодо основних питань

3. Які заходи вживаються для ідентифікації, ініціювання та надавання пріоритету справам з відмивання коштів (принаймні, по відношенню до усіх основних злочинів, від скоєння яких походять доходи) для розслідування (наприклад, зв'язок між малими та великими або складними справами, між внутрішніми та іноземними предикатними злочинами і т.д.)?
4. В якій мірі та як швидко компетентні органи можуть отримати та мати доступ до відповідної фінансової інформації та іншої інформації, необхідної для розслідування справ стосовно відмивання коштів?
5. В якій мірі спільні або кооперативні розслідування (включаючи використання багатогалузевих слідчих підрозділів) та інші слідчі методи (наприклад, відстрочка або відмова від арешту або вилучення коштів з метою виявлення причетних осіб) використовуються в основних злочинах, від скоєння яких походять доходи?
6. Яким чином готуються справи з відмивання коштів для своєчасного переслідування і судового розгляду?
7. У яких випадках приймається рішення не продовжувати судове переслідування, де є докази що вказують на злочин з відмивання коштів?
8. В якій мірі переслідування відмивання коштів: (i) пов'язано з переслідуванням предикатного злочину (включаючи іноземні предикатні злочини), або (ii) переслідується як автономний злочин?
9. Як відповідні органи влади, беручи до уваги законодавчу систему, взаємодіють один з одним протягом усього періоду розслідування справи щодо відмивання коштів,

починаючи з початку розслідування, закінчуючи збором доказів, зверненням в прокуратуру та рішенням передавати справи до суду?

10. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального або судового процесу, які перешкоджають або заважають переслідуванню та санкціям за відмивання коштів?
11. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси (включаючи інструменти фінансових розслідувань) щоб відповідним чином виконувати свою роботу або усувати ризики відмивання коштів?
12. Чи призначений персонал/існують підрозділи для розслідування ВК? Де розподіляються ресурси, як визначається пріоритет розслідувань ВК?

Ознаки ефективної системи

Злочинці позбавляються (шляхом своєчасного застосування тимчасових заходів та заходів з конфіскації) доходів та засобів для скоєння злочинів (як на національному, так і на міжнародному рівнях) або майна еквівалентної вартості. Конфіскація включає доходи, отримані у ході кримінального, цивільного або адміністративного процесів; конфіскація, спричинена транскордонним розкриттям невірної інформації або надання невірної декларації; та відшкодування збитків жертвам (за рішенням суду). Країна здійснює управління арештованими або конфіскованими активами, повертає або здійснює розподіл конфіскованих активів між іншими країнами. У кінцевому рахунку, це робить злочини неприбутковими та зменшує кількість як предикатних, так і злочинів відмивання коштів.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 1, 4, 32 а також елементів Рекомендацій 15, 30, 31, 37, 38 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

Експерти з оцінки також повинні брати до уваги відповідні результати щодо рівня міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплюватиме розгляд ступеню до, якого правоохоронні органи та органи прокуратури шукають відповідну допомогу від своїх іноземних колег щодо транскордонного переміщення доходів та засобів злочину.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягається результат

- 8.1. В якій мірі конфіскація доходів, одержаних злочинним шляхом, засобів та майна еквівалентної вартості здійснюється як основне завдання політики?
- 8.2. Як вдало компетентні органи здійснюють конфіскацію¹⁶¹ (включаючи репатріацію, поділ та відшкодування збитків) доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом, та майна еквівалентної вартості, включаючи внутрішні та іноземні предикатні злочини та доходи, які було виведено в інші країни?
- 8.3. В якій мірі конфіскація відносно хибно задекларованої/не задекларованої або розкритого транскордонного переміщення валюти та оборотних інструментів на пред'явника застосовується як ефективна, пропорційна та переконлива санкція прикордонними/митними або іншими відповідними органами?
- 8.4. Як вдало результати конфіскації відображають оцінку(и) ризиків ВК/ФТ та національні політики і пріоритети у сфері ПВК/ПФТ?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Досвід та приклади конфіскації доходів (наприклад, попередні найбільш значущі справи; типи ордерів на конфіскацію, отриманих країною; тенденції, які вказують на зміни у

¹⁶¹Для цілей оцінки ефективності БР 8 необхідно приділити увагу належному використанню податкової системи, а саме сумам, відшкодованим з використанням процедур оцінки податкової звітності, що стосуються доходів та інструментів злочинну. Країна, що оцінюється, повинна забезпечити, щоб будь-які надані дані обмежувались відшкодуванням податків, пов'язаним із злочинними доходами/інструментами вчинення злочину, або цифри повинні бути належним чином підтверджені.

методах, на основі яких здійснюється відмивання доходів, отриманих від злочинної діяльності).

2. Інформація щодо конфіскації (наприклад, кількість кримінальних справ, де застосовувалась конфіскація; типи справ, які включали конфіскацію; вартість злочинних доходів, засобів чи майна еквівалентної вартості конфіскованого, розподіленого в результаті скоєння злочинів на міжнародному та національному рівнях, на основі кримінальних чи цивільних процедур, (включаючи конфіскацію, що ґрунтується на не засудженні); кількість хибно задекларованої/не задекларованої валюти або розкритого транскордонного переміщення валюти, чи конфіскованих оборотних інструментів на пред'явника; вартість або співвідношення арештованих або заморожених доходів, які підлягають конфіскації; кількість або співвідношення виконаних ордерів на конфіскацію).
3. Інша відповідна інформація (наприклад, вартість арештованих/заморожених злочинних активів; розмір злочинних доходів, відшкодованих жертвам, розділених або повернутих).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки щодо основних питань

4. Які заходи та підходи застосовуються компетентними органами для відстеження доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом (включаючи основні злочини від яких походять доходи та ті, що не мають джерела походження в країні або виведені за кордон)?
5. Яким чином, на початку кримінального розслідування, органи вирішують розпочати фінансове розслідування з огляду на конфіскацію?
6. Як вдало компетентні органи ідентифікують та відстежують доходи та засоби, одержані злочинним шляхом або активи еквівалентної вартості? Як вдало застосовуються тимчасові заходи (заморожування або вилучення) для запобігання відтоку або розтраті активів?
7. Які підходи застосовуються країною для виявлення та конфіскації валюти та оборотних інструментів на пред'явника, що переміщалися через кордон відносно яких є підозри, що вони пов'язані зі злочинами ВК/ФТ та стосуються предикатних злочинів або, які були хибно задекларовані/не задекларовані або не розкриті?
8. Які заходи вживаються для збереження та управління вартістю арештованих/конфіскованих активів?
9. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального або судового процесу, які сприяють або перешкоджають ідентифікації, відстеженню та конфіскації доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом або активів еквівалентної вартості?
10. Чи мають відповідні компетентні органи достатньо ресурсів для належного виконання своїх функцій?

Безпосередній Результат 9

Злочини та діяльність з фінансування тероризму розслідуються, а особи, які фінансують тероризм переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям

Ознаки ефективної системи

Діяльність з фінансування тероризму розслідується; злочинці успішно переслідуються в судовому порядку; суди застосовують до засуджених ефективні, пропорційні та переконливі санкції. При необхідності, фінансування тероризму переслідуються як окрема кримінальна діяльність, фінансові розслідування проводяться для підтримки контртерористичних розслідувань, з належною координацією між відповідними органами влади. Компоненти системи (розслідування, обвинувачення, засудження та санкції) функціонують послідовно для зменшення ризиків фінансування тероризму. У кінцевому рахунку, перспектива виявлення, засудження і покарання стримує діяльність з фінансування тероризму.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 5, 30, 31 та 39, а також елементів Рекомендацій 1, 2, 15, 32, 37 та 40.

Примітка для Експертів з оцінки:

1. Експерти з оцінки повинні бути обізнані в тому, що деякі елементи цього результату можуть містити в собі матеріали чутливого характеру (наприклад, інформація, зібрана для цілей національної безпеки), яку країни не схочуть або не зможуть надати експертам.
2. Експерти з оцінки також повинні брати до уваги відповідні результати щодо рівня міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплюватиме розгляд міри, в якій правоохоронні органи та органи прокуратури шукають відповідну допомогу від своїх іноземних колег у справах про транскордонне фінансування тероризму.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягається результат

- 9.1. В якій мірі різні види діяльності з фінансування тероризму (збір, рух та використання коштів чи інших активів) переслідуються у судовому порядку та засуджуються злочинці? Чи відповідає це профілю ризику фінансування тероризму країни?
- 9.2. Як вдало ідентифікуються та розслідуються справи з фінансування тероризму? В якій мірі розслідування ідентифікують конкретну роль осіб, які фінансують тероризм?
- 9.3. В якій мірі розслідування фінансування тероризму інтегровані та використовуються для підтримки національних, антитерористичних стратегій та розслідувань (наприклад, ідентифікація та визначення терористів, терористичних організацій та мереж з підтримки терористів)?
- 9.4. В якій мірі санкції та заходи, які застосовуються до фізичних та юридичних осіб, засуджених за злочини фінансування тероризму є ефективними, пропорційними та переконливими?
- 9.5. В якій мірі досягається мета результату за рахунок використання іншого кримінального правосуддя, регуляторних або інших заходів для придушення діяльності з фінансування тероризму, де неможливо забезпечити засудження за фінансування тероризму?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Досвід та приклади розслідувань та судових переслідувань фінансування тероризму (наприклад, справи, в яких розслідування фінансування тероризму використовуються для підтримки антитерористичних розслідувань та судових переслідувань; вагомні справи, в яких (іноземні або внутрішні) терористи або терористичні групи відстежуються, переслідуються чи припиняються; спостережені тенденції в рівнях та техніках фінансування тероризму; справи, в яких застосовуються інші кримінальні санкції чи заходи замість засуджень за фінансування тероризму).
2. Інформація щодо розслідувань, судових переслідувань та засуджень за фінансування тероризму (наприклад, кількість проведених розслідувань та судових переслідувань фінансування тероризму; кількість справ, що ведуть до судового переслідування фінансування тероризму, види переслідувань та засуджень за фінансування тероризму (наприклад, окремі злочини, іноземні або внутрішні терористи, фінансування подорожей іноземних терористичних бойовиків); рівень санкції, застосованих за злочини з фінансування тероризму; санкції, застосовані за фінансування тероризму у порівнянні з тими, які застосовані за провадження іншої кримінальної діяльності; види та рівень застосованих підривних заходів).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки щодо основних питань

3. Які заходи вживаються для ідентифікації, ініціювання та визначення пріоритетів справ з фінансування тероризму щоб забезпечити швидке розслідування та вжиття заходів проти основних загроз та збільшення підриву?
4. До якої міри та як швидко компетентні органи можуть отримати доступ до відповідної фінансової інформації та іншої інформації, необхідної для розслідувань та судових переслідувань фінансування тероризму?
5. Якими є основні міркування для рішень не продовжувати здійснення переслідування фінансування тероризму?
6. В якій мірі органи влади застосовують конкретні плани дії або стратегії для боротьби з певними загрозами та тенденціями фінансування тероризму? Чи відповідає це національним політикам у сфері ПВК/ПФТ, стратегіям та ризикам?
7. Як вдало правоохоронні органи, ПФР, підрозділи по боротьбі з тероризмом та інші служби розвідки та безпеки співпрацюють та координують свої відповідні завдання, пов'язані з цим результатом?
8. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального чи судового процесу, які перешкоджають або заважають переслідуванню, санкціям та підриву фінансування тероризму?
9. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси (включаючи інструменти фінансових розслідувань), щоб виконувати свою роботу або відповідним чином усувати ризики фінансування тероризму?
10. Чи призначається персонал/існують підрозділи для розслідування фінансування тероризму? Де розподіляються ресурси, як визначається пріоритет розслідувань фінансування тероризму?

Безпосередній Результат 10

Терористи, терористичні організації та організації що фінансують терористів позбавлені можливості збирати, переміщувати та використовувати кошти, та зловживати сектором неприбуткових організацій.

Ознаки ефективної системи

Терористи, терористичні організації та мережі, які підтримують терористів ідентифікуються та позбавляються ресурсів і засобів для фінансування чи підтримки терористичної діяльності та організацій. Це включає належне застосування цільових фінансових санкцій до фізичних та юридичних осіб, включених до списків Радою Безпеки ООН та у відповідності до національного або регіонального режиму накладення санкцій. Країна також добре розуміє ризики фінансування тероризму і вживає належних та відповідних заходів для зменшення цих ризиків, включаючи заходи для запобігання збору та переміщенню коштів за допомогою установ, чи меодів, які становлять найбільший ризик бути використаними терористами. У кінцевому рахунку, це зменшить фінансові потоки терористів, що в свою чергу попередить терористичні атаки.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 1, 4, 6 та 8, а також елементів Рекомендацій 14, 15, 16, 30-32, 37, 38 та 40.

Примітка для Експертів з оцінки:

Експерти з оцінки також повинні брати до уваги відповідні результати щодо рівня міжнародного співробітництва в якому компетентні органи беруть участь під час оцінки цього Безпосереднього Результату.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягається результат

- 10.1. Як добре країна впроваджує цільові фінансові санкції відповідно до (i) Резолюції РБ ООН 1267 та наступних резолюцій, та (ii) Резолюції РБ ООН 1373 (на наднаціональному або національному рівні, за власною ініціативою країни або після перевірки, для виконання запиту іншої країни)?
- 10.2. В якій мірі, не порушуючи чи не перешкоджаючи законної діяльності неприбуткових організацій, країна вживала цілеспрямованих та пропорційних заходів до неприбуткових організацій, які країна ідентифікувала як такі, яким загрожує ризик бути використаними терористами, відповідно до ризик-орієнтованого підходу?
- 10.3. В якій мірі терористи, терористичні організації та ті, що фінансують терористів позбавлені (шляхом кримінального, цивільного або адміністративного процесу) активів та інструментів, що мають відношення до фінансування терористичної діяльності?
- 10.4. В якій мірі вищезазначені заходи відповідають загальному профілю ризику фінансування тероризму?

a) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Досвід правоохоронних органів, ПФР та антитерористичних органів (наприклад, тенденції, які вказують на те, що ті, що фінансують терористів вивчають альтернативні методи збору/передачі коштів; розвідувальні дані/джерела, які вказують на те, що у терористичних організацій є труднощі щодо збору коштів в країні).

2. Приклади втручання та конфіскації (наприклад, вагомі справи, в яких терористи, терористичні організації або ті, що фінансують терористів позбавлені можливості збирати, переміщувати та використовувати арештовані/конфісковані кошти або їхні активи; розслідування та втручання в неприбуткові організації, якими зловживають терористи).
3. Інформація про цільові фінансові санкції (наприклад, особи та рахунки, які підлягають цільовим фінансовим санкціям, передбаченим Радою Безпеки ООН чи інші особи, включені до списків; особи, внесені до списків відповідно до Резолюції Ради Безпеки ООН 1373); заморожені активи; скасовані операції; час, витрачений на включення осіб до переліку; час, витрачений на замороження активів після включення до списку).
4. Інформація про постійну інформаційно-роз'яснювальну роботу та цільовий ризико-орієнтований нагляд і моніторинг неприбуткових організацій, яких країна ідентифікувала як таких, що несуть ризик бути використаними для фінансування тероризму (наприклад, частота перевірок та моніторингу таких неприбуткових організацій (включаючи оцінку ризиків); частота взаємодії та інформаційно-роз'яснювальної роботи (в тому числі керівництва) для сектору неприбуткових організацій щодо заходів та тенденцій з протидії фінансуванню тероризму; коригувальні заходи та санкції, вжиті відносно неприбуткових організацій).

б) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки щодо основних питань

5. Яких заходів було вжито в країні щоб забезпечити належне застосування цільових фінансових санкцій без затримок? Наскільки такі визначення та обов'язки доводяться до відома фінансових установ, ВНУП, VASPs та громадськості?
6. Як добре впроваджувались процедури та механізми для (i) встановлення цілей щодо визначення/внесення до списків, (ii) замороження/розмороження, (iii) виключення зі списків та (iv) дозволів щодо винятків? Як вдало збирається відповідна інформація?
7. В якій мірі країна використовує інструменти, передбачені Резолюціями РБ ООН 1267 та 1373 для замороження та запобігання фінансовим потокам терористів?
8. Як вдало система надання дозволів або ліцензування використання активів фізичних та юридичних осіб, включених до списку, відповідає вимогам, викладеним у відповідних Резолюціях РБ ООН (наприклад, Резолюція РБ ООН 1452 та наступні Резолюції) для дозволених цілей?
9. Який підхід застосовується компетентними органами до цільових активів терористів? В якій мірі відстеження активів, фінансові розслідування та тимчасові заходи (наприклад, замороження та арешт) застосовуються для доповнення підходу?
10. В якій мірі усі наступні чотири елементи використовуються для встановлення, запобігання та боротьби зі зловживанням неприбутковими організаціями для фінансування тероризму: (а) постійна інформаційно-роз'яснювальна робота, (б) цільовий ризик-орієнтований нагляд та моніторинг (с) ефективне розслідування та збір інформації, та (d) ефективні механізми для міжнародного співробітництва. В якій мірі вживаються цілеспрямовані та пропорційні заходи відповідно до ризик-орієнтованого підходу, з метою захисту неприбуткових організацій від зловживань ними для фінансування тероризму та в якій мірі законна благодійна діяльність не порушується чи не перешкоджається?

11. В якій мірі застосовуються відповідні слідчі, кримінальні, цивільні чи адміністративні механізми, а також механізми співпраці та координації до неприбуткових організацій щодо яких існує підозра, що вони використовуються для фінансування тероризму, чи, які активно сприяють терористичній діяльності чи діяльності терористичних організацій? Чи мають відповідні органи належні ресурси для ефективного здійснення своїх зобов'язань щодо інформаційно-роз'яснювальної роботи/нагляду/моніторингу та розслідування?
12. Як добре неприбуткові організації розуміють свою уразливість і дотримуються заходів, щоб захистити себе від загрози неналежного використання терористами?
13. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального чи судового процесу, які сприяють або перешкоджають виявленню, відстеженню та позбавленню активів та інструментів, що пов'язані з терористами, терористичними організаціями або тими, що фінансують терористів?
14. Чи мають відповідні компетентні органи належні ресурси для виконання своєї роботи або усунення відповідним чином ризиків фінансування тероризму?
15. Де розподіляються ресурси, та як визначається пріоритетність діяльності з фінансування тероризму?

Безпосередній Результат 11

Особи та установи, що беруть участь у розповсюдженні зброї масового знищення позбавлені можливості щодо збору, переміщення і використання коштів, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.

Ознаки ефективної системи

Особи та установи, визначені Резолюціями РБ ООН щодо розповсюдження зброї масового знищення ідентифікуються, позбавляються ресурсів, та можливості збору, переміщення і використання коштів та інших активів для фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Цільові фінансові санкції застосовуються у повній мірі і належним чином без затримок; здійснюється моніторинг відповідності та існує відповідне співробітництво та координація між відповідними органами влади щодо запобігання ухилення від санкцій та розробки і реалізації політики та заходів для боротьби з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

Цей результат стосується Рекомендації 7 та елементів Рекомендації 2 та 15.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягається результат

- 11.1. Як добре країна впроваджує, без затримки, цільові фінансові санкції відносно Резолюцій РБ ООН що стосуються боротьби з фінансуванням розповсюдження?
- 11.2. В якій мірі ідентифікуються кошти та інші активи визначених осіб та установ (та тих, що діють від їх імені або під їх керівництвом) та такі особи і установи позбавляються функціонування чи здійснення фінансових операцій, що стосуються розповсюдження?
- 11.3. В якій мірі фінансові установи, ВНУП та VASPs відповідають, та розуміють їх обов'язки стосовно цільових фінансових санкцій відносно фінансування розповсюдження?
- 11.4. Як вдало відповідні компетентні органи здійснюють моніторинг та забезпечують дотримання фінансовими установами, ВНУП та VASPs своїх обов'язків, що стосуються цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки щодо основних питань

1. Приклади досліджень і втручань, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження (наприклад, розслідування порушень санкцій; вагомі справи, в яких країна застосувала примусові дії (наприклад, замороження або вилучення) або надала допомогу).
2. Інформація щодо цільових фінансових санкцій, що стосуються фінансування розповсюдження (наприклад, рахунки осіб та установ, що підлягають цільовим фінансовим санкціям; вартість заморожених активів та майна; час, витрачений на визначення для включення до списку осіб та установ; час, витрачений на замороження активів та майна осіб та установ відповідно до їх включення РБ ООН).
3. Моніторинг та інша відповідна інформація, що стосується фінансування розповсюдження (наприклад, частота аналізу та моніторингу фінансових установ, ВНУП та VASPs на предмет дотримання цільових фінансових санкцій; частота залучень та інформаційно-роз'яснювальної роботи; керівні документи, рівень санкцій, що застосовуються до фінансових установ, ВНУП та VASPs за виявлені порушення).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки щодо основних питань

4. Які невідкладні заходи вживаються країною для забезпечення належної реалізації цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження? Наскільки своєчасно ці включення і зобов'язання повідомляються відповідним секторам?
5. Відповідно, наскільки добре імплементуються процедури для (i) визначення/внесення до списку, (ii) замороження/розмороження, (iii) виключення зі списку, та (iv) дозволів щодо винятків? В якій мірі вони відповідають вимогам Резолюцій РБ ООН?
6. Наскільки вдало системи та механізми управління замороженими активами та ліцензування використання активів, включених до списків осіб та установ для дозволених цілей, захищають права людини і запобігають нецільовому використанню коштів?
7. Які механізми використовувались для запобігання ухиленню від санкцій? Чи надають відповідні компетентні органи фінансовим установам, ВНУП та VASPs інші інструкції чи конкретні відгуки?
8. В якій мірі відповідні компетентні органи зможуть отримати точну основну інформацію та інформацію про бенефіціарних власників відносно юридичних осіб (наприклад, компанії, які слугують прикриттям), коли розслідують злочини чи порушення в контексті виконання Резолюцій РБ ООН, що стосуються фінансування розповсюдження?
9. В якій мірі відповідні компетентні органи обмінюються розвідувальними даними та іншою інформацією для розслідування порушень цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН?
10. Чи мають відповідні компетентні органи адекватні ресурси для виконання своєї роботи або для усунення ризиків фінансування розповсюдження в достатній мірі?

ДОДАТОК II

ШАБЛОН ЗВІТУ ПРО ВЗАЄМНУ ОЦІНКУ

Примітки для оцінювачів:

Цей шаблон має бути використаний як основа для підготовки Звітів про взаємну оцінку (МЕР) для оцінювачів, що здійснюють оцінювання на основі Методології FATF від 2013 року. Він встановлює структуру МЕР, а також інформацію та висновки, які повинні бути включені в кожен розділ.

Шаблон включає керівництво для оцінювачів щодо того, як МЕР має бути написаний, зокрема яка інформація повинна включатись та, яким чином повинні бути представлені аналіз та висновки. Це керівництво чітко зазначено в тексті сірого кольору на затемненому фоні. Він не повинен бути в остаточному МЕР. Текст, що міститься в незатемненому фоні (включаючи заголовки розділів та зразки пунктів) має бути в остаточному звіті (з будь-якими квадратними дужками, заповненими за необхідності).

Оцінювачі повинні зазначити, що завершений МЕР повинен містити 100 сторінок або менше (разом із додатком щодо технічної відповідності на 60 сторінках або менше). Жодних обмежень щодо величини кожної частини МЕР не існує і оцінювачі можуть вирішити приділити якомусь питанню більше або менше уваги, відповідно до ситуації в країні, що оцінюється. Тим не менше, оцінювачі повинні забезпечити щоб МЕР не був надмірно великий і повинні бути готові до редагування власного аналізу за потреби. Для того щоб забезпечити правильний баланс в остаточному МЕР, оцінювачі повинні переслідувати ціль узагальнення технічної відповідності щодо кожної Рекомендації в одному або двох параграфах, що займає в загальному максимум півсторінки. Оцінювачі повинні бути дуже лаконічні щодо питань, де є мало або взагалі відсутні підстави для звітування (наприклад, буде достатнього одного речення, що описує технічну відповідність для Рекомендацій з рейтингом «відповідає»).

Оглядова записка має на меті слугувати базою для дискусії на Пленарному засіданні кожної взаємної оцінки і надати чіткі висновки і рекомендації для міністрів, законодавців, та інших полісімейкерів оцінюваної країни. Тому важливо, щоб вона не перевищувала 5 сторінок і щоб оцінювачі дотримувались керівництва в цьому розділі щодо вибору і представлення питань.

Оцінювачам настійно рекомендується включати статистичні дані та дослідження, де це доречно. Вони повинні надаватися у форматі, наведеному в кінці шаблону.

ДОДАТОК III

КЕРІВНІ ДОКУМЕНТИ FATF

Оцінювачі можуть розглядати керівні документи FATF як довідкову інформацію щодо практичних можливостей країни виконувати конкретні вимоги. Однак, експерти повинні пам'ятати, що керівні документи FATF **не є обов'язковими**. Застосування будь-яких керівних документів не повинно становити частину оцінки. Див. п. 29 Методології.

Керівний документ	Відповідні Стандарти/Методологія FATF
Національна оцінка ризиків відмивання коштів та фіна тероризму (5 березня 2013)	P. 1 (Оцінка ризиків та застосування ризик-орієнтованого підходу)
Керівний документ щодо оцінки ризику фінансування тероризму (5 липня 2019)	
Краща практика щодо Рекомендації 2: обмін інформацією між національними компетентними органами щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення (7 березня 2012)	P. 2 (Національне співробітництво та координація) P. 7 (Цільові фінансові санкції за розповсюдження зброї масового знищення)
Краща практика щодо конфіскації (Рекомендація 4 та 38) та основа для поточної роботи щодо повернення активів (19 жовтня 2012)	P. 4 (Конфіскація та тимчасові заходи) P. 38 (Заморожування та конфіскація)
Керівний документ щодо криміналізації фінансування тероризму (12 жовтня 2016)	P. 5 (Злочин фінансування тероризму)
Міжнародні кращі практики: цільові фінансові санкції за тероризм та фінансування тероризму (Рекомендація 6) (28 червня 2013)	P. 6 (Цільові фінансові санкції за тероризм та фінансування тероризму)
Керівний документ FATF щодо протидії розповсюдженню зброї масового знищення – імплементація фінансових положень Резолюції РБОООН щодо протидії розповсюдженню зброї масового знищення (28 лютого 2018)	P. 7 (Цільові фінансові санкції за розповсюдження зброї масового знищення)
Кращі практики щодо боротьби зі зловживаннями неприбутковими організаціями (26 червня 2015)	P. 8 (Неприбуткові організації (НПО))
Керівний документ щодо цифрової ідентифікації (6 березня 2020)	P. 10 (Належна перевірка клієнта)
Керівництво FATF: Публічні діячі (Рекомендації 12 та 22) (27 червня 2013)	P. 12 (Публічні діячі) P. 22 (Визначені не фінансові установи та професії (ВНУП): належна перевірка клієнта)
Керівний документ щодо послуг кореспондентського	P. 13 (Кореспондентський банкінг)

банкінгу (12 жовтня 2016)

Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу до віртуальних активів та постачальників послуг з переказу віртуальних активів (21 червня 2019)

P. 15 (Нові технології)

Керівний документ FATF – Поширення інформації приватному сектору (4 листопада 2017)

P. 18 (Внутрішній контроль та іноземні відділення та філії)

P. 21 (Розголошення інформації та конфіденційність)

Кращі практики щодо бенефіціарної власності юридичних осіб (16 жовтня 2019)

P. 24 (Прозорість та бенефіціарна власність юридичних осіб)

Керівний документ щодо прозорості та бенефіціарної власності (27 жовтня 2014)

P. 25 (Прозорість та бенефіціарна власність правових утворень)

Методологія БР 5 (Запобігання юридичним особам та правовим утворенням бути використаними для відмивання коштів або фінансування тероризму, а інформація про їх бенефіціарну власність надається компетентним органам безперешкодно)

Операційні питання – керівний документ щодо фінансових розслідувань (11 липня 2012)

P. 30 (Відповідальність правоохоронних та слідчих органів)

P. 31 (Повноваження правоохоронних та слідчих органів)

Методологія для БР. 7 (Злочини та діяльність з відмивання коштів розслідуються, правопорушники переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям)

Керівний документ щодо даних та статистики у сфері ПВК/ФТ (27 листопада 2015)

P. 33 (Статистика)

Методологія *Оцінка ефективності*

Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу: ефективний нагляд та правозастосування наглядовими органами у сфері ПВК/ФТ до фінансового сектору та правоохоронної сфери (23 жовтня 2015)

Методологія БР 3 (Наглядові органи належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ, ВНУП та VASPs щодо додержання вимог у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків)

Керівний орган FATF щодо заходів у сфері ПВК/ФТ та фінансової інклюзії з доповненням щодо належної перевірки клієнта (4 листопада 2017)

Методологія БР 4 (Фінансові установи, ВНУП та VASPs належним чином вживають запобіжних заходів у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків, та звітують про підозрілі операції)

Документ щодо кращих практик: використання Рекомендацій FATF для боротьби з корупцією (18 жовтня 2013)

Методологія *Вступ* (корупція)

Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу для юристів (26 червня 2019)	Методологія	<i>Вступ</i>	(ризик-орієнтований підхід)
Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу для бухгалтерів (26 червня 2019)			
Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу для начавачів послуг трастів та компаній (26 червня 2019)			
Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу: сектор страхування життя (29 жовтня 2018)			
Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу: сектор цінних паперів (29 жовтня 2018)			
Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу: послуги з переказу коштів та цінностей (23 лютого 2016)			
Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу: ефективний нагляд та правозастосування наглядовими органами у сфері ПВК/ФТ до фінансового сектору та правоохоронної сфери (23 жовтня 2015)			
Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу: віртуальні валюти (26 червня 2015)			
Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу: банківський сектор (27 жовтня 2014)			
Керівний документ для ризик-орієнтованого підходу: передплатні картки, мобільні платіжні послуги та платіжні послуги в мережі Інтернет (26 червня 2013)			

ПРАВИЛА ПРОЦЕДУРИ 5-ГО РАУНДУ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК КОМІТЕТОМ MONEYVAL¹⁶²

Комітет експертів з оцінки заходів боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму (далі - MONEYVAL).

Беручи до уваги Резолюцію CM/Res(2013)13, прийняту Комітетом Міністрів Ради Європи про Статут Комітету експертів з оцінки заходів боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму;

Відповідно до параграфу 1 статті 5 Статуту;

Приймає наступні Правила Процедури.

Розділ I. Організаційна структура MONEYVAL

Правило 1 – Склад MONEYVAL

1. MONEYVAL складається з делегацій та представників країн-спостерігачів, організацій, установ та органів, визначених відповідно до статей 3 і 4 Статуту MONEYVAL. Кожна делегація призначає Голову делегації.
2. Держави і території¹⁶³, що підпадають під процес оцінки MONEYVAL, повинні оперативно повідомляти Виконавчого Секретаря про будь-які зміни у складі їхньої делегації, і зокрема про будь-які зміни Голови делегації. За відсутності такого повідомлення щодо врегулювання питань необхідно звертатися до Постійного Представництва відповідної держави в Раді Європи.

Правило 2 – Інші представники, які не мають права голосу

1. Представники, які призначені відповідно до статті 4 Статуту, мають право, на запрошення Голови, робити усні або письмові заяви щодо питань для обговорення.

Правило 3 – Функції Голови, заступника Голови і членів Бюро

1. Голова головує на пленарних засіданнях, засіданнях Бюро та будь-яких інших відповідних нарадах і виконує всі функції, покладені на нього/неї Статутом, Правилами Процедури та рішенням MONEYVAL.
2. Голова може делегувати свої певні функції заступнику Голови, або, за їх відсутності, одному або декільком членам Бюро, або Виконавчому Секретарю.
3. Заступник Голови, який найдовше працює в Бюро, займає місце Голови, якщо останній не в змозі виконувати свої обов'язки. Якщо обидва заступники Голови працювали в Бюро однаковий період, вони повинні вирішити, хто замінить Голову, за погодженням з Виконавчим Секретарем.

¹⁶²Прийнято MONEYVAL на 46-му Пленарному засіданні (Страсбург, 8-12 грудня 2014), востаннє переглянуто шляхом "таємної" процедури відповідно до п. 6 Правила 6 тих самих процедур (Страсбург, 9 липня 2020).

¹⁶³ Термін "країна або територія" у цьому документі стосується країн, передбачених статтею 2(2) CM/Res (2010) 12 про Статут Комітету експертів з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL); Ізраїль (CM/Dec (2006) 953/10.1E); Святий Престол, включаючи Державу Ватикан (CM/Res(2011)5), та Коронні Володіння (ВБ) Гернси, Джерсі і Острів Мен (CM/Res (2012) 6).

4. При виконанні своїх обов'язків, Голова, заступник Голови та члени Бюро зобов'язуються дотримуватися принципів неупередженості, об'єктивності та нейтральності, та керуватися виключно інтересами MONEYVAL.

Правило 4 – Заміна Голови та заступника Голови

1. Якщо Голова втрачає статус представника в MONEYVAL або йде у відставку з посади Голови, заступник Голови, який найдовше працює в Бюро, негайно та автоматично стає Головою на період до проведення виборів. Якщо обидва заступники Голови працюють в Бюро однаковий період, вони повинні вирішити, хто замінить Голову, за погодженням з Виконавчим Секретарем.
2. У випадках, зазначених в пункті 1, або якщо заступник Голови стає Головою відповідно до пункту 1 або перестає бути представником в MONEYVAL або йде у відставку, вибори щодо нової кандидатури проводяться у найкоротший термін.
3. Якщо посада Голови або заступника Голови стають вакантними одночасно, обов'язки Голови протягом періоду до проведення виборів виконуються іншим представником в Бюро, який призначається за погодженням з іншими членами Бюро та Виконавчим Секретарем. Вибори щодо нової кандидатури проводяться у найкоротший термін.
4. Якщо Голова і заступник Голови тимчасово не можуть виконувати свої обов'язки, обов'язки Голови виконуються іншим представником в Бюро відповідно до процедури, вищезгаданої в пункті 3.

Правило 5 – Обмеження щодо виконання функцій Голови

1. Голова, заступник Голови або будь-який інший представник, що виконує обов'язки Голови замінюється на посаді Голови під час обговорення та прийняття звіту про його державу/територію, або в будь-якій іншій ситуації, де виникає конфлікт інтересів.

Правило 6 – Процедура прийняття рішень

Прийняття рішень з питань, що виникають в процесі обговорень Бюро

1. На Бюро покладаються завдання, що визначені у статті 6 Статуту MONEYVAL, які повинні бути виконані через засідання Бюро або при необхідності, через телеконференції чи за допомогою електронного листування.
2. Бюро приймає рішення на основі консенсусу, яке не слід розуміти як вимогу щодо одностайності прийняття рішення. Як тільки Бюро прийняло рішення щодо пропозиції на Пленарному засіданні, Голова повинен представити колективне рішення Бюро від імені всіх членів.

Прийняття рішень з питань, що виникають у звітах, розроблених в рамках процедури оцінювання, в тому числі звітах про відповідність та інших оцінках

3. Рішення з питань, що виникають у звітах про взаємну оцінку, розроблені в рамках процедури оцінки, в тому числі у звітах про відповідність та інших оцінках, приймаються на основі консенсусу держав і територій MONEYVAL (яке не повинно сприйматись як вимога одностайності).
4. З метою сприяння Голові в досягненні результатів щодо існуючого консенсусу, обговорення мають ґрунтуватися на підтверджених висновках Пленарного засідання, враховуючи погляди групи з оцінки та наукових експертів.
5. Якщо консенсус не може бути досягнутий з приводу пропозицій про внесення поправок або іншим чином внесення змін до проекту звіту, у тому числі, при необхідності, зміни до

запропонованих рейтингів, звіт залишається незмінним щодо актуальних питань. Якщо існують особливі думки, вони можуть бути відображені у звіті Пленарного засідання на запит держави і/або території (ій).

6. За результатами консультації з Бюро, Голова може, за необхідності, запропонувати членам прийняти рішення шляхом «мовчазної процедури» (напр. рішення приймається, якщо хоча б одна делегація не заперечує протягом певного періоду), якщо Пленарне засідання не відбувається. Це повинно обмежуватися випадками, коли Голова вважає, що прийняття такого рішення на наступному Пленарному засіданні спричинить значні незручності чи практичні труднощі. Пропозиція щодо застосування такого прогресу в прийнятті рішення, повинна здійснюватись у письмовій формі із зазначенням точного часу закінчення терміну дії. На першому засіданні, за результатами прийняття рішення, Голова повинен поінформувати Пленарне засідання про процедуру та прийняте рішення. Процедура не повинна застосовуватися для схвалення MER.

РОЗДІЛ II. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО 5-ГО РАУНДУ ОЦІНОК MONEYVAL

Глава I – Загальні принципи та правила

Правило 7 – Загальні положення

1. Правила, що містяться у наведеному заголовку, спрямовані на подальшу розробку статті 7 Статуту MONEYVAL. Вони повинні періодично переглядатися для встановлення поточних викликів та оновлюватися з метою подолання таких викликів.
2. MONEYVAL проводить 5-й раунд взаємних оцінок системи відмивання коштів та фінансування тероризму (ПВК/ФТ) по відношенню до держав і територій, які підлягають його процедурам оцінки з метою оцінки їх відповідності релевантним міжнародним стандартам у сфері ПВК/ФТ, як зазначено у статті 2 Статуту MONEYVAL.¹⁶⁴
3. Процедура оцінки повинна ґрунтуватися на принципі взаємної оцінки та заходах впливу, що має сприяти досягненню цілей MONEYVAL, як це передбачено у статті 1 Статуту. Оцінки мають бути проведені з урахуванням *Методології оцінки відповідності рекомендаціям FATF та ефективності системи ПВК/ФТ 2013*¹⁶⁵ року (далі «Методологія»), зі змінами, внесеними час від часу. Оцінка технічної відповідності має визначити обсяг, за яким держава або територія відповідає конкретним стандартам, що містяться у законах, положеннях або інших необхідних заходах, які є чинними та ефективними, в тому числі щодо інституційних рамок та існуючих повноважень і процедур компетентних органів. Оцінка ефективності повинна оцінити адекватність впровадження стандартів і визначити, в якій мірі держава або територія досягає певного

¹⁶⁴На даний час це Рекомендації FATF від 2012 (див. http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF_Recommendations.pdf) та відповідні міжнародні конвенції, що згадуються у вказаних рекомендаціях. MONEYVAL також може прийняти рішення, у встановленому порядку, оцінювати відповідність аспектам 4-ї Директиви ЄС у сфері ПВК/ФТ та відповідні заходи щодо імплементації, не охоплені Стандартами FATF.

¹⁶⁵Як вказується в Методології, обсяг оцінки включає два взаємопов'язані компоненти для технічної відповідності та ефективності. Компонент технічної відповідності оцінює, чи важливі закони, нормативно-правові акти або інші необхідні заходи перебувають в силі, та чи існує інституційна база у сфері ПВК/ФТ. Компонент ефективності оцінює, чи системи у сфері ПВК/ФТ працюють, та на скільки країна досягає передбачену сукупність необхідних результатів.

набору результатів, які мають вирішальне значення для створення надійної системи ПВК/ФТ.

4. Низка загальних принципів та цілей, регулюють взаємні оцінки та оцінки, що проводяться FATF, MONEYVAL, МВФ, Світовим банком та іншими регіональними органами за типом FATF (FSRB)¹⁶⁶. Відповідно до цих принципів і цілей, процедури (які застосовуються) MONEYVAL повинні:
 - a) своєчасно надавати об'єктивні та точні звіти високого стандарту;
 - b) переконатися, що є рівні умови для цього, згідно з якими звіти про взаємну оцінку (MER), включаючи оглядові записки, є послідовними, особливо стосовно результатів, рекомендацій та рейтингів;
 - c) забезпечити прозорість та рівне відношення до процесу оцінювання для всіх держав і територій, що оцінюються;
 - d) прагнути до того, щоб оцінки MONEYVAL співпадали з оцінками всіх відповідних організацій та органів (FATF, МВФ, Світовий банк, та регіональні органи за типом FATF) та були високої якості;
 - e)
 - i) бути чіткими та прозорими;
 - ii) заохочувати імплементацію високих стандартів;
 - iii) виявляти та сприяти гарним та ефективним практикам; та
 - iv) попереджувати уряди та приватний сектор про ті галузі, які потребують удосконалення;
 - f) бути достатньо впорядкованими та ефективними, щоб забезпечити відсутність зайвих затримок або дублювань у процесі, та ефективне використання ресурсів.
5. Звіти про взаємну оцінку повинні відображати ситуацію в державі або території на момент виїзної місії. Процес оцінки буде враховувати відповідні закони, нормативно-правову базу або інші заходи у сфері ПВК/ФТ, які є чинними та ефективними на даний час, або які будуть чинними та ефективними до кінця виїзної місії.

Правило 8 – Зміна стандартів у сфері ПВК/ФТ

1. У динамічному процесі, поточна робота FATF та Європейського Союзу може призвести до подальших змін відповідних стандартів і/або Методології. Всі держави та території повинні бути оцінені на основі стандартів і Методології, які існували на дату здійснення виїзної місії до держави/території. У звіті повинно бути чітко визначено, чи проводилась оцінка відповідності нещодавно переглянутим стандартам. Щоб забезпечити рівність, а також для захисту міжнародної фінансової системи, дотримання відповідних елементів змін можуть бути оцінені як частина подальшого процесу, якщо вони ще не були оцінені або як частина взаємної оцінки.

Правило 9 – Графік для 5-го раунду

1. Графік взаємних оцінок 5-го раунду, та кількість оцінок, які повинні проводитися щороку, в першу чергу регулюється наявними ресурсами для проведення цих оцінок, кількістю Звітів про взаємну оцінку (MER), які можуть бути розглянуті на кожному Пленарному

¹⁶⁶Дивіться погоджені універсальні процедури FATF та Регіональних організацій за типом FATF для оцінок, проведених органами з оцінки (Лютий 2016).

- засіданні та потребою завершити весь раунд оцінок у прийнятій термін. Кількість MER, які обговорюватимуться на кожному Пленарному засіданні, не повинно перевищувати 3.
2. Графік взаємних оцінок, який показує фіксовану або запропоновану дату виїзної місії, відповідних релевантних місій Програми оцінки фінансового сектору (FSAP) і дати пленарних обговорень MER будуть дотримані. Міркуваннями, що лежать в основі послідовності оцінок були:
 - a) послідовність оцінок, які слідує за попереднім раундом оцінок (або оцінки Міжнародної фінансової установи), а також дата останньої оцінки;
 - b) позиції держав та територій щодо запропонованих дат (з делегаціями проводяться консультації стосовно можливих дат проведення виїзних місій та пленарних обговорень їх MER);
 - c) результати попередньої взаємної оцінки або прогресу або його відсутності в результаті процесу моніторингу;
 - d) заплановані дати можливої місії FSAP міжнародними фінансовими установами;
 - e) питання, які виникли під час останнього раунду, які можуть вказати, що наступна оцінка повинна бути пріоритетом; та
 - f) той факт, що держава або територія не беруть участі у 4-му раунді оцінок MONEYVAL.
 3. Послідовність оцінок повинна зберігати гнучкість для того, щоб гарантувати, що процес оцінки може належним чином і вчасно реагувати на потреби членів і проблем у глобальній мережі органів з оцінки у сфері ПВК/ФТ. Голова та Виконавчий секретар повинні бути повідомлені належним чином відповідною делегацією, якщо виникнуть будь-які занепокоєння.
 4. Коли заздалегідь відомо (наприклад принаймі за 6 місяців), що будь-яка держава або територія MONEYVAL повинна пройти оцінку фінансового сектору (FSAP)¹⁶⁷, то від порядку проведення оцінок можна відступити для того, щоб оцінка MONEYVAL могла

¹⁶⁷Стандарти FATF визнані IFI як одні з дванадцяти (12) ключових стандартів та принципів, для яких готуються Звіти про дотримання стандартів та кодексів (ROSCs), часто в контексті Програми Оцінки Фінансового Сектору (FSAP). Для юрисдикцій з системно важливими фінансовими секторами обов'язковим є проходження кожні п'ять (5) років оцінку фінансової стабільності в рамках FSAP. Згідно з сьогодишньою політикою FSAP, кожна FSAP та кожне оновлення FSAP повинні включати вчасну та точну інформацію щодо ПВК/ФТ. Там, де це можливо, така інформація повинна базуватися на комплексній якійсній оцінці у сфері ПВК/ФТ та, в установленому порядку, у випадку MONEYVAL, на подальшій оцінці, проведеній відповідно до існуючого стандарту. Тому MONEYVAL та IFI повинні здійснювати координацію з метою забезпечення прийнятної близькості між датами місії FSAP та датами взаємної оцінки або наступної оцінки, що проводяться в рамках чинної методології, щоб дозволити ключовим висновкам зазначеної оцінки, або подальшої оцінки бути відображеними у FSAP; та членам пропонується внутрішньо координувати терміни для обох процесів, разом з Секретаріатом MONEYVAL та працівниками IFI. За необхідності, для забезпечення точності інформації щодо ПВК/ФТ, працівники IFI можуть доповнювати інформацію з ROSC. Коли багатостороння оцінка або подальша оцінка, що проводиться відповідно до чинного стандарту не доступна на час FSAP, працівникам IFI можливо потрібно буде продукувати ключові висновки на основі інших джерел інформації: найбільш останніх звітах оцінки, звітах про прогрес або/та інших звітах. У разі необхідності, працівники IFI можуть також потребувати оновлену інформацію від органів влади або приєднатися до місії FSAP для розгляду найбільш вагомих для країни питань у сфері ПВК/ФТ в контексті чинного стандарту та методології. У таких випадках, працівники представлять ключові висновки в документах FSAP; проте, працівники можуть не готувати ROSC або оцінки.

бути завершена з метою її використання в якості компонента ПВК/ФТ у FSAP, уникаючи таким чином дублювання.

Правило 10 – Дотримання термінів

1. Країни, що оцінюються, та групи з оцінки мають бути гнучкими по відношенню до збільшення загальних термінів від одного до двох місяців, з метою врахування запланованих дат проведення Пленарних засідань MONEYVAL, подій або свят, або змінити дату виїзної місії на більш зручну. На практиці, це може потребувати більш ранній початок процесу оцінювання, оскільки неможливо скоротити час, відведений для етапів післявиїзного процесу, і, відповідно, оцінювана країна та група з оцінки повинні узгодити широкі терміни оцінки щонайменше за 14 місяців до запланованого обговорення звіту про оцінку у ході Пленарного засідання MONEYVAL.
2. Часові рамки покликані забезпечити надання керівництва стосовно того, що є необхідним, якщо звіти готуються в межах прийнятних термінів та достатнього часу для його обговорення на Пленарному засіданні. Тому важливо, щоб експерти з оцінки, секретаріат, рецензенти та держава/територія дотримувалися часових рамок. Затримки можуть істотно вплинути на здатність Пленарного засідання змістовно обговорити звіт. Проект графіку оцінок був підготовлений таким чином, щоб було достатньо часу між виїзною місією та обговоренням на Пленарному засіданні.
3. Держава/територія, секретаріат, експерти з оцінки та рецензенти зобов'язуються дотримуватися необхідних термінів і надавати повні, точні та своєчасні відповіді, звіти або інші матеріали, як це вимагається узгодженою процедурою.
4. У разі неможливості дотримання заздалегідь узгоджених термінів, може бути застосований наступний алгоритм дій (залежно від характеру недотримання):
 - a) **Недотримання термінів державою/територією** – недотримання визначених термінів або ненадання повних і точних відповідей можуть призвести до відтермінування візиту, про що буде повідомлено експертів з оцінки, а також про необхідність оновлення матеріалів на більш пізньому етапі. Рішення щодо відтермінування оцінки за будь-яких обставин повинно прийматись Головою, після обговорення з Головою відповідної делегації та консультуючись з Виконавчим Секретаріатом. Держава/територія має бути поінформована стосовно такого рішення у письмовій формі, а копія листа надіслана на адреси інших Голів делегацій та спостерігачів. Директор Генерального директорату з прав людини та верховенства права Ради Європи також може бути запрошений до листування з відповідальним міністром або доведення цього питання до відома Постійного представника Ради Європи держави/території, що оцінюється. Крім того, групі з оцінки, можливо, доведеться доопрацювати і завершити звіт, на підставі наявної на той час у них інформації.
 - b) **Недотримання термінів оцінювачами, рецензентами або секретаріатом** – Голова може написати листа або зв'язатись з Головою делегації рецензента, або з Виконавчим Секретарем (для секретаріату). Якщо письмові (внески) висновки від експертів з оцінки не отримуються в межах узгоджених термінів, або якщо вони не відповідають мінімальним вимогам щодо якості, секретаріат повідомляє про це Бюро і Голову делегації держави або території, що оцінює. Голова делегації повинен (повинна) докласти максимум зусиль, щоб гарантувати, що необхідний внесок експерта з оцінки, або у відповідних випадках, істотно переглянутий внесок був направлений до секретаріату впродовж двох тижнів з моменту повідомлення. У

тому випадку, коли значний внесок все ще не було отримано від відповідного експерта з оцінки, Голова повинен офіційно адресувати це питання на розгляд Постійного представника при Раді Європи держави або території експерта з оцінки, з копією листа, який направляється відповідному експерту з оцінки та його/її Голові делегації.

5. Секретаріат повинен інформувати Голову щодо будь-яких невиконань, з тим, щоб Голова міг ефективно і своєчасно реагувати. Пленарне засідання також повинно бути поінформоване, якщо невиконання призведуть до здійснення запиту про відкладення обговорення MER, в тому числі про причини відкладення, і може бути оголошено про перенесення (за необхідністю) або розглянуто питання щодо вжиття інших відповідних заходів. Крім того, групі з оцінки, можливо, доведеться доопрацювати і завершити звіт на основі інформації, яка є наявною у них на той період часу.

Правило 11 – Спільні взаємні оцінки з FATF та пов'язані з цим відповідні звіти про прогрес

1. Взаємні оцінки держав/територій MONEYVAL, які також є членами FATF повинні здійснюватися відповідно до процедур, узгоджених FATF (процедури для 4-го раунду оцінок системи ПВК/ФТ FATF).¹⁶⁸ Ці процедури застосовуються також в контексті процесу звітування про прогрес.
2. Державам/територіям MONEYVAL буде надано можливість брати участь в процесі оцінки безпосередньо через участь у складі групи з оцінки (яка повинна включати експертів з оцінки та секретаріат MONEYVAL), а також можливість надавати свої коментарі та інформацію, наскільки це можливо для делегацій FATF. Секретаріат повинен забезпечити, щоб відповідні документи з оцінки поширювались серед усіх держав/територій MONEYVAL для надання своїх коментарів та інформації, а отримані коментарі, у свою чергу, були доведені відповідним чином до відома FATF. На підставі взаємності, члени FATF також повинні мати можливість брати участь в обговореннях спільних звітів про взаємну оцінку країн-членів FATF/MONEYVAL в рамках діяльності MONEYVAL.
3. Перше обговорення MER повинно відбуватись у FATF, якщо інше не обумовлено спільними домовленостями. Передбачається, що думка FATF щодо проекту MER має бути остаточною. Проте, у виняткових випадках, коли звіт був узгоджений в рамках FATF, але у подальшому MONEYVAL виявляє серйозні труднощі з текстом звіту, Пленарне засідання повинно звернутися із запитом до Виконавчого Секретаря стосовно інформування FATF щодо питань, які були встановлені менше, ніж за 4-6 тижнів до проведення Пленарного засідання FATF, щоб мати можливість обговорити це на наступному Пленарному засіданні FATF.

Правило 12 – Оцінки, проведені МВФ або Світовим Банком та інші координаційні аспекти

1. MONEYVAL відповідальний за процес проведення взаємної оцінки для всіх його держав/територій та розділяє цю відповідальність з FATF стосовно спільних членів. Відповідно до положень Правила 11, передбачається, що MONEYVAL буде проводити відповідні взаємні оцінки, в тому числі завдання з моніторингу, які можуть знадобитися, як частина цього процесу. Це припущення може не застосовуватись, на розсуд

¹⁶⁸Див. <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/methodology/FATF-4th-Round-Procedures.pdf>.

Пленарного засідання MONEYVAL у кожному конкретному випадку, за згодою держави/території.

2. В контексті 5-го раунду взаємних оцінок, Пленарне засідання MONEYVAL має свободу дій щодо числа оцінок MONEYVAL, які можуть бути проведені міжнародними фінансовими установами (наприклад МВФ або Світовим Банком). Ці оцінки, які проводяться міжнародними фінансовими установами повинні бути узгоджені та визначені на тих же умовах, що й інші оцінки, зазначені у графіку.
3. Для того, щоб зафіксувати терміни проведення оцінки MONEYVAL з достатньою точністю і скоординовано, процес здійснюється під час Пленарного засідання де вносяться до списку держави/території MONEYVAL, які будуть оцінюватися командою міжнародних фінансових установ чітко і прозоро. Для того, щоб запланувати оцінки належним чином і мати достатньо часу, щоб сформувати групи з оцінки, необхідно щоб MONEYVAL якомога раніше був залучений у процесі визначення країн і територій, які будуть оцінюватися міжнародними фінансовими установами. Пленарне засідання буде регулярно інформуватися про поточний стан графіку оцінювання, включаючи пропозиції стосовно того, чи будуть проведені оцінки міжнародними фінансовими установами, і Пленарне засідання буде приймати рішення щодо будь-яких таких запитів. Якщо МВФ або Світовий банк проводять оцінку у сфері ПБК/ФТ як частину 5-го раунду MONEYVAL, вони повинні використовувати процедури і дотримуватися термінів, що використовуються MONEYVAL.
4. У всіх випадках, Пленарне засідання MONEYVAL схвалить будь-яку оцінку з боку міжнародних фінансових установ в рамках п'ятого раунду для прийняття її як взаємну оцінку.
5. MONEYVAL повинен мати можливість брати участь в процесі оцінки безпосередньо через участь у складі групи з оцінки (яка повинна включати в себе щонайменше одного оцінювача MONEYVAL) і, якщо це дозволяють ресурси, члена секретаріату MONEYVAL.
6. Крім того, держави або території, які згодні бути оцінені міжнародними фінансовими установами, погоджуються надавати в розпорядження секретаріату MONEYVAL копії всіх документів з оцінки, представлених міжнародним фінансовим установам, а також копію проектів звітів та коментарів, наданих делегацією щодо тексту проекту, на ключових етапах процесу оцінки.
7. Основні результати процесу оцінки є MER і Оглядова записка (для MONEYVAL) та детальний Звіт про оцінку і Звіт про дотримання стандартів і кодів (ЗДСК) (для міжнародних фінансових установ)¹⁶⁹. Оглядова записка, яка була написана на основі MER або Звіту про прогрес (див. Правила 21 і 24 нижче), стануть основою для ЗДСК. Після завершення Пленарного засідання і після завершення Оглядової записки, вона передається секретаріатом МВФ або Світовому Банку для можливості підготовки ЗДСК, після попереднього огляду.
8. Основний текст проекту ЗДСК буде ідентичний Оглядовій записці, хоча на початку буде додано формальний абзац:

«Цей Звіт про дотримання стандартів і кодексів для *Рекомендацій FATF та ефективності систем у сфері ПБК/ФТ* була підготовлена MONEYVAL. У ньому міститься (зазначається) коротка інформація про заходи у сфері ПБК/ФТ, що вживаються в [вказати

¹⁶⁹Детальний Звіт про оцінку використовує загальний узгоджений шаблон, що знаходиться у додатку до Методології, та має такий самий формат.

державу/територію] станом на [дата], рівень дотримання рекомендацій FATF, рівень ефективності системи ПБК/ФТ, та рекомендації, як покращити цей рівень. Думки, викладені в даному документі, були схвалені MONEYVAL та [вказати державу/територію], але не обов'язково відображають точку зору Правління або співробітників МВФ або Світового Банку.»

9. Правила конфіденційності і правила щодо публікації MONEYVAL застосовуються однаково до цих оцінок. Час публікації MER повинен обговорюватися, з метою взаємної узгодженої дати публікації з міжнародними фінансовими установами, якими було проведено оцінку.

Правило 13 – Визначення будь-яких питань стосовно якості або узгодженості взаємних оцінок

Огляд якості та узгодженості звітів MONEYVAL

1. Огляд якості та узгодженості проводиться за допомогою механізму, що включає наукових експертів MONEYVAL, експертів у складі Тимчасових груп експертів (дод. 2) та експертів, що входять до складу Консультативної групи з питань політики та оцінок (дод. 3). Основні функції рецензентів подані більш детально в Додатку 2.
2. Огляд включатиме залучення досвіду кількох кваліфікованих експертів-добровольців, що базуватиметься на їхньому професійному досвіді, досвіді як оцінювачів та їхніх знаннях специфіки ПБК/ФТ. Це коло може включати експертів MONEYVAL, FATF та Регіональних органів за типом FATF, включаючи членів їх секретаріату, та спостерігачів. Кожний огляд має включати принаймні одного зовнішнього рецензента. Задля уникнення потенційних конфліктів, рецензенти, обрані для будь-якого огляду якості та узгодженості, будуть обрані з інших країн, відмінних від країн експертів з оцінки, а також про це буде заздалегідь повідомлено країну та експертів з оцінки. У зв'язку з характером процесу огляду, секретаріат працюватиме для забезпечення підтримки взаємності процесу, а всі делегації повинні пропонувати кваліфікованих експертів у якості рецензентів. Список колишніх та потенційних рецензентів буде вести Секретаріат.
3. Рецензенти мають присвятити час та зусилля перевірці короткого огляду та якості, когерентності і внутрішньої узгодженості проекту MER, а також його узгодженості зі стандартами і прецедентами. Рецензенти щодо якості та узгодженості звіту не мають будь-яких повноважень щодо прийняття рішень або зміни звіту.

Огляд якості та узгодженості Звіту про взаємну оцінку, здійснений іншим органом з оцінювання

4. У випадках, коли держава/територія MONEYVAL вважає, що проект MER¹⁷⁰ іншого органу з оцінки глобальної мережі ПБК/ФТ має серйозні або суттєві недоліки якості та узгодженості (наприклад, де рейтинги є цілком невідповідними або несумісними з аналізом, де мала місце невірна інтерпретація Стандартів або Методології, або де вагома частина Методології була систематично неправильно застосована), вона повинна, де це можливо, за допомогою Голови або Виконавчого Секретаря донести ці занепокоєння до відома органу з оцінки перед тим, як MER буде схвалено цим органом.
5. У таких випадках, Виконавчий Секретар MONEYVAL має бути негайно поінформований відповідною державою/територією MONEYVAL із зазначенням конкретних проблемних питань у письмовій формі. Виконавчий Секретар має негайно повідомити Голову та Голів

¹⁷⁰Посилання на MER включає також детальні Звіти про оцінку, підготовлені IFI.

делегацій, з метою якнайшвидшого прийняття рішення відносно того, чи підпадають ці занепокоєння під дану процедуру. Таке обговорення мусить бути проведене за необхідності, методом електронної процедури, якщо Пленарне засідання не передбачене протягом розумного строку. У разі необхідності може також бути проведене обговорення з науковими експертами. Якщо MONEYVAL вирішить, що наявні значні проблеми, він має сповістити секретаріат FATF та секретаріат відповідного органу з оцінки, щоб група з оцінки та держава, що оцінюється, могли взяти до уваги та відповідним чином вирішити проблеми.

6. Секретаріат MONEYVAL має впевнитися, що прийняті MER будуть розповсюджені серед всіх Голів делегацій MONEYVAL. Там, де лишаються значні занепокоєння щодо якості та узгодженості MER іншого органу з оцінки після його прийняття, MONEYVAL має поінформувати орган з оцінки та секретаріат FATF у письмовій формі **протягом двох тижнів** з часу поширення MER для подальшого прийняття. У разі, якщо делегація має суттєві занепокоєння щодо якості та узгодженості MER, Голова делегації **протягом 10 днів** має порадитися з Виконавчим Секретарем MONEYVAL у письмовій формі, зазначаючи конкретні занепокоєння. Виконавчий Секретар має направити інформацію щодо занепокоєнь до секретаріату FATF. Подібні випадки мають розглядатися дотримуючись правил FATF для проведення подальшої перевірки основних проблем якості та узгодженості.¹⁷¹

Глава II – Підготовчі заходи та виїзна оцінка

Правило 14 – Підготовка до виїзної місії

1. Як правило, держава чи територія повинна ознайомитися з датами їх оцінки, які зазначені в календарі оцінки, **принаймні за 1 рік**. У цей час, держава/територія повинна визначити або призначити контактну особу чи координатора оцінки, з якою секретаріат зв'яжеться для підготовки оціночної виїзної місії. Секретаріат встановить точні дати оціночної виїзної місії принаймні **за 6 місяців або якомога раніше**, до початку виїзної місії, разом з термінами, визначеними на весь процес, за погодженням з державою/країною (можлива певна гнучкість). Держава або територія повинна вказати мову проведення оцінки (оцінювання): англійська або французька.
2. **Принаймні за 9 місяців** секретаріат надає визначеній контактній особі держави/території відповідні шаблони запитальників¹⁷², затверджених MONEYVAL для цієї мети. На державу/територію покладається обов'язок продемонструвати, що країна відповідає стандартам та її режим ПВК/ФТ є ефективним. Отже, держава/територія повинна надати групі з оцінки всю відповідну інформацію під час проведення оцінки. При необхідності, експерти з оцінки можуть запросити через секретаріат, документи, або отримати доступ до документів (у відредагованому вигляді, якщо це необхідно), даних або іншої необхідної інформації.
3. Вся інформація повинна бути представлена в електронному форматі, в тому числі повна відповідь на шаблони запитальників. Держави/території повинні забезпечити, щоб закони, нормативні акти, керівництва та інші відповідні документи, які згадуються в

¹⁷¹Для того, щоб такі проблеми були розглянуті у подальшому в процесі, будь-яка конкретна проблема повинна бути винесена на обговорення як найменше двома з наступних: членами чи секретаріатами FATF або FSRB, чи IFI; хоча б один з яких повинен був приймати участь у затвердженні MER.

¹⁷²Слід зазначити, що шаблони та досвід, який мають країни/території та експерти з оцінки, будуть враховуватися при перегляді результатів кількох перших взаємних оцінок 5-го раунду.

заповнених запитальниках були правильно перекладені на мову оцінки¹⁷³ та стали доступними заздалегідь до початку виїзної місії. Якщо додаткова інформація надається на більш пізньому етапі, ця інформація повинна бути підтверджена відповідними документами і держава/територія повинна забезпечити її швидкий переклад на мову оцінювання.

a) Оновлення інформації щодо технічної відповідності

4. Інформація, яка надається державою/територією, що оцінюється, має на меті надання ключової інформації для підготовчої роботи до виїзної місії, в тому числі ця інформація дозволить зрозуміти ризики відмивання коштів та фінансування тероризму в державі/території, визначити потенційні сфери підвищеної уваги для виїзної місії та підготувати проект MER. Держави і території повинні надати секретаріату необхідну інформацію **не пізніше, ніж за 6 місяців до виїзної місії**.
5. У деяких державах та територіях, питання пов'язані з ПВК/ФТ розглядаються не тільки на рівні національного уряду, а й на державному/провінційному/місцевому рівні. Країнам/територіям пропонується зазначити, чи заходи ПВК/ФТ відносяться до відповідальності державних органів/провінцій/органів місцевого рівня та надавати відповідний опис цих заходів. Експерти з оцінки також повинні бути інформовані про те, що заходи ПВК/ФТ можуть бути прийняті на одному або декількох рівнях управління, і також їм необхідно перевіряти і брати до уваги всі відповідні заходи, в тому числі прийняті на державному/провінційному/місцевому рівні. Також, експерти з оцінки повинні враховувати та звертатися до наднаціональних законів або нормативних актів, які застосовуються до країни/території.
6. Держави/території повинні покладатися на шаблон запитальника щодо технічної відповідності для забезпечення групи з оцінки відповідною інформацією. Група з оцінки буде використовувати інформацію з минулих звітів, в якості відправної точки для аналітичного огляду технічної відповідності. Запитальник є керівництвом, яке допоможе державам/територіям надавати відповідну інформацію, що стосується: i) загальних відомостей про інституційну структуру; ii) інформації про ризики та контекст; iii) інформації щодо заходів, які були вжиті державою/територією в цілях відповідності критеріям кожної з Рекомендацій. Держави/території повинні заповнити запитальник і можуть надати додаткову інформацію у формі, яку вони вважають найбільш доцільною або ефективною.

b) Інформація щодо ефективності

7. Держави/території повинні покладатися на шаблон запитальника для надання відповідної інформації про ефективність груп з оцінки, на основі 11 Безпосередніх Результатів, встановлених в ході оцінки ефективності, **не пізніше, ніж за 5 місяців** до початку виїзної місії. Вони повинні детально викласти, як вирішується кожне ключове питання, як зазначено в кожному Безпосередньому Результаті. Важливо, щоб держави/території надавали повний і точний опис (включаючи приклади інформації, дані та інші фактори), які б допомогли продемонструвати ефективність режиму ПВК/ФТ. Держави/території повинні заповнити запитальник і можуть надати додаткову інформацію у формі, яку вони вважають найбільш доцільною або ефективною.

c) Склад і формування групи з оцінки

¹⁷³ Органи влади повинні підтвердити, що переклади які надаються групі з оцінки є офіційними перекладами, або в іншому випадку підтвердити, що адекватність перекладу та використання спеціальної термінології було перевірено відповідними установами до їх подання групі з оцінки.

8. Експерти з оцінки будуть обрані секретаріатом, який буде консультуватися, у випадку необхідності, з Головою та іншими членами Бюро. Це буде здійснено **принаймі за 6 місяців до виїзної місії**. Виконавчий секретар повідомить офіційно державу/територію про склад групи з оцінки, як тільки вона буде підтверджена. У випадку принципових або обґрунтованих заперечень з боку держави або території, секретаріат, за погодженням з Головою, може зробити альтернативну пропозицію.
9. Група з оцінки, як правило, складається щонайменше з 4-х експертів з оцінки (що складається як мінімум з одного експерта з правових питань, експерта з фінансових питань¹⁷⁴ та експерт з правоохоронних органів), які в основному є вихідцями з держав і територій MONEYVAL, а також буде підтримуватися членами Секретаріату MONEYVAL. Залежно від держави/території, що оцінюється, та ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, можуть залучатися додаткові експерти з оцінки або експерти з оцінки з особливим досвідом, якщо це необхідно, в тому числі можливе залучення експертів з оцінки з країни FATF. При виборі оцінювачів, будуть розглянуті декілька факторів: i) їх оперативний досвід роботи та досвід у сфері проведення оцінки; ii) мова оцінки; iii) характер правової системи (цивільне право або "загальне право") та інституційних рамок; і iv) специфічні характеристики юрисдикції (наприклад, розмір і склад економічного і фінансового сектору, географічні фактори, та комерційні і культурні зв'язки), щоб група з оцінки мала правильний баланс знань та навичок. Експерти з оцінки повинні бути дуже добре обізнаними зі Стандартами і Методологією FATF, та повинні відвідати навчальний семінар для експертів з оцінки перш ніж проводити взаємну оцінку. Як правило, принаймні один з експертів з оцінки повинен мати попередній досвід в проведенні оцінки.
10. Для деяких оцінок, секретаріат може запросити експерта з організацій-спостерігачів або органів¹⁷⁵ взяти участь у групі з оцінки на основі взаємності. Участь спостерігача в процесі оцінки буде залежати від попередньої згоди держави або території, що оцінюється.
11. У зв'язку з характером процесу оцінювання, секретаріат буде працювати над тим, щоб забезпечити, наскільки це можливо, збереження процесу взаємності, а також держави та території MONEYVAL повинні надавати кваліфікованих експертів в ході п'ятого раунду. Секретаріат буде вести список експертів з оцінки та регулярно оновлювати його на основі зміненої інформації, про яку повідомляє Голова делегації. Голови делегацій докладають максимум зусиль, щоб експерти, що знаходяться в межах своєї юрисдикції, були доступні для участі у тренінгу для експертів з оцінки та для участі в оцінці MONEYVAL, а також надавали свої письмові звіти.

d) Обов'язки Секретаріату

12. Секретаріат:
 - підтримує групу з оцінки та країну, яка оцінюється;
 - зосереджується на якості та послідовності, у тому числі на здійсненні кроків, необхідних для забезпечення того, що аналіз експертів з оцінки написаний чітко та коротко, є вичерпаним, об'єктивним та підтверджений доказами;

¹⁷⁴Група з оцінки повинна складатися з досвідчених експертів щодо превентивних заходів, що необхідні для фінансового сектору та ВНУП.

¹⁷⁵Участь (на засадах взаємності) експертів з інших спостерігачів, які проводять оцінки, як наприклад FATF (член Секретаріату), IMF/Світовий Банк, UNCTED, інші FSRB (Секретаріат) може бути розглянута залежно від кожного окремого випадку.

- забезпечує дотримання процесу та процедур;
- допомагає експертам з оцінки та країнам, які оцінюються у тлумаченні стандартів, методології та процесу відповідно до рішень останнього Пленарного засідання;
- забезпечує доступ до відповідної документації експертам з оцінки та країнам, які оцінюються;
- керівництво проектною діяльністю та виконання інших завдань, зазначених в цих процедурах.

е) Обов'язки групи з оцінки (експертів з оцінки)

13. Група з оцінки координується членом секретаріату, який повинен гарантувати, що група з оцінки спільно підготує незалежний звіт (що містить аналіз, висновки і рекомендації) щодо відповідності держави/території відповідним міжнародним стандартам, в контексті технічної відповідності та ефективності. Якщо можливо, підготовче засідання між секретаріатом і експертами з оцінки повинне бути організоване перед здійсненням виїзної місії.
14. Успішна оцінка режиму ПВК/ФТ вимагає, як мінімум поєднання фінансової, правової та правоохоронної компетенції, зокрема щодо оцінки ефективності. Тому експерти повинні провести оцінку у спільній системній роботі, в результаті чого всі аспекти огляду будуть виконуватися цілісно. Очікується, що кожен експерт буде робити свій внесок до кожної частини огляду, але разом з цим, кожен експерт повинен бути готовим взяти на себе провідну роль, або брати відповідальність за теми, пов'язані з його/її фаховим досвідом. Загальний огляд відповідних первинних обов'язків експертів з оцінки повинен бути наданий країні яка оцінюється, навіть якщо відповідальність за оцінку лежить на всій групі з оцінки. В результаті, експерти будуть активно задіяні у всіх сферах звіту і за межами своїх основних визначених сфер відповідальності. Важливим також є те, що оцінювачі можуть присвятити свій час і ресурси огляду всіх документів (у тому числі оновлену інформацію щодо технічної відповідності, а також інформацію щодо ефективності), здійснювати запити перед виїзною місією, щоб підготувати і провести оцінку, розробити проект MER, і бути присутнім на засіданнях (наприклад, на виїзних, вічна-віч, та на Пленарних обговореннях) і дотримуватися зазначених термінів.
15. Взаємна оцінка являє собою динамічний і безперервний процес. Секретаріат повинен на постійній основі брати участь у консультуванні держави/території, що оцінюється, починаючи, **принаймні за 9 місяців** до виїзної місії. Протягом усього процесу, секретаріат забезпечує оцінювачів можливістю отримати доступ до всіх відповідних матеріалів, а також надає можливість проводити регулярні телефонні конференції між оцінювачами та країною, що оцінюється, щоб забезпечити безперебійний обмін інформацією та відкриті канали зв'язку. Сюди може входити взаємодія з органами вищого рівня на ранній стадії з метою отримання підтримки та координації оцінки протягом усього процесу та навчання для країни, що оцінюється для ознайомлення зацікавлених сторін з процесом взаємної оцінки. Пленарне засідання повинно час від часу переглядати чи є задовільним спосіб, у який воно взаємодіє з країною, що оцінюється. Юрисдикції, що оцінюються повинні, на ранньому етапі процесу оцінювання, розглянути можливість призначення координатора, відповідального за процес взаємної оцінки, щоб забезпечити адекватну координацію та чіткі канали зв'язку між секретаріатом та юрисдикцією, що оцінюється.

ф) Первинний огляд документів щодо технічної відповідності

16. Перед виїзною місією, група з оцінки проведе первинний огляд рівня технічної відповідності держави/території, а також супутніх факторів та ризиків ВК/ФТ. Огляд буде ґрунтуватися на інформації, наданій державою/територією в інформаційних оновленнях щодо технічної відповідності, наявної інформації, отриманої зі звітів про оцінку країни, звітів про прогрес та інших достовірних або надійних джерел інформації (наприклад звітів інших міжнародних організацій). Ця інформація буде детально взята до уваги, хоча група з оцінки може проаналізувати висновки з попереднього MER із звітів про прогрес, а також може виділити відповідні сильні або слабкі сторони, які не були зазначені раніше. Якщо група з оцінки дійде іншого висновку порівняно з висновком з попереднього MER та звітів про прогрес (у випадках, коли стандарти та законодавство не змінилися), тоді вони повинні обґрунтувати свій висновок.
17. Додаток з технічної відповідності розробляється групою з оцінки, яка підтримується Секретаріатом. Від оцінювачів вимагається, щоб вони вказали, чи кожний з підкритеріїв відповідає, частково відповідає або не відповідає, і чому. Після розгляду, група з оцінки надасть державі або території 1-й проект додатку з технічної відповідності (який не повинен містити рейтинги або рекомендації) приблизно за 3 місяці до виїзної місії. Інформація міститиме опис, аналіз і перелік можливих технічних недоліків. Держава/територія матиме один місяць для уточнення і надання коментарів стосовно вищезгаданого 1-го проекту додатку з технічної відповідності.
18. При проведенні оцінки, оцінювачі повинні враховувати тільки відповідні закони, нормативно-правові акти або інші заходи у сфері ПВК/ФТ, які є чинними та залишатимуться чинними та ефективними на момент здійснення оцінки, або будуть чинними та ефективними до кінця виїзної місії. Там, де відповідні закони або інші конкретні пропозиції щодо зміни системи стають доступними, це згадуватиметься у MER (в тому числі з метою надання рекомендацій країні), але вони не повинні бути враховані у висновках оцінки або при виставленні рейтингів.

g) Забезпечення адекватної основи для оцінки міжнародного співробітництва та сфер вищих ризиків

19. **За 6 місяців до виїзної місії**, секретаріат запропонує державам/територіям MONEYVAL, членам FATF і FSRB надавати інформацію про свій досвід міжнародного співробітництва з державою/територією, що оцінюється. Вони також будуть запрошені до надання інформації, яка допоможе групі з оцінки виявити і зосередитися на сферах підвищених або низьких ризиків, які потребують підвищеної уваги.
20. Крім того, група з оцінки та держава/територія можуть також встановити основні держави та території, з якою оцінена держава/територія здійснювала міжнародне співробітництво, або направляла запити, з цього приводу, та очікувала на зворотній зв'язок. Зворотній зв'язок може стосуватись: (i) загального досвіду, (ii) позитивних прикладів, та (iii) негативних прикладів на рівні міжнародного співробітництва країни, що оцінюється. Отримані відповіді будуть доступні для групи з оцінки та держави/території, що оцінюється.

h) Визначення потенційних сфер підвищеної уваги для виїзної місії

21. Група з оцінки проаналізує рівень ефективності держави/території стосовно всіх 11 Безпосередніх Результатів підчас виїзної місії. Перед початком виїзної місії, група з оцінки, покладаючись на свій попередній аналіз (технічної відповідності та ефективності), визначатиме конкретні сфери, яким було б варто приділити більше уваги в ході виїзної місії та в MER. Це як правило відноситься до питань ефективності, але також може

включати питання технічної відповідності. Здійснюючи це, група з оцінки буде консультувати державу/територію і враховувати інформацію, надану з цього приводу іншими делегаціями.

Там, де є потенційні сфери, які потребують підвищеної або зменшеної уваги для виїзної місії, група з оцінки повинна отримати і розглянути всю відповідну інформацію і приступити до обговорення цих сфер **приблизно за 4 місяці до виїзної місії**, а секретаріат повинен надавати консультації державі/території **щонайменше за 2 місяці** до виїзної місії. Держава/територія повинна зазвичай надавати додаткову інформацію щодо тих сфер, яким група з оцінки хотіла б приділити більше або менше уваги. У той час як прерогатива належить групі з оцінки, сфери підвищеної або зменшеної уваги повинні, наскільки це можливо, бути взаємно узгоджені з державою/територією. Короткий огляд повинен містити лаконічний виклад (не більше ніж на 2 сторінки) сфер, які потребують підвищеної або зменшеної уваги, разом з обґрунтуванням. Проект короткого огляду разом з відповідною вихідною інформацією (наприклад, оцінки ризиків держави/території), повинні бути надіслані рецензентам (описаних нижче в розділі щодо якості та узгодженості) і державі/території. Рецензенти повинні, **протягом 1-го тижня** з моменту отримання короткого огляду, надати коментарі групі з оцінки, щодо того, чи відображає зміст короткого огляду обґрунтовану точку зору щодо предмету оцінки, беручи до уваги матеріали, які були їм доступні, а також їх загальні знання щодо юрисдикції. Група з оцінки повинна розглянути коментарі рецензентів та внести поправки до короткого огляду в разі необхідності. Секретаріат повинен направити остаточний варіант до держави/території, принаймні **за 4 тижні до виїзної місії**, разом з будь-якими запитамися щодо надання додаткової інформації стосовно сфер, які потребують підвищеної або зменшеної уваги.

22. З метою прискорення процесу взаємної оцінки, а також для полегшення виїзної місії, група з оцінки за один тиждень до виїзної місії, готує переглянутий проект додатку щодо технічної відповідності, проект тексту технічної відповідності для MER і короткий опис початкових висновків/ключових питань для обговорення щодо ефективності. З метою сприяння обговоренню питань щодо виїзної місії, секретаріат в той же час направить переглянутий додаток щодо технічної відповідності державі/території.

і) Програма виїзної місії (до Пленарного засідання)

23. Держава/територія (визначена контактна особа) повинна співпрацювати з секретаріатом та підготувати проект програми та координувати логістичні питання для виїзної місії. Проект програми разом з конкретними логістичними питаннями слід надсилати до секретаріату не пізніше, ніж за 8 тижнів до візиту оціночної групи. Будь ласка, перегляньте Додаток 1 щодо переліку органів та підприємств, які зазвичай можуть бути залучені у виїзній місії. Для надання допомоги в їх підготовці, група з оцінки повинна за 8 тижнів до виїзної місії підготувати попередній аналіз, який встановлює ключові питання щодо ефективності.
24. У проекті програми повинні бути окреслені ті сфери, на яких група з оцінки можливо зосередить підвищену увагу. На практиці, засідання можуть проводитись в приміщенні установи/організації, оскільки це дозволить оцінювачам зустрітись з максимальною кількістю персоналу та легше отримати інформацію. Разом з цим, для деяких оцінок подорожі між місцями проведення оцінки можуть забирати багато часу та бути марнотратними, та взагалі, якщо місця, де здійснюється оцінка не знаходяться в безпосередній близькості, має бути не більше 2-3 місць на день. Програма повинна бути

завершена не пізніше, ніж за 3 тижні до початку візиту. Група з оцінки може також просити про додаткові зустрічі під час проведення виїзної місії.

25. Як з точки зору програми, так і у більш загальному плані, необхідно брати до уваги час, який необхідний для обговорення (тлумачення) та перекладу документів. Під час виїзної місії, повинні бути незалежні, професійні, та добре підготовлені перекладачі, якщо буде необхідний переклад англійською або французькою мовами. Проте, для ефективного використання часу, засідання як правило, повинні проводитись мовою оцінки. Оплата перекладацьких послуг покривається за рахунок держави/території, що оцінюється. Якщо є проблема з організацією перекладу, держава/територія, щодо оцінюється, повинна поінформувати секретаріат принаймні за 1 місяць до виїзної місії.

Правило 15 – Виїзна місія

1. Виїзна місія є найкращою можливістю для роз'яснення питань, що стосуються системи ПВК/ФТ держави/території. Оцінювачі повинні бути повністю підготовлені для розгляду 11 Безпосередніх Результатів, пов'язаних з ефективністю системи, та до роз'яснення будь-яких невирішених питань щодо технічної відповідності. Оцінювачі повинні також звернути особливу увагу на сфери, в яких були виявлені високі ризики, пов'язані з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Оцінювачі повинні усвідомлювати різні умови та ризики держави/території, а також те, що держави та території можуть застосовувати різні підходи для дотримання відповідних міжнародних стандартів та створення ефективної системи. Тому оцінювачі повинні бути відкритими та гнучкими, а також намагатися уникати вузьких порівнянь з їх власними національними вимогами.
2. Кожна виїзна місія, як правило проводиться у період, який зазвичай становить **від 10 до 14 днів** або довше, якщо це необхідно. Типова виїзна місія дозволить провести:
 - початкову підготовчу зустріч протягом половини дня між секретаріатом і оцінювачами;
 - зустрічі¹⁷⁶ з відповідними посадовими особами та представниками країни, що оцінюється, в тому числі вступне та завершальне засідання. Вступне засідання повинно включати огляд розуміння ризиків країною, щоб доповнити звіти національної оцінки ризиків в країні. Може знадобитися більше часу для додаткових або наступних засідань, якщо в рамках встановленого графіку, оцінювачі виявляють нові питання, які потребують вивчення, або якщо вони потребують додаткової інформації з будь-яких питань, які вже обговорювались.
 - роботу над проектом MER (від одного до двох днів) (за підтримки Секретаріату), щоб забезпечити відображення всіх основних питань, що виникли під час оцінки в MER, а також обговорити та узгодити рейтинги, та основні рекомендації.
3. Важливо, щоб група з оцінки мала можливість робити запит та зустрічатись з усіма відповідними установами під час виїзної місії. Держава/територія, що оцінюється, а також окремі установи повинні забезпечити присутність відповідного персоналу¹⁷⁷ на кожному засіданні. Група з оцінки повинна мати спеціальне приміщення протягом всього

¹⁷⁶Група з оцінки також повинна відвести час посеред фактичної виїзної місії з метою розгляду прогресу взаємної оцінки, й там де це необхідно, ідентифікувати сфери підвищеної уваги на початковому етапі виїзної місії.

¹⁷⁷З огляду на те, що рівень та посади представників структур можуть відрізнятися від агентства до агентства, загалом, країни та території повинні забезпечити, щоб як працівники вищого рівня, котрі пов'язані зі установою, яку вони представляють на політичному рівні, так і оперативні працівники, котрі можуть детально відповідати на запитання відносно заходів у сфері ПВ/ФТ, були присутні на кожному засіданні.

періоду виїзної місії, яке повинно бути обладнане копіювальними апаратами, принтерами та іншими основними засобами, та доступом до мережі Інтернет.

4. Зустрічі з представниками приватного сектору або іншими представниками неурядового сектору¹⁷⁸ є важливою частиною візиту. Оцінювачам має надаватись можливість зустрічатися з цими організаціями або особами в приватному порядку, та за відсутності урядової особи. Коли координуюча установа бажає офіційно відвідати інші засідання, які не проводяться її установою, посадова особа повинна мати можливість брати участь у таких зустрічах, тільки на розсуд групи з оцінки та в якості спостерігача.
5. На заключному засіданні, група з оцінки надає посадовій особі держави/території, що оцінюється, письмовий звіт щодо ключових висновків. З дозволу держави/території, що оцінюється, ключові висновки можуть бути надані секретаріатом МВФ або Світовому банку, якщо необхідна допомога у запланованій місії або яка знаходиться в процесі планування FSAP.

Глава III – Процедура після виїзної місії

Правило 16 – Підготовка проекту Оглядової записки і MER після виїзної місії

1. Повинно пройти **мінімум 27 тижнів** між закінченням виїзної місії і обговоренням MER на Пленарному засіданні. Своєчасна підготовка MER і Оглядової записки¹⁷⁹ вимагає від оцінювачів тісно співпрацювати з секретаріатом і державою/територією. В залежності від того, коли заплановане Пленарне засідання, терміни також можуть бути продовжені або скориговані. У виняткових випадках та базуючись на обґрунтованих обставинах (і за згодою держави, що оцінюється), може бути дозволений більш короткий термін.
2. Нижче наводяться детальні кроки щодо завершення проекту звіту для обговорення на Пленарному засіданні, та приблизний час, необхідний для підготовки кожної частини.
3. З метою налагодування зв'язку між групою з оцінки та країною, що оцінюється, Секретаріат повинен проводити регулярні конференц-дзвінки між усіма відповідними сторонами, зокрема після розповсюдження оновленого проекту MER. Під час розробки першого та другого проекту MER, оцінювачі повинні намагатись максимально з'ясувати, в письмовій чи усній формі, чи та яким чином інформація, надана країною, що оцінюється, була врахована і, чи ще потрібна додаткова інформація.

1-й проект MER

4. Секретаріат і група з оцінки мають **6 тижнів**, щоб координувати і завершити роботу над першим проектом MER (в тому числі ключові висновки, можливі питання, що варті уваги та пріоритетні рекомендації, адресовані державі).
5. Секретаріат направляє перший проект MER державі/території для коментарів. Держава/територія має **4 тижні** для розгляду і надання своїх коментарів секретаріату до першого проекту MER. Протягом цього періоду група з оцінки повинна бути готова відповісти на запити та пояснити будь-які питання, які можуть виникнути в державі/території.

2-й проект MER і Оглядова записка

¹⁷⁸Напр. ті, які перераховані у Додатку 1.

¹⁷⁹Формат Оглядової записки та MER знаходиться в Додатку II Методології. Експерти з оцінки повинні також звертати увагу на методичку з написання Короткого Викладу та MER, беручи до уваги розмір (100 або менше сторінок, разом з технічним додатком, що повинен бути не більше 60 сторінок).

- Після отримання коментарів держави стосовно першого проекту MER, група з оцінки має 4 тижні для перегляду різних коментарів та внесення подальших змін, а також для підготовки Оглядової записки. Кожне зусилля повинно забезпечити, що переглянутий проект є якомога ближчим до проекту MER. Тоді другий проект MER і Оглядова записка направляються державі та рецензентам (приблизно **через 14 тижнів** після виїзної місії).

Засідання з групою з оцінки

- Якщо це можливо, до або після завершення першого проекту MER, секретаріат може організувати 1-2 денне засідання для групи з оцінки для роботи над проектом MER, щоб забезпечити відображення в ньому всіх основних питань, що виникли під час оцінки, обговорити та узгодити попередні рекомендації та рейтинги.

Внутрішній огляд якості та узгодженості

- Рецензенти повинні надати протягом **2-х тижнів** свої коментарі до Другого проекту MER секретаріату для передачі групі з оцінки. Щоб допомогти у вирішенні цього завдання, вони отримують копію коментарів, наданих державою/територією до першого проекту MER. Коментарі рецензентів будуть передані оцінювачам і державі/території, що оцінюється. Група з оцінки повинна розглянути коментарі рецензентів, а потім вирішити, чи потрібно внести зміни до звіту. Група з оцінки повинна надати відповіді на усі істотні коментарі зовнішніх рецензентів, а Секретаріат повинен, за потреби, зв'язатися із зовнішніми рецензентами для сприяння цьому процесу.

Правило 17 – Засідання віч-на-віч

- Засідання віч-на-віч є важливим засобом надання допомоги державі/території та групі з оцінки у врегулюванні невирішених питань. Отже, секретаріат організовує засідання віч-на-віч між групою з оцінки та державою/територією для подальшого обговорення проекту MER і Оглядової записки до їх розгляду на Пленарному засіданні. В ході цієї зустрічі, група з оцінки та держава/територія працюватимуть над вирішенням будь-яких розбіжностей у питаннях щодо технічної відповідності або ефективності та виявленням можливих пріоритетних питань, які будуть розглянуті в ході Пленарного засідання. Засідання віч-на-віч повинно проводитися не пізніше ніж за **8 тижнів** до Пленарного засідання (тобто приблизно через **19 тижнів** після виїзної місії). Держава/територія повинна направити коментарі та іншу відповідну інформацію у письмовому вигляді групі з оцінки, **принаймні за 1 тиждень** до будь-якої такої зустрічі.
- Після отримання коментарів від рецензентів і після засідання віч-на-віч, група з оцінки повинна розглянути будь-які подальші зміни, які необхідно внести в проект MER та Оглядову записку, і якщо необхідно, переглянути проект MER і Оглядову записку. Якщо після засідання віч-на-віч до MER вносяться істотні зміни, Секретаріат повинен розглянути питання щодо направлення переглянутого другого проекту зовнішнім рецензентам, якщо це дозволено часовими рамками.

Правило 18 – Пленарне обговорення

Визначення питань для Пленарного обговорення

- Секретаріат направляє переглянуту Оглядову записку і проект MER (3-й проект) всім делегаціям, спостерігачам і рецензентам приблизно за **5 тижнів** до Пленарного засідання. Після обговорень Робочої групи з оцінки (WGE) та Пленарного засідання не може бути внесено подальших змін до змісту проекту MER. Делегаціям, спостерігачам і рецензентам надається **2 тижні**, щоб надати будь-які письмові коментарі до MER і Оглядової записки, і зокрема, виявити будь-які конкретні питання, які б вони хотіли

обговорити на Пленарному засіданні. Коментарі повинні зосереджуватися на ключових суттєвих питаннях або на інших високорівневих або горизонтальних аспектах оцінки, хоча можуть бути зроблені й інші спостереження. Отримані коментарі будуть доступні всім делегаціям та спостерігачам.

2. На основі MER і Оглядової записки і отриманих коментарів, секретаріат залучає державу/територію, групу з оцінки, рецензентів і співголів WGE, і готує список (зазвичай від 5 до 7) пріоритетних і істотних питань, які будуть обговорюватися на Пленарному засіданні. Це має враховувати ті питання, в обговоренні яких держава/територія, що оцінюється, та делегації є найбільш зацікавлені. Перелік пріоритетних питань для обговорення на Пленарному засіданні включає в себе ключові питання, що впливають зі звіту (незалежно від того, на які посилаються держави/території, група експертів або делегації), а також будь-які сфери невідповідності або інтерпретації з іншими MER, прийнятими FATF та/або MONEYVAL.
3. Секретаріат поширює завершений перелік пріоритетних питань між делегаціями та спостерігачами **принаймні за 2 тижні** до обговорення на Пленарному засіданні. Отримані редакційні поправки до Оглядової записки або MER можуть бути внесені після Пленарного обговорення, а також враховуватимуть прийняті рішення. Після обговорення WGE, чії правила процедури регулюються в Додатку 5 цього документу, документ з переглянутим ключовим питанням надається на розгляд Пленарного засідання.

Пленарне обговорення

4. Обговорення кожного MER та Оглядової записки (зокрема, перелік пріоритетних питань)¹⁸⁰ будуть зосереджені на питаннях високого рівня та істотних ключових питаннях, які в першу чергу стосуються впровадження їх на практиці та ефективність. Де це доречно, важливі технічні питання також будуть обговорюватися. Завжди необхідно відводити достатньо часу для обговорення відповіді держави/території щодо взаємної оцінки та інших питань. Обговорення, ймовірно, в середньому займе **від 3 до 4 годин** пленарного часу, хоча, коли це виправдано, воно може бути збільшене максимум на **1 день**. Порядок обговорення буде наступним:
 - a) Секретаріат стисло представляє на високому рівні ключові питання і висновки звіту. Група буде мати можливість втрутитися/прокоментувати будь-яке питання, що стосується Оглядової записки або MER.
 - b) Держава/територія, що оцінюється, робить невеликий виступ.
 - c) Пленарне засідання розглядає перелік визначених пріоритетних питань. Зазвичай, це коротко представляється співголовами WGE.
 - d) Достатньо часу буде відведено для обговорення загальної ситуації режиму ПВК/ФТ та ризиків ВК/ФТ держави/території, що оцінюється, першочергових заходів і рекомендацій, викладених в Оглядовій записці, відповідей держави/території щодо взаємної оцінки, включаючи будь-які заходи, які вже були вжиті, і ключові висновки.
 - e) При наявності часу, можуть бути підняті інші питання з зали та обговорюватися на Пленарному засіданні.

¹⁸⁰Оглядова записка описує ключові ризики, сильні та слабкі сторони системи, та пріоритетні дії для країн з метою покращення їх режиму ПВК/ФТ.

Правило 19 – Затвердження MER та Оглядової записки

а) Завершення MER і Оглядової записки для затвердження на Пленарному засіданні

1. В кінці Пленарного обговорення, MER і Оглядова записка подається Пленарному засіданню для затвердження. Затверджений звіт є предметом подальших перевірок на типографічні або подібні помилки.
2. У разі необхідності внесення суттєвих змін до проекту звіту, у зв'язку з вимогою внесення додаткової інформації, або внесення істотних змін до проекту звіту, Пленарне засідання може прийняти рішення про відкладення затвердження звіту, та погодитися провести наступне обговорення поправок до звіту на наступному Пленарному засіданні.
3. Група з оцінки відповідає за забезпечення того, щоб всі зміни, погоджені на Пленарному засіданні, були внесені. Після обговорення звіту, та до його офіційного затвердження, на Пленарному засіданні необхідно обговорити характер подальших заходів або інших процедур, які будуть необхідні.
4. Остаточний звіт - це звіт Ради Європи/MONEYVAL, а не звіт, який наданий оцінювачами. У зв'язку із цим, на Пленарному засіданні приймається остаточне рішення щодо редакції будь-якого звіту, у відповідності з вимогами Стандартів і Методології. На Пленарному засіданні ретельно розглядаються думки оцінювачів і держави/території при прийнятті рішення щодо редакції звіту, а також буде враховано необхідність забезпечення узгодженості між звітами.
5. Після обговорення звіту на Пленарному засіданні секретаріат вносить зміни до усіх документів, за необхідності, і надсилає переглянутий варіант звіту державі/території **протягом 1-го тижня після Пленарного засідання**. Вживаються заходи, щоб гарантувати, відсутність конфіденційної інформації у звіті. **Протягом 2 тижнів** з моменту отримання остаточного варіанту MER від Секретаріату, Голова делегації повинен підтвердити, що MER є достовірним та/або узгодити будь-які типографічні або аналогічні помилки у MER.

б) Огляд основних проблем якості та узгодженості глобальної мережі ПВК/ФТ

6. Усі остаточні MER, затвержені MONEYVAL повинні бути розповсюджені секретаріатом, до їх офіційної публікації на веб-сайті MONEYVAL, серед глобальної мережі ПВК/ФТ. Члени або секретаріати FATF або Регіональних органів за типом FATF, або міжнародні фінансові утвари повинні мати **2 тижні**, щоб повідомити у письмовій формі Секретаріат FATF, якщо у них є якісь серйозні зауваження з приводу якості та узгодженості MER, і якщо так, вказати ці конкретні зауваження і, яким чином ці зауваження відповідають суттєвому порозу¹⁸¹. Цей процес регулюється процедурами FATF, які пов'язані з оглядом всесвітньої якості та узгодженості постфактум. У таких випадках, MONEYVAL, групі з оцінки та державі/території, що оцінюється, буде запропоновано внести свій вклад в процес.
7. MONEYVAL повинен розглядати рекомендації, які зроблені FATF щодо відповідних дій, які можуть бути здійснені, а також вжиття будь-яких інших заходів на запит FATF в результаті цього процесу, та прийняти рішення про відповідний курс дій. Це може спричинити повторний перегляд звіту та/або внесення змін до його публікації. У таких випадках, повторне обговорення або внесення змін у звіт повинні охоплювати тільки виявлені аспекти якості та узгодженості.

¹⁸¹ Істотний поріг - це коли встановлюються серйозні або основні проблеми щодо якості та узгодженості, які можуть вплинути на авторитет бренду MONEYVAL в цілому.

8. Оглядова записка і MER не можуть бути оприлюднені поки не будуть вирішені питання у порядку, визначеному процедурами MONEYVAL і FATF.

с) Інформування про затвердження звіту та опублікування

9. MER повинен бути опублікований **протягом 6 тижнів** після його затвердження, після того як пройшов перевірку якості та узгодженості глобальної мережі ПВК/ФТ. Держава/територія, що оцінюється, повинна надати переклад Оглядової записки державною мовою, у зв'язку з його опублікуванням на сайті MONEYVAL. Згідно політики щодо публікації Ради Європи, MER у повному обсязі повинен бути перекладений на відповідні робочі мови організації і має бути опублікований в найкоротші терміни.
10. Остаточний звіт повинен бути офіційно переданий Постійному Представництву відповідної держави/території. Копія звіту також офіційно направляється відповідним установам, органам та комітетам Ради Європи.

РОЗДІЛ III. ПОДАЛЬШІ ПРОЦЕДУРИ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ПРОГРЕСУ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ВЗАЄМНОЇ ОЦІНКИ

Правило 20 – Процеси моніторингу за результатами третього і четвертого раундів оцінки

1. Правила, викладені відповідно до Правил процедури MONEYVAL для 4-го раунду взаємних оцінок щодо моніторингу прогресу в результаті процедур взаємних оцінок (тобто правила 12 і 13), повинні застосовуватися щодо держав і територій, що підлягають процесу оцінюванню MONEYVAL, до тих пір, поки інше не буде прийнято інше рішення на Пленарному засіданні MONEYVAL.

Правило 21 – Загальні принципи процесу моніторингу в рамках п'ятого раунду оцінки

1. Процес моніторингу призначений для:
 - a) сприяння вдосконаленню впровадження стандартів державами і територіями у прийнятні терміни;
 - b) забезпечення регулярного моніторингу та актуальності інформації щодо дотримання державами стандартів (у тому числі, щодо ефективності їх систем ПВК/ФТ);
 - c) застосування достатніх заходів впливу та процедур звітності; та
 - d) краще узгодити цикл процедур оцінки FATF і FSAP.
2. Після обговорення і затвердження MER, держава/територія може підпасти під процедуру регулярного або посиленого моніторингу:
 - a) Процедура регулярного моніторингу – це механізм моніторингу за замовчуванням для всіх країн;
 - b) Процедура посиленого моніторингу – це більш інтенсивний процес моніторингу. Він передбачає цільовий, але більш вичерпний звіт про прогрес держав/територій з основним акцентом на ті сфери, в яких відбулися зміни, сфери з високим ризиком, виявлені в MER або згодом, і в пріоритетних напрямках діяльності.
3. Процес моніторингу MONEYVAL має враховувати, за необхідності, інші допоміжні процеси, призначені для забезпечення відповідності. Вони можуть включати, наприклад, власні Процедури Покращення Відповідності або заходи, вжиті FATF (і відповідних

робочих груп), або в разі спільних членів, будь-які відповідні звіти, що направляються цим членом відповідним органам глобального процесу системи ПВК/ФТ. Це може бути забезпечено з урахуванням відповідних оглядів та моніторингових звітів у відповідності з вищезазначеними процесами, за необхідності. Якщо з попереднього звіту MONEYVAL випливає інший висновок, у випадках, коли стандарти та відповідні аспекти режиму ПВК/ФТ держави/території не змінилися, причини, які лягли в основу такого висновку, мають бути зазначені у відповідному аналізі.

4. Під час підготовки звітів про прогрес країна надаватиме Секретаріату оновлену інформацію, в якій будуть вказуватися дії, які країна вжила або вживає для вирішення пріоритетних дій та рекомендацій, а також недоліків в її MER. Країна повинна надати інформацію щодо технічної відповідності (яка може бути використана для обґрунтування переоцінки) та ефективності (лише для інформації). Незважаючи на те, що ефективність не буде переоцінена до наступної оцінки, оновлені дані про ефективність дадуть MONEYVAL краще зрозуміти досягнутий прогрес. Пленарне засідання може посилатися на таку оновлену інформацію, щоб визначити, чи переміщувати країну з процедури посиленого моніторингу в процедуру регулярного моніторингу (або навпаки), чи застосовувати інші заходи щодо відповідності до країн, які знаходяться під процедурою посиленого моніторингу, які не досягли задовільного прогресу.
5. Оновлена інформація щодо ефективності повинна включати будь-яку інформацію, яка спрямовується на вирішення пріоритетних заходів або рекомендацій в MER, наприклад, списки в Методології FATF на прикладах інформації, яка може підтримувати висновки щодо основних питань для кожного Безпосереднього Результату.
6. Усі звіти підлягають огляду делегацією MONEYVAL, Командою Доповідачів, та Секретаріатом, які повинні висвітлити досягнутий прогрес та недоліки, які залишились, а також запропонувати часові рамки для вжиття коригувальних заходів. Команда Доповідачів має бути сформована не менш як з 2-х держав/територій, призначених на останньому Пленарному засіданні та включати від 3 до 6 експертів з цих делегацій.
7. Процес підготовки Звітів про прогрес наводиться нижче:
 - a) Держава/територія, яка здійснює запит на переоцінку технічної відповідності, повинна вказати, які Рекомендації підлягатимуть переоцінці **за 7 місяців** до проведення Пленарного засідання. Держава/територія повинна надати свій звіт, базуючись на шаблонах, затверджених MONEYVAL для цих цілей, принаймні **за 6 місяців** до належного обговорення оновленого звіту MONEYVAL; Пленарне засідання враховуватиме чинні на той час¹⁸² закони, нормативно-правові акти чи інші заходи у сфері ПВК/ФТ.
 - b) Після отримання звіт направляється на розгляд Команді Доповідачів, призначеній на попередньому Пленарному засіданні, а також всім делегаціям і спостерігачам;
 - c) Голови делегацій держав/територій, призначених для формування Команди Доповідачів, повинні приділяти особливу увагу відповідним частинам звіту, які надані їх делегаціям для огляду. Вони повинні прагнути залучити колишніх членів групи з взаємної оцінки або регулярних членів, досвідчених оцінювачів чи інших постійних членів своїх делегацій. Команда Доповідачів проводить первинний огляд,

¹⁸² Це правило може бути послаблене лише у виняткових випадках, якщо законодавство ще не вступило в силу в шестимісячний термін, однак текст не зміниться і буде в силі до моменту проведення Пленарного засідання. Іншими словами, законодавство введено в дію, але чекає закінчення строку реалізації або перехідного періоду, перш ніж воно набере чинності.

який має стати основою для короткого звіту на Пленарному засіданні. Первинний огляд направляється секретаріату **принаймні за 11 тижнів** до того, як оновлений звіт буде обговорюватися MONEYVAL;

- d) Короткий звіт, який базується на первинному огляді, повинен містити незалежний аналіз Секретаріату щодо окремих аспектів. Короткий звіт повинен відповідати стандартному формату, наведеному у Додатку 6. Короткий звіт направляється до держави/території для надання коментарів **принаймні за 9 тижнів** до обговорення на Пленарному засіданні. Держава/територія має **2 тижні** для надання своїх коментарів секретаріату.
 - e) **Принаймні за 9 тижнів**, перед тим, як звіт буде обговорюватися на Пленарному засіданні, Команда Доповідачів повинна визначити потенційні питання щодо відповідності або імплементації, які можуть стати предметом підвищеної уваги і обговорення під час Пленарного засідання і представити у письмовому вигляді до Секретаріату запропонований перелік таких питань. Інші делегації і спостерігачі можуть також подати пропозиції для включення в перелік окремих питань відповідності або імплементації, якщо вони вважають це за доцільне. На основі отриманих пропозицій Секретаріат, спільно з консультативною групою з питань політики і оцінки, готує перелік (до 5) основних питань для обговорення на Пленарному засіданні.
 - f) Підзвітній державі/території надається можливість коротко презентувати свій звіт. Секретаріат повинен представити свій аналіз, а також запропоновані рекомендації щодо подальших кроків у процесі моніторингу. MONEYVAL буде обговорювати в першочерговому порядку виявлені суттєві питання. Делегації і спостерігачі, в тому числі Команда Доповідачів, можуть піднімати будь-які додаткові запитання з метою отримання роз'яснень з приводу інформації, представленої у звіті.
8. Країни можуть робити запит про переоцінку технічної відповідності як частини процесу моніторингу відносно тих рекомендацій, які отримали рейтинг «НВ» або «ЧВ». Рішення про переоцінку має бути прийняте на Пленарному засіданні. Переоцінка може бути дозволена, якщо звіт про прогрес та інша відповідна інформація, представлена країною, дає достатнє обґрунтування для того, щоб Пленарне засідання прийшло до такого висновку, на основі аналізу, проведеного Секретаріатом. Запити про переоцінку не будуть розглядатися, якщо Секретаріат/Команда Доповідачів встановлять, що правова, інституційна чи операційна системи не змінилися з моменту затвердження MER держави/території (або попереднього Звіту про прогрес, якщо застосовується) та не було внесено змін до Стандартів FATF чи їх інтерпретації. Загалом, від країн очікується, що більшість, якщо не всі недоліки, зазначені в технічній відповідності будуть усунуті до кінця третього року після прийняття MER, а також недоліки ефективності до часу проведення наступного процесу оцінки, про яку йдеться у Правилі 24. Аналіз звіту про прогрес, в якому здійснено запит про переоцінку технічної відповідності, проводиться відповідно до процесу, викладеного у Додатку 7. Якщо якісь із стандартів FATF були переглянуті з кінця проведення виїзної місії (або останнього Звіту про прогрес, якщо застосовується), країна буде оцінена на предмет відповідності усім переглянутим стандартам на момент розгляду запиту про переоцінку (у тому числі справи, де переглянута Рекомендація отримала рейтинг «ПВ» чи «В»).
9. Звіти про прогрес з переоцінкою технічної відповідності повинні бути розповсюджені серед усіх членів, асоційованих членів та спостерігачів, включаючи FATF (для розповсюдження серед членів FATF), щонайменше за 5 тижнів до обговорення на

відповідному пленарному засіданні, які мають 2 тижні щоб надавати письмові коментарі щодо таких звітів. У випадку, коли між групами доповідачів/секретаріатом та країною, що оцінюється, існують серйозні розбіжності у висновках, що містяться у звіті про прогрес (наприклад, переоцінки) та/або основними питаннями, що виникли під час процесу перегляду перед пленарним засіданням, Команди доповідачів та секретаріат повинні скласти короткий перелік найважливіших питань та розповсюдити його серед всіх членів, спостерігачів та асоційованих членів принаймні за 2 тижні до початку відповідного пленарного обговорення. Відповідне пленарне обговорення повинно стати пріоритетним для обговорення цих питань і має бути обмеженим у часі та масштабах. Відповідно до прикладів, поданих п. 48 «Консолідованих процесів та процедур для взаємної оцінки та подальшого моніторингу», пленарне засідання може розглянути виключити обговорення рейтингу окремого критерію, яка це не впливатиме на загальний рейтинг Рекомендацій. На основі окремого рішення, пленарне засідання також може прийняти рішення щодо затвердження звітів про прогрес шляхом письмової процедури.¹⁸³

10. У виключному випадку, коли Пленарне засідання звертає увагу на те, що у країні значно знизилась відповідність стандартам FATF, Пленарне засідання може звернутися до країни із запитом усунути будь-які нові недоліки в рамках процесу моніторингу.
11. Якщо будь-який із стандартів FATF був переглянутий з моменту останнього дня виїзної місії, країна буде оцінюватися щодо дотриманням усіх переглянутих стандартів на час розгляду запиту про переоцінку.
12. Для країн, які підлягають огляду в рамках Групи з огляду Міжнародного співробітництва (ICRG) (на основі узгодженого Плану дій ICRG), не передбачається звітування щодо рекомендацій, які включені в поточний план дій ICRG. Проте очікується досягнення загального прогресу в реалізації кожної Рекомендації, включаючи ті частини рекомендацій, які не охоплені Планом дій ICRG, згідно зі встановленими термінами, або як тільки країна завершить виконання свого плану дій ICRG (якщо це буде після встановлених термінів).
13. Після опублікування MER і будь-якого рішення, прийнятого на Пленарному засіданні, щодо процесу моніторингу, Голова делегації держави/території, офіційно повідомляється про рішення, прийняте на Пленарному засіданні з приводу процесу моніторингу і термінів звітування.
14. Регулярні звіти про прогрес та їх аналіз будуть опубліковані. Пленарне засідання зберігатиме гнучкість щодо частоти публікації звітів про прогрес в рамках процедури посиленого моніторингу, але вони будуть опубліковані кожного разу, коли буде переоцінка.
15. Після затвердження та до публікації, фінальний звіт про прогрес з переоцінкою технічної відповідності повинні бути надіслані Секретаріату FATF та всім іншим органам з оцінки для розгляду в процесі перевірки якості та узгодженості. Звіти про прогрес, в яких не піднято питання шляхом процесу перегляду перед Пленарним засіданням, або під час пленарних обговорень, не підлягають процедурі перегляду на предмет якості та узгодженості після Пленарного засідання.

¹⁸³ У цьому випадку, як мінімум, якщо коментарі надаються під час розповсюдження звіту для затвердження в рамках письмової процедури, Секретаріат повинен співпрацювати з Командами доповідачів та державою/територією, що оцінюється для внесення змін до звіту та надання відповідей на отримані коментарі. Потім звіт буде знову розповсюджений для затвердження та буде обговорений на Пленарному засіданні, якщо будуть надані будь-які інші коментарі.

Правило 22 – Процедура регулярного моніторингу

1. Процедура регулярного моніторингу є механізмом для забезпечення безперервної і постійної системи моніторингу за замовчуванням. Це мінімальний стандарт, який буде застосовуватися до всіх членів, через два з половиною роки після затвердження MER країни та буде підлягати подальшій оцінці через 5 років після прийняття MER.

Правило 23 – Процедура посиленого моніторингу

1. Пленарне засідання може на власний розсуд прийняти рішення, що держава повинна підлягати процедурі посиленого моніторингу, в результаті якої держава буде звітувати частіше, ніж у випадку процедури регулярного моніторингу. Країни, що знаходяться під процедурою посиленого моніторингу, як правило, подають перший звіт через 2 роки після затвердження MER держави, а згодом звітуватимуть в двічі більше з інтервалом в 1 рік. Пленарне засідання залишає за собою право змінювати конкретну періодичність звітності.
2. При прийнятті рішення, чи поміщати державу/територію під процедуру посиленого моніторингу, Пленарне засідання має враховувати такі фактори:
 - a) Після обговорення MER: держава/територія буде негайно підлягати процедурі посиленого моніторингу, у разі, якщо застосовується одне з наступних:
 - i) вона має 8 або більше оцінок НВ/ЧВ на предмет технічної відповідності, або
 - ii) вона має рейтинг НВ/ЧВ по одній або більше Рекомендацій 3, 5, 10, 11 і 20, або
 - iii) вона має низький або помірний рівень ефективності для 7 або більше з 11 Безпосередніх Результатів ефективності, або
 - iv) вона має низький рівень ефективності для 4 або більше з 11 Безпосередніх Результатів ефективності.
 - b) Після обговорення звіту про прогрес: на Пленарному засіданні може бути прийнято рішення помістити державу/територію під процедуру посиленого моніторингу на будь-якому етапі процедури регулярного моніторингу, якщо значна кількість пріоритетних дій не були належним чином виконана своєчасно. Країна також буде знаходитися під процедурою посиленого моніторингу, якщо в ході процедури регулярного моніторингу її рівень технічної відповідності зміниться на такий рівень, який Пленарне засідання вважатиме еквівалентним рейтингу НВ/ЧВ щодо будь-якої одної або декількох з Р. 3, 5, 10, 11 і 20.
3. На додаток до більш частого звітування, Пленарне засідання також може застосовувати інші заходи щодо дотримання вимог державою та територією, як це передбачено в Розділі IV.
4. На Пленарному засіданні може також бути вирішено повернути державу/територію до процедури регулярної перевірки у будь-який час, якщо буде визнано, що держава/територія досягла значного прогресу щодо пріоритетних заходів в MER або застосувала достатні заходи з усунення недоліків. У той же час на Пленарному засіданні буде вирішено питання щодо термінів наступного звіту про прогрес в рамках процедури регулярного моніторингу або щодо наступної оцінки. Критерії для застосування або припинення процедури посиленого моніторингу на будь-якому етапі процесу моніторингу після затвердження MER, буде передусім базуватись на основі якісного аналізу рівня досягнутого прогресу по відношенню до пріоритетних рекомендованих дій в MER, а також рівня технічної відповідності та ефективності.

Правило 24 – Наступна оцінка прогресу за результатами MER

1. Наступна оцінка прогресу за результатами MER планується проводитися зважаючи на календар оцінювання 5-го раунду взаємної оцінки, **5 років** після затвердження MER державою/територією. І буде відбуватися незалежно від того, чи держава/територія підлягає процедурі регулярного або посиленого моніторингу.
2. Наступна оцінка прогресу покликана забезпечити отримання більш повної оновленої інформації щодо режиму ПВК/ФТ держави/території. Основна увага приділяється прогресу, який держава/територія робить стосовно пріоритетних заходів в MER, та інших сферах, де держава/територія має значні недоліки. Наступна оцінка прогресу може також дослідити будь-які сфери, де змінилися стандарти після MER, інші елементи режиму ПВК/ФТ держави/території, які зазнали значних змін, а також сфери високого ризику, зазначені в MER або, які пізніше зазначились в процесі моніторингу.
3. Процес наступної оцінки прогресу включає коротку виїзну місію (до 5 днів) для оцінки поліпшень в сфері ефективності та інших сферах. При належному обґрунтуванні, термін перебування може бути подовжений. Ця виїзна місія буде проводитися невеликою групою експертів, включаючи експертів, які були в початковій групі з оцінки, за можливістю, і за підтримки Секретаріату. Група повинна підготувати звіт про оцінку прогресу (у тому числі при можливості проведення повторної оцінки технічної відповідності та ефективності) для обговорення та затвердження на Пленарному засіданні.
4. У той час, на Пленарному засіданні повинно бути ухвалено рішення про застосування процесу моніторингу або інших процедур, за необхідності.

РОЗДІЛ IV. ПРОЦЕДУРИ ПОСИЛЕННЯ ВИКОНАННЯ ВИМОГ

Правило 25 – Загальні принципи

1. MONEYVAL може вжити заходів у будь-який час відносно держав і територій, що підлягають процедурам оцінки у разі невиконання нормативних документів або рекомендацій у звітах про взаємну оцінку. Слід керуватися наступними принципами:
 - a) гнучкість при вирішенні ситуацій, які вимагають прийняття негайних дій на Пленарному засіданні у разі виникнення питань щодо невідповідності;
 - b) однакове ставлення до держав/територій MONEYVAL;
 - c) диференційований підхід до вирішення питання невідповідності держав/територій;
 - d) затвердження на Пленарному засіданні кроків, які необхідно здійснити, одночасно забезпечуючи певну свободу дій щодо їх застосування.
2. Існує кілька способів, за допомогою яких держава/територія може розглядатися MONEYVAL з метою застосування процедури посилення дотримання вимог (CEPs):
 - a) в результаті процесу оцінки MONEYVAL; або
 - b) в результаті рішення Бюро звернутися до MONEYVAL щодо серйозних питань, що становлять занепокоєння¹⁸⁴, які можуть визначатись як підстава для застосування

¹⁸⁴Такі питання можуть включати, наприклад, ситуації, коли а) є відкрите небажання або неспроможність адекватно відповісти на запити, б) коли недотримання окремих Рекомендацій призводить до серйозних вразливостей в системі ПВК/ФТ с) коли є серйозні загрози та ризики відмивання коштів чи фінансування

процедури посилення дотримання вимог.

3. Будь-яка делегація MONEYVAL через свого Голову делегації може також звернути увагу MONEYVAL на питання, що становлять занепокоєння та, які можуть визначатись як підстава для застосування процедури посилення дотримання вимог, шляхом написання своїх зауважень і характеру труднощів, що виникли. Коли таке повідомлення буде отримано, Бюро повинно зібрати будь-які додаткові пояснення, які можуть знадобитися, перш, ніж обговорювати їх суть, шляхом комунікації, при необхідності, з делегацією MONEYVAL і державою або територією, і прийняти рішення представити це питання для обговорення на Пленарному засіданні.
4. У випадках, коли MONEYVAL визначив необхідність вжиття заходів, Голова MONEYVAL повинен направити лист Голові делегації, та копію делегаціям MONEYVAL і Постійному Представнику держави/території в Раді Європи, щоб звернути її/його увагу на невиконання нормативних документів і вимагати від держави або території представити звіт до наступного Пленарного засідання MONEYVAL (або регулярні звіти) у встановлені терміни, так щоб оцінити ступінь проблеми і будь-які дії або прогрес держави/території у вирішенні проблемних питань та виконанні нормативних документів.

Правило 26 – Кроки щодо виконання вимог

1. На додаток до звітування, MONEYVAL може також застосувати інші заходи щодо держав/територій, які не дотримуються вимог, а саме:

Крок 1: MONEYVAL звертається до Генерального Секретаря Ради Європи направити лист відповідному міністру (ам) держави або території, звернувши його/її/їх увагу на невиконання нормативних документів та необхідність вжиття коригуючих заходів;

Крок 2: Організувати місію високого рівня до держави або території, що не виконує вимог, з метою зустрічі з відповідними міністрами і високопосадовцями, для підтвердження цього повідомлення;

Крок 3: У контексті застосування 19 Рекомендації FATF 2012 державами і територіями MONEYVAL, видання офіційної публічної заяви про те, що держава або територія недостатньою мірою виконувала нормативні документи і запрошення членів глобальної мережі ПВК/ФТ враховувати ризики, пов'язані з невиконанням вимог державою або територією.

Крок 4: Передача питання для можливого розгляду в рамках Контрольної групи з міжнародного співробітництва FATF (ICRG), якщо це відповідає критеріям призначення, встановленим згідно з процедурами ICRG.
2. У всіх випадках, Голова може вимагати від держави чи території надавати регулярні звіти Бюро MONEYVAL і Пленарному засіданню щодо прогресу у вирішенні проблемних питань.
3. Незважаючи на посилання на ICRG FATF відповідно до Кроку 4, Пленарне засідання MONEYVAL зберігає свої повноваження щодо прийняття рішень в рамках CEPs стосовно будь-яких необхідних заходів, які повинні застосовуватися, для того, щоб допомогти державі/території для задоволення вимог щодо виключення з цих процедур.

Правило 27 – Практичні методи, прийняття рішень і вихід з CEPs

1. Що стосується застосування кроків 1 і 2, до практичних методів відносяться наступні: Голова пропонує на Пленарному засіданні, після консультації з Бюро, кроки, які на його/її думку повинні бути прийняті у відношенні до держави або території, яка не виконує вимоги. Під час Пленарного засідання будуть вирішені параметри таких дій, а Голова буде уповноважений вживати заходів, коли це необхідно через Секретаріат, в рамках цих меж.
2. Якщо протягом прийнятого терміну держава чи територія про яку йде мова продовжують переважним чином не виконувати нормативних документів і рекомендацій, зусилля повинні бути активізовані. Це передбачає застосування кроку 3 і 4, окремо, або в сукупності. Голова, через Секретаріат MONEYVAL/Ради Європи, може довести це питання до відома Комітету Міністрів Ради Європи. Голова також буде уповноваженим на даному етапі запропонувати на Пленарному засіданні, вжити крок(и) 3 та/або 4, для продовження виконання дії, затвердженої на Пленарному засіданні. Голова не буде на свій розсуд змінювати або відхилитися від затвердженого на Пленарному засіданні курсу плану дій. Голова, через Секретаріат MONEYVAL/Ради Європи інформує Комітет Міністрів про будь-які заходи, вжиті згідно з цими кроками.
3. Секретаріат готує письмовий аналіз на основі інформації, наданої країною або територією, що не виконує вимоги, та будь-яких інших надійних джерел інформації, в яких визначаються основні проблемні сфери, заходи, вжиті державою або територією, що не виконує вимоги та рекомендації щодо наступного кроку (ів) в рамках процедури посилення виконання вимог. Звіт, поданий державою або територією, що не виконує вимог, спільно з аналізом секретаріату повинні розглядатися Бюро. Коли це необхідно і доцільно, Бюро може зробити запит щодо обміну думками з державою або територією, що не виконує вимоги, перед тим як звіт CEP, аналіз і рекомендації обговорюватимуться на Пленарному засіданні.
4. **Процедура** обговорення звітів щодо посилення виконання вимог, є наступною:
 - a) Секретаріат повинен коротко викласти стан застосування CEPs щодо держави або території, що не виконує вимоги, з викладом ключових питань та результатів цього аналізу.
 - b) Держава або територія, яка не виконує вимоги, повинна представити заходи, вжиті в результаті CEPs і їх погляд щодо відповідності нормативним документам.
 - c) Під час Пленарного засідання повинні бути обговорені проблемні питання, чи вжиті заходи (якщо такі є) можна розглядати як такі, що належним чином вирішують питання, що викликають занепокоєння в MONEYVAL, та ступінь або швидкість прогресу у вирішенні проблемних питань.
5. MONEYVAL повинен приймати рішення на кожному Пленарному засіданні, де аналізується звіт у рамках процедури посилення виконання вимог, чи відповідна держава або територія вжила належних коригувальних заходів щодо вирішення проблемних питань своєчасно, на основі звіту, наданого державою чи територією, що не виконує вимоги, а також на основі будь-яких інших підтверджуючих документів, і чи повинні бути застосовані будь-які додаткові кроки у рамках CEPs.
6. При розгляді звітів у рамках процедури посилення виконання вимог, MONEYVAL повинен затверджувати аналіз Секретаріату і визначити відповідні кроки у рамках CEPs, які повинні застосовуватися, враховуючи терміновість та/або серйозність питання(нь).

Затверджений Секретаріатом аналіз звіту у рамках CEPs і звіт, представлений державою або територією, що не виконує вимоги, повинен бути опублікований відповідно до правил публікації MONEYVAL.

7. Коли держава/територія поміщається під процедуру посилення виконання вимог, її виключення з такої процедури буде можливою тільки тоді, коли проблемні питання будуть належним чином вирішені та, що будь-який недолік у технічній відповідності був усунутий за допомогою законодавства чи інших нормативно-правових актів, за необхідності. Останні повинні бути чинними та ефективними до прийняття рішення, щоб виключити державу/територію з CEPs. Там, де це необхідно, на Пленарному засіданні повинні бути надані достатні докази ефективного вирішення питань, що викликали встановлення CEPs. Це може, але не обов'язково вимагати здійснення короткої виїзної місії.

РОЗДІЛ V. ПОРЯДОК ДІЙ ЗА ВИНЯТКОВИХ ОБСТАВИН

Правило 28 – Дії за виняткових обставин

1. У виняткових випадках, коли є термінові і серйозні занепокоєння, і де необхідне вжиття швидких дій з боку MONEYVAL, Голові дозволяється вживати ряд дій, викладених в пунктах нижче, в якості тимчасової міри до тих пір, поки MONEYVAL не зможе повністю розглянути проблемне питання на одному зі своїх найближчих Пленарних засідань та прийняти обґрунтоване рішення з метою його врегулювання. Цей механізм, який повинен використовуватися тільки за виняткових обставин, спрямований на забезпечення бази для швидкого реагування на ситуації, які можуть включати в себе важливі питання для MONEYVAL/Ради Європи чи будь-якої з держав і територій.
2. У визначенні того, чи це питання вимагає негайних дій та не може чекати до проведення Пленарного засідання, Голова консультується з Бюро та Виконавчим Секретарем MONEYVAL. При цьому, усі сторони повинні розглядати зокрема: а) серйозність ситуації, б) ступінь терміновості, та будь-які несприятливі наслідки бездіяльності з боку MONEYVAL/Ради Європи. За необхідності, Голова та/або Виконавчий Секретар повинні брати участь у цьому процесі, разом з державами або територіями MONEYVAL та зацікавленими сторонами.
3. За необхідності, заходи, вжиті в рамках цього механізму, можуть включати в себе виїзну місію, засідання віч-на-віч або телеконференцію(ї) з відповідною державою або територією, та/або відповідними представниками, письмовий аналіз та/або експертизи на замовлення або будь-які інші належні заходи, які Бюро вважатиме за доцільні.
4. Після ініціювання вжиття ряду заходів, Голова зобов'язаний повідомити всі делегації MONEYVAL. Звіт має бути представлений MONEYVAL на його наступному засіданні, про ситуацію та події, що відбулися в результаті вжитих заходів, разом з будь-якими рекомендаціями щодо заходів, які MONEYVAL склід розглянути на той час, включаючи подальший моніторинг з боку MONEYVAL.
5. Будь-які подальші заходи повинні бути обговорені і схвалені MONEYVAL на найближчому Пленарному засіданні, застосовуючи, де це доречно, власні Правила Процедури.

ПРАВИЛО 28 bis – МЕТОДИ РОБОТИ MONEYVAL ЗА ВИНЯТКОВИХ ОБСТАВИН

1. За виняткових обставин, MONEYVAL може коригувати свої методи роботи шляхом заміни фізичних засідань та діяльності, що описується у цих Правилах Процедури на віртуальні засідання та діяльність у віртуальному форматі з використанням засобів

відеоконференції, включаючи так звані «гібридні» засідання, що дозволяють делегаціям брати участь як у фізичному, так і віртуальному форматі.

2. За погодженням з Бюро, Голова приймає рішення відносно того, які засідання та діяльність MONEYVAL можуть проводитися у віртуальному або «гібридному» форматі.
3. У випадках, коли засідання та діяльність відбуваються у віртуальному або «гібридному» форматі, вони повинні у повній мірі відповідати Правилам Процедури.
4. У ході обговорення на Пленарному засіданні, яке проводиться у віртуальному або «гібридному» форматі, Пленарне засідання може утриматись від прийняття рішення щодо певного пункту та обрати письмову ('мовчазну') процедуру відповідно до п. 6 Правила 6 цих Правил Процедури.

РОЗДІЛ VI. КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ

Правило 29 – Принцип конфіденційності

1. Інформація, зібрана MONEYVAL відносно оцінки, подальшого моніторингу чи процедури щодо виконання вимог, включаючи відповіді на запитальники, та пов'язане з ними листування, є конфіденційними.
2. Вся документація та інформація, розроблені: (а) державою/територією, що оцінюється, під час проведення взаємної оцінки; (b) Секретаріатом MONEYVAL або оцінювачами та (c) у контексті механізмів консультацій або огляду, повинна вважатися конфіденційною. Ці документи повинні використовуватись для конкретних цілей. Такі документи не можуть бути оприлюднені без дозволу Комітету на основі конкретного запиту про це.
3. Ця вимога конфіденційності не поширюється на документи та інформацію стосовно держави/території, що оцінюється, якщо автор документа дає згоду на їх оприлюднення або, якщо вони були вже оприлюднені відповідною державою/територією.
4. Ключові висновки, надані групою з оцінки посадовим особам держави/території, що оцінюється, на заключному засіданні та проекти звітів з оцінки є конфіденційними. З дозволу держави/території, що проходить оцінку, такі документи можуть бути передані секретаріатом до МВФ або Світового банку, якщо потрібна допомога місії FSAP, яка запланована або триває.
5. Держава/територія, що оцінюється Міжнародним Валютним Фондом чи Світовим банком від імені MONEYVAL, зобов'язана дотримуватись вимог конфіденційності в процесі оцінки, як це визначено в процедурах цих міжнародних фінансових установ. Однак, у разі якщо держава/територія дає згоду на оцінку у відповідності до даної процедури, та після затвердження на Пленарному засіданні процедури проведення цієї оцінки іншою організацією, вона надає згоду на надання MONEYVAL, через її Секретаріат, копій всіх документів та інформації/повідомлень стосовно оцінки, між державою/територією та органом, який проводить оцінку.
6. Ніякі особисті дані не повинні публікуватися без прямої згоди зацікавленої особи.

Правило 30 – Зобов'язання дотримання конфіденційності

1. Представники делегацій MONEYVAL з держав/територій, держав-спостерігачів, організацій, установ і органів, наукові експерти, експерти та інші особи, які надають допомогу Комітету, зобов'язані зберігати конфіденційність фактів або інформації про які

вони дізнались в ході виконання ними своїх функцій під час та після закінчення їх мандату.

2. Ці вимоги конфіденційності застосовуються рівною мірою до Секретаріату і будь-якої іншої особи або делегації з доступом до документів або інформації MONEYVAL. Члени групи з оцінки та рецензенти повинні підписати угоду про конфіденційність, перш ніж брати участь в процесі оцінки.

Правило 31 – Порушення конфіденційності

1. Якщо є серйозні підстави вважати, що будь-хто з осіб, хто підпадає під даний Розділ, порушили зобов'язання дотримуватися конфіденційності, MONEYVAL може після того, як відповідна особа мала можливість викласти свою думку Бюро, вирішити інформувати Генерального секретаря Ради Європи, та/або Постійне Представництво відповідної країни в Раді Європи, та/або Організацію/відповідний орган і вимагати, щоб були вжиті відповідні заходи, включаючи усунення представника від участі в діяльності MONEYVAL.

РОЗДІЛ VII. ПОЛІТИКА ПУБЛІКАЦІЇ

Правило 32 – Загальні принципи публікації

1. Як зазначено в статті 5(13) Статуту MONEYVAL, всі звіти, прийняті MONEYVAL, є публічними. Загальнодоступний веб-сайт включає актуальну інформацію про стан держави/території в процесі оцінки, та якщо це доречно, відносно наступних кроків. Ці принципи застосовуються до діяльності MONEYVAL, а також до будь-яких заходів в рамках процедури оцінки MONEYVAL.

РОЗДІЛ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Правило 33 – Поправки

1. Будь-який Голова делегації держави/території з правом голосу, Голова або Виконавчий Секретар, можуть у будь-який час запропонувати поправку до цих Правил. Відповідна пропозиція має бути надана Бюро в письмовому вигляді. Бюро в свою чергу виносить рішення стосовно подачі чи не подачі пропозиції до MONEYVAL.
2. Якщо Бюро прийме рішення не подавати пропозицію до MONEYVAL, то рішення має бути включене до порядку денного MONEYVAL, лише, якщо воно отримує підтримку однієї чверті делегації MONEYVAL з правом голосу в будь-який момент.
3. MONEYVAL може прийняти поправку, запропоновану більшістю поданих голосів.

Правило 34 – Набрання чинності Правилами

Ці Правила набули чинності 8 грудня 2014 року.

РОЗДІЛ ІХ. ДОДАТКИ

Додаток 1 – Державні органи та установи, які зазвичай залучені у виїзній місії

МІНІСТЕРСТВА:

- Міністерство фінансів.
- Міністерство юстиції, включаючи центральні органи, що здійснюють міжнародне співробітництво.
- Міністерство внутрішніх справ.
- Міністерство закордонних справ.
- Міністерство, відповідальне за законодавство щодо юридичних осіб, правових утворень та неприбуткових організацій.
- Інші органи чи комітети, що займаються питаннями координації дій в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, включаючи оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму на національному рівні.

ОРГАНИ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА ТА ОПЕРАТИВНІ ОРГАНИ:

- ПФР.
- Правоохоронні органи, включаючи поліцію та інші відповідні слідчі органи.
- Органи прокуратури, включаючи спеціалізовані установи з питань конфіскації.
- Митна служба, прикордонні органи, і, якщо це доречно, установи з питань розвитку торгівлі та інвестиційні.
- За необхідності – спеціалізовані органи з питань боротьби з наркотиками або корупцією, податкові органи, служби розвідки чи безпеки.
- Групи чи комісії з питань боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму або організованою злочинністю.

ОРГАНИ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ:

- Міністерства/установи, відповідальні за ліцензування, реєстрацію чи інші уповноважені фінансові установи.
- Органи, що здійснюють нагляд за діяльністю фінансових установ, включаючи нагляд за банківською діяльністю та іншими кредитними, страховими установами, та установами з цінних паперів та інвестицій.
- Наглядові органи чи органи, відповідальні за моніторинг та додержання законодавства в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму іншими типами фінансових установ, зокрема пунктами обміну валют та установами, що здійснюють переказ коштів.
- Біржі цінних паперів, ф'ючерсів та інших інструментів, що підлягають торгівлі.
- У разі необхідності, Центральний банк.
- Відповідні асоціації фінансового сектору, а також репрезентативна вибірка

фінансових установ (включаючи керівників і відповідальних осіб, а також, у разі необхідності, внутрішніх аудиторів).

- Репрезентативна вибірка зовнішніх аудиторів.

ВИЗНАЧЕНІ НЕ ФІНАНСОВІ УСТАНОВИ ТА ПРОФЕСІЇ ТА ІНШІ УСТАНОВИ:

- Орган, що здійснює нагляд за казино.
- Наглядова чи інша установа або саморегульвна організація, відповідальна за моніторинг дотримання вимог законодавства в сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму іншими визначеними нефінансовими установами та професіями.
- Реєстр компаній та інших юридичних осіб, та правових утворень (за необхідності);
- Органи чи механізми, що контролюють неприбуткові організації, наприклад податкові органи (за необхідістю).
- Репрезентативна вибірка спеціалістів, залучених у нефінансових установах та професіях (менеджери або особи, відповідальні за питання протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (наприклад відповідальні особи), у казино, агентствах з нерухомості, торговці дорогоцінними металами/камінням, а також юристи, нотаріуси, бухгалтери та будь-які особи, що надають послуги трастів та компаній).
- Будь-які інші установи або органи, що можуть бути корисними (наприклад, авторитетні науковці, що мають відношення до ПВК/ФТ та громадської спільноти).

Використання часу, відведеного для виїзної місії має бути ефективним, і тому пропонується, щоб зустрічі з фінансовим сектором і асоціаціями ВНУП також мали репрезентативну вибірку даних установ/ВНУП.

Додаток 2 – Технічне завдання Спеціальної групи експертів MONEYVAL

Технічне завдання

Мета

Спеціальна група експертів буде створена для кожної взаємної оцінки з метою надання допомоги оцінювачам, Пленарному засіданню, та Голові і секретаріату у процесі взаємної оцінки та виступатиме в якості рецензента. Кожна Спеціальна група повинна містити, щонайменше, одного іноземного рецензента.

Секретаріат повинен допомагати кожній Спеціальній групі експертів у виконанні їх завдань.

Участь

Спеціальна група експертів буде складатися з кваліфікованих експертів-добровольців, ґрунтуючись на їх професійному досвіді, продемонстрованих експертних якостях як оцінювачів і їх знання специфіки ПВК/ФТ. Список експертів буде збережений і постійно оновлюватиметься, включаючи експертів з MONEYVAL, FATF, IFI's та Регіональних органів за типом FATF (в тому числі членів їх Секретаріату), на основі запропонованих кандидатур.

Роль та функції

Основні функції Спеціальної групи експертів - забезпечити, щоб MER був на прийнятному рівні якості та узгодженості, а також надавати допомогу групі з оцінки шляхом аналізу і надання своєчасної інформації щодо Короткого огляду та проекту MER, а також Оглядової записки (включаючи будь-які додатки) з метою:

- a) Коментування пропозицій оцінювачів щодо обсягу роботи виїзної місії, в тому числі чи відображає проект короткого огляду, розроблений оцінювачами, обґрунтовані погляди на фокусування оцінки.
- b) Відображення правильної інтерпретації стандартів і застосування методології (включаючи оцінку ризиків, інтеграцію висновків щодо технічної відповідності і ефективності, а також сфер, в яких аналіз і висновки ідентифікуються як явно недосконалі).
- c) Перевірка, чи підтримує опис і аналіз висновки (включаючи рейтинги), і чи, ґрунтуючись на цих висновках, надаються розумні пріоритетні рекомендації щодо вдосконалення.
- d) Там, де це доречно висвітлення потенційних невідповідностей раніше прийнятим рішенням FATF і/або MONEYVAL з питань технічної відповідності та ефективності, а також, що горизонтальні (перехресні) питання адекватно вирішуються.
- e) Перевірка, того чи суть звіту, загалом, є послідовною та зрозумілою.

Крім того, на основі принципу взаємності, досвідчені експерти зі списку також можуть бути покликані внести свій вклад в роботу MONEYVAL, FATF або інших Регіональних органів за типом FATF щодо процесу взаємної оцінки.

Мета Спеціальної групи полягає у виявленні та висвітленні того, що їм здається проблематичним в кожній частині проекту звіту, що може вплинути на якість і/або узгодженість оцінки в цілому в порівнянні з іншими прийнятими звітами, або на тлумачення відповідних міжнародних стандартів в проекті звіту. Спеціальна група експертів буде виконувати будь-які доручення, викладені в Правилах Процедури MONEYVAL та, в разі необхідності, надаватиме на запит рекомендації в письмовій формі, в обумовлені терміни, Голові, Секретаріату та оцінювачам. Їм може бути надана допомога відповідно до мандату MONEYVAL науковими експертами і експертами, що працюють в консультативній групі з питань політики і оцінки MONEYVAL, через Секретаріат.

В першу чергу, Спеціальна група експертів буде виконувати свої функції і обов'язки в проміжку між Пленарними засіданнями, хоча, за необхідності, можуть бути організовані засідання.

Умови

Пропозиції до групи (резерву) експертів, з якої будуть сформовані спеціальні групи для кожного звіту повинні бути направлені Секретаріату. Склад групи експертів в цілому буде постійно переглядатися на Пленарному засіданні. Склад конкретних спеціальних груп для кожного звіту буде повідомлений державі/території, що оцінюється не менше, ніж за чотири місяці до виїзної місії та на Пленарному засіданні як тільки це буде практично можливим.

Додаток 3 – Технічне завдання Консультативної групи MONEYVAL з питань політики і оцінки

Технічне завдання

Мета

Консультативна група з питань політики і оцінки створена для надання окремих консультацій Голові і Бюро MONEYVAL стосовно аспектів, пов'язаних з політикою і оцінкою у сфері ПВК/ФТ, з метою подальшого підвищення якості внеску MONEYVAL в роботу глобальної мережі у сфері ПВК/ФТ та ефективності процесів і результатів оцінки MONEYVAL (MER, Звітів про прогрес і т.д.).

Участь та склад

Консультативна група з питань політики і оцінки повинна зібрати експертів з усіх сфер, що мають відношення до оцінки, дотримуючись збалансованого розподілу різних систем і сфер оцінки (кримінальне право/правоохоронні органи/ПФР/фінансові та нефінансові наглядові органи/взаємна правова допомога/позасудове міжнародне співробітництво). Участь в групі можуть прийняти 10 експертів з країн/територій MONEYVAL та спостерігачів. Остаточний склад групи встановлюється Бюро, на основі кандидатур, отриманих від делегацій MONEYVAL.

Термін повноважень

Термін повноважень групи триватиме, поки інше не буде передбачено на Пленарному засіданні MONEYVAL. Склад членів буде повторно розглядатися на дворічній основі, на основі активної участі експертів та внесків до групи і отриманих кандидатур.

Голови

Голову(ів) Групи буде обрано на Пленарному засіданні терміном на два роки, з правом переобрання.

Роль і функції

Консультативна група з питань політики і оцінки буде надавати допомогу Голові та Бюро MONEYVAL шляхом:

- a) Надання, за необхідності, експертних порад з різних питань політики у сфері ПВК/ФТ, за потреби;
- b) надання експертних порад для сприяння проведенню оцінки аспектів реалізації та ефективності та забезпечення узгодженості рейтингів, а також розробки рекомендацій щодо підвищення рівня ефективності;
- c) забезпечення узгодженості процесів моніторингу для оцінки відповідності та ефективності;
- d) сприяння шляхом участі обраних членів групи в специфічних оглядових процесах;
- e) розробки керівництва та кращих практик щодо аспектів процесу оцінки, таких як, але не обмежуючись:
 - i) відбором оцінювачів та навчанням;
 - ii) питаннями, пов'язаними з дотриманням, імплементацією та ефективністю;
 - iii) способами збору та управління якісною та кількісною інформацією та індикаторами;

- f) визначення можливих тем для типологічних досліджень і кращих практик, з метою підвищення рівня дотримання державою і територією стандартів та Безпосередніх Результатів у сфері ПВК/ФТ;
- g) визначення відповідних сфер і питань, які необхідно вирішити для підвищення ефективності механізму в цілому;
- h) виконання будь-яких інших завдань, які покладені на неї Бюро або Пленарним засіданням.

Наукові експерти MONEYVAL можуть надавати сприяння Групі у виконанні свого мандату.

Звітування

В першу чергу, Консультативна група буде виконувати свої функції і обов'язки в проміжку між Пленарними засіданнями, однак, за необхідності, можуть проводитися засідання. На Пленарному засіданні, Група надаватиме регулярний звіт про свою поточну роботу. У разі необхідності, вона готує рекомендації та висновки для розгляду Бюро і на Пленарному засіданні.

Додаток 4 – Технічне завдання Робочої групи MONEYVAL з оцінок

Технічне завдання

Мета

Робоча група з оцінок (WGE) створена для надання сприяння MONEYVAL шляхом підготовки пленарного обговорення і пропонування Пленарному засіданні рішень щодо технічних і деяких інших важливих питань, щоб дозволити Пленарному засіданню фокусування дискусії на першочергових питаннях щодо ефективності, істотних аспектах та рекомендаціях для юрисдикції, що оцінюється. Очікується, що обговорення, проведені WGE, будуть керуватися рішеннями Пленарного засідання щодо пріоритетних та суттєвих питань. WGE не має повноважень щодо прийняття рішень, які має Пленарне засідання. Пленарне засідання прийматиме остаточні рішення щодо суттєвих змін в MER.

Участь

Участь у діяльності WGE можуть брати від одного до трьох представників від кожної держави/території MONEYVAL і від одного до трьох представників від кожної держави/території-спостерігача в MONEYVAL. У засіданнях WGE також беруть участь члени групи з оцінки, делегація держави/території, що оцінюється, рецензенти, голова MONEYVAL та наукові експерти MONEYVAL.

Термін повноважень

Термін повноважень WGE триватиме, поки інше рішення не буде прийнято на Пленарному засіданні.

Роль і функції

WGE буде надавати допомогу в роботі Пленарного засідання MONEYVAL шляхом:

1. Виявлення та визначення пріоритетності питань для обговорення на Пленарному засіданні MONEYVAL щодо взаємних оцінок і будь-яких подальших дій з моніторингу.
2. Обговорення переліку питань, що охоплюють як технічну відповідність, так і ефективність, у тому числі горизонтальні питання або питання інтерпретації.
3. Забезпечення того, щоб під час процесу моніторингу було чітке розуміння стандартів FATF і, щоб будь-які сфери невідповідності або інтерпретації інших MERs, затвердженими FATF або MONEYVAL, були обговорені з метою їх виправлення на Пленарному засіданні і забезпечення якості та узгодженості взаємних оцінок.
4. Повернення значущих або горизонтальних питань інтерпретації стандартів FATF до Пленарного засідання з метою розгляду можливих наслідків політики, із запропонованими рішеннями (за можливості).
5. Виконання будь-яких інших завдань, покладених на неї Пленарним засіданням.

Співголови будуть сприяти діяльності WGE шляхом:

1. Співпраця з Секретаріатом для підготовки переліку пріоритетних і значущих питань для обговорення WGE і переліку ключових питань для обговорення на Пленарному засіданні;
2. Головування на засіданнях WGE;

3. Виконання будь-яких інших завдань, покладених на неї Пленарним засіданням;
4. Звітування на Пленарному засіданні про прогрес у виконанні роботи, якщо це необхідно.

Голови

Групу буде очолювати науковий експерт MONEYVAL і експерт з держави/території MONEYVAL, які будуть виконувати свої функції незалежно. Обидва експерти повинні мати підтверджений і значний досвід у сфері ПВК/ФТ. Голова(и) Групи буде(уть) обиратись Бюро строком на 2 роки, з правом переобрання.

Бюджетні аспекти

Участь одного номінованого представника від кожної країни/території MONEYVAL на засіданнях WGE покриваються за рахунок бюджету MONEYVAL. Спостерігачі беруть участь за рахунок установи, яка їх направила.

Додаток 5. Правила процедури Робочої групи з оцінок

Процес перед засіданням

1. Відповідно до п. 1 правила 18 Правил Процедури 5-го раунду MONEYVAL, секретаріат, як очікується, розповсюдить 3-й (фінальний) проект Оглядової записки та MER всім делегаціям, спостерігачам, науковим експертам та рецензентам за 5 тижнів до початку Пленарного засідання.
2. Делегації, спостерігачі, наукові експерти та рецензенти матимуть 2 тижні, щоб надати будь-які письмові коментарі щодо MER та Оглядової записки. Коментарі повинні зосереджуватися на суттєвих, чи на інших аспектах високого рівня або горизонтальних аспектах оцінки, хоча можуть бути здійснені й інші спостереження.
3. Приклади суттєвих питань включають в себе: (1) невідповідність між аналізом безпосереднього результату та рейтингом; (2) невідповідність у вирішенні аналогічних проблем у різних звітах; (3) питання матеріальності та ризику; (4) питання технічного характеру, які можуть мати суттєвий вплив на тлумачення конкретної Рекомендації; і (5) питання горизонтального характеру, наприклад пропорційність та переконливість санкцій, або питання щодо різних видів обвинувальних вироків щодо ВК (наприклад, автономне ВК, ВК третьою стороною, самовідмивання).
4. Делегаціям, спостерігачам, науковим експертам та рецензентам також рекомендується надавати будь-які коментарі, що стосуються конкретного тексту звіту або запитів щодо роз'яснення, які можуть не бути суттєвими питаннями та не мати відношення до рейтингу Безпосереднього Результату або Рекомендацій, але в кінцевому підсумку можуть призвести до покращеної версії MER. Ці коментарі будуть розглянуті групою з оцінки. Державу/територію що оцінюється також можуть попросити надати роз'яснення, якщо це вимагається делегацією.
5. За два тижні до Пленарного засідання, секретаріат залучить державу/ територію, що оцінюється, групу з оцінки та співголів для вибору ключових питань.
6. У разі необхідності, співголови можуть прийняти рішення включити певне ключове питання, яке раніше не було порушене в жодному з отриманих коментарів. Однак, це слід обмежувати тими ситуаціями, коли виникають серйозні занепокоєння (особливо щодо рейтингів), які не було порушено жодною делегацією. Додаткові ключові питання можуть також стати очевидними під час обговорення іншого ключового питання під час засідання WGE.
7. Після вибору ключових питань, державі/території, що оцінюється та групі з оцінки буде запропоновано представити свої погляди та коментарі у письмовій формі, які будуть узагальнені у проекті документу щодо ключових питань.
8. Проект документу щодо ключових питань буде розповсюджений серед делегацій за 2 тижні до засідання WGE.

Процес під час засідання

9. Співголови відкриють засідання та запросять секретаріат представити короткий огляд ключових висновків MER.
10. Потім співголови та/або секретаріат представлять кожне ключове питання та запросять члена WGE, який порушив це питання, а також юрисдикцію, що оцінюється для надання своїх коментарів. Групі з оцінки буде запропоновано висловити свою думку щодо

ключового питання. Потім співголови нададуть слово для зауважень делегаціям, спостерігачам, науковим експертам та рецензентам.

11. WGE може вирішити змінити опис ключового питання (наприклад, звузити питання, краще його описати або об'єднати декілька питань), перш ніж передати його на Пленарне засідання, залежно від того, як обговорення ключових питань буде розвиватися під час засідання. Якщо так, то оцінювачі та держава/територія, що оцінюється, отримують можливість переглянути свої погляди.
12. Рішення щодо ключових питань приймаються на основі консенсусу. Співголови визначатимуть, чи досягнуто консенсусу.

Процес після засіданням

13. Секретаріат і співголови розглянуть "документ щодо ключових питань" та нададуть його Пленарному засіданню принаймні за 1 день до того, як звіт буде обговорюватися на Пленарному засіданні.
14. На підставі обговорень WGE, оцінювачі та секретаріат можуть погодитись внести поправки в MER перед Пленарним засіданням. Держава/територія, що оцінюється не включатиметься до процесу редагування. Проте, будь-яка поправка буде продемонстрована державі/ території, що оцінюється, до того, як його буде завершено для розповсюдження, та буде надана можливість державі/території прокоментувати зміни.
15. На Пленарному засіданні, співголови будуть представляти кожне (переглянуте) ключове питання, одне за одним. Вони підведуть підсумки обговорень, проведених WGE, і представлять свої висновки та рішення. Тоді Пленарне обговорення буде продовжено, як це передбачено в пункті 4 правила 18 Правил Процедури 5-го раунду MONEYVAL.

Додаток 6. СТАНДАРТИЗОВАНИЙ ФОРМАТ ЗВІТУ ПРО ПРОГРЕС (ДЛЯ ПУБЛІКАЦІЇ)

[НАЗВА КРАЇНИ: НОМЕР & ТИП ЗВІТУ ПРО ПРОГРЕС (напр. в рамках процедури посиленого моніторингу чи процедури регулярного моніторингу)]

I. ВСТУП

1. Звіт про взаємну оцінку (MER) [назва країни] був прийнятий [дата]. Цей звіт про прогрес аналізує прогрес [назва країни] у вирішенні недоліків технічної відповідності, виявлених в її MER. Переоцінка здійснюється у випадку досягнення значного прогресу. У цьому Звіті також аналізується прогрес, досягнутий у виконанні нових вимог, що стосуються Рекомендацій FATF, які змінились з моменту затвердження MER: [зазначити відповідні рекомендації, якщо це необхідно]. В цілому очікується, що до кінця третього року з моменту затвердження MER, країни вирішать більшість, якщо не всі недоліки технічної відповідності, що були виявлені. У цьому звіті не вказується, який прогрес [назва країни] зробила країна для підвищення її ефективності. Прогрес щодо покращення ефективності буде проаналізовано як частина подальшого процесу оцінки, і, якщо вона виявиться достатньою, може призвести до переоцінки Безпосередніх Результатів на той момент.

II. ВИСНОВКИ ЗВІТУ ПРО ВЗАЄМНУ ОЦІНКУ

2. Оцінка¹⁸⁵ технічної відповідності в MER [назва країни] [таблиця, яка буде відповідним чином оновлена]:

R 1	R 2	R 3	R 4	R 5	R 6	R 7	R 8	R 9	R 10
R 11	R 12	R 13	R 14	R 15	R 16	R 17	R 18	R 19	R 20
R 21	R 22	R 23	R 24	R 25	R 26	R 27	R 28	R 29	R 30
R 31	R 32	R 33	R 34	R 35	R 36	R 37	R 38	R 39	R 40

3. Відповідно до цих результатів, країну [назва країни] включено до процедури [посиленого/посиленого (прискореного)/регулярного моніторингу].¹⁸⁶ Оцінка запиту [назва країни] щодо переоцінки технічної відповідності та підготовки цього звіту проводились наступними [експертами/членами Секретаріату]

■ [Експерт/член Секретаріату їх ім'я та посада]

4. Розділ III цього звіту підсумовує досягнутий прогрес для покращення технічної відповідності. Розділ IV містить висновок та таблицю, яка показує, які Рекомендації були

¹⁸⁵ Існує 4 можливі рівні технічної відповідності: відповідає (C), переважно відповідає (LC), частково відповідає (PC), та не відповідає (NC).

¹⁸⁶ Процедура регулярного моніторингу є механізмом моніторингу за замовчуванням для всіх країн. Процедура посиленого моніторингу базується на традиційній політиці FATF, яка стосується членів, які мають суттєві недоліки (щодо технічної відповідності або ефективності) у своїх системах ПВК/ФТ, і передбачає більш інтенсивний процес моніторингу.

переоцінені.

III. ОГЛЯД ПРОГРЕСУ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ТЕХНІЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ

5. Цей розділ підсумовує прогрес, досягнутий [назва країни] для покращення технічної відповідності шляхом:

- a) Вирішення недоліків технічної відповідності, виявлених в MER, та
- b) Впровадження нових вимог в тих Рекомендаціях FATF, що змінились з моменту затвердження MER (R.5 та R.8 [включити інші, якщо це необхідно]).

3.1. Прогрес у вирішенні недоліків технічної відповідності, виявлених в MER

6. [Назва країни] досягла прогресу у вирішенні недоліків технічної відповідності, виявлених в MER відносно Рекомендацій: [перелік всіх Рекомендацій, що були оцінені НВ, на переоцінку яких країна здійснила запит] (які були оцінені НВ); [перелік всіх Рекомендацій, що були оцінені ЧВ, на переоцінку яких країна здійснила запит] (які були оцінені ЧВ). [Якщо країна також здійснила запит щодо оновлення рекомендацій з рейтингом ЧВ, то це слід включити тут.]
7. В результаті цього прогресу [назва країни] було переоцінено за Рекомендаціями: [азначити відповідні рекомендації]. FATF вітає кроки, які [назва країни] вживає для покращення технічної відповідності [азначити відповідні рекомендації]; однак, не було досягнуто достатнього прогресу для обґрунтування переоцінки цих Рекомендацій.

Рекомендація [Р.] (Попередньо оцінена [НВ/ЧВ/ПВ])

8. [Короткий виклад виявленого недоліку та прогрес в його усуненні]
9. [Висновок щодо Рекомендації з пропозицією щодо рейтингу]

Рекомендація [Р.] (Попередньо оцінена [НВ/ЧВ/ПВ])

10. [Короткий виклад виявленого недоліку та прогрес в його усуненні]
11. [Висновок щодо Рекомендації з пропозицією щодо рейтингу]

Рекомендація [Р.] (Попередньо оцінена [НВ/ЧВ/ПВ])

12. [Короткий виклад виявленого недоліку та прогрес в його усуненні]
13. [Висновок щодо Рекомендації з пропозицією щодо рейтингу]

3.2. Прогрес щодо Рекомендацій, які були змінені з моменту затвердження MER

Рекомендація [Р.] (Попередньо оцінена [НВ/ЧВ/ПВ])

14. [Короткий виклад зміни до Рекомендації та прогрес щодо її виконання.]
15. [Висновок щодо Рекомендації з пропозицією щодо рейтингу]

IV. ВИСНОВОК

16. В цілому, [назва країни] здійснила [вставити формулювання, беручи до уваги загальне судження про загальний прогрес, який було здійснено (напр., Вцілому, країна продемонструвала хороший прогрес/певний прогрес/ мінімальний прогрес/не продемонструвала прогрес...)] прогрес в усуненні недоліків щодо технічної відповідності, встановлених у Звіті про взаємну оцінку (MER) і отримала переоцінку рейтингів щодо наступних Рекомендацій [вставте номери Рекомендацій, які були переоцінені].

17. [Вставте абзац, що підсумовує рейтинги переоцінених Рекомендацій]
18. [Вставте абзац, що підсумовує інформацію відносно яких Рекомендацій країною було продемонстровано прогрес, але для яких Рекомендацій ще не отримано обґрунтувань відносно переоцінки]
19. [Вставте абзац, що підсумовує прогрес щодо виконання Рекомендацій, що були змінені з моменту затвердження MER (напр. P.5 та P.8) і чи була будь-яка переоцінка]
20. В цілому, в контексті прогресу, досягнутого [назва країни] з моменту затвердження MER, її Технічна відповідність (ТВ) Рекомендаціям FATF була переоцінена наступним чином [Примітка: запропоновані рейтинги щодо ТВ повинні бути **виділені жирним курсивним шрифтом** в таблиці, що зазначена нижче.].

R 1	R 2	R 3	R 4	R 5	R 6	R 7	R 8	R 9	R 10
R 11	R 12	R 13	R 14	R 15	R 16	R 17	R 18	R 19	R 20
R 21	R 22	R 23	R 24	R 25	R 26	R 27	R 28	R 29	R 30
R 31	R 32	R 33	R 34	R 35	R 36	R 37	R 38	R 39	R 40

21. [Назва країни] залишатиметься [під процедурою посиленого моніторингу/процедурою регулярного моніторингу/переміститься з процедури посиленого моніторингу до процедури регулярного моніторингу] та продовжуватиме звітувати MONEYVAL про прогрес в посилені імплементації її заходів у сфері ПВК/ФТ.

Додаток 7 – АНАЛІТИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ ЗАПИТІВ ЩОДО ПЕРЕОЦІНКИ РЕЙТИНГІВ ТЕХНІЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ (НЕ ДЛЯ ПУБЛІКАЦІЇ)

Інструкція для держав, що оцінюються: Використовуйте перших 4 колонки таблиці нижче для звітування щодо того, які заходи (за наявності) були вжиті для усунення недоліків щодо ТВ, встановлених в MER, та імплементації нових вимог у зв'язку із змінами в Стандартах FATF, з моменту затвердження MER. У випадку взаємних оцінок, це відповідальність країни, що оцінюється демонструвати відповідність її системи Рекомендаціям FATF. У зв'язку з цим, 4-а колонка повинна пояснювати заходи, вжиті з моменту затвердження MER включаючи посилання на відповідне законодавство, нормативно-правові акти, або інші відповідні механізми. Все відповідне законодавство повинно бути надане з таблицею нижче.

Інструкції для [Секретаріату та Команди доповідачів] відповідальних за аналіз дій, вжитих державою, що оцінюється: проаналізувати інформацію в перших 4-ох колонках таблиці, будь-які додаткові супроводжувальні матеріали, надані країною, що оцінюється та аналіз критеріїв (якщо є) в MER, про які не було прозвітовано, оскільки не було вжито жодних заходів з моменту затвердження MER. У зв'язку з цим, визначити чи обґрунтована переоцінка рейтингів чи ні. Використати останню колонку таблиці для записів вашого власного аналізу і висновків в міру, в якій були вжиті заходи країною, що оцінюється для усунення недоліків чи відповідності новим вимогам Стандартів FATF. Після кожної Рекомендації щодо якої було проведено аналіз, висловити власні висновки щодо рейтингу (наприклад, рейтинг має бути піднятий, знижений або залишиться незмінним).

Інструкції для Секретаріату: Цей інструмент є внутрішнім робочим документом (не для публікації) який повинен направлятися делегаціям разом з стандартизованим форматом публікації звіту про прогрес (FUR) (див попередній розділ), перед засіданням Робочої групи/Пленарного засідання. Ціль цього інструменту – представити детальний технічний аналіз систематизовано і в структурованому вигляді, що систематизує перед-Пленарний огляд щодо якості та послідовності делегацій та сприяє подальшим обговоренням на засіданнях Робочої групи/Пленарних засіданнях. Секретаріати можуть висловити бажання направляти цей інструмент разом із короткою вступною частиною, що встановлює:

- Універсальні Процедури FATF/Організацій за типом FATF, що керують процесом для звітування про прогрес, де здійснюється запит на переоцінку рейтингів ТВ, і
- Ключові рішення для прийняття, які базуються на очікуваннях, що країни усунуть більшість, якщо не усі технічні недоліки до кінця 3-го року з моменту затвердження MER (згідно з п. 29 Універсальних Процедур). Ключові рішення можуть мати відношення до запитів про переоцінку рейтингів, пропозиції щодо переміщення держав з процедури посиленого моніторингу до процедури регулярного моніторингу, та/або пропозиції для Пленарного засідання, щоб розглянути застосування інших посиленних заходів, які зазначені в п. 80 Процедур FATF і п. 30 Універсальних Процедур.

Правила Процедури для 5-го раунду взаємних оцінок

№ Рек.	№ Критерію	Недолік, зазначений в MER/ Нові вимоги, де Стандарти FATF були змінені з моменту затвердження MER <i>(Використовуйте 1 рядок для 1 недоліку/нової вимоги)</i>	Вжиті заходи (заповнюється країною, разом з 3-ма попередніми колонками)	Аналіз і висновки (заповнюється Секретаріатом/групою експертів/рецензента ми)
[Наприклад д R.3]	[Наприклад С.3.5]	[Наприклад, Зазначте недоліки цього критерію, як це відображено в таблиці « Короткий виклад технічної відповідності - Ключові недоліки в MER]	[Наприклад, Коротко опишіть вжиті заходи, спрямовані на усунення недоліків цього критерію]	[Наприклад, Напишіть ваш аналіз та висновки про те, якою мірою заходи, вжиті державою, що оцінюються, усувають ці недоліки]
[Наприклад д R.3]				[Наприклад, Рекомендація XX, оцінюється XX, виходячи з прогресу, досягнутого з моменту затвердження MER]
[Наприклад д R.8]	[Наприклад С.8.1]	[Наприклад, якщо Стандарти FATF змінилися з моменту затвердження MER, зазначте нові вимоги Методології]	[Наприклад, Коротко опишіть вжиті дії для відповідності новим вимогам для цього критерію]	[Наприклад, Напишіть ваш аналіз та висновки, про те, якою мірою заходи вжиті державою, що оцінюються, відповідають новим вимогам]
[Наприклад д R.8]				[Наприклад, Нові вимоги Рекомендації XX, оцінюється XX, виходячи з прогресу, досягнутого після прийняття MER]

Додаток 8 - ПРОВЕДЕННЯ ВЗАЄМНИХ ОЦІНОК ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID-19

Всеохоплюючі принципи

1. Чотири всеохоплюючі принципи повинні керувати MONEYVAL у застосуванні більшої гнучкості для здійснення так званих гібридних виїзних місій (фізичних місій з деякими віртуальними аспектами) та його імплементація об'єктивних критеріїв та процедур для проведення взаємних оцінок під час кризи COVID-19:
 - a) Оскільки для MONEYVAL важливо адаптуватися і знайти шляхи для продовження своєї роботи з оцінки під час кризи COVID-19, відповідно до її мандатів, виїзні місії, за можливості, повинні відбуватися таким чином, щоб дотримуватися цих всеохоплюючих принципів. Відкладення повинні відбуватися лише тоді, коли це вкрай необхідно, і їх не слід використовувати як засіб для затримки впровадження стандартів FATF або отримання несправедливих переваг у процесі оцінки. Рішення про перенесення виїзних місій на місця повинні ґрунтуватися на об'єктивних критеріях та процедурах, щоб уникнути свавілля.
 - b) COVID-19 представляє серйозний глобальний ризик для здоров'я. Отже, головним пріоритетом роботи з МЗ під час пандемії є здоров'я та безпека всіх учасників. Відвідини на місцях не повинні загрожувати здоров'ю та безпеці національних органів влади, експертів чи працівників Секретаріату. Це має перевагу перед будь-яким іншим розглядом. Потрібно зробити все, щоб відвідування місця було максимально безпечним.
 - c) Більша гнучкість, яка надається для практичного здійснення деяких аспектів на місці, повинна відповідати наміру, викладеному в 1a. вище, що стосується адаптації та продовження оцінок MONEYVAL, і відповідно до збереження якості оцінок та цілісності процесу. Важливо продовжувати випускати якісні звіти про взаємну оцінку (MER). Прихильність глобальної мережі до якості та послідовності (Q&C) на кожному етапі процесу ME залишається незмінним, що відображено в Універсальних процедурах¹⁸⁷. Отже, міністр фінансів не повинен рухатись уперед за обставин, які можуть призвести до звіту про неякісну інформацію, який може вплинути на довіру до торгової марки FATF. Гібридні відвідування на місці не обов'язково призведуть до зниження якості MER, однак MONEYVAL повинен подбати і прагнути досягти практично такого ж рівня якості за допомогою цього нового формату. Наступні фактори вважаються важливими для забезпечення якості оцінки та цілісності процесу:
 - (i) збереження фізичного характеру виїзду на місця шляхом витребування відповідної кількості експертів із широким колом досвіду та підтримки співробітників Секретаріату для фізичної присутності;
 - (ii) вимога до всіх оцінювачів брати ефективну участь протягом гібридної виїзної місії без упередження якості оцінювання, незалежно від того, беруть вони участь фізично чи віртуально; і
 - (iii) забезпечення того, щоб логістичні та технічні умови виїзної місії були достатніми для того, щоб оцінювана країна могла повністю викласти свою справу, оцінювачі могли належним чином виконувати свою роботу та мати доступ до органів влади, а Секретаріат - адекватно підтримувати обидві сторони протягом усього процесу.

¹⁸⁷ Див. наприклад п.п. 11, 12, 25-26, 28, 31, 33-46 Універсальних процедур.

- d) забезпечення того, щоб матеріально-технічні та технічні умови виїзду на місця були достатніми для того, щоб оцінювана країна могла повністю викласти свою справу, оцінювачі належним чином виконувати свою роботу та мати доступ до органів влади, а Секретаріат - адекватно підтримувати обидві сторони протягом усього процесу.

Застосування принципового підходу до оцінок MONEYVAL

2. Щоб дати можливість MONEYVAL продовжувати процес взаємних оцінок, як вимагає його мандат, ці процедури забезпечують додаткову гнучкість щодо складу представників виїзної місії, яка фізично здійснює оцінку на місці. Це дозволяє забезпечити віртуальну присутність оцінювачів та допоміжних співробітників Секретаріату, які не можуть особисто взяти участь через ситуацію, спричинену пандемією COVID-19, за умов дотримання вищезазначених всеохоплюючих принципів.

Необхідні умови для гібридної виїзної місії

3. Для забезпечення якості оцінок та цілісності процесу (що є всеохоплюючим принципом), такі гібридні виїзні місії можуть відбуватися лише при дотриманні таких умов:
- a) Фізичний характер виїзної місії зберігається, хоча і з гнучкістю, щоб виконувати деякі аспекти віртуально. Це означає що:
- (i) оцінювачі, які є експертами з фінансових, правових, правоохоронних питань та питань ПФР, повинні брати участь у виїзній місії (фізично)¹⁸⁸;
 - (ii) щонайменше два співробітники Секретаріату повинні брати участь у виїзній місії (фізично), щоб підтримати оцінювану країну та оцінювачів¹⁸⁹; і
 - (iii) всі оцінювачі та співробітники Секретаріату, які не мають можливості відвідати країну, що оцінюється з причин, пов'язаних з COVID-19, ефективно беруть участь у виїзній місії, як це передбачено Універсальними процедурами та Процедурами MONEYVAL для 5-го раунду взаємних оцінок¹⁹⁰.
- b) Технічні та логістичні умови гібридної виїзної місії є достатніми для того, щоб країна, що оцінюється могла повною мірою викласти свою справу, оцінювачі належним чином виконувати свою роботу та мати доступ до органів влади (включаючи приватний сектор, неприбуткові організації, де це необхідно), а Секретаріат належним чином підтримувати обидві сторони протягом усього процесу. Відповідно до нинішньої практики, під час узгодження порядку денного виїзної місії, приймаюча країна повинна задовольняти запити на відвідування установ, які вважаються важливими для досягнення мети виїзної місії (наприклад, приміщення ПФР для БР.6). Вони також повинні мати можливість задовольнити будь-які інші запити на зустріч в останню хвилину, наприклад, з представниками приватного сектору або громадянського суспільства (без присутності компетентних органів).

¹⁸⁸ В ідеалі, це означає фізичну присутність одного оцінювача для кожної з цих сфер, хоча кількість може бути меншою, якщо хтось із присутніх має досвід у більш, ніж одній із цих сфер.

¹⁸⁹ Обидва повинні бути співробітниками Секретаріату, які відповідають за роботу над оцінкою (а не лише в якості заміни), і один повинен бути керівником групи від Секретаріату. Під час спільних оцінок FATF/MONEYVAL, один повинен бути представником Секретаріату FATF, а інший - Секретаріату MONEYVAL (якщо Секретаріат MONEYVAL бере повну участь у процесі, що не завжди відбувається через обмеження ресурсів).

¹⁹⁰ Зокрема, див. п.п. 10 та 20 Універсальних Процедур, та п.п. 19 та 34 Процедур FATF.

Загалом, сприяння технічним та логістичним умовам гібридної виїзної місії означає, що всі країни, делегації та Секретаріат MONEYVAL повинні зробити все можливе, щоб полегшити процес виїзної місії в рамках взаємної оцінки за таких незвичних обставин, відповідно до всебічних принципів. Це може означати вжиття заходів на додаток до запланованих для виїзної місії, таких як: заміна послуги відеоконференцій, якщо послуга, що використовується, не працює, а також додаткові зустрічі, організовані для усунення будь-яких прогалин, спричинених ІТ-збоями. Процес вимагатиме терпіння, творчості та сильної волі сторін, щоб зробити цю роботу.

Наскільки це можливо, з урахуванням бюджетних обмежень та наявності кваліфікованих оцінювачів, це може включати зусилля щодо пошуку додаткових оцінювачів для збільшення групи оцінювачів та забезпечення необхідної фізичної присутності необхідних експертних знань під час роботи виїзної місії.

Об'єктивні критерії

4. Наступні об'єктивні критерії відповідають всеохоплюючим принципам і мають відношення до визначення того, чи виконуються умови для гібридної виїзної місії (хоча не всі застосовуватимуться в кожному випадку):
 - а) Чи може країна, що оцінюється прийняти виїзну місію у такий спосіб, що поважає здоров'я та безпеку всіх учасників та зберігає фізичну природу виїзної місії? Фактори, які можуть вплинути на ці критерії, включають:
 - (i) внутрішні обмеження на поїздки;
 - (ii) локдаун на всій території країни;
 - (iii) обмеження кількості людей, яким дозволено збиратися;
 - (iv) доступ до відповідних місць проведення зборів;
 - (v) санітарні запобіжні заходи, заплановані для виїзної місії;
 - (vi) офіційні оцінки щодо рівня зараження та поширення вірусу COVID-19; та
 - (vii) інші обставини, що створюють подібні проблеми та пов'язані з пандемією COVID-19.
 - б) Чи достатньо оцінювачів та співробітників¹⁹¹ Секретаріату (для збереження фізичного характеру виїзної місії, як описано вище у пункті 3а), можуть подорожувати до країни, що оцінюється у такий спосіб, що не загрожує їх здоров'ю та безпеці? Фактори, які можуть вплинути на ці критерії, включають:
 - (i) обмеження подорожей, що забороняють або вкрай стримують поїздки до країни¹⁹², що оцінюється;
 - (ii) тривалі карантинні вимоги (застосовуються після прибуття в країну, що оцінюється та/або після повернення до рідної країни подорожуючого) роблять

¹⁹¹ Ці об'єктивні критерії повинні враховувати необхідні умови гібридної виїзної місії, особливо пункт 3б. вище, де всі сторони зроблять все можливе, щоб сприяти процесу взаємної оцінки, пам'ятаючи також про будь-які бюджетні чи інші обмеження.

¹⁹² Обмеження подорожей можуть впливати з: 1) країни, що оцінюється; 2) країни оцінювачів або Секретаріату; чи 3) міжнародних організацій таких як: РЄ, МВФ та Світовий банк.

подорож місії та пов'язані з цим зобов'язання щодо ресурсів та витрат необґрунтованими¹⁹³;

- (iii) занепокоєння подорожуючих щодо наявності та доступу до медичної допомоги, якщо вони захворіють під час виїзної місії;
 - (iv) лікар порадив особі відмовитися від поїздки до країни, що оцінюється з медичних причин; та
 - (v) інші обставини, що створюють подібні проблеми та пов'язані з пандемією COVID-19.
- c) Чи не в змозі будь-які оцінювачі¹⁹⁴ (незалежно від того, беруть вони участь у виїзній місії фізично чи віртуально) ефективно взяти участь у процесі, як це передбачено Універсальними процедурами та Процедурами MONEYVAL? Фактори, які можуть вплинути на ці критерії, включають:
- (i) здатність або готовність країни виконати своє зобов'язання щодо надання оцінювача;
 - (ii) нездатність або неготовність оцінювача взяти на себе повноцінну роботу над взаємною оцінкою протягом усього періоду виїзної місії, відвідати всі засідання під час гібридної виїзної місії, оскільки зазвичай очікується, що вони братимуть участь у повністю спільному процесі відповідно до вимог пункту 14 Правила 14 процедури MONEYVAL; та
 - (iii) інші обставини, що створюють подібні проблеми, які пов'язані з пандемією COVID-19.
- d) Чи є технічні можливості та логістичне забезпечення достатніми, щоб дозволити країні, що оцінюється повністю викласти свою справу, оцінювачам – належним чином виконувати свою роботу та мати доступ до органів влади, та Секретаріату – підтримувати процес належним чином? Фактори, які можуть вплинути на ці критерії, включають:
- (i) доступ до належних засобів/платформ для відеоконференцій (наприклад, Kudo, Bluejeans, Webex, Microsoft Teams, Zoom) для країни, що оцінюється та будь-яких оцінювачів або співробітників Секретаріату, які беруть участь віртуально;
 - (ii) можливість синхронного перекладу для учасників, які беруть участь фізично та віртуально (де це необхідно);
 - (iii) за потреби, доступ до захищених каналів зв'язку для обміну конфіденційними документами;

¹⁹³ Зазвичай, період карантину, що становить сім днів або більше, вважається надмірно тривалим, якщо тільки країна, яка надає оцінювача, та оцінювач не готові його витримати. У випадках, коли можуть бути вжиті конкретні дипломатичні заходи усіма сторонами, що беруть участь у процесі, для пом'якшення/звільнення від вимог карантину, затримки, наведені в цій виносці, можуть не застосовуватися. Всім сторонам пропонується докласти максимум зусиль для сприяння цьому процесу.

¹⁹⁴ Ці об'єктивні критерії повинні враховувати необхідні умови гібридної виїзної місії, особливо пункт 3b. вище, де всі сторони зроблять все можливе, щоб сприяти процесу взаємної оцінки, пам'ятаючи також про будь-які бюджетні чи інші обмеження.

- (iv) заходи¹⁹⁵ щодо забезпечення конфіденційності інформації та обговорень у віртуальному середовищі відповідно до існуючих процедур (п. 19 Універсальних процедур/Розділ VI Процедур MONEYVAL);
- (v) відведення достатнього часу для зустрічей для забезпечення планування або для технічних труднощів, пов'язаних із сприянням віртуальній участі, враховуючи різниці часових поясів та організацію порядку денного за необхідності; та
- (vi) інші обставини, що створюють подібні проблеми, які пов'язані з пандемією COVID-19.

Визначення того, чи можна здійснювати виїзну місію

5. За умови дотримання всеохоплюючих принципів, які мають перевагу в цих питаннях:
 - a) де вони необхідні, після вичерпання всіх наявних можливостей із використанням всеохоплюючих принципів та об'єктивних критеріїв, відкладення повинні бути якомога коротшими, щоб мінімізувати вплив на оцінку;
 - b) критерії відкладення та відновлення оцінки повинні бути об'єктивними та застосовуватися однаково для всіх країн, які постраждали від кризи COVID-19; та
 - c) всі рішення про відкладення та відновлення виїзних місій повинні відповідати всеохоплюючим принципам, а Пленарне обговорення таких звітів має бути перенесене якнайшвидше. MONEYVAL визнає, що відкладення, спричинене пандемією COVID-19, може затримати завершення цього раунду взаємних оцінок.
6. Принаймні за сім тижнів до виїзної місії, Секретаріат, проконсультувавшись з країною, що оцінюється та оцінювачами, зробить первинні запити щодо того, чи може відбутися виїзна місія за обставин, що відповідають всеохоплюючим принципам у п. 1, а також з урахуванням необхідних умов для гібридної виїзної місії у п. 3 та об'єктивних критеріїв, зазначених вище у п. 4.
7. Постраждала сторона зобов'язана надати Секретаріату допоміжну інформацію, яка свідчить про їх нездатність прийняти або здійснити виїзну місію, дотримуючись всеохоплюючих принципів¹⁹⁶. Роблячи це, постраждала сторона повинна дати повне та детальне пояснення в письмовій формі того, в якій мірі криза COVID-19 (включаючи заходи реагування на кризу) негативно впливає на їх здатність продовжувати свою діяльність. Там, де це доречно, це повинно включати посилання на конкретні заходи¹⁹⁷ або обставини, які об'єктивно перешкоджають проведенню виїзної місії відповідно до всеохоплюючих принципів.
8. Якщо з представлених матеріалів випливає, що виїзна місія не може відбутися, відповідно до всеохоплюючих принципів, Секретаріат інформує Бюро та надає йому будь-яку відповідну підтверджуючу документацію.
9. Бюро розгляне подану інформацію, беручи до уваги всеохоплюючі принципи, зазначені у п. 1, необхідні умови для гібридної виїзної місії, зазначені у п. 3 та будь-які відповідні

¹⁹⁵ Такі заходи можуть включати підписання усіма учасниками угод про нерозголошення конфіденційної інформації для керування їх поведінкою під час віртуальних засідань чи реалізації IT-орієнтованих рішень.

¹⁹⁶ Країнам, що оцінюються пропонується надати цю інформацію у формі листа на ім'я Голови, що підтверджує їх нездатність прийняти виїзну місію та посилається на конкретні причини, чому виїзна місія не може бути безпечною та в умовах, що гарантуватимуть якість оцінки. Однак це не є вимогою, оскільки це може бути неможливим у всіх випадках, у тому числі з причин, пов'язаних з кризою COVID-19.

¹⁹⁷ Наприклад, локдаун, обмеження подорожей, обмеження транспортувань тощо.

об'єктивні критерії, зазначені у п. 4, щоб визначити, чи *prima facie* виїзна місія може проходити відповідно до всеохоплюючих принципів. Бюро прийме остаточне рішення на основі всеохоплюючих принципів, зазначених у п. 1 та враховуючи необхідні умови для гібридної виїзної місії, зазначені у п. 3 та будь-які відповідні об'єктивні критерії, зазначені у п. 4. При цьому, Бюро візьме до уваги думки країни, що оцінюється, оцінювачів та Секретаріату.

10. Якщо виїзна місія відкладається, затримка може суттєво вплинути на здатність Пленарного засідання обговорити звіт змістовно. Це пов'язано з тим, що проект графіка оцінок був підготовлений, щоб передбачити достатньо часу між виїзною місією та пленарним обговоренням. Якщо виїзна місія повинна бути відкладена, Секретаріат надішле голові делегації країни, що оцінюється повідомленням про причини, чому виїзна місія не може відбутися у запланованому порядку, та необхідність відкласти обговорення звіту про взаємну оцінку.
11. Перенесення може призвести до необхідності коригувати графік Пленарних засідань MONEYVAL. Якщо це так, Секретаріат за погодженням з Бюро визначає нові дати Пленарного (их) засідання (нь) та надає оновлений план роботи для інформування членів MONEYVAL.
12. Якщо Бюро визначить, що виїзна місія може проходити відповідно до всеохоплюючих принципів, беручи до уваги необхідні умови для гібридної виїзної місії, зазначені у п. 3 та будь-які відповідні об'єктивні критерії, зазначені у п. 4, Секретаріат звернеться до голови делегації з підтвердженням того, що виїзна місія відбуватиметься відповідно до розкладу. Секретаріат буде консультувати оцінювачів відповідним чином. У таких випадках, країна, що оцінюється, оцінювачі та Секретаріат повинні підтримувати постійний діалог щодо санітарних запобіжних заходів та очікувань, які будуть мати місце під час виїзної місії для захисту здоров'я всіх учасників (наприклад, регулярне прибирання залів для переговорів, очікування щодо носіння масок, заходи для забезпечення соціальної дистанції тощо).
13. Зазвичай, таке визначення слід здійснювати за шість тижнів до виїзної місії. Однак, оскільки ситуація з COVID-19 стрімко розвивається, обставини можуть змінитися в будь-який час, до (або під час) місії і за дуже короткий термін. Якщо будь-які обставини виникають після того, як Секретаріат здійснив первинні запити, які можуть поставити під загрозу можливість проведення виїзної місії відповідно до всеохоплюючих принципів, потерпіла сторона повинна негайно повідомити про це Секретаріат та надати будь-яку відповідну допоміжну інформацію. У таких випадках процедури, описані в п.п. 5–12, застосовуватимуться терміново.

Відновлення проведення взаємної оцінки

14. Якщо виїзну місію було відкладено, Секретаріат продовжить консультації з країною, що оцінюється та оцінювачами з метою якнайшвидшого встановлення дати перенесення виїзної місії за обставин, коли можуть бути дотримані всеохоплюючі принципи.
15. Напередодні нових дат виїзної місії, процедури, зазначені в п.п. 5-12, повинні застосовуватися знову (починаючи принаймні за сім тижнів до нової дати виїзної місії), щоб визначити, чи може відбутися нова виїзна місія чи її слід відкласти.

СЛОВНИК СКОРОЧЕНЬ

БР	Безпосередній Результат
Віденська Конвенція	Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин (1988)
ВК/ФТ	Відмивання коштів/фінансування тероризму
ВНУП	Визначені нефінансові установи та професії
ЗДСК	Звіт про дотримання стандартів і кодів
НПО	Неприбуткова організація
Палермська Конвенція	Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності
ПВК/ФТ	Протидія відмиванню коштів/фінансуванню тероризму (також застосовується для <i>Боротьби з фінансуванням тероризму</i>)
ПФР	Підрозділ фінансової розвідки
Р.	Рекомендація
СР	Спеціальна Рекомендація
СРО	Саморегулівні організації
ФРЗМЗ	Фінансування розповсюдження зброї масового знищення
СЕРs	Процедури посилення виконання вимог
FATF	Група з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей
FSAP	Програми оцінки фінансового сектору
FSRB	Регіональні організації за типом FATF
IAIS	Міжнародною асоціацією наглядових органів в секторі страхування
ICRG	Група з огляду Міжнародного співробітництва
IFI	Міжнародна фінансова установа
IOSCO	Міжнародною організацією комісій з цінних паперів
JCPOA	Спільного комплексного плану дій

MER	Звіт про взаємну оцінку
PEP	Публічний діяч
Q&C	Якість та послідовність
ROSC	Звіт про дотримання стандартів та принципів
UNCTED	Контртерористичний Комітет РБ ООН
VASP	Постачальник послуг з переказу віртуальних активів
WGE	Робоча група з оцінок

ЗАГАЛЬНИЙ ГЛОСАРІЙ

Термін	Значення
Агент	Для цілей, зазначених в Рекомендаціях 14 і 16, <i>агентом</i> є будь-яка фізична або юридична особа, яка надає послуги з переказу коштів або цінностей від імені надавача послуг з переказу коштів або цінностей, за контрактом, або за розпорядженням надавача послуг з переказу коштів або цінностей.
Асоційовані неприбуткові організації	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Банк-оболонка	<p><i>Банк-оболонка</i> означає банк, який фізично не присутній у країні, де його зареєстровано або надано ліцензію, і який не є частиною регульованої фінансової групи, яка підпадає під ефективний консолідований нагляд.</p> <p><i>Фізична присутність</i> означає розміщення в країні працівників, які становлять «мозковий центр» та керівництво банку. Перебування лише місцевих агентів або персоналу низького рівня не означає фізичної присутності.</p>
Бенефіціар	<p>Значення терміну <i>бенефіціар</i> у Рекомендаціях FATF залежить від контексту:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ У трастовому законі, бенефіціар - це особа або особи, які мають право на одержання вигоди від будь-яких трастових договорів. Бенефіціаром може бути фізична або юридична особа чи правове утворення. Всі трасти (за виключенням благодійних або законодавчо дозволених неблагодійних трастів) повинні мати встановлених бенефіціарів. В той час, коли трасти завжди повинні мати встановленого кінцевого бенефіціара, трасти можуть не мати визначеного існуючого бенефіціара, а мати лише об'єкти впливу, доки будь-яка особа не отримає право бенефіціара на прибуток або капітал після завершення визначеного періоду, відомого як акумуляційний період. Цей період зазвичай співпадає з періодом безстрокового довірчого управління, який зазвичай зазначається у довірчому договорі як період довірчого упоавління. ■ В контексті договору про страхування життя або іншого страхового полісу, пов'язаного з інвестиціями, бенефіціар - фізична або юридична особа, чи правове утворення, або категорія осіб, яким буде виплачено доходи від страхового полісу, коли/якщо настав страховий випадок,

	який покривається полісом. Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Бенефіціари	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Бенефіціарний власник	<i>Бенефіціарним власником</i> вважається фізична особа (особи), яка в кінцевому результаті ¹⁹⁸ володіє або контролює клієнта ¹⁹⁹ та/або фізична особа, від імені якої проводиться операція. Бенефіціарними власниками також можуть бути особи, які здійснюють в кінцевому результаті ефективний контроль над юридичною особою або правовим утворенням.
Валюта	Під <i>валютою</i> розуміються банкноти та монети, що знаходяться в обігу як засіб обміну.
Визначені нефінансові установи професії	та До визначених нефінансових установ та професій відносяться: а) Казино ²⁰⁰ б) Агенти з нерухомості. с) Торговці дорогоцінними металами. д) Торговці дорогоцінним камінням. е) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери відносяться тільки до одноосібних спеціалістів, партнерів або найманих спеціалістів спеціалізованих фірм. Цей список професій не розповсюджується на „внутрішніх” спеціалістів, які є працівниками, що задіяні в інших сферах діяльності, а також не розповсюджується на спеціалістів, що працюють в державних установах, що можуть вже підпадати під сферу дії заходів, які спрямовані на боротьбу з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. ф) Під надавачами послуг трастів та компаній розуміються всі особи та установи, що не охоплені будь-де в цих Рекомендаціях, і які за своїм родом діяльності надають наступні послуги третім особам, які: <ul style="list-style-type: none"> ■ діють в якості агента щодо створення юридичних осіб; ■ діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) директора чи секретаря компанії, партнера товариства, або на подібній посаді в інших юридичних особах;

¹⁹⁸ Посилання на “в кінцевому результаті володіє або контролює” та “в кінцевому результаті ефективний контроль” відноситься до ситуацій, в яких власність/контроль здійснюється через ряд (ланцюг) власників або іншими непрямими способами контролю.

¹⁹⁹ Це визначення також повинно застосовуватися до бенефіціарного власника бенефіціара за полісом страхування життя або іншого страхування, пов'язаного з інвестиціями.

²⁰⁰ В Стандартах FATF до *казино* відносять Інтернет-казино та казино на кораблях

	<ul style="list-style-type: none"> ■ надають зареєстрований офіс; службову адресу або місце розміщення, адресу для листування або адресу управління для компанії, товариства або будь-якої іншої юридичної особи або правового утворення; ■ діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) довіреної особи трасту або виконання еквівалентної функції для іншої форми правового утворення; ■ діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) номінального акціонера для іншої особи.
<p>Визначена особа або установа</p>	<p>Термін <i>визначена особа або установа</i> відноситься до:</p> <p>(i) осіб, груп, підприємств та установ, визначених Комітетом Ради Безпеки, створеного відповідно до Резолюції 1267 (1999) (Комітет 1267), як таких, що пов'язані з Аль-Каїдою, чи установ та інших груп та підприємств, пов'язаних з Аль-Каїдою;</p> <p>(ii) осіб, груп, підприємств, установ, визначених Комітетом Ради Безпеки, створеного відповідно до Резолюції 1988 (2011) (Комітет 1988), як таких, що пов'язані з Талібаном, які несуть загрозу миру, стабільності та безпеці Афганістану, чи установ та інших груп та підприємств, пов'язаних з Талібаном;</p> <p>(iii) будь-якої фізичної або юридичної особи або установи, визначеної юрисдикціями або наднаціональною юрисдикцією відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1373 (2001);</p> <p>(iv) будь-якої фізичної або юридичної особи або установи, визначеної для застосування цільових фінансових санкцій відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006) та наступних за нею Резолюцій у додатках до відповідних резолюцій, або Комітетом Ради Безпеки, створеного відповідно до Резолюції 1718 (2006) (Комітет із застосування санкцій 1718) відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006); та</p> <p>(v) та будь-якої фізичної або юридичної особи або установи, визначеної для застосування цільових фінансових санкцій відповідно до Резолюції Ради Безпеки 2231 (2015) та наступних за нею Резолюцій.</p>
<p>Визначення</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ Термін визначення стосується встановлення особи²⁰¹, фізичної чи юридичної, які підлягають цільовим фінансовим санкціям відповідно до: ■ Резолюції Ради Безпеки ООН 1267 (1999) та наступних за нею резолюцій; ■ Резолюції Ради Безпеки 1373 (2001), включаючи визначення, що відповідні санкції будуть застосовані до особи або

²⁰¹ Фізична або юридична особа.

	<p>установи та повідомлення для громадськості про таке визначення;</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006) та наступні за нею резолюції; ■ Резолюції Ради Безпеки 2231 (2015) та наступні за нею резолюції; та ■ будь-яких майбутніх Резолюції Ради Безпеки, які накладають цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. <p>Що стосується Резолюції Ради Безпеки 2231 (2015) та наступних за нею резолюцій, посилання на термін «визначення» у рівній мірі застосовується до терміну «включення до переліку».</p>
<p>Визначені категорії злочинів</p>	<p>До визначених категорій злочинів відносяться:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ участь в організованому злочинному угрупованні та рекеті; ■ тероризм, включаючи фінансування тероризму; ■ торгівля людьми та незаконне ввезення мігрантів; ■ сексуальна експлуатація, включаючи сексуальну експлуатацію дітей; ■ незаконна торгівля наркотиками та психотропними речовинами; ■ незаконна торгівля зброєю; ■ незаконна торгівля викраденими та іншими товарами; ■ корупція та хабарництво; ■ шахрайство; ■ підробка валюти; ■ підробка та піратство товарів; ■ злочини в сфері навколишнього середовища; ■ вбивство, тяжкі тілесні ушкодження; ■ викрадення, незаконне обмеження волі та взяття заручників; ■ грабіж або крадіжка; ■ контрабанда (зокрема щодо митних і акцизних зборів та податків); ■ податкові злочини (пов'язані з прямими та непрямими податками); ■ (злочинне) вимагання; ■ підробка;

	<ul style="list-style-type: none"> ■ піратство; та ■ інсайдерська торгівля та маніпулювання на ринку. <p>Вирішуючи питання щодо кола злочинів, що відносяться до предикатних згідно кожної з вищезазначених категорій, кожна країна відповідно до свого внутрішнього законодавства вирішує, яким чином вона буде визначати такі злочини та природу кожного окремого елементу тих злочинів, що роблять їх тяжкими злочинами.</p>
Використання для фінансування тероризму	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Відповідні органи	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Віртуальні активи	Віртуальний актив - це цифрове представлення вартості, якою можна торгувати, або яку можна переказувати цифровим способом, і може бути використаний для оплати чи інвестиційних цілей. Віртуальні активи не включають цифрові представлення фіатних валют, цінних паперів та інших фінансових активів, які вже охоплені Рекомендаціями FATF.
Внутрішні грошові перекази	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
В односторонньому порядку (ex parte)	Термін <i>ex parte</i> означає розгляд справи без попереднього повідомлення та участі задіяної сторони.
Довірена особа	Терміни «траст» та «довірена особа» повинні розумітись як це описано і відповідає статті 2 Гаазької Конвенції щодо Правозастосування до довірчої власності та її визнання ²⁰² .
Довіритель	<i>Довірителі</i> – це фізичні або юридичні особи, які передають право власності на свої активи довіреним особам шляхом довіреності або

²⁰² Стаття 2 Гаазької конвенції звучить наступним чином:

Для цілей цієї Конвенції термін «траст» означає цивільно-правові відносини, встановлені за життя або по факту смерті особи, засновника трасту (довірителя), який передає активи під управління довіреної особи (довірчого власника) на користь бенефіціара або для інших конкретних цілей.

Траст має наступні ознаки:

- a) активи трасту становлять окремий фонд і не є частиною власного майна довірчого власника (довіреної особи);
- b) право власності на активи трасту реєструється на ім'я довірчого власника (довіреної особи) або на ім'я іншої особи, яка діє від імені довірчого власника;
- c) довірчий власник має права та обов'язки по відношенню до активів трасту, за яке він відповідає, необхідні для управління, користування або розпорядження активами на умовах трасту згідно з відповідними вимогами трастового законодавства.

Збереження засновником трасту (довірителем) за собою певних прав та обов'язків, а також суміщення в одній особі довірчого власника (довіреної особи) та бенефіціара не є підставою для визнання трасту недійсним.

	схожої угоди.
Доходи	<i>Доходами</i> є будь-яке майно, яке походить або яке було одержане, безпосередньо або опосередковано, шляхом вчинення злочину.
Замороження	<p>В контексті конфіскації та тимчасових заходів (Рекомендації 4, 32, 38), термін замороження означає заборону на здійснення:</p> <p>переказу, конвертування, розміщення чи рух будь-якого майна, устаткування чи інших засобів на основі, та на строк дії, ініційованої компетентним органом чи судом відповідно до механізму замороження, або до визначення конфіскації компетентним органом.</p> <p>Для цілей Рекомендацій 6 та 7 щодо застосування цільових фінансових санкцій, термін "замороження" означає заборону на здійснення переказу, конвертування, розміщення чи рух будь-яких коштів чи інших активів, які є власністю чи контролюються визначеними особами чи установами на основі, та на строк дії, ініційованої Радою Безпеки ООН чи відповідно до резолюцій Ради Безпеки, які застосовуються компетентним органом чи судом.</p> <p>В усіх випадках, заморожене майно, устаткування, засоби, кошти чи інші активи залишаються майном фізичної чи юридичної особи (іб), які мають частку в них на момент замороження та можуть підлягати подальшому управлінню третіми сторонами, або угодам, укладеним такою юридичною чи фізичною особою (ми) заздалегідь до ініціювання дії відповідно до механізму замороження, чи відповідно до інших положень національного законодавства. В частині здійснення замороження, країни можуть прийняти рішення щодо здійснення контролю над майном, устаткуванням, засобами, або коштами чи іншими активами, як засобами захисту від витоку.</p>
Закон	Див. Примітку щодо правової бази вимог до фінансових установ та ВНУП
Злочин відмивання коштів	Посилання (окрім Рекомендації 3) на <i>злочин відмивання коштів</i> стосується не лише основного злочину або злочинів, а й допоміжних злочинів.
Злочин фінансування тероризму	Посилання (окрім Рекомендації 4) на <i>злочин фінансування тероризму</i> стосуються не лише основного злочину або злочинів, але і додаткових злочинів.
Ідентифікаційні дані	Термін <i>ідентифікаційні дані</i> відноситься до достовірних, незалежних вихідних документів, даних чи інформації.
Ініціатор	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Компетентні	Виконують подібні зобов'язання та на які покладені функції щодо

органи іноземних країн	співробітництва, яке запитується, навіть, якщо такі компетентні органи мають різний характер та статус (наприклад, залежно від країни, нагляд за певними фінансовими секторами у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму може здійснюватись наглядовим органом, який також має пруденційні наглядові зобов'язання чи відділом з проведення нагляду ПФР).
Кваліфіковані грошові перекази	Див. пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Компетентні органи	Визначення <i>компетентні органи</i> відноситься до всіх державних органів ²⁰³ , з визначеними зобов'язаннями боротися з відмиванням коштів та/або фінансуванням тероризму. Зокрема, до них належить Підрозділ фінансової розвідки (ПФР); органи, які наділені функціями розслідування та/або переслідування за злочином відмивання коштів, пов'язані предикатні злочини та фінансування тероризму, а також арешту/замороження та конфіскації кримінальних активів; органи, що отримують повідомлення про транскордонне перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника; та органи, які мають обов'язки з нагляду та моніторингу в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, спрямовані на забезпечення виконання фінансовими установами та ВНУП вимог в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Саморегулятивні органи не слід вважати компетентними органами.
Конфіскація	Визначення <i>конфіскація</i> , що включає, де можливо, вилучення, означає постійне позбавлення коштів або інших активів на підставі рішення уповноваженого органу або рішення суду. Конфіскація або вилучення відбувається в судовому або адміністративному порядку, який передає право власності визначених коштів або інших активів державі. В такому випадку, особа(и) або юридична особа(и), що мали частку в зазначених коштах або інших активах на момент конфіскації або вилучення, втрачає всі права на конфісковані або вилучені кошти або інші активи. Рішення щодо конфіскації або вилучення, як правило, пов'язані з обвинувальним вироком або рішенням суду, коли конфісковане або вилучене майно визнається як таким, що отримано або було призначено для використання з порушення закону.
Конфіскація без винесення обвинувального вироку	<i>Конфіскація без винесення обвинувального вироку суду</i> , означає конфіскацію через судові процедури, пов'язані з кримінальним злочином, для яких не є обов'язковим обвинувальний вирок за вчинення злочину.
Кореспондентські	<i>Кореспондентські банківські відносини</i> – це надання банківських послуг

²⁰³ До них належать органи фінансового нагляду, створені як незалежні неурядові органи з законними повноваженнями.

Банківські відносини	одним банком (банком-кореспондентом) іншому банку (банку-респонденту). Великі міжнародні банки зазвичай діють як кореспонденти для тисячі інших банків у всьому світі. Банку-респонденту може надаватись великий спектр послуг, включаючи управління готівковими коштами (наприклад, управління рахунками, що приносять процентні прибутки, виражені в різних валютах), міжнародні грошові перекази, чековий кліринг, наскрізні рахунки та послуги обміну іноземних валют.
Кошти	Термін <i>кошти</i> відноситься до активів будь-якого виду, речових чи неречових, матеріальних чи нематеріальних, рухомих чи нерухомих, незалежно від форми придбання, та правові документи чи інструменти в будь-якій формі, в тому числі електронній чи цифровій, що підтверджують право на, чи частку в таких активах.
Кошти або інші активи	Термін <i>кошти або інші активи</i> означає будь-які активи, які охоплюють, та не обмежуються фінансовими активами, економічними ресурсами (включаючи нафту та інші природні ресурси), майном будь-якого виду, матеріального чи нематеріального, рухомого чи нерухомого, незалежно від форми придбання, та правові документи чи інструменти в будь-якій формі, електронній чи цифровій, що підтверджують право на, чи частку в таких коштах чи інших активах, які охоплюють, та не обмежуються банківськими кредитами, дорожніми чеками, банківськими чеками, грошовими переказами, акціями, цінними паперами, облігаціями, траттами, акредитивами, та відсотковими ставками, дивідендами чи іншим доходом від або вартістю, що походить з або генерується такими коштами чи іншими активами.
Країна	Усі посилання в Рекомендаціях FATF на визначення <i>країна</i> або <i>країни</i> в рівній мірі застосовуються до територій або юрисдикцій.
Кримінальна діяльність	Визначення <i>кримінальна діяльність</i> означає: (а) всі злочинні діяння, які є предикатними до злочину відмивання коштів в країні, або (б) щонайменше ті злочини, які є предикатними злочинами, як це зазначено в Рекомендації 3.
Майно	<i>Майно</i> означає активи будь-якого виду, речові або неречові, рухомі або нерухомі, матеріальні або нематеріальні, а також правові документи чи інструменти, які засвідчують право на них або на відсотки у таких активах.
Міжнародні організації	Міжнародними організаціями є установи, створені на основі формальних політичних угод між їх країнами-членами, які мають статус міжнародних угод; їх існування визнається законодавством їх країн-членів; та вони не розглядаються як резидентні інституційні одиниці країн, в яких вони розташовані. Приклади міжнародних організацій включають ООН та афілійовані міжнародні організації, такі як:

	Міжнародна морська організація; регіональні міжнародні організації, такі як: Рада Європи, інституції Європейського Союзу, Організація з безпеки та співробітництва в Європі та Організація Американських Штатів; воєнні міжнародні організації, такі як: Організація Північно-Атлантичного договору, та економічні організації, такі як: Всесвітня торгова організація чи Асоціація країн Південно-Східної Азії тощо.
Наглядові органи	<i>Наглядові органи</i> означають визначені компетентні органи або недержавні органи, відповідальні за забезпечення додержання фінансовими установами («наглядові органи за фінансовими установами» ²⁰⁴) та/або ВНУП вимог з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Недержавні органи (які можуть включати деякі види саморегульованих органів) повинні мати повноваження здійснювати нагляд та застосовувати санкції до фінансових установ або ВНУП відповідно до вимог з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Такі недержавні органи повинні бути уповноважені законом здійснювати функції, покладені на них, та підпадати під нагляд компетентного органу стосовно цих функцій.
Накладання арешту	Термін <i>накладання арешту</i> означає заборону здійснювати переказ, конвертування, розпорядження або переміщення майна на основі дій, ініційованих компетентним органом або судом в рамках механізму замороження. Однак, на відміну від заходів замороження, арешт здійснюється в рамках механізму, який дозволяє компетентному органу або суду здійснювати контроль над конкретним майном. Майно, на яке накладено арешт, залишається у власності фізичної або юридичної особи (осіб), які мають частку у певному майні на час арешту, хоча компетентний орган або суд часто здійснює дії щодо володіння, керування або управління арештованим майном.
Наскрізнi рахунки	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Наскрізна обробка	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Невідкладно (без затримки)	Слово <i>невідкладно (без затримки)</i> означає питання часу визначення осіб Радою Безпеки ООН або її відповідними санкційними Комітетами (наприклад, Комітетом 1267, Комітетом 1988, Комітетом з питань застосування санкцій 1718 або Комітетом з питань застосування санкцій 1737). Для цілей Резолюції Ради Безпеки № 1373 (2001) слово <i>невідкладно</i> означає наявність обґрунтованих підстав або обґрунтованих причин для того, щоб підозрювати або мати переконання в тому, що фізична особа або юридична особа є терористом або фінансує тероризм чи терористичну організацію. В обох випадках слово <i>невідкладно</i> має розглядатись в контексті необхідності

²⁰⁴ Включаючи органи з нагляду за додержанням основних принципів, які здійснюють функції нагляду, пов'язані з впровадженням Рекомендацій FATF.

	попередження витоку і розсіюванню коштів або інших активів, пов'язаних з терористами, терористичними організаціями, тими, хто фінансує тероризм, а також, хто фінансує розповсюдження зброї масового знищення і потреби в глобальних, узгоджених діях для швидкого перешкодження та протидії витоку.
Необхідний	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Неправдиве декларування	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Неправдиве розкриття інформації	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Неприбуткові організації	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 8.
Обґрунтовані заходи	Термін <i>обґрунтовані заходи</i> означає відповідні заходи, які є пропорційними ризикам відмивання коштів або фінансування тероризму.
Оборотні інструменти на пред'явника	<i>Оборотні інструменти на пред'явника</i> включають грошові інструменти на пред'явника такі як: чеки подорожуючих; оборотні інструменти (у тому числі чеки, векселі та грошові перекази), які є або у формі на пред'явника, без обмежень, видаються фіктивному одержувачу платежу, або іншим чином в такій формі, що право власності на нього передається при доставці; підписані неповні документи (включаючи чеки, векселі та грошові перекази), але ім'я одержувача не вказано.
Основні принципи	Під <i>основними принципами</i> розуміються Основні принципи ефективного банківського нагляду, видані Базельським комітетом банківського нагляду, Цілі та принципи регулювання ринку цінних паперів, видані Міжнародною організацією комісій з цінних паперів та Принципи з нагляду за страховою діяльністю, видані Міжнародною асоціацією органів страхового нагляду.
Пакетний переказ	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Переконаний (задоволений)	У випадку посилання на те, що фінансова установа, <i>задоволена даним питанням</i> , вона повинна бути спроможною обґрунтувати свою оцінку перед компетентними органами.
Повинен	З метою здійснення оцінки додержання вимог Рекомендацій FATF, слово <i>повинен</i> має таке ж значення, що і <i>зобов'язаний</i> .

Пов'язаний з фінансуванням тероризму або відмиванням коштів	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Постачальники послуг з переказу віртуальних активів	<p>Постачальник послуг з переказу віртуальних активів означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка не охоплена іншими положеннями та як підприємство провадить один або кілька наступних видів діяльності або операцій для або від імені іншої фізичної або юридичної особи:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. обмін між віртуальними активами та фіатними валютами; ii. обмін між однією або кількома формами віртуальних активів; iii. переказ²⁰⁵ віртуальних активів; iv. зберігання та/або адміністрування віртуальних активів або інструментів, що дозволяють контролювати віртуальні активи; і v. участь та надання фінансових послуг, пов'язаних з пропозицією емітента та/або продажем віртуального активу.
Публічні діячі	<p><i>Іноземними публічними діячами</i> є особи, які наділені чи були наділені значними державними функціями в іноземній країні, наприклад, Глави держав чи урядів, високопоставлені політики, вищі посадові особи уряду, судових або військових органів, керівники державних корпорацій, важливі посадовці політичних партій.</p> <p><i>Національними публічними діячами</i> є особи, які наділені чи були наділені значними державними функціями у власній країні, наприклад, Глави держав чи урядів, високопоставлені політики, вищі посадові особи уряду, судових або військових органів, керівники державних корпорацій, важливі посадовці політичних партій.</p> <p><i>Особами, які наділені чи були наділені значними функціями міжнародною організацією</i> - члени вищого керівництва, наприклад, директори, заступники директорів, члени правління або особи, які виконують еквівалентні функції.</p> <p>Визначення публічних діячів не має наміру охоплювати осіб середнього або більш нижчого рангу у зазначених категоріях.</p>
Послуги з переказу коштів або цінностей	<i>Послуги з переказу коштів або цінностей</i> стосуються фінансових послуг, які передбачають прийняття готівки, чеків, інших грошових інструментів або інших засобів збереження цінностей та здійснення платежу відповідної суми у готівці або іншій формі одержувачу засобами зв'язку, передачі повідомлень, переказу або через клірингову

²⁰⁵ У цьому контексті віртуальних активів, *переказ* означає проведення операції від імені іншої фізичної чи юридичної особи, яка переміщує віртуальний актив з однієї адреси чи рахунку віртуального активу на іншу адресу чи рахунок.

	мережу, до якої належить установа, що надає послуги з переказу коштів або цінностей. Операції, що здійснюються за таких послуг, можуть включати одного або більше посередників та кінцевий платіж третій стороні, а також будь-які нові платіжні методи. Іноді ці послуги мають зв'язки з певними географічними регіонами та описуються з використанням безлічі специфічних термінів, таких як <i>hawala</i> , <i>hundi</i> , <i>feichen</i> .
Покритий платіж	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Правові утворення	Термін <i>правові утворення</i> стосується явних трастів або інших подібних правових утворень. Приклади інших подібних утворень (для цілей протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму) включають <i>fiducie</i> (лат. довірче управління), <i>treuhand</i> (нім. управління майном за дорученням довірителя) та <i>fideicomiso</i> (іспан. довірче управління за спадком).
Рахунки	Посилання на рахунки необхідно розуміти як такі, що включають інші подібні ділові відносини між фінансовими установами та їх клієнтами.
Ризик	Усі посилання на <i>ризик</i> стосуються ризику відмивання коштів та/або фінансування тероризму. Цей термін слід розглядати разом з текстом Пояснювальної записки до Рекомендації 1.
Саморегульований орган	Саморегульований орган – це орган, який представляє певну професію (наприклад, адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань або бухгалтери), утворений з членів – представників такої професії, і який бере участь у регулюванні осіб, які мають кваліфікацію, щоб почати займатися цією професією, і які є практикуючими спеціалістами, а також здійснює певні функції нагляду або моніторингу. Такі органи повинні забезпечувати виконання правил з метою забезпечення додержання високих етичних та моральних стандартів цими практикуючими представниками професій.
Серійний платіж	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Терорист	Термін <i>терорист</i> означає будь-яку фізичну особу, яка: (i) вчиняє, здійснює спробу вчинити терористичні акти будь-якими способами, прямо або опосередковано, протиправно та умисно; (ii) бере участь в якості співучасника у терористичних актах; (iii) організовує або скеровує інших до вчинення терористичних актів; або (iv) здійснює вклад у вчинення терористичних актів групою осіб, які діють зі спільною метою, якщо вклад здійснено умисно і з метою сприяння вчиненню терористичного акту, або з усвідомленням, що

	згадана група осіб має намір вчинити терористичний акт.
Терористичний акт	<p><i>Терористичний акт</i> включає:</p> <p>(а) діяння, що є злочином в рамках і як визначено в одному з наступних договорів:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) Конвенція про боротьбу з актами незаконного захоплення літаків (1970), ii) Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (1971), iii) Конвенція про попередження і покарання за злочини проти осіб, що знаходяться під захистом міжнародного права, включаючи дипломатичних агентів (1973), iv) Міжнародна Конвенція про заборону захоплення заручників (1979), v) Конвенція про фізичний захист ядерних матеріалів (1980), vi) Протокол про боротьбу з незаконними актами насильства в аеропортах, що обслуговують міжнародну цивільну авіацію, який доповнює Конвенцію про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (1988), vii) Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морської навігації (2005), viii) Протокол про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки нерухомих платформ, встановлених в континентальному шельфі (2005), ix) Міжнародна конвенція про боротьбу з терористичним бомбуванням (1997) та x) Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999). <p>(б) будь-яке інше діяння, покликане спричинити смерть або сильні тілесні ушкодження цивільним особам, чи будь-яким іншим особам, які не беруть активну участь у військових діях під час збройного конфлікту, коли таке діяння за своїм характером чи в певному середовищі має за мету залякати населення, або примусити Уряд чи міжнародну організацію вчинити, або відмовитися від вчинення будь-яких діянь.</p>
Терористична організація	<p>Термін <i>терористична організація</i> - це група терористів, яка:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) вчиняє, або прагне вчинити терористичний акт за допомогою будь-яких засобів, безпосередньо чи опосередковано, протиправно та умисно; (ii) бере участь як співучасник в терористичному акті; (iii) організовує чи іншим чином скеровує інших до вчинення терористичного акту; або

	(iv) здійснює вклад у вчинення терористичного акту групою осіб, які діють зі спільною метою, якщо вклад здійснено умисно і з метою сприяння вчиненню терористичного акту, або з усвідомленням, що згадана група осіб має намір вчинити терористичний акт.
Точний	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Треті сторони	Для цілей Рекомендацій 6 та 7 термін <i>треті сторони</i> включає, але на обмежується, фінансовими установами та ВНУП. Див. також Пояснювальну записку до Рекомендації 17.
Транскордонний грошовий переказ	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Унікальний номер операції	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фінансова установа – відправник	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фінансова установа – одержувач	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фінансова установа-посередник	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.
Фізичне транскордонне перевезення	Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 32.
Фінансова група	<i>Фінансова група</i> означає групу, до якої входить материнська компанія чи юридична особа іншого типу, що виконує функцію контролю та координації решти групи щодо здійснення групового нагляду відповідно до основних принципів, разом з відділеннями та/або філіями, які на груповому рівні підлягають політикам та процедурам у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
Фінансові установи	<i>Фінансові установи</i> означають будь-яку фізичну чи юридичну особу, що здійснює один або декілька наступних видів діяльності або операцій на користь чи від імені клієнта:

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Прийняття депозитів та інших коштів, що підлягають поверненню, від клієнтів²⁰⁶. 2. Видача кредитів²⁰⁷. 3. Фінансовий лізинг²⁰⁸. 4. Послуги з переказу коштів чи цінностей²⁰⁹. 5. Випуск та управління платіжними засобами (наприклад, кредитні та платіжні картки, чеки, дорожні чеки, грошові перекази та банківські тратти, електронні гроші). 6. Фінансові гарантії та зобов'язання. 7. Торгівля: <ol style="list-style-type: none"> a) інструментами грошового ринку (чеки, векселі, депозитні сертифікати, деривативи тощо); b) іноземною валютою; c) валютними, відсотковими та індексними інструментами; d) цінними паперами, що підлягають передачі; e) товарними ф'ючерсами. 8. Участь у випусках цінних паперів та наданні фінансових послуг, пов'язаних з цими випусками. 9. Управління окремим та колективним портфелем цінних паперів. 10. Збереження та управління грошима чи ліквідними цінними паперами від імені інших осіб. 11. Інший вид інвестування, адміністрування та управління коштами від імені інших осіб. 12. Андерайтинг та розміщення страхування життя та іншого страхування, пов'язаного з інвестуванням²¹⁰. 13. Обмін грошей та валюти.
Фінансування тероризму	<i>Фінансування тероризму</i> - це фінансування терористичних актів, а також терористів та терористичних організацій.
Фундаментальні принципи внутрішнього	Принципи, які відносяться до основних правових принципів, на яких базуються національні правові системи, та які запроваджують систему, в межах якої створюється внутрішнє законодавство та здійснюються повноваження. Ці фундаментальні принципи зазвичай містяться або

²⁰⁶ Також охоплює приватну банківську діяльність.

²⁰⁷ Включає між іншим: споживчий кредит; іпотечний кредит; факторинг, з правом чи без права регресу; та фінансування комерційних операцій (включаючи конфіскацію).

²⁰⁸ Не поширюється на угоди фінансового лізингу відносно споживчих продуктів.

²⁰⁹ Не застосовується до фізичної чи юридичної особи, яка забезпечує фінансові установи лише повідомленням чи іншими системами підтримки передачі коштів. Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.

²¹⁰ Стосується як страхових установ, так і страхових посередників (агенти та брокери).

законодавства	виражаються в національній Конституції чи аналогічному документі, чи на основі рішень суду найвищого рівня, що має повноваження на створення обов'язкових тлумачень чи визначень внутрішнього законодавства. Не зважаючи на те, що зазначені принципи будуть різнитись в кожній країні, деякі приклади цих фундаментальних принципів включатимуть права здійснення судочинства, презумпції невинності, та право особи на ефективний захист судами.
Цільові фінансові санкції	Термін <i>цільові фінансові санкції</i> означає замороження активів та заборону надання коштів або інших активів, прямо або опосередковано, на користь визначених фізичних або юридичних осіб.
Юридичні особи	Термін <i>юридичні особи</i> означає будь-які установи, які не є фізичними особами, що можуть встановити постійні клієнтські відносини з фінансовою установою або, іншим чином, володіють майном. Вони включають компанії, корпорації, фонди, заклади, партнерства або асоціації та інші відповідні аналогічні установи.
Явний траст	<i>Явний траст</i> відноситься до трасту, чітко створеного довірителем, зазвичай у формі документу, наприклад, письмового правочину чи трасту. Вони протилежні трастам, які створюються відповідно до законодавства і які не є результатом чіткого наміру або рішення довірителя щодо створення трасту або подібних правових утворень (наприклад, конструктивний траст).